EUROPA-PARLAMENTET

FORRETNINGSORDEN

7. valgperiode

Juli 2012

Oplysning til læseren:

I overensstemmelse med Parlamentets afgørelser om kønsneutral sprogbrug i Parlamentets dokumenter er forretningsordenen blevet tilpasset for at tage højde for de retningslinjer herfor, som blev godkendt af Gruppen på Højt Plan om Ligestilling og Diversitet den 13. februar 2008, og som Præsidiet tilsluttede sig den 19. maj 2008.

Fortolkninger til forretningsordenen (jf. artikel 211) er gengivet med kursiv.

Indholdsfortegnelse

AFSNIT I MEDLEMMER, PARLAMENTETS ORGANER OG POLITISKE GRUPPER

KAPITEL 1 MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 1 Europa-Parlamentet
Artikel 2 Frit mandat
Artikel 3 Valgs prøvelse
Artikel 4 Mandatets varighed
Artikel 5 Privilegier og immuniteter
Artikel 6 Ophævelse af immunitet
Artikel 7 Procedurer vedrørende immunitet
Artikel 8 Gennemførelse af medlemsstatutten
Artikel 9 Medlemmernes økonomiske interesser, adfærdsregler, obligatorisk åbenhedsregister og adgang til Parlamentet
Artikel 10 Interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
Artikel 11 Observatører

KAPITEL 2 HVERV

Artikel 12 Midlertidig formand
Artikel 13 Indstilling af kandidater og almindelige bestemmelser
Artikel 14 Valg af formand - Åbningstale
Artikel 15 Valg af næstformænd
Artikel 16 Valg af kvæstorer
Artikel 17 Funktionsperiode
Artikel 18 Ledige poster
Artikel 19 Afskedigelse

KAPITEL 3 ORGANER OG OPGAVER

Artikel 20 Formandens opgaver
Artikel 21 Næstformændenes opgaver
Artikel 22 Præsidiets sammensætning
Artikel 23 Præsidiets opgaver
Artikel 24 Formandskonferencens sammensætning
Artikel 25 Formandskonferencens opgaver
Artikel 26 Kvæstorernes opgaver
Artikel 27 Udvalgsformandskonferencen
Artikel 28 Delegationsformandskonferencen
Artikel 29 Præsidiets og Formandskonferencens oplysningspligt

KAPITEL 4 POLITISKE GRUPPER

Artikel 30 Dannelse af politiske grupper
Artikel 31 De politiske gruppers virksomhed og retsstilling
Artikel 32 Tværpolitiske grupper
Artikel 33 Løsgængere
Artikel 34 Fordeling af pladserne i mødesalen

AFSNIT II LOVGIVNINGS-, BUDGET- OG ANDRE PROCEDURER

KAPITEL 1 LOVGIVNINGSPROCEDURER - GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 35 Kommissionens arbejdsprogram

Artikel 36 Overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
Artikel 37 Kontrol af retsgrundlag
Artikel 37a Delegation af lovgivningsmæssige beføjelser
Artikel 38 Kontrol af finansiel forenelighed
Artikel 38a Undersøgelse af overholdelse af nærhedsprincippet
Artikel 39 Underretning af Parlamentet og dets adgang til dokumenter
Artikel 40 Repræsentation af Parlamentet i samlinger i Rådet
Artikel 41 Parlamentets initiativret i henhold til traktaterne
Artikel 42 Initiativ, jf. artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Artikel 43 Behandling af lovgivningsmæssige dokumenter
Artikel 44 Lovgivningsprocedurer vedrørende initiativer fra medlemsstater

KAPITEL 2 PROCEDURER I UDVALGENE

Artikel 45 Lovgivningsmæssige betænkninger
Artikel 46 Forenklet procedure
Artikel 47 Ikke-lovgivningsmæssige betænkninger
Artikel 48 Initiativbetænkninger
Artikel 49 Udvalgsudtalelser
Artikel 50 Procedure med associerede udvalg
Artikel 51 Procedure med fælles udvalgsmøder
Artikel 52 Udarbejdelse af betænkninger

KAPITEL 3 FØRSTEBEHANDLING

På udvalgsplan

Artikel 53 Ændring af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt
Artikel 54 Kommissionens og Rådets holdning til ændringsforslagene

På plenarmødet

Artikel 55 Afslutning af førstebehandlingen
Artikel 56 Forkastelse af kommissionsforslag
Artikel 57 Vedtagelse af ændringer til et kommissionsforslag

Opfølgningsprocedure

Artikel 58 Opfølgning af Parlamentets holdninger
Artikel 59 Fornyet forelæggelse for Parlamentet
Artikel 60 udgået

KAPITEL 4 ANDENBEHANDLING

På udvalgsplan

Artikel 61 Modtagelse af Rådets holdning
Artikel 62 Forlængelse af frister
Artikel 63 Henvisning til og behandling i det korresponderende udvalg

På plenarmødet

Artikel 64 Afslutning af andenbehandlingen
Artikel 65 Forkastelse af Rådets holdning
Artikel 66 Ændringsforslag til Rådets holdning

KAPITEL 5 TREDJEBEHANDLING

Forlig

Artikel 67	Indkaldelse af Forligsudvalget
Artikel 68	Delegationen til Forligsudvalget
På plenarmødet	
Artikel 69	Fælles udkast
KAPITEL 6	**AFSLUTNING AF LOVGIVNINGSPROCEDUREN**
Artikel 70	Interinstitutionelle forhandlinger som led i lovgivningsprocedurer
Artikel 71	Aftale ved førstebehandlingen
Artikel 72	Aftale ved andenbehandlingen
Artikel 73	Krav til affattelsen af retsakter
Artikel 74	Undertegnelse af vedtagne retsakter
KAPITEL 6a	**KONSTITUTIONELLE ANLIGGENDER**
Artikel 74a	Almindelig traktatrevision
Artikel 74b	Forenklet traktatrevision
Artikel 74c	Tiltrædelsestraktater
Artikel 74d	Udtrædelse af Unionen
Artikel 74e	En medlemsstats overtrædelse af grundlæggende principper
Artikel 74f	Parlamentets sammensætning
Artikel 74g	Forstærket samarbejde mellem medlemsstaterne
KAPITEL 7	**BUDGETPROCEDURER**
Artikel 75	Flerårig finansiel ramme
Artikel 75a	Arbejdsdokumenter
Artikel 75b	Behandling af budgetforslaget - første fase
Artikel 75c	Finansielt trepartsmøde
Artikel 75d	Budgetforlig
Artikel 75e	Endelig vedtagelse af budgettet
Artikel 75f	Ordningen med de foreløbige tolvtedele
Artikel 76	Decharge til Kommissionen for budgettets gennemførelse
Artikel 77	Andre dechargeprocedurer
Artikel 78	Parlamentets kontrol med gennemførelsen af budgettet
KAPITEL 8	**INTERNE BUDGETPROCEDURER**
Artikel 79	Parlamentets budgetoverslag
Artikel 79a	Procedure for udarbejdelse af Parlamentets budgetoverslag
Artikel 80	Indgåelse og afvikling af udgiftsforpligtelser
KAPITEL 9	**GODKENDELSESPROCEDURE**
Artikel 81	Godkendelsesprocedure
KAPITEL 10	**udgået**
Artikel 82	udgået
KAPITEL 11	**ANDRE PROCEDURER**
Artikel 83	Høringsprocedure efter artikel 140 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Artikel 84	Procedurer vedrørende dialogen på arbejdsmarkedet
Artikel 85	Procedurer vedrørende kontrol med frivillige aftaler
Artikel 86	Kodifikation
Artikel 87	Omarbejdning
Artikel 87a	Delegerede retsakter
Artikel 88	Gennemførelsesretsakter og gennemførelsesforanstaltninger

Artikel 88a Behandling efter proceduren med associerede udvalg eller fælles udvalgsmøder

AFSNIT IIa EKSTERNE RELATIONER

KAPITEL 12 INTERNATIONALE AFTALER

Artikel 89 udgået
Artikel 90 Internationale aftaler
Artikel 91 Procedurer baseret på artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i tilfælde af foreløbig anvendelse eller suspension af internationale aftaler eller fastlæggelse af Unionens holdning i et organ, der er nedsat i henhold til en international aftale

KAPITEL 13 UNIONENS EKSTERNE REPRÆSENTATION OG FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

Artikel 92 udgået
Artikel 93 Særlige repræsentanter
Artikel 94 udgået
Artikel 95 International repræsentation
Artikel 96 Høring og underretning af Parlamentet i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
Artikel 97 Henstillinger i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
Artikel 98 Krænkelse af menneskerettighederne

KAPITEL 14 udgået

Artikel 99 udgået
Artikel 100 udgået
Artikel 101 udgået

KAPITEL 15 udgået

Artikel 102 udgået

AFSNIT III GENNEMSIGTIGHED I ARBEJDET

Artikel 103 Gennemsigtighed i Parlamentets arbejde
Artikel 104 Aktindsigt

AFSNIT IV FORBINDELSERNE MED ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER

KAPITEL 1 UDNÆVNELSER

Artikel 105 Valg af formand for Kommissionen
Artikel 106 Valg af Kommissionen
Artikel 107 Forslag om mistillidsvotum til Kommissionen
Artikel 107a Udnævnelse af dommere og generaladvokater ved Den Europæiske Unions Domstol
Artikel 108 Udnævnelse af Revisionsrettens medlemmer
Artikel 109 Udnævnelse af medlemmer af Den Europæiske Centralbanks direktion

KAPITEL 2 REDEGØRELSER

Artikel 110 Redegørelser fra Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd
Artikel 111 Redegørelser for Kommissionens afgørelser
Artikel 112 Redegørelser fra Revisionsretten

Artikel 113 Redegørelser fra Den Europæiske Centralbank
Artikel 114 Henstilling om de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker

KAPITEL 3 FORESPØRGSLER OG SPØRGSMÅL FRA PARLAMENTSMEDLEMMER

Artikel 115 Forespørgsler til mundtlig besvarelse med forhandling
Artikel 116 Spørgetid
Artikel 117 Forespørgsler til skriftlig besvarelse
Artikel 118 Forespørgsler til Den Europæiske Centralbank til skriftlig besvarelse

KAPITEL 4 BERETNINGER OG RAPPORTER FRA ANDRE INSTITUTIONER

Artikel 119 Årsberetninger samt andre beretninger og rapporter fra andre institutioner

KAPITEL 5 BESLUTNINGER OG HENSTILLINGER

Artikel 120 Beslutningsforslag
Artikel 121 Henstillinger til Rådet
Artikel 122 Debatter om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet
Artikel 123 Skriftlige erklæringer
Artikel 124 Høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
Artikel 125 Høring af Regionsudvalget
Artikel 126 Anmodninger til EU-agenturer

KAPITEL 6 INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

Artikel 127 Interinstitutionelle aftaler

KAPITEL 7 SØGSMÅL VED DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Artikel 128 Søgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol
Artikel 129 udgået

AFSNIT V FORBINDELSERNE MED DE NATIONALE PARLAMENTER

Artikel 130 Udveksling af information, kontakter og faciliteter
Artikel 131 Konferencen af de Europæiske Parlamenters Europaudvalg (COSAC)
Artikel 132 Parlamentskonferencer

AFSNIT VI SESSIONER

KAPITEL 1 PARLAMENTETS SESSIONER

Artikel 133 Valgperiode, sessioner, mødeperioder, møder
Artikel 134 Indkaldelse af Parlamentet
Artikel 135 Mødested
Artikel 136 Medlemmernes deltagelse i møder

KAPITEL 2 TILRETTELÆGGELSE AF PARLAMENTETS ARBEJDE

Artikel 137 Forslag til dagsorden
Artikel 138 Procedure på plenarmødet uden ændringsforslag og forhandling
Artikel 139 Kortfattet forelæggelse

Artikel 140 Godkendelse og ændring af dagsordenen
Artikel 141 Ekstraordinær debat
Artikel 142 Uopsættelighed
Artikel 143 Forhandling under ét
Artikel 144 Frister

KAPITEL 3 ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM MØDERNES AFVIKLING

Artikel 145 Adgang til mødesalen
Artikel 146 Sprog
Artikel 147 Overgangsbestemmelse
Artikel 148 Omdeling af dokumenter
Artikel 149 Fordeling af taletiden og talerliste
Artikel 150 Indlæg af et minuts varighed
Artikel 151 Personlige bemærkninger

KAPITEL 4 FORHOLDSREGLER I TILFÆLDE AF OVERTRÆDELSE AF ADFÆRDSREGLERNE

Artikel 152 Øjeblikkelige forholdsregler
Artikel 153 Sanktioner
Artikel 154 Interne klagemuligheder

KAPITEL 5 BESLUTNINGSDYGTIGHED OG AFSTEMNING

Artikel 155 Beslutningsdygtighed
Artikel 156 Indgivelse og forelæggelse af ændringsforslag
Artikel 157 Formelle betingelser for behandling af ændringsforslag
Artikel 158 Afstemningsprocedure
Artikel 159 Stemmelighed
Artikel 160 Afstemningsgrundlag
Artikel 161 Afstemningsrækkefølge
Artikel 162 Udvalgsbehandling af ændringsforslag indgivet til behandling på plenarmødet
Artikel 163 Delt afstemning
Artikel 164 Stemmeret
Artikel 165 Afstemning
Artikel 166 Endelig afstemning
Artikel 167 Afstemning ved navneopråb
Artikel 168 Elektronisk afstemning
Artikel 169 Hemmelig afstemning
Artikel 170 Stemmeforklaringer
Artikel 171 Uoverensstemmelser vedrørende afstemningen

KAPITEL 6 INDLÆG TIL PROCEDUREN

Artikel 172 Indlæg til forretningsordenen
Artikel 173 Bemærkninger til forretningsordenen
Artikel 174 Afvisning af en sag af formelle grunde
Artikel 175 Henvisning til fornyet udvalgsbehandling
Artikel 176 Afslutning af forhandlingen
Artikel 177 Udsættelse af forhandlingen og afstemningen
Artikel 178 Afbrydelse eller hævelse af mødet

KAPITEL 7 MØDEREFERATER

Artikel 179 Protokol
Artikel 180 Vedtagne tekster

Artikel 181 Fuldstændigt forhandlingsreferat
Artikel 182 Audiovisuel optagelse af forhandlingerne

AFSNIT VII UDVALG OG DELEGATIONER

KAPITEL 1 UDVALG - NEDSÆTTELSE OG SAGSOMRÅDER

Artikel 183 Nedsættelse af stående udvalg
Artikel 184 Nedsættelse af særlige udvalg
Artikel 185 Undersøgelsesudvalg
Artikel 186 Udvalgenes sammensætning
Artikel 187 Stedfortrædere
Artikel 188 Udvalgenes opgaver
Artikel 189 Valgs prøvelse
Artikel 190 Underudvalg
Artikel 191 Formandskab
Artikel 192 Udvalgskoordinatorer og skyggeordførere

KAPITEL 2 UDVALG - FUNKTIONSMÅDE

Artikel 193 Udvalgsmøder
Artikel 194 Udvalgsprotokoller
Artikel 195 Afstemninger i udvalgene
Artikel 196 Bestemmelser vedrørende plenarmødet, der finder anvendelse på udvalg
Artikel 197 Spørgetid i udvalgene
Artikel 197a Offentlige høringer om borgerinitiativer

KAPITEL 3 INTERPARLAMENTARISKE DELEGATIONER

Artikel 198 Nedsættelse af interparlamentariske delegationer og disses opgaver
Artikel 199 Samarbejde med Europarådets Parlamentariske Forsamling
Artikel 200 Blandede parlamentariske udvalg

AFSNIT VIII ANDRAGENDER

Artikel 201 Retten til at indgive andragender
Artikel 202 Behandling af andragender
Artikel 203 Bekendtgørelse af andragender
Artikel 203a Borgerinitiativ

AFSNIT IX OMBUDSMANDEN

Artikel 204 Valg af ombudsmanden
Artikel 205 Ombudsmandens virke
Artikel 206 Afskedigelse af ombudsmanden

AFSNIT X PARLAMENTETS GENERALSEKRETARIAT

Artikel 207 Generalsekretariat

AFSNIT XI BEFØJELSER MED HENSYN TIL POLITISKE PARTIER PÅ EUROPÆISK PLAN

Artikel 208 Formandens beføjelser
Artikel 209 Præsidiets beføjelser
Artikel 210 Det kompetente udvalgs beføjelser og Parlamentets beføjelser på plenarmødet

AFSNIT XII ANVENDELSE OG ÆNDRING AF FORRETNINGSORDENEN

Artikel 211 Anvendelse af forretningsordenen

Artikel 212 Ændring af forretningsordenen

AFSNIT XIII FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 213 Unionens symboler
Artikel 214 Uafsluttede sager
Artikel 215 Inddeling af bilag
Artikel 216 Berigtigelser

BILAG I **Adfærdskodeks for Europa-Parlamentets medlemmer vedrørende økonomiske interesser og interessekonflikter**

BILAG II **Afvikling af spørgetiden, jf. artikel 116**

BILAG III **Retningslinjer for forespørgsler til skriftlig besvarelse efter artikel 117 og 118**

BILAG IV **Retningslinjer og generelle kriterier for valg af de emner, der skal behandles under debatten om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, jf. artikel 122**

BILAG V **udgået**

BILAG VI **Procedure for behandling og vedtagelse af afgørelser om decharge**

BILAG VII **De stående udvalgs sagsområder**

BILAG VIII **Fortrolige og følsomme dokumenter og oplysninger**

BILAG IX **De nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse**

BILAG X **Åbenhedsregister**

BILAG XI **Betingelser for udøvelsen af Ombudsmandens hverv**

BILAG XII **Bekæmpelse af svig, bestikkelse og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Fællesskabernes interesser**

BILAG XIII **Aftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF af 22. juli 2006, om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen**

BILAG XIV **Rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen**

BILAG XV **Forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt**

BILAG XVI **Retningslinjer for fortolkning af de adfærdsregler, der gælder for medlemmerne**

BILAG XVII **Retningslinjer for godkendelse af Kommissionen**

BILAG XVIII	**Procedure for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkinger**
BILAG XIX	**Partnerskab om formidling om EU**
BILAG XX	**Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 13. juni 2007 om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure (artikel 251 i EF-traktaten)**
BILAG XXI	**Adfærdskodeks for forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure**

AFSNIT I

MEDLEMMER, PARLAMENTETS ORGANER OG POLITISKE GRUPPER

KAPITEL 1

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 1

Europa-Parlamentet

1. Europa-Parlamentet er den forsamling, der er valgt i henhold til traktaterne, akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet og den af traktaterne afledte nationale lovgivning.

2. De valgte repræsentanter til Europa-Parlamentet betegnes som:

"Членове на Европейския парламент" på bulgarsk

"Diputados al Parlamento Europeo" på spansk

"Poslanci Evropského parlamentu" på tjekkisk

"Medlemmer af Europa-Parlamentet" på dansk

"Mitglieder des Europäischen Parlaments" på tysk

"Euroopa Parlamendi liikmed" på estisk

"Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου" på græsk

"Members of the European Parliament" på engelsk

"Députés au Parlement européen" på fransk

"Feisirí de Pharlaimint na hEorpa" på irsk

"Deputati al Parlamento europeo" på italiensk

"Eiropas Parlamenta deputāti" på lettisk

"Europos Parlamento nariai" på litauisk

"Európai Parlamenti Képviselők" på ungarsk

"Membri tal-Parlament Ewropew" på maltesisk

"Leden van het Europees Parlement" på nederlandsk

"Posłowie do Parlamentu Europejskiego" på polsk

"Deputados ao Parlamento Europeu" på portugisisk

"Deputați în Parlamentul European" på rumænsk

"Poslanci Európskeho parlamentu" på slovakisk

"Poslanci Evropskega parlamenta" på slovensk

"Euroopan parlamentin jäsenet" på finsk og

"Ledamöter av Europaparlamentet" på svensk.

Artikel 2

Frit mandat

Medlemmerne af Europa-Parlamentet udøver deres mandat frit. De er ikke bundet af pålæg og kan ikke modtage bundet mandat.

Artikel 3

Valgs prøvelse

1. Efter valg til Europa-Parlamentet opfordrer formanden medlemsstaternes kompetente myndigheder til straks at meddele Parlamentet navnene på de valgte medlemmer, således at alle medlemmer kan deltage i Parlamentets møder fra det første møde efter valget.

Samtidig henleder formanden disse myndigheders opmærksomhed på de relevante bestemmelser i akten af 20. september 1976 og opfordrer dem til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at undgå uforenelighed med hvervet som medlem af Europa-Parlamentet.

2. Medlemmer, hvis valg er meddelt Parlamentet, afgiver, inden de kan deltage i Parlamentets møder, en skriftlig erklæring om, at de ikke besidder hverv, der er uforenelige med hvervet som medlem af Europa-Parlamentet, jf. artikel 7, stk. 1 og 2, i akten af 20. september 1976. Efter valg til Europa-Parlamentet afgives denne erklæring om muligt senest seks dage før Parlamentets konstituerende møde. Ethvert medlem, hvis mandat endnu ikke er prøvet, eller for hvem der ikke er truffet afgørelse om en indsigelse, og som har undertegnet den nævnte erklæring, deltager i Parlamentets og dets organers møder med fulde rettigheder.

Såfremt det på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger konstateres, at et medlem besidder et hverv, der er uforeneligt med hvervet som medlem af Europa-Parlamentet, jf. artikel 7, stk. 1 og 2, i akten af 20. september 1976, fastslår Parlamentet på grundlag af oplysninger fra formanden, at mandatet er blevet ledigt.

3. På grundlag af en betænkning fra det udvalg, der er kompetent med hensyn til valgs prøvelse, foretager Parlamentet omgående valgs prøvelse og træffer afgørelse om hvert enkelt nyvalgt medlems mandat og om eventuelle indsigelser indgivet på grundlag af bestemmelserne i akten af 20. september 1976, men ikke om indsigelser på grundlag af de nationale valglove.

4. Betænkningen fra det kompetente udvalg udarbejdes på grundlag af de officielle meddelelser fra de enkelte medlemsstater om de samlede valgresultater med navnene på de valgte kandidater og på eventuelle suppleanter med angivelse af den rækkefølge, hvori de er valgt.

Et medlems mandat kan først erklæres gyldigt, efter at den pågældende skriftligt har afgivet erklæringer i henhold til denne artikel og bilag I til denne forretningsorden.

Parlamentet kan når som helst på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg træffe afgørelse om enhver indsigelse mod gyldigheden af et medlems mandat.

5. Skyldes valget af et medlem, at kandidater på samme liste har trukket deres kandidatur tilbage, påser udvalget, at denne tilbagetrækning er sket i overensstemmelse med ånd og bogstav i akten af 20. september 1976 og artikel 4, stk. 3, i denne forretningsorden.

6. Det kompetente udvalg påser, at medlemsstaternes eller Unionens myndigheder omgående giver Parlamentet alle oplysninger, som vil kunne påvirke et medlem af Europa-Parlamentet i

dettes udøvelse af sit mandat eller suppleanternes rækkefølge; er der tale om en udnævnelse, angives den dato, fra hvilken udnævnelsen har virkning.

Indleder medlemsstaternes kompetente myndigheder en procedure, som kan føre til mandatbortfald for et medlem, anmoder formanden dem om at blive løbende orienteret om sagens udvikling. Formanden henviser sagen til det kompetente udvalg, på hvis forslag Parlamentet kan afgive udtalelse.

Artikel 4

Mandatets varighed

1. Mandatet begynder og ophører i overensstemmelse med akten af 20. september 1976. Det ophører ligeledes ved dødsfald eller nedlæggelse af mandatet.

2. Alle medlemmer fortsætter i deres funktion indtil åbningen af Parlamentets første møde efter valget.

3. Ethvert medlem, der nedlægger sit mandat, meddeler formanden dette samt den dato - senest tre måneder fra meddelelsen - hvorfra mandatnedlæggelsen har virkning. Denne meddelelse har form af en protokol, der udarbejdes i nærværelse af generalsekretæren eller dennes stedfortræder, undertegnes af denne og det pågældende medlem og straks forelægges det kompetente udvalg, som sætter den på dagsordenen for sit første møde efter modtagelsen af dokumentet.

Skønner det kompetente udvalg, at mandatnedlæggelsen er i modstrid med ånd eller bogstav i akten af 20. september 1976, underretter det Parlamentet herom med henblik på, at dette træffer afgørelse om, hvorvidt mandatet konstateres ledigt eller ej.

I modsat fald konstateres mandatet ledigt fra den dato, som det afgående medlem har angivet i protokollen om mandatnedlæggelsen. Parlamentet stemmer ikke herom.

Der indføres en forenklet procedure med henblik på visse helt specielle omstændigheder, hvor der afholdes én eller flere mødeperioder mellem den dato, hvorfra mandatnedlæggelsen har virkning, og det første møde i det kompetente udvalg. I sådanne tilfælde, hvor mandatet ikke er konstateret ledigt, ville den politiske gruppe, som det afgående medlem tilhører, ikke have mulighed for at få en efterfølger under disse mødeperioder. Ved den forenklede procedure får det kompetente udvalgs ordfører, der har ansvaret for disse sager, mandat til straks at behandle enhver mandatnedlæggelse, der er behørigt meddelt, og - for så vidt en forsinkelse i behandlingen af meddelelsen kunne få skadelige virkninger - forelægge sagen for udvalgets formand, med henblik på at denne i overensstemmelse med stk. 3

- *enten på udvalgets vegne underretter Parlamentets formand om, at mandatet kan konstateres ledigt*
- *eller indkalder udvalget til et ekstraordinært møde med henblik på at behandle eventuelle problemer, som ordføreren måtte have gjort opmærksom på.*

4. Når en medlemsstats kompetente myndighed underretter formanden om, at et mandat er ophørt i henhold til bestemmelser i den pågældende medlemsstats lovgivning som følge af enten uforenelighed i henhold til artikel 7, stk. 3, i akten af 20. september 1976, eller fortabelse af mandatet, jf. aktens artikel 13, stk. 3, meddeler formanden Parlamentet, at mandatet er ophørt på den af medlemsstaten oplyste dato, og opfordrer medlemsstaten til straks at besætte det ledige mandat.

Giver medlemsstaternes eller Unionens kompetente myndigheder eller det pågældende medlem formanden meddelelse om udnævnelse eller valg til hverv, der er uforenelige med hvervet som medlem af Europa-Parlamentet, jf. artikel 7, stk. 1 og 2, i akten af 20. september 1976, underretter formanden Parlamentet, som konstaterer, at mandatet er blevet ledigt.

5. Medlemsstaternes og Unionens myndigheder underretter formanden om enhver opgave, de agter at overdrage et medlem. Formanden pålægger det kompetente udvalg at undersøge, hvorvidt den pågældende opgave er forenelig med ånd og bogstav i akten af 20. september 1976, og underretter Parlamentet, det pågældende medlem og de berørte myndigheder om udvalgets konklusioner.

6. Mandatet anses for ophørt og ledigt fra følgende tidspunkter:

– ved nedlæggelse af mandat: fra datoen for Parlamentets konstatering af, at mandatet er blevet ledigt, i overensstemmelse med protokollen om mandatnedlæggelsen

– ved udnævnelse eller valg til hverv, som er uforenelige med hvervet som medlem af Europa-Parlamentet, jf. artikel 7, stk. 1 eller 2, i akten af 20. september 1976: fra det tidspunkt, der angives af medlemsstaternes eller Unionens kompetente myndigheder eller det pågældende medlem.

7. Når Parlamentet har konstateret, at et mandat er blevet ledigt, underretter det vedkommende medlemsstat herom og opfordrer den til straks at besætte det ledige mandat.

8. Enhver indsigelse mod gyldigheden af et allerede prøvet mandat henvises til det kompetente udvalg, som omgående aflægger beretning til Parlamentet senest ved begyndelsen af den efterfølgende mødeperiode.

9. Parlamentet forbeholder sig ret til at erklære prøvede mandater for ugyldige eller til at nægte at erklære et mandat for ledigt, dersom der i forbindelse med godkendelsen eller ophævelsen af mandatet konstateres materielle unøjagtigheder eller mangler ved samtykket.

Artikel 5

Privilegier og immuniteter

1. Medlemmerne nyder de privilegier og immuniteter, der gælder i henhold til protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter.

2. Så snart Parlamentets formand har modtaget meddelelse om medlemmernes valg, udsteder denne passersedler, som sikrer deres fri bevægelighed i medlemsstaterne.

3. Medlemmerne er berettiget til indsigt i alle dokumenter, der er i Parlamentets eller et udvalgs besiddelse, bortset fra personlige akter og afregninger, som kun de pågældende medlemmer har indsigt i. Undtagelser fra dette princip med hensyn til behandling af dokumenter, hvori aktindsigt kan afslås i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, er fastsat i bilag VIII til forretningsordenen.

Artikel 6

Ophævelse af immunitet

1. Under udøvelsen af sine beføjelser vedrørende privilegier og immuniteter tilstræber Parlamentet først og fremmest at bevare sin integritet som demokratisk lovgivende forsamling og sikre medlemmernes uafhængighed under udførelsen af deres opgaver.

2. Enhver anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat til formanden om ophævelse af et medlems immunitet meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.

3. Enhver anmodning fra et medlem eller et tidligere medlem til formanden om beskyttelse af immunitet og privilegier meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.

Medlemmet eller et det tidligere medlem kan repræsenteres af et andet medlem. Anmodningen kan ikke fremsættes af et andet medlem, medmindre det berørte medlem er indforstået.

4. I særlig hastende tilfælde, hvor et medlem er blevet anholdt eller medlemmets bevægelsesfrihed er blevet indskrænket, og dette øjensynligt er sket i strid med den pågældendes privilegier og immuniteter, kan formanden efter at have rådført sig med formanden og ordføreren for det kompetente udvalg tage initiativ til at sikre det pågældende medlems privilegier og immuniteter. Formanden underretter udvalget om sit initiativ og informerer Parlamentet.

Artikel 7

Procedurer vedrørende immunitet

1. Det kompetente udvalg prøver straks anmodninger om ophævelse af immunitet eller beskyttelse af immunitet og privilegier i den rækkefølge, de fremsættes.

2. Udvalget fremsætter forslag til en begrundet afgørelse, der skal anbefale godkendelse eller forkastelse af anmodningen om ophævelse af immunitet eller om beskyttelse af immunitet og privilegier.

3. Udvalget kan anmode den berørte myndighed om enhver oplysning eller præcisering, som det finder nødvendig for at kunne tage stilling til, hvorvidt immuniteten bør ophæves eller beskyttes. Det pågældende medlem har mulighed for at blive hørt og kan forelægge ethvert dokument eller andet skriftligt materiale, som medlemmet måtte finde relevant for udvalgets stillingtagen. Medlemmet kan lade sig repræsentere ved et andet medlem.

4. Ligger der flere forskellige anklagepunkter til grund for anmodningen om ophævelse af immunitet, kan der udarbejdes en særskilt afgørelse for hvert anklagepunkt. Undtagelsesvis kan det i udvalgets betænkning foreslås, at ophævelsen af den parlamentariske immunitet udelukkende skal vedrøre den strafferetlige forfølgelse, men at medlemmet, så længe der ikke er afsagt endelig dom, ikke kan udsættes for nogen form for frihedsberøvelse, varetægtsfængsling eller anden foranstaltning, der ville forhindre den pågældende i at varetage sit mandat.

5. Når det kræves, at et medlem giver møde som vidne eller sagkyndig, er det ikke nødvendigt at anmode om ophævelse af immuniteten, forudsat at

- medlemmet ikke tvinges til at give møde på et tidspunkt, som hindrer eller vanskeliggør deltagelse i det parlamentariske arbejde, eller at medlemmet kan afgive sin forklaring skriftligt eller på anden måde, som ikke vanskeliggør opfyldelsen af de parlamentariske forpligtelser

- medlemmet ikke tvinges til at afgive forklaring om fortrolige oplysninger, som den pågældende har modtaget eller givet under udøvelsen af sit hverv og ikke finder det hensigtsmæssigt at afsløre.

6. I sager vedrørende beskyttelse af et privilegium eller af immunitet anfører udvalget, om der foreligger en administrativ eller anden form for begrænsning i den frie bevægelighed for medlemmer, der rejser til eller fra Parlamentets mødested, eller en meningstilkendegivelse eller en stemmeafgivelse under udøvelsen af hvervet, eller om der foreligger omstændigheder henhørende

under dele af artikel 9 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter, som ikke er undergivet national ret, og udvalget fremsætter på baggrund heraf et forslag, hvori den pågældende myndighed opfordres til at drage de nødvendige konklusioner.

7. Udvalget kan afgive en begrundet udtalelse om den pågældende myndigheds kompetence og om, hvorvidt anmodningen kan tages under behandling, men udtaler sig under ingen omstændigheder om skyldspørgsmålet eller om det hensigtsmæssige i en strafferetlig forfølgelse på grundlag af de udtalelser eller handlinger, som medlemmet tillægges, selv ikke i tilfælde, hvor udvalget gennem prøvelsen af anmodningen opnår grundigt kendskab til selve sagen.

8. Udvalgets betænkning optages som første punkt på dagsordenen for det første møde, efter at den er indgivet. Der kan ikke stilles ændringsforslag til forslaget/forslagene til afgørelse.

Forhandlingen må kun dreje sig om grundene for og imod hvert enkelt forslag om henholdsvis ophævelse eller bevarelse af immunitet eller om beskyttelse af et privilegium eller af immunitet.

Med forbehold af artikel 151 kan det medlem, hvis privilegier eller immuniteter sagen omhandler, ikke tage ordet under forhandlingen.

Der stemmes om forslaget/forslagene til afgørelse i betænkningen under den første afstemningstid, efter at forhandlingen er afsluttet.

Efter behandling i Parlamentet stemmes der særskilt om hvert enkelt forslag i betænkningen. Forkastes et forslag, betragtes den modsatte afgørelse som vedtaget.

9. Formanden meddeler straks Parlamentets afgørelse til det pågældende medlem og til den pågældende medlemsstats kompetente myndighed og anmoder om at blive holdt underrettet om enhver udvikling i sagen og om, hvilke retsafgørelser der træffes som følge heraf. Så snart formanden har modtaget disse oplysninger, giver denne på den mest hensigtsmæssige måde Parlamentet meddelelse herom, om nødvendigt efter at have hørt det kompetente udvalg.

10. Når formanden gør brug af de i artikel 6, stk. 4, nævnte beføjelser, tager det kompetente udvalg formandens initiativ til efterretning på sit næstfølgende møde. Udvalget kan, hvis det skønner det nødvendigt, udarbejde en betænkning til Parlamentet.

11. Udvalget behandler sagen og alle modtagne dokumenter med den største fortrolighed.

12. Udvalget kan efter høring af medlemsstaterne udarbejde en vejledende liste over de myndigheder i medlemsstaterne, som har kompetence til at indgive anmodning om ophævelse af et medlems immunitet.

13. Enhver forespørgsel fra en kompetent myndighed om rækkevidden af medlemmernes privilegier eller immuniteter behandles i overensstemmelse med ovennævnte regler.

Artikel 8

Gennemførelse af medlemsstatutten

Parlamentet vedtager statutten for Europa-Parlamentets medlemmer og eventuelle ændringer heraf på grundlag af et forslag fra det kompetente udvalg. Artikel 138, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse. Præsidiet er ansvarligt for anvendelsen af disse regler og træffer afgørelse om de finansielle rammer på grundlag af det årlige budget.

Artikel 9

Medlemmernes økonomiske interesser, adfærdsregler, obligatorisk åbenhedsregister og adgang til Parlamentet

1. Parlamentet fastsætter regler om gennemsigtighed vedrørende medlemmernes økonomiske interesser i form af en adfærdskodeks, der vedtages med et flertal af medlemmernes stemmer, jf. artikel 232 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og vedføjes som bilag til denne forretningsorden[1].

Disse regler kan på ingen måde gøre indgreb i eller begrænse udøvelsen af mandatet eller af virksomhed af politisk eller anden art i forbindelse hermed.

2. Medlemmernes adfærd skal være præget af gensidig respekt, bero på de værdier og principper, der er defineret i Den Europæiske Unions grundlæggende akter, og respektere Parlamentets værdighed og må ikke vanskeliggøre en korrekt afvikling af Parlamentets arbejde eller forstyrre roen i Parlamentets bygninger. Medlemmerne skal overholde Parlamentets regler om behandling af fortrolige oplysninger.

Overholdes disse principper og regler ikke, kan der træffes forholdsregler i overensstemmelse med artikel 152, 153 og 154.

3. Anvendelsen af denne artikel må på ingen måde hindre livlige forhandlinger i Parlamentet eller begrænse medlemmernes ytringsfrihed.

Den bygger på fuld hensyntagen til medlemmernes beføjelser, som de defineres i den primære ret og i den statut, der gælder for medlemmer.

Den er baseret på princippet om gennemsigtighed og sikrer, at medlemmerne gøres bekendt med alle bestemmelser på området og orienteres personligt om deres rettigheder og pligter.

4. Ved begyndelsen af hver valgperiode fastsætter kvæstorerne grænsen for, hvor mange assistenter der højst kan akkrediteres hvert medlem (akkrediterede assistenter).

5. På kvæstorernes ansvar udstedes adgangskort med lang gyldighed til eksterne personer uden for Unionens institutioner. Adgangskortene er gyldige i op til et år og kan fornyes. Reglerne for anvendelse af sådanne adgangskort fastsættes af Præsidiet.

Disse adgangskort kan udstedes til:

- personer, der er registreret i åbenhedsregistret[2], eller som repræsenterer eller arbejder for organisationer, der er registreret heri, uden at registreringen automatisk giver ret til et sådant adgangskort
- personer, der regelmæssigt ønsker adgang til Parlamentet, men som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for aftalen om etablering af et åbenhedsregister[3]
- medlemmernes lokale assistenter samt til personer, der assisterer medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og af Regionsudvalget.

[1]Se bilag I.
[2]Register oprettet ved aftalen mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen om etablering af et "åbenhedsregister" for organisationer og personer, der som selvstændige deltager i udarbejdelsen og gennemførelsen af Den Europæiske Unions politikker (se bilag X, del B).
[3]Se bilag X, del B.

6. De, der er registreret i åbenhedsregistret, skal som led i deres forbindelser med Parlamentet overholde:

– den adfærdskodeks, der er vedføjet aftalen[4]

– de procedurer og andre pligter, der er fastlagt ved aftalen, og

– bestemmelserne i denne artikel og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

7. Kvæstorerne fastsætter, i hvilken udstrækning adfærdskodeksen er gældende for personer, der har et adgangskort med lang gyldighed, men ikke er omfattet af aftalens anvendelsesområde.

8. Adgangskortet inddrages ved begrundet afgørelse af kvæstorerne i følgende tilfælde:

– slettelse af registret, medmindre der er tungtvejende årsager til ikke at inddrage kortet

– alvorlig tilsidesættelse af forpligtelserne i stk. 6.

9. På forslag af generalsekretæren vedtager Præsidiet de nødvendige foranstaltninger til iværksættelse af åbenhedsregistret i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen om oprettelse af registret.

Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 4-9 er indeholdt i et bilag[5].

10. Adfærdsregler samt rettigheder og privilegier for tidligere medlemmer fastsættes af Præsidiet. Alle tidligere medlemmer behandles ens.

Artikel 10

Interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

Den i den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), indeholdte fælles ordning med de nødvendige foranstaltninger til fremme af en hensigtsmæssig afvikling af de undersøgelser, der foretages af kontoret, finder anvendelse i Parlamentet i overensstemmelse med Parlamentets afgørelse, der er vedføjet som bilag til forretningsordenen[6].

Artikel 11

Observatører

1. Når en traktat om en stats tiltrædelse af Den Europæiske Union er blevet undertegnet, kan formanden efter at have opnået samtykke fra Formandskonferencen opfordre parlamentet i den tiltrædende stat til blandt sine egne medlemmer at udpege et antal observatører svarende til det fremtidige antal pladser i Europa-Parlamentet, som den pågældende stat vil få tildelt.

2. Disse observatører deltager i Parlamentets forhandlinger, indtil tiltrædelsestraktaten træder i kraft, og har ret til at tale i udvalg og politiske grupper. De har hverken stemmeret eller ret til at opstille til poster i Parlamentet. Deres deltagelse har ingen retsvirkninger for Parlamentets arbejde.

[4]Se bilag 3 i aftalen, der er indeholdt i bilag X, del B.
[5]Se bilag X, del A.
[6]Se bilag XII.

3. Disse observatører ligestilles med medlemmer af Parlamentet, for så vidt angår anvendelse af Parlamentets faciliteter og godtgørelse af udgifter, der påføres dem i forbindelse med deres virksomhed som observatører.

4. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, indtil den ordning[7], hvorved visse medlemsstater får tildelt en række ekstra pladser indtil udgangen af den syvende valgperiode, træder i kraft. De berørte medlemsstater opfordres til at udpege observatører i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

KAPITEL 2

HVERV

Artikel 12

Midlertidig formand

1. På det i artikel 134, stk. 2, omhandlede møde samt ethvert andet møde til valg af formand og Præsidium fører den afgående formand eller, i fravær af en sådan, en afgående næstformand eller, i fravær af en sådan, medlemmet med det længstvarende mandat forsædet, indtil formanden er erklæret valgt.

2. Så længe et medlem midlertidigt fører forsædet i medfør af stk. 1, må ingen forhandling finde sted, der ikke har sammenhæng med valget af formand eller med valgs prøvelse.

Det medlem, der midlertidigt fører forsædet i medfør af stk. 1, udøver formandens beføjelser i henhold til artikel 3, stk. 2, andet afsnit. Andre spørgsmål om valgs prøvelse, der rejses under dette medlems ledelse, henvises til det kompetente udvalg.

Artikel 13

Indstilling af kandidater og almindelige bestemmelser

1. Formanden, næstformændene og kvæstorerne vælges ved hemmelig afstemning i overensstemmelse med artikel 169. Indstilling af kandidater kan kun ske med de pågældendes samtykke. Indstillingen kan kun foretages af politiske grupper eller mindst 40 medlemmer. Dog kan kandidaterne vælges med akklamation, hvis antallet af kandidater ikke overstiger antallet af ledige pladser.

Foretages nyvalg af alene én næstformand, og der kun er én kandidat, kan denne vælges med akklamation. Formanden har skønsbeføjelse til at afgøre, om valget finder sted med akklamation eller ved hemmelig afstemning. Den valgte kandidat indtager sin forgængers plads i næstformændenes rangfølge.

2. Ved valg af formand, næstformænd og kvæstorer taget som en helhed må der tages hensyn til en rimelig repræsentation af medlemsstater og politiske retninger.

Artikel 14

Valg af formand - Åbningstale

1. Først vælges formanden. Kandidaturerne forelægges før hver valgrunde for det medlem, der midlertidigt fører forsædet, jf. artikel 12, og vedkommende bekendtgør dem for Parlamentet. Har ingen kandidat efter tre valgrunder opnået absolut flertal af de afgivne stemmer, kan kun de to

[7] I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 11.-12. december 2008.

medlemmer, der ved tredje valgrunde har opnået det største antal stemmer, være kandidater ved fjerde valgrunde. I tilfælde af stemmelighed erklæres den ældste kandidat for valgt.

2. Så snart formanden er valgt, overlader det medlem, der midlertidigt fører forsædet, jf. artikel 12, vedkommende forsædet. Kun den valgte formand kan holde en åbningstale.

Artikel 15

Valg af næstformænd

1. Derefter vælges de 14 næstformænd på én stemmeseddel. Ved første valgrunde anses de kandidater, der har opnået absolut flertal af de afgivne stemmer, for valgt i den rækkefølge, der fremgår af deres stemmetal. Opnår man ikke herved at få valgt alle næstformændene, afholdes under samme betingelser en ny valgrunde til besættelse af de resterende pladser. Bliver en tredje valgrunde nødvendig, betragtes de kandidater, som får flest stemmer, som valgt til de resterende pladser. I tilfælde af stemmelighed erklæres de ældste kandidater valgt.

Selv om det i modsætning til artikel 14, stk. 1, ikke fremgår klart i forbindelse med valg af næstformænd, at der kan forelægges kandidaturer mellem de forskellige valgrunder, følger dette automatisk af plenarforsamlingens ret til alene at træffe afgørelse om enhver kandidatur, så meget mere som det kunne vanskeliggøre en hensigtsmæssig afvikling af valget, hvis denne mulighed ikke fandtes.

2. Med forbehold af artikel 18, stk. 1, bestemmes næstformændenes rangfølge af den rækkefølge, hvori de er valgt, og i tilfælde af stemmelighed af alderen.

Når valg ikke finder sted ved hemmelig afstemning, er rangfølgen den, hvori formanden har oplæst navnene.

Artikel 16

Valg af kvæstorer

Efter valg af næstformænd vælger Parlamentet fem kvæstorer.

Kvæstorerne vælges på samme måde som næstformændene.

Artikel 17

Funktionsperiode

1. Funktionsperioden for formand, næstformænd og kvæstorer udgør 2 1/2 år.

Uanset om et medlem ændrer sit gruppetilhørsforhold, bevarer medlemmet i den resterende del af sin funktionsperiode på 2 1/2 år sit eventuelle medlemskab af Præsidiet eller Kvæstorkollegiet.

2. Bliver en af disse poster ledig inden udløbet af denne periode, forbliver det dertil valgte medlem kun på denne post, indtil forgængerens funktionsperiode er udløbet.

Artikel 18

Ledige poster

1. Nyvalg af formanden, en næstformand eller en kvæstor inden for valgperioden foretages efter foranstående bestemmelser.

En nyvalgt næstformand indtager sin forgængers plads i næstformændenes rangfølge.

2. Bliver formandens plads ledig, udøver første næstformand dennes hverv, indtil der vælges en ny formand.

Artikel 19

Afskedigelse

Formandskonferencen kan med et flertal på 3/5 af de afgivne stemmer, der repræsenterer mindst tre politiske grupper, foreslå Parlamentet at afskedige formanden, en næstformand, en kvæstor, en formand eller en næstformand for et udvalg, en formand eller en næstformand for en interparlamentarisk delegation eller enhver anden, der er valgt til et hverv i Parlamentet, såfremt den finder, at det pågældende medlem har begået en alvorlig forseelse. Parlamentet træffer afgørelse om et sådant forslag med et flertal på 2/3 af de afgivne stemmer og et flertal af medlemmernes stemmer.

Tilsidesætter en ordfører bestemmelserne i adfærdskodeksen for Europa-Parlamentets medlemmer vedrørende økonomiske interesser og interessekonflikter, som er vedføjet som bilag til denne forretningsorden, kan det udvalg, der har udpeget den pågældende, på formandens initiativ og efter forslag fra Formandskonferencen, fratage den pågældende ordførerskabet. Kravene til flertal i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på hvert stadium af denne procedure.

KAPITEL 3

ORGANER OG OPGAVER

Artikel 20

Formandens opgaver

1. Formanden leder på de i forretningsordenen fastsatte betingelser alt arbejde i Parlamentet og dets organer og har alle de beføjelser, som er nødvendige for at føre forsædet ved alle Parlamentets forhandlinger og sikre, at de afvikles korrekt.

Denne bestemmelse kan fortolkes således, at de beføjelser, der tillægges i medfør af den, omfatter beføjelse til at standse overdreven brug af indlæg som f.eks. bemærkninger og indlæg til forretningsordenen, stemmeforklaringer, anmodninger om særskilt eller delt afstemning eller afstemning ved navneopråb, hvis formanden er overbevist om, at disse klart har til formål at skabe og vil resultere i en længerevarende og alvorlig hindring for mødets afvikling eller tilsidesættelse af andre medlemmers rettigheder.

Blandt beføjelserne er retten til at sætte teksterne under afstemning i en anden rækkefølge end den afstemningsrækkefølge, der fremgår af det dokument, der stemmes om. Formanden kan i analogi med bestemmelserne i artikel 161, stk. 7, forinden indhente Parlamentets samtykke hertil.

2. Formanden åbner, udsætter og hæver møderne, tager stilling til, om ændringsforslag kan stilles, til forespørgsler og spørgsmål til Rådet og Kommissionen og til, om betænkninger er i overensstemmelse med forretningsordenen. Formanden påser overholdelsen af forretningsordenen, sørger for opretholdelse af god orden, giver talerne ordet, erklærer forhandlingerne for afsluttet, lader foretage afstemninger og bekendtgør afstemningernes udfald. Formanden henviser de sager til udvalgene, som hører under deres sagsområde.

3. Formanden må under forhandlingerne kun tage ordet for at sammenfatte forhandlingen og føre den tilbage til sagen. Vil formanden deltage i forhandlingerne, må vedkommende forlade formandspladsen og kan først indtage den igen, efter at forhandlingen om sagen er afsluttet.

4. Formanden repræsenterer Parlamentet i internationale forbindelser, ved officielle lejligheder samt i administrative, retslige og finansielle anliggender. Formanden kan uddelegere disse beføjelser.

Artikel 21

Næstformændenes opgaver

1. Er formanden fraværende eller forhindret, eller vil formanden deltage i forhandlingerne, jf. artikel 20, stk. 3, træder en af næstformændene i vedkommendes sted, jf. artikel 15, stk. 2.

2. Næstformændene udfører ligeledes de opgaver, de pålægges i henhold til artikel 23, artikel 25, stk. 3 og 5, og artikel 68, stk. 3.

3. Formanden kan uddelegere opgaver til næstformændene såsom at repræsentere Parlamentet ved bestemte ceremonier eller handlinger. Formanden kan navnlig udpege en næstformand til at udføre de opgaver, der i artikel 116, stk. 3, og artikel 117, stk. 2, er pålagt formanden.

Artikel 22

Præsidiets sammensætning

1. Præsidiet består af formanden og Parlamentets 14 næstformænd.

2. Kvæstorerne er medlemmer af Præsidiet med rådgivende funktion.

3. I tilfælde af stemmelighed ved vedtagelser i Præsidiet er formandens stemme udslaggivende.

Artikel 23

Præsidiets opgaver

1. Præsidiet udfører de opgaver, det får overdraget i henhold til forretningsordenen.

2. Præsidiet træffer afgørelse om finansielle, organisatoriske og administrative spørgsmål vedrørende Parlamentets interne organisation, dets sekretariat og dets organer.

3. Præsidiet træffer afgørelse om finansielle, organisatoriske og administrative spørgsmål vedrørende medlemmerne på forslag af generalsekretæren eller en politisk gruppe.

4. Præsidiet træffer afgørelse i spørgsmål vedrørende mødernes afvikling.

"Mødernes afvikling" omfatter også spørgsmål vedrørende medlemmernes adfærd i alle Parlamentets bygninger.

5. Præsidiet vedtager bestemmelserne vedrørende løsgængere, jf. artikel 33.

6. Præsidiet fastsætter Generalsekretariatets stillingsfortegnelse og regulativerne for tjenestemænds og øvrige ansattes administrative og finansielle stilling.

7. Præsidiet opstiller det foreløbige forslag til Parlamentets budgetoverslag.

8. Præsidiet vedtager retningslinjerne for kvæstorerne, jf. artikel 26.

9. Præsidiet godkender udvalgsmøder uden for de sædvanlige arbejdssteder, høringer og ordføreres undersøgelses- og informationsrejser.

Når sådanne møder godkendes, fastsættes samtidig sprogordningen herfor på grundlag af de officielle sprog, som medlemmerne af og stedfortræderne i det pågældende udvalg anvender og anmoder om.

Samme fremgangsmåde anvendes i forbindelse med delegationerne, medmindre de pågældende medlemmer og stedfortrædere accepterer en anden fremgangsmåde.

10. Præsidiet udnævner generalsekretæren, jf. artikel 207.

11. Præsidiet fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan. I forbindelse med gennemførelsen af nævnte forordning udfører det de opgaver, det får overdraget i henhold til denne forretningsorden.

12. Præsidiet fastsætter regler for Parlamentets og dets organers samt hvervsindehaveres og andre medlemmers behandling af fortrolige oplysninger under hensyntagen til de interinstitutionelle aftaler, der måtte være indgået om dette spørgsmål. Disse regler offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og vedføjet som bilag til denne forretningsorden[8].

13. Formanden og/eller Præsidiet kan betro almindelige eller specielle opgaver fra formandens og/eller Præsidiets kompetenceområde til ét eller flere medlemmer af Præsidiet. Samtidig fastlægges, hvorledes disse opgaver skal gennemføres.

14. Præsidiet udpeger to næstformænd, der skal varetage gennemførelsen af forbindelserne med de nationale parlamenter.

Næstformændene aflægger regelmæssigt beretning om deres virksomhed til Formandskonferencen.

15. Ved nyvalg af Parlamentet fungerer det afgående Præsidium indtil det nye Parlaments første møde.

Artikel 24

Formandskonferencens sammensætning

1. Formandskonferencen består af Parlamentets formand og gruppeformændene. En gruppeformand kan lade sig repræsentere ved et medlem af sin gruppe.

2. Parlamentets formand indbyder en af løsgængerne til uden stemmeret at deltage i møderne i Formandskonferencen.

3. Formandskonferencen søger at nå frem til konsensus i de spørgsmål, der forelægges den.

Hvor det ikke er muligt at opnå konsensus, foretages der afstemning, hvor hver gruppes stemme tæller i forhold til dens antal medlemmer.

Artikel 25

Formandskonferencens opgaver

1. Formandskonferencen udfører de opgaver, den får overdraget i henhold til forretningsordenen.

2. Formandskonferencen træffer afgørelse om tilrettelæggelsen af Parlamentets arbejde og om spørgsmål vedrørende planlægningen af lovgivningsarbejdet.

[8]Se bilag VIII, del E.

3. Formandskonferencen er ansvarlig for spørgsmål vedrørende forbindelserne til Den Europæiske Unions andre institutioner og organer samt til medlemsstaternes nationale parlamenter.

4. Formandskonferencen er ansvarlig for spørgsmål vedrørende forbindelserne med tredjelande samt med institutioner og organisationer uden for Den Europæiske Union.

5. Formandskonferencen er ansvarlig for at organisere strukturerede høringer af det europæiske civilsamfund om emner af stor betydning. Der kan herunder afholdes offentlige debatmøder om emner af generel europæisk interesse, som er åbne for interesserede borgere. Præsidiet udpeger en næstformand til at forestå iværksættelsen af sådanne høringer og rapportere tilbage til Formandskonferencen.

6. Formandskonferencen opstiller forslaget til dagsorden for mødeperioderne.

7. Formandskonferencen er ansvarlig for sammensætningen af udvalg og undersøgelsesudvalg samt blandede parlamentariske udvalg, stående delegationer og ad hoc-delegationer og disses beføjelser.

8. Formandskonferencen træffer afgørelse om fordelingen af pladserne i mødesalen, jf. artikel 34.

9. Formandskonferencen giver tilladelse til initiativbetænkninger.

10. Formandskonferencen stiller forslag til Præsidiet vedrørende administrative og budgetmæssige spørgsmål i de politiske grupper.

Artikel 26

Kvæstorernes opgaver

Kvæstorerne varetager administrative og finansielle opgaver, som direkte vedrører medlemmerne, efter retningslinjer vedtaget af Præsidiet.

Artikel 27

Udvalgsformandskonferencen

1. Udvalgsformandskonferencen består af formændene for alle stående og særlige udvalg. Den vælger en formand.

Er formanden ikke til stede, ledes mødet af det ældste medlem, eller, hvis dette medlem ikke er til stede, af det ældste medlem blandt de tilstedeværende.

2. Udvalgsformandskonferencen kan rette henstillinger til Formandskonferencen om udvalgenes arbejde og opstillingen af dagsordenen for mødeperioderne.

3. Præsidiet og Formandskonferencen kan overdrage Udvalgsformandskonferencen visse opgaver.

Artikel 28

Delegationsformandskonferencen

1. Delegationsformandskonferencen består af formændene for alle stående interparlamentariske delegationer. Den vælger en formand.

Er formanden ikke til stede, ledes mødet af det ældste medlem, eller, hvis dette medlem ikke er til stede, af det ældste medlem blandt de tilstedeværende.

2. Delegationsformandskonferencen kan rette henstillinger til Formandskonferencen om delegationernes arbejde.

3. Præsidiet og Formandskonferencen kan overdrage Delegationsformandskonferencen visse opgaver.

Artikel 29

Præsidiets og Formandskonferencens oplysningspligt

1. Protokollerne fra Præsidiets og Formandskonferencens møder oversættes til de officielle sprog, trykkes og omdeles til alle Parlamentets medlemmer og er offentligt tilgængelige, medmindre Præsidiet eller Formandskonferencen af fortrolighedshensyn, således som disse er fastlagt i artikel 4, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001, undtagelsesvis bestemmer andet for så vidt angår visse punkter i protokollerne.

2. Ethvert medlem kan stille spørgsmål om Præsidiets, Formandskonferencens eller kvæstorernes arbejde. Sådanne spørgsmål indgives skriftligt til formanden, meddeles medlemmerne og offentliggøres sammen med besvarelserne på Parlamentets websted inden for en frist på 30 dage, efter at spørgsmålene er stillet.

KAPITEL 4

POLITISKE GRUPPER

Artikel 30

Dannelse af politiske grupper

1. Medlemmerne kan danne grupper efter politisk tilhørsforhold.

Normalt er det ikke nødvendigt, at Parlamentet tager stilling til, hvorvidt medlemmerne af en gruppe har et fælles politisk tilhørsforhold. Ved dannelse af en gruppe i henhold til denne artikel accepterer de pågældende medlemmer pr. definition, at de har et fælles politisk tilhørsforhold. Kun når de pågældende medlemmer benægter dette, er det nødvendigt, at Parlamentet tager stilling til, om gruppen er stiftet i overensstemmelse med forretningsordenens bestemmelser.

2. En politisk gruppe består af medlemmer, der er valgt i mindst 1/4 af medlemsstaterne. Til dannelse af en politisk gruppe kræves mindst 25 medlemmer.

3. Hvis en gruppe ikke længere opfylder kravet til antallet af medlemmer, kan formanden med Formandskonferencens samtykke tillade dens fortsatte bestående indtil Parlamentets næste konstituerende møde, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

– medlemmerne fortsat repræsenterer mindst 1/5 af medlemsstaterne

– gruppen har bestået i over et år.

Formanden gør ikke brug af denne undtagelsesbestemmelse, hvis der foreligger begrundet mistanke om misbrug.

4. Et medlem kan kun tilhøre én politisk gruppe.

5. Stiftelsen af en politisk gruppe meddeles formanden i en erklæring. Erklæringen skal omfatte navnet på gruppen, navnene på medlemmerne og navnene på bestyrelsesmedlemmerne.

6. Stiftelseserklæringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 31

De politiske gruppers virksomhed og retsstilling

1. De politiske grupper udøver deres funktioner inden for rammerne af Unionens virksomhed, herunder de opgaver, som er tillagt dem i forretningsordenen. De politiske grupper råder over et sekretariat inden for rammerne af Generalsekretariatets stillingsfortegnelse, administrative faciliteter og de bevillinger, som er fastsat i Parlamentets budget.

2. Præsidiet fastsætter bestemmelser om tilrådighedsstillelse og anvendelse af samt kontrol med disse faciliteter og bevillinger og den dertil knyttede uddelegering af beføjelser vedrørende budgettets gennemførelse.

3. Disse bestemmelser omfatter regler om de administrative og finansielle konsekvenser ved opløsning af en politisk gruppe.

Artikel 32

Tværpolitiske grupper

1. De enkelte medlemmer kan oprette tværpolitiske grupper og andre uofficielle grupper af medlemmer med henblik på uformelle meningsudvekslinger om specifikke emner på tværs af forskellige politiske grupper, idet der trækkes på medlemmer af Parlamentets forskellige udvalg, og med henblik på at fremme kontakten mellem medlemmerne og civilsamfundet.

2. Sådanne grupper kan ikke deltage i nogen virksomhed, der kan give anledning til forveksling med Parlamentets og dets organers officielle virksomhed. Når betingelserne i de af Præsidiet vedtagne regler om oprettelse af sådanne grupper er opfyldt, kan de politiske grupper gøre det nemmere for grupperne at udøve deres virksomhed ved at yde dem logistisk støtte.

Sådanne grupper er forpligtet til at give oplysning om enhver økonomisk eller materiel støtte (f.eks. sekretariatsstøtte), som, hvis den var modtaget af et individuelt medlem, ville være oplysningspligtig i henhold til bilag I.

Kvæstorerne fører et register over de i andet afsnit omhandlede oplysninger. Registret offentliggøres på Parlamentets websted. Kvæstorerne udarbejder de nærmere regler for disse oplysninger.

Artikel 33

Løsgængere

1. Medlemmer, der ikke tilslutter sig en politisk gruppe, råder over et sekretariat. De nærmere regler fastsættes af Præsidiet efter forslag fra generalsekretæren.

2. Præsidiet fastsætter bestemmelser om disse medlemmers status og parlamentariske rettigheder.

3. Præsidiet fastsætter bestemmelser om tilrådighedsstillelse og gennemførelse af samt kontrol med bevillinger, der er opført på Parlamentets budget til dækning af løsgængeres sekretariatsudgifter og administrative faciliteter.

Artikel 34

Fordeling af pladserne i mødesalen

Formandskonferencen træffer afgørelse om fordelingen af pladserne i mødesalen til de politiske grupper, løsgængerne og Den Europæiske Unions institutioner.

AFSNIT II

LOVGIVNINGS-, BUDGET- OG ANDRE PROCEDURER

KAPITEL 1

LOVGIVNINGSPROCEDURER - GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 35

Kommissionens arbejdsprogram

1. Parlamentet deltager sammen med Kommissionen og Rådet i fastlæggelsen af Den Europæiske Unions lovgivningsmæssige planlægning.

Parlamentet og Kommissionen samarbejder i forbindelse med udarbejdelsen af Kommissionens arbejdsprogram - som er Kommissionens bidrag til Unionens årlige og flerårige programmering - efter en tidsplan og i henhold til retningslinjer, som de to institutioner har vedtaget, og som er vedføjet som bilag til denne forretningsorden[9].

2. Under hastende og uforudsete omstændigheder kan en institution på eget initiativ og i overensstemmelse med de i traktaterne fastsatte procedurer foreslå tilføjelse af en lovforanstaltning ud over dem, der er omtalt i Kommissionens arbejdsprogram.

3. Formanden fremsender den af Parlamentet vedtagne beslutning til de øvrige institutioner, der deltager i Den Europæiske Unions lovgivningsprocedure, og til medlemsstaternes parlamenter.

Formanden anmoder Rådet om at afgive en udtalelse om Kommissionens arbejdsprogram samt om Parlamentets beslutning.

4. Er en institution ikke i stand til at overholde den fastsatte tidsplan, skal den give de andre institutioner meddelelse om grundene hertil og foreslår en ny tidsplan.

Artikel 36

Overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

1. Parlamentet udfører alle sine opgaver under overholdelse af de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Parlamentet overholder endvidere fuldt ud rettighederne og principperne i artikel 2 og artikel 6, stk. 2 og 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

2. Er det korresponderende udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer af den opfattelse, at et forslag til lovgivningsmæssig retsakt eller dele deraf ikke respekterer rettighederne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, forelægges spørgsmålet på deres anmodning det udvalg, der er kompetent med hensyn til fortolkning af chartret. Udtalelsen fra dette udvalg vedføjes som bilag til det korresponderende udvalgs betænkning.

Artikel 37

Kontrol af retsgrundlag

1. Inden behandlingen af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt eller et andet lovgivningsmæssigt dokument kontrollerer det kompetente udvalg retsgrundlaget.

---

[9] Se bilag XIV.

2. Anfægter det kompetente udvalg retsgrundlagets holdbarhed eller relevans, herunder i forbindelse med en vurdering i henhold til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, anmoder det det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, om en udtalelse.

3. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, kan også på eget initiativ behandle spørgsmål vedrørende retsgrundlaget for forslag til lovgivningsmæssig retsakt. Det underretter i så fald det kompetente udvalg herom.

4. Vedtager det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, at anfægte retsgrundlagets holdbarhed eller relevans, meddeler det Parlamentet sine konklusioner. Parlamentet stemmer herom, inden det stemmer om selve forslaget.

5. Der kan ikke på plenarmødet stilles ændringsforslag om ændring af retsgrundlaget for et forslag til lovgivningsmæssig retsakt, hvis hverken det kompetente udvalg eller det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, har anfægtet retsgrundlagets holdbarhed eller relevans.

6. Indvilliger Kommissionen ikke i at ændre sit forslag, så det er i overensstemmelse med det retsgrundlag, som Parlamentet har vedtaget, kan ordføreren eller formanden for det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, eller for det kompetente udvalg foreslå, at afstemningen om selve forslaget udsættes til et senere møde.

Artikel 37a

Delegation af lovgivningsmæssige beføjelser

1. Når Parlamentet behandler et forslag til en lovgivningsmæssig retsakt, der delegerer beføjelser til Kommissionen, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, undersøger Parlamentet navnlig delegationens formål, indhold, omfang og varighed og de betingelser, der gælder for delegationen.

2. Det korresponderende udvalg kan til enhver tid anmode om en udtalelse fra det udvalg, der er kompetent med hensyn til fortolkning og anvendelse af EU-retten.

3. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til fortolkning og anvendelse af EU-retten, kan desuden på eget initiativ behandle spørgsmål vedrørende delegation af lovgivningsmæssige beføjelser. Det underretter i så fald det kompetente udvalg herom.

Artikel 38

Kontrol af finansiel forenelighed

1. Har et forslag til lovgivningsmæssig retsakt finansielle virkninger, sikrer Parlamentet sig, at der er tilstrækkelige finansielle midler.

2. Uden at dette berører artikel 43, kontrollerer det kompetente udvalg, at et forslag til lovgivningsmæssig retsakt eller et andet lovgivningsmæssigt dokument finansielt er foreneligt med den flerårige finansielle ramme.

3. Ændrer det kompetente udvalg bevillingsrammen for retsakten, anmoder det det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål, om en udtalelse.

4. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål, kan også på eget initiativ behandle spørgsmål vedrørende den finansielle forenelighed af forslag til lovgivningsmæssige retsakter. Det underretter i så fald det kompetente udvalg herom.

5. Vedtager det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål, at anfægte forslagets finansielle forenelighed, meddeler det sine konklusioner til Parlamentet, som stemmer herom.

6. En retsakt, der erklæres uforenelig, kan vedtages af Parlamentet med forbehold af budgetmyndighedens afgørelser.

Artikel 38a

Undersøgelse af overholdelse af nærhedsprincippet

1. Under behandlingen af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt undersøger Parlamentet navnlig, om forslaget overholder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

2. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til overholdelse af nærhedsprincippet, kan beslutte at fremsætte henstillinger til det udvalg, der er kompetent med hensyn til et forslag til lovgivningsmæssig retsakt.

3. Hvis et nationalt parlament sender en begrundet udtalelse til formanden i henhold til artikel 3 i protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union og artikel 6 i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, henvises dokumentet til behandling i det korresponderende udvalg og sendes til orientering til det udvalg, der er kompetent med hensyn til overholdelsen af nærhedsprincippet.

4. Medmindre der er tale om en sag af hastende karakter som omhandlet i artikel 4 i protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, foretager det korresponderende udvalg ikke den endelige afstemning før udløbet af den frist på otte uger, der er fastsat i artikel 6 i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

5. Såfremt de begrundede udtalelser om, at et forslag til lovgivningsmæssig retsakt ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, repræsenterer mindst en tredjedel af samtlige de stemmer, der er tildelt de nationale parlamenter, eller en fjerdedel, når der er tale om et forslag til lovgivningsmæssig retsakt, der forelægges med hjemmel i artikel 76 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, træffer Parlamentet først afgørelse, når forslagsstilleren har angivet procedurens videre forløb.

6. Hvis der under den almindelige lovgivningsprocedure fremsættes begrundede udtalelser om, at et forslag til lovgivningsmæssig retsakt ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og udtalelserne repræsenterer mindst et simpelt flertal af de stemmer, der er tildelt de nationale parlamenter, kan det korresponderende udvalg under hensyntagen til de begrundede udtalelser, der er forelagt af de nationale parlamenter og Kommissionen, og efter høring af det udvalg, der er kompetent med hensyn til overholdelse af nærhedsprincippet, enten henstille, at Parlamentet forkaster forslaget med henvisning til, at nærhedsprincippet er tilsidesat, eller forelægge Parlamentet andre henstillinger, som kan indeholde forslag til ændring vedrørende overholdelse af nærhedsprincippet. Udtalelsen fra det udvalg, der er kompetent med hensyn til overholdelse af nærhedsprincippet, vedføjes som bilag til en sådan henstilling.

Henstillingen forelægges Parlamentet til forhandling og afstemning. Hvis en henstilling om forkastelse af forslaget vedtages med et flertal af de afgivne stemmer, erklærer formanden proceduren for afsluttet. Hvis Parlamentet ikke forkaster forslaget, fortsætter proceduren under hensyntagen til de henstillinger, der er vedtaget af Parlamentet.

Artikel 39

Underretning af Parlamentet og dets adgang til dokumenter

1. Under hele lovgivningsproceduren anmoder Parlamentet og dets udvalg om adgang til alle dokumenter vedrørende forslag til lovgivningsmæssige retsakter på samme betingelser som Rådet og dets arbejdsgrupper.

2. Det kompetente udvalg anmoder under sin behandling af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt Kommissionen og Rådet om at holde det underrettet om udviklingen i behandlingen af dette forslag i Rådet og dets arbejdsgrupper, herunder navnlig om enhver mulighed for kompromiser, der ville ændre det oprindelige forslag i væsentlig grad, eller om forslagsstilleren agter at tage sit forslag tilbage.

Artikel 40

Repræsentation af Parlamentet i samlinger i Rådet

Når Rådet indbyder Parlamentet til at deltage i en samling i Rådet, hvori dette optræder som lovgivende myndighed, anmoder Parlamentets formand formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg eller et andet medlem, der udpeges af udvalget, om at repræsentere Parlamentet.

Artikel 41

Parlamentets initiativret i henhold til traktaterne

I de tilfælde, hvor Parlamentet efter traktaterne har initiativret, kan det kompetente udvalg beslutte at udarbejde en initiativbetænkning.

Betænkningen skal indeholde:

a) et forslag til beslutning

b) eventuelt et udkast til afgørelse eller et udkast til forslag

c) en begrundelse, der eventuelt indeholder en finansieringsoversigt.

Når Parlamentets vedtagelse af en retsakt kræver Rådets godkendelse eller samtykke og Kommissionens udtalelse eller samtykke, kan Parlamentet efter afstemningen om forslaget til retsakt og efter forslag fra ordføreren vedtage at udsætte afstemningen om forslaget til beslutning, indtil Rådet eller Kommissionen har tilkendegivet deres holdning.

Artikel 42

Initiativ, jf. artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

1. Parlamentet kan anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag med henblik på udstedelse af nye retsakter eller ændring af eksisterende retsakter, jf. artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ved at vedtage en beslutning på grundlag af en initiativbetænkning udarbejdet af det kompetente udvalg i henhold til artikel 48. Beslutningen vedtages med et flertal blandt Parlamentets medlemmer under den endelige afstemning. Parlamentet kan samtidig fastsætte en frist for forelæggelsen af et sådant forslag.

2. Ethvert medlem kan fremsætte forslag til en EU-retsakt som led i Parlamentets initiativret, jf. artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

3. Forslaget indgives til formanden, som henviser det til behandling i det kompetente udvalg. Inden denne henvisning oversættes forslaget til de officielle sprog, som dette udvalgs formand anser for nødvendige til en kortfattet behandling. Inden tre måneder efter henvisningen træffer udvalget afgørelse om den videre behandling efter at have hørt forslagsstilleren.

Vedtager udvalget at forelægge Parlamentet forslaget efter proceduren i artikel 48, anføres forslagsstilleren med navns nævnelse i betænkningens titel.

4. I Parlamentets beslutning angives det relevante retsgrundlag, og den ledsages af detaljerede henstillinger vedrørende indholdet af det pågældende forslag, som skal overholde de grundlæggende rettigheder og nærhedsprincippet.

5. Har forslaget finansielle virkninger, anfører Parlamentet, hvordan der kan sikres tilstrækkelige finansielle midler.

6. Det kompetente udvalg følger udviklingen i forbindelse med ethvert forslag til lovgivningsmæssig retsakt, som udarbejdes efter særlig anmodning fra Parlamentet.

Artikel 43

Behandling af lovgivningsmæssige dokumenter

1. Formanden henviser forslag til lovgivningsmæssige retsakter og andre lovgivningsmæssige dokumenter til behandling i det kompetente udvalg.

I tvivlstilfælde kan formanden anvende proceduren i artikel 188, stk. 2, inden der gives Parlamentet meddelelse om henvisning af forslaget til det kompetente udvalg.

Når et forslag er opført i Kommissionens arbejdsprogram, kan det kompetente udvalg vedtage at vælge en ordfører, som skal følge udarbejdelsen af forslaget.

Formanden fremsender høringsskrivelser eller anmodninger om udtalelse fra henholdsvis Rådet og Kommissionen til det udvalg, der er kompetent med hensyn til det pågældende forslag.

Bestemmelserne om førstebehandling i artikel 36-42, 53-59 og 71 finder anvendelse på alle forslag til lovgivningsmæssige retsakter, hvad enten disse kræver en, to eller tre behandlinger.

2. Rådets holdninger henvises til behandling i det udvalg, der var kompetent ved førstebehandlingen.

Bestemmelserne om andenbehandling i artikel 61-66 og 72 finder anvendelse på Rådets holdninger.

3. Under forligsproceduren mellem Parlamentet og Rådet efter andenbehandlingen foretages der ikke henvisning til udvalg.

Bestemmelserne om tredjebehandling i artikel 67, 68 og 69 finder anvendelse på forligsproceduren.

4. Under anden- og tredjebehandlingen finder artikel 45, 46, 49, artikel 55, stk. 1 og 3, artikel 56, 57 og 175 ikke anvendelse.

5. Opstår der uoverensstemmelse mellem en bestemmelse i forretningsordenen vedrørende anden- og tredjebehandlingen og en hvilken som helst anden bestemmelse i forretningsordenen, har bestemmelsen vedrørende anden- og tredjebehandlingen forrang.

Artikel 44

Lovgivningsprocedurer vedrørende initiativer fra medlemsstater

1. Initiativer fra medlemsstater, jf. artikel 76 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, behandles efter bestemmelserne i nærværende artikel og artikel 36-39, 43 og 55 i denne forretningsorden.

2. Det kompetente udvalg kan indbyde repræsentanter for de medlemsstater, der fremsætter et initiativ, til at fremlægge dette for udvalget. Repræsentanterne kan ledsages af Rådets formandskab.

3. Inden det kompetente udvalg går over til afstemning, anmoder det Kommissionen om at oplyse, om den er i færd med at udarbejde en udtalelse om initiativet. I bekræftende fald vedtager udvalget ikke sin betænkning, før det har modtaget Kommissionens udtalelse.

4. Når Parlamentet får forelagt to eller flere forslag fra Kommissionen og/eller medlemsstaterne med samme lovgivningsformål samtidig eller inden for en kort periode, behandler Parlamentet dem i én betænkning. Det kompetente udvalg angiver i sin betænkning, hvilken tekst det stiller ændringsforslag til, og det henviser til alle andre tekster i den lovgivningsmæssige beslutning.

KAPITEL 2

PROCEDURER I UDVALGENE

Artikel 45

Lovgivningsmæssige betænkninger

1. Formanden for det udvalg, som et forslag til lovgivningsmæssig retsakt er henvist til, fremsætter forslag for udvalget om valg af behandlingsform.

2. Efter valg af behandlingsform vælger udvalget, for så vidt artikel 46 ikke finder anvendelse, en ordfører for forslaget til lovgivningsmæssig retsakt blandt sine medlemmer eller faste stedfortrædere, medmindre dette allerede er sket på grundlag af Kommissionens arbejdsprogram, jf. artikel 35.

3. Udvalgets betænkning omfatter:

   a) eventuelle ændringsforslag til forslaget, som kan være ledsaget af korte begrundelser, der udfærdiges på ordførerens ansvar og ikke sættes under afstemning

   b) et forslag til lovgivningsmæssig beslutning, jf. artikel 55, stk. 2

   c) eventuelt en begrundelse, herunder en finansieringsoversigt, der viser omfanget af betænkningens eventuelle finansielle virkning og dens forenelighed med den flerårige finansielle ramme.

Artikel 46

Forenklet procedure

1. Efter en indledende drøftelse af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt kan formanden for udvalget foreslå, at det vedtages uden ændringsforslag. Medmindre mindst 1/10 af udvalgets medlemmer gør indsigelse, forelægger formanden for udvalget en betænkning for Parlamentet, hvori forslaget foreslås godkendt. Artikel 138, stk. 1, andet afsnit, stk. 2 og 4, finder anvendelse.

2. Formanden kan i stedet foreslå, at formanden eller ordføreren udarbejder en række ændringsforslag, der afspejler drøftelserne i udvalget. Hvis udvalget godkender dette, sendes disse ændringsforslag til udvalgets medlemmer. Medmindre mindst 1/10 af udvalgets medlemmer gør indsigelse inden udløbet af en frist på mindst 21 dage efter afsendelsen, betragtes betænkningen som vedtaget af udvalget. I så fald forelægges forslaget til lovgivningsmæssig beslutning og ændringsforslagene for Parlamentet til afstemning uden forhandling i henhold til artikel 138, stk. 1, andet afsnit, stk. 2 og 4.

3. Gør mindst 1/10 af udvalgets medlemmer indsigelse, sættes ændringsforslagene under afstemning på udvalgets næste møde.

4. Stk. 1, første og andet punktum, stk. 2, første, andet og tredje punktum, og stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på udvalgsudtalelser, jf. artikel 49.

Artikel 47

Ikke-lovgivningsmæssige betænkninger

1. Udarbejder et udvalg en ikke-lovgivningsmæssig betænkning, vælger det en ordfører blandt sine medlemmer eller faste stedfortrædere.

2. Ordføreren har til opgave at udarbejde udvalgets betænkning og forelægge den for Parlamentet på udvalgets vegne.

3. Udvalgets betænkning omfatter:

a) et forslag til beslutning

b) en begrundelse, herunder en finansieringsoversigt, der viser omfanget af betænkningens eventuelle finansielle virkning og dens forenelighed med den flerårige finansielle ramme

c) eventuelle beslutningsforslag, hvis tekst skal gengives, jf. artikel 120, stk. 4.

Artikel 48

Initiativbetænkninger

1. Agter et udvalg at udarbejde en betænkning og forelægge Parlamentet et forslag til beslutning om et emne, der henhører under dets kompetence, uden at det har fået henvist et forslag, hvorom Parlamentet er hørt eller anmodet om en udtalelse, jf. artikel 188, stk. 1, kræves forudgående tilladelse fra Formandskonferencen. Et eventuelt afslag skal altid begrundes. Omhandler en betænkning et forslag, der er fremsat af et medlem i henhold til artikel 42, stk. 2, kan tilladelse kun nægtes, hvis betingelserne i artikel 5 i medlemsstatutten samt i artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke er opfyldt.

Formandskonferencen træffer afgørelse om anmodninger om tilladelse til at udarbejde en betænkning som omhandlet i stk. 1 i henhold til gennemførelsesbestemmelser, som Formandskonferencen selv fastsætter. Hvis et udvalgs kompetence til at udarbejde en betænkning, i forbindelse med udvalgets anmodning om tilladelse hertil, anfægtes, træffer Formandskonferencen afgørelse inden for en frist på seks uger på grundlag af en indstilling fra Udvalgsformandskonferencen eller, hvis der ikke foreligger en sådan indstilling, fra dennes formand. Har Formandskonferencen ikke truffet afgørelse inden for denne frist, betragtes indstillingen som godkendt.

2. Forslag til beslutninger, der er indeholdt i initiativbetænkninger, behandles af Parlamentet efter proceduren i artikel 139 med kortfattet forelæggelse. Der kan kun behandles ændringsforslag

til sådanne forslag til beslutninger på plenarmødet, hvis de er indgivet af ordføreren for at tage hensyn til nye oplysninger eller af mindst 1/10 af Parlamentets medlemmer. Politiske grupper kan indgive alternative beslutningsforslag, jf. artikel 157, stk. 4. Artikel 163 og 167 finder anvendelse på udvalgets beslutningsforslag og ændringsforslag hertil. Artikel 167 finder også anvendelse i forbindelse med den enkelte afstemning om alternative beslutningsforslag.

Første afsnit finder ikke anvendelse, når betænkningens emne giver anledning til en prioriteret forhandling på plenarmødet, når betænkningen er udarbejdet i medfør af en i artikel 41 eller 42 omhandlet initiativret, eller når betænkningen er blevet tilladt som en strategisk betænkning[10].

3. Falder betænkningens emne ind under den i artikel 41 omhandlede initiativret, kan et afslag kun begrundes med, at de i traktaterne fastsatte betingelser ikke er opfyldt.

4. Formandskonferencen træffer i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 41 og 42, afgørelse inden to måneder.

Artikel 49

Udvalgsudtalelser

1. Ønsker det udvalg, som først har fået forelagt et spørgsmål, at indhente et andet udvalgs udtalelse, eller ønsker et andet udvalg at afgive udtalelse om det første udvalgs betænkning, kan udvalgene anmode Parlamentets formand om, at det ene udvalg udpeges til korresponderende udvalg og det andet til rådgivende udvalg, jf. artikel 188, stk. 3.

2. Når der er tale om lovgivningsmæssige dokumenter, jf. artikel 43, stk. 1, består det rådgivende udvalgs udtalelse af ændringsforslag til den tekst, der er henvist til udvalget. Sådanne ændringsforslag kan være ledsaget af korte begrundelser, som udfærdiges på ordførerens ansvar, og som ikke sættes under afstemning. Det rådgivende udvalg kan om nødvendigt forelægge en kort skriftlig begrundelse for udtalelsen som helhed.

Når der er tale om ikke-lovgivningsmæssige tekster, består udtalelsen af forslag til dele af beslutningsforslaget fra det korresponderende udvalg.

Det korresponderende udvalg stemmer om disse ændringsforslag eller forslag.

Udtalelserne vedrører kun de spørgsmål, som falder inden for det rådgivende udvalgs sagsområde.

3. Det korresponderende udvalg fastsætter en frist, inden for hvilken det rådgivende udvalg skal afgive sin udtalelse, hvis det korresponderende udvalg skal tage hensyn til den. Det korresponderende udvalg meddeler straks enhver ændring i tidsplanen til det/de rådgivende udvalg. Det korresponderende udvalg drager ikke sine endelige konklusioner, før tidsfristen er udløbet.

4. Alle vedtagne udtalelser vedføjes som bilag til betænkningen fra det korresponderende udvalg.

5. Kun det korresponderende udvalg kan stille ændringsforslag på plenarmødet.

6. Formanden og ordføreren for det rådgivende udvalg indbydes til med rådgivende funktion at deltage i det korresponderende udvalgs møder i det omfang, de angår det fælles spørgsmål.

[10]Jf. den relevante afgørelse fra Formandskonferencen, der er gengivet i forretningsordenens bilag XVIII.

Artikel 50

Procedure med associerede udvalg

Når et kompetencespørgsmål er blevet henvist til Formandskonferencen i medfør af artikel 188, stk. 2, eller artikel 48, og Formandskonferencen på grundlag af bilag VII finder, at sagen i næsten lige stort omfang henhører under to eller flere udvalgs kompetence, eller at forskellige dele af sagen henhører under to eller flere udvalgs kompetence, finder artikel 49 anvendelse med følgende supplerende bestemmelser:

- tidsplanen aftales i fællesskab mellem de berørte udvalg
- ordføreren for det korresponderende udvalg og ordføreren/ordførerne for det/de rådgivende udvalg holder hinanden underrettet og forsøger at nå til enighed om de tekster, de foreslår deres udvalg, og om deres holdning til ændringsforslag
- de berørte formænd og ordførere skal i fællesskab identificere de dele af teksten, der henhører under deres enekompetence eller under deres fælles kompetence, og aftale de nærmere retningslinjer for deres samarbejde. I tilfælde af uenighed om kompetenceafgrænsningen forelægges spørgsmålet på foranledning af et af de berørte udvalg for Formandskonferencen, som kan tage stilling til spørgsmålet om kompetencefordelingen eller bestemme, at proceduren med fælles udvalgsmøder, jf. artikel 51, skal finde anvendelse. Artikel 188, stk. 2, andet afsnit, finder tilsvarende anvendelse
- det korresponderende udvalg accepterer uden afstemning ændringsforslag fra et associeret udvalg, hvis de vedrører spørgsmål, som henhører under det associerede udvalgs enekompetence. Hvis et korresponderende udvalg afviser ændringsforslag vedrørende spørgsmål, som henhører under det korresponderende udvalgs og et associeret udvalgs fælles kompetence, kan det associerede udvalg indgive disse ændringsforslag direkte til behandling på plenarmødet
- såfremt et spørgsmål gøres til genstand for en forligsprocedure, skal Parlamentets delegation omfatte ordføreren/ordførerne fra det/de associerede udvalg.

Ordlyden i denne artikel giver ikke grundlag for en begrænsning af dens anvendelsesområde. Der kan fremsættes anmodning om anvendelse af proceduren med associerede udvalg vedrørende ikke-lovgivningsmæssige betænkninger i henhold til artikel 48, stk. 1, og artikel 119, stk. 1 og 2.

Ved behandlingen af internationale aftaler, jf. artikel 90, kan proceduren med associerede udvalg i denne artikel ikke anvendes i forbindelse med godkendelsesproceduren i artikel 81.

Formandskonferencens afgørelse om at anvende proceduren med associerede udvalg finder anvendelse på alle stadier af den pågældende procedure.

Rettigheder forbundet med status som "kompetent udvalg" udøves af det korresponderende udvalg. I udøvelsen af disse rettigheder skal dette udvalg respektere det associerede udvalgs prærogativer, særlig forpligtelsen til loyalt samarbejde vedrørende tidsplanen og det associerede udvalgs ret til at bestemme, hvilke ændringsforslag inden for dets enekompetence, der skal forelægges Parlamentet.

I tilfælde, hvor et korresponderende udvalg tilsidesætter det associerede udvalgs prærogativer, er det korresponderende udvalgs afgørelser fortsat gældende, men det associerede udvalg kan inden for rammerne af sin enekompetence forelægge Parlamentet ændringsforslag direkte.

Artikel 51

Procedure med fælles udvalgsmøder

1. Formandskonferencen kan, når et kompetencespørgsmål er blevet henvist til den i medfør af artikel 188, stk. 2, bestemme, at proceduren med fælles udvalgsmøder og en fælles afstemning skal anvendes, såfremt:

– sagen i henhold til bilag VII på udelelig måde henhører under flere udvalgs sagsområder, og

– den finder, at spørgsmålet er af væsentlig betydning.

2. I så fald udarbejder de respektive ordførere et enkelt udkast til betænkning, som behandles af og sættes under afstemning i de berørte udvalg på fælles møder, der afholdes under fælles forsæde af de berørte udvalgsformænd.

På alle stadier i proceduren kan de rettigheder, der er tilknyttet status som korresponderende udvalg, udelukkende gøres gældende af de berørte udvalg i fællesskab. De berørte udvalg kan nedsætte arbejdsgrupper til forberedelse af møderne og afstemningerne.

3. Ved andenbehandlingen under den almindelige lovgivningsprocedure behandles Rådets holdning på et fælles møde mellem de berørte udvalg, som i tilfælde af, at formændene for disse udvalg ikke er enige, finder sted om onsdagen i den første uge, som er afsat til mødet mellem de parlamentariske organer, efter at Rådets holdning er meddelt Parlamentet. Er der ikke opnået enighed om at indkalde til et senere møde, indkalder Formandskonferencens formand til dette møde. Indstillingen ved andenbehandling vedtages på et fælles møde på grundlag af et fælles udkast udarbejdet af de respektive ordførere fra de berørte udvalg eller, hvis der ikke foreligger noget fælles udkast, på grundlag af ændringsforslagene forelagt i de berørte udvalg.

Ved tredjebehandlingen under den almindelige lovgivningsprocedure er formændene og ordførerne for de berørte udvalg automatisk medlemmer af delegationen til Forligsudvalget.

Denne artikel kan anvendes på den procedure, der fører til en indstilling om godkendelse eller forkastelse af en international aftale i henhold til artikel 90, stk. 5, og artikel 81, stk. 1, under forudsætning af, at betingelserne i nærværende artikel er opfyldt.

Artikel 52

Udarbejdelse af betænkninger

1. Begrundelsen udfærdiges på ordførerens ansvar og sættes ikke under afstemning. Begrundelsen skal dog være i overensstemmelse med det vedtagne beslutningsforslag og udvalgets ændringsforslag. I modsat fald kan udvalgets formand lade begrundelsen udgå.

2. I betænkningen anføres resultatet af afstemningen om betænkningen som helhed. Desuden angives det i betænkningen, hvorledes hvert enkelt medlem har stemt, såfremt mindst 1/3 af de tilstedeværende medlemmer anmoder herom under afstemningen.

3. Opnås der ikke enstemmighed i udvalget, skal betænkningen desuden indeholde mindretallets eller mindretallenes opfattelse. En sådan opfattelse kan, når den kommer til udtryk under afstemningen om teksten som helhed, efter anmodning fra ophavsmændene bekendtgøres i en erklæring på højst 200 ord, der vedføjes begrundelsen.

Udvalgets formand bilægger de tvister, som anvendelsen af disse bestemmelser måtte give anledning til.

4. Et udvalg kan efter forslag fra sit formandskab fastsætte en frist, inden for hvilken ordføreren skal forelægge sit udkast til betænkning for udvalget. Denne frist kan forlænges eller en ny ordfører vælges.

5. Når fristen er udløbet, kan udvalget pålægge sin formand at anmode om, at den sag, der var henvist til udvalget, bliver opført på dagsordenen for et af Parlamentets førstkommende møder. I så tilfælde kan forhandlingerne finde sted på grundlag af en mundtlig betænkning fra det pågældende udvalg.

KAPITEL 3

FØRSTEBEHANDLING

På udvalgsplan

Artikel 53

Ændring af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt

1. Underretter Kommissionen Parlamentet om, eller bliver det kompetente udvalg på anden måde klar over, at Kommissionen agter at ændre sit forslag, udsætter det kompetente udvalg sin behandling af sagen, indtil det har modtaget Kommissionens nye forslag eller dens ændringer.

2. Ændrer Rådet forslaget til lovgivningsmæssig retsakt i væsentlig grad, finder artikel 59 anvendelse.

Artikel 54

Kommissionens og Rådets holdning til ændringsforslagene

1. Inden det kompetente udvalg går over til den endelige afstemning om et forslag til lovgivningsmæssig retsakt, anmoder det Kommissionen om at tilkendegive, hvorledes den stiller sig til alle de ændringsforslag, udvalget har vedtaget, og opfordrer Rådet til at udtale sig.

2. Er Kommissionen ikke i stand til at tilkendegive sin holdning, eller erklærer den, at den ikke kan acceptere alle udvalgets ændringsforslag, kan udvalget udsætte den endelige afstemning.

3. Kommissionens holdning indgår i givet fald i betænkningen.

På plenarmødet

Artikel 55

Afslutning af førstebehandlingen

1. Parlamentet behandler forslaget til lovgivningsmæssig retsakt på grundlag af den betænkning, det kompetente udvalg har udarbejdet, jf. artikel 45.

2. Parlamentet stemmer først om ændringsforslagene til det forslag, der danner grundlag for det kompetente udvalgs betænkning, dernæst i rækkefølge om det eventuelt ændrede forslag, om ændringsforslagene til forslaget til lovgivningsmæssig beslutning og om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning som helhed, som kun må indeholde en erklæring om, hvorvidt Parlamentet godkender, forkaster eller stiller ændringsforslag til forslaget til lovgivningsmæssig retsakt, samt eventuelle proceduremæssige punkter.

Førstebehandlingen er afsluttet, såfremt forslaget til lovgivningsmæssig beslutning vedtages. Vedtager Parlamentet ikke forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, henvises forslaget til fornyet behandling i det kompetente udvalg.

Artikel 37, 43 og 45 gælder for alle lovgivningsmæssige betænkninger. Ved forelæggelse af ikke-lovgivningsmæssige beslutninger skal udvalget følge de særlige regler herfor, jf. artikel 48 eller 188.

3. Formanden fremsender forslaget i den af Parlamentet vedtagne affattelse sammen med den dertil hørende beslutning til Rådet og Kommissionen som Parlamentets holdning.

Artikel 56

Forkastelse af kommissionsforslag

1. Opnår et kommissionsforslag ikke et flertal af de afgivne stemmer, eller vedtages et forslag om dets forkastelse, som kan fremsættes af det kompetente udvalg eller mindst 40 medlemmer, anmoder formanden, inden Parlamentet stemmer om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, Kommissionen om at tage sit forslag tilbage.

2. Tager Kommissionen sit forslag tilbage, erklærer formanden proceduren for afsluttet og underretter Rådet herom.

3. Tager Kommissionen ikke sit forslag tilbage, henviser Parlamentet spørgsmålet til fornyet behandling i det kompetente udvalg uden at stemme om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, medmindre Parlamentet efter forslag fra formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg eller en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer går over til afstemning om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

Såfremt forslaget henvises til fornyet behandling, træffer det kompetente udvalg afgørelse om den procedure, der skal følges, og melder mundtligt eller skriftligt tilbage til Parlamentet inden for en af dette fastsat frist på højst to måneder.

Efter henvisning til fornyet udvalgsbehandling, jf. stk. 3, skal det ansvarlige udvalg, inden det træffer afgørelse om proceduren, lade et associeret udvalg, jf. artikel 50, træffe sine valg med hensyn til ændringsforslag, der henhører under dets enekompetence, særlig valget af ændringsforslag, som igen skal forelægges Parlamentet.

Den efter stk. 3, andet afsnit, fastsatte frist, finder anvendelse for afgivelse, skriftligt eller mundtligt, af det kompetente udvalgs betænkning. Fristen berører ikke Parlamentets fastsættelse af det tidspunkt, hvor det er passende at fortsætte behandlingen under den pågældende procedure.

4. Kan det kompetente udvalg ikke overholde fristen, anmoder det om henvisning til fornyet udvalgsbehandling, jf. artikel 175, stk. 1. Om nødvendigt kan Parlamentet fastsætte en ny frist, jf. artikel 175, stk. 5. Imødekommes udvalgets anmodning ikke, stemmer Parlamentet om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

Artikel 57

Vedtagelse af ændringer til et kommissionsforslag

1. Godkendes kommissionsforslaget som helhed med forbehold af vedtagne ændringer, udsættes afstemningen om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, indtil Kommissionen har tilkendegivet, hvorledes den stiller sig til hver enkelt af Parlamentets ændringer.

Er Kommissionen ikke i stand til at tilkendegive sin holdning ved afslutningen af Parlamentets afstemning om dens forslag, underretter den Parlamentets formand eller det kompetente udvalg om, hvornår den vil være i stand hertil; forslaget opføres derefter på forslaget til dagsorden for den første efterfølgende mødeperiode.

2. Meddeler Kommissionen, at den ikke agter at følge alle Parlamentets ændringer, fremsætter ordføreren for det kompetente udvalg eller eventuelt formanden for dette udvalg et formelt forslag for Parlamentet om, hvorvidt Parlamentet bør gå over til afstemning om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning. Inden ordføreren eller formanden for det kompetente udvalg stiller dette forslag, kan den pågældende anmode formanden om at afbryde behandlingen.

Vedtager Parlamentet at udsætte afstemningen, betragtes sagen som henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg.

I så fald udarbejder det kompetente udvalg på ny betænkning, som, mundtligt eller skriftligt, forelægges Parlamentet inden for en af dette fastsat frist på højst to måneder.

Kan det kompetente udvalg ikke overholde fristen, finder den i artikel 56, stk. 4, omhandlede fremgangsmåde anvendelse.

Kun ændringsforslag stillet af det kompetente udvalg i et forsøg på at nå et kompromis med Kommissionen kan behandles på dette tidspunkt.

3. Anvendelse af stk. 2 udelukker ikke, at ethvert andet medlem kan fremsætte forslag om en sådan henvisning i medfør af artikel 175.

Ved henvisning til fornyet udvalgsbehandling i henhold til stk. 2 skal det kompetente udvalg ifølge det mandat, det herved får, først og fremmest udarbejde betænkning inden for den fastsatte frist og eventuelt stille ændringsforslag i et forsøg på at nå et kompromis med Kommissionen, men ikke foretage en fornyet behandling af alle de bestemmelser, Parlamentet har godkendt.

På baggrund af henvisningens opsættende virkning har udvalget dog et meget vidt skøn og kan således, hvis det anser det for nødvendigt for at nå et kompromis, foreslå, at også bestemmelser, som blev godkendt på plenarmødet, tages op til fornyet overvejelse.

Eftersom kun kompromisændringsforslag fra udvalget da kan behandles, må det af hensyn til plenarforsamlingens suverænitet af den i stk. 2 omhandlede betænkning klart fremgå, hvilke tidligere godkendte bestemmelser der vil bortfalde, hvis ændringsforslagene vedtages.

Opfølgningsprocedure

Artikel 58

Opfølgning af Parlamentets holdninger

1. I tidsrummet efter Parlamentets vedtagelse af dets holdning vedrørende et forslag fra Kommissionen følger det kompetente udvalgs formand og ordfører forslagets videre behandling indtil den endelige vedtagelse i Rådet, navnlig for at sikre, at de løfter, Rådet eller Kommissionen har givet Parlamentet med hensyn til dets holdning, bliver holdt.

2. Det kompetente udvalg kan opfordre Kommissionen og Rådet til at drøfte sagen med udvalget.

3. Det kompetente udvalg kan, hvis det skønnes nødvendigt, på et hvilket som helst tidspunkt under opfølgningen indgive et forslag til beslutning i henhold til denne artikel, hvori det anbefales, at Parlamentet

– opfordrer Kommissionen til at tage sit forslag tilbage, eller

– anmoder Kommissionen eller Rådet om at forelægge forslaget for Parlamentet på ny, jf. artikel 59, eller Kommissionen om at forelægge et nyt forslag, eller

– vedtager at træffe andre forholdsregler, det skønner hensigtsmæssige.

Dette forslag opføres på forslaget til dagsorden for den mødeperiode, der følger efter udvalgets afgørelse.

Artikel 59

Fornyet forelæggelse for Parlamentet

Almindelig lovgivningsprocedure

1. Formanden anmoder efter anmodning fra det kompetente udvalg Kommissionen om fornyet forelæggelse af et forslag for Parlamentet

– hvis Kommissionen, efter at Parlamentet har vedtaget sin holdning, tager sit oprindelige forslag tilbage og erstatter det med en anden tekst, medmindre dette gøres for at tage hensyn til Parlamentets holdning, eller

– hvis Kommissionen i væsentlig grad ændrer eller agter at ændre sit oprindelige forslag, medmindre dette gøres for at tage hensyn til Parlamentets holdning, eller

– hvis den problemstilling, som forslaget vedrører, i væsentlig grad ændres som følge af tidens gang eller indtrufne omstændigheder, eller

– hvis der er afholdt nyvalg til Parlamentet, siden det vedtog sin holdning, og hvis Formandskonferencen finder det hensigtsmæssigt.

2. Parlamentet anmoder efter anmodning fra det kompetente udvalg Rådet om fornyet forelæggelse for Parlamentet af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt i henhold til artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvis Rådet agter at ændre retsgrundlaget for forslaget, således at den almindelige lovgivningsprocedure ikke længere finder anvendelse.

Andre procedurer

3. Formanden opfordrer efter anmodning fra det kompetente udvalg Rådet til fornyet høring af Parlamentet efter samme bestemmelser og på samme betingelser som omhandlet i stk. 1, og desuden hvis Rådet i væsentlig grad ændrer eller agter at ændre det forslag, som Parlamentet oprindeligt har udtalt sig om, medmindre dette gøres for at indarbejde Parlamentets ændringer.

4. Formanden opfordrer ligeledes til fornyet forelæggelse af et forslag til retsakt efter bestemmelserne i denne artikel, hvis Parlamentet efter anmodning fra en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer vedtager dette.

Artikel 60

udgået

KAPITEL 4

ANDENBEHANDLING

På udvalgsplan

Artikel 61

Modtagelse af Rådets holdning

1. Rådets holdning, jf. artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er officielt modtaget, når dette meddeles af Parlamentets formand på plenarmødet. Formanden giver denne meddelelse efter at have modtaget dokumenterne med selve Rådets holdning, samtlige erklæringer, som er afgivet til protokollen i forbindelse med Rådets vedtagelse af holdningen, grundene til Rådets holdning samt Kommissionens holdning, behørigt oversat til Den Europæiske Unions officielle sprog. Formandens meddelelse finder sted under den mødeperiode, der følger efter modtagelsen af disse dokumenter.

Inden meddelelsen kontrollerer formanden i samråd med formanden og/eller ordføreren for det kompetente udvalg, at den modtagne tekst rent faktisk har karakter af Rådets førstebehandlingsholdning, og at de i artikel 59 omhandlede omstændigheder ikke foreligger. I modsat fald forsøger formanden i forståelse med det kompetente udvalg og om muligt også med Rådet at finde en passende løsning.

2. En oversigt over de modtagne holdninger offentliggøres i protokollen fra møderne sammen med navnet på det kompetente udvalg.

Artikel 62

Forlængelse af frister

1. Efter anmodning fra formanden for det kompetente udvalg i forbindelse med tidsfrister for andenbehandlingen eller efter anmodning fra Parlamentets delegation til Forligsudvalget i forbindelse med tidsfrister for forliget forlænger formanden de pågældende frister i medfør af artikel 294, stk. 14, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Formanden underretter Parlamentet om enhver forlængelse af fristerne i medfør af artikel 294, stk. 14, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde uanset om forlængelsen sker på Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 63

Henvisning til og behandling i det korresponderende udvalg

1. På dagen for Parlamentets modtagelse af Rådets holdning, jf. artikel 61, stk. 1, anses den automatisk for at være fremsendt til de udvalg, der var henholdsvis korresponderende og rådgivende udvalg under førstebehandlingen.

2. Rådets holdning opføres som første punkt på dagsordenen for det korresponderende udvalgs første møde efter datoen for modtagelsen. Rådet kan opfordres til at forelægge sin holdning.

3. Medmindre andet fastsættes, er ordføreren under andenbehandlingen den samme som under førstebehandlingen.

4. Bestemmelserne i artikel 66, stk. 2, 3 og 5, vedrørende andenbehandlingen på plenarmødet finder anvendelse på drøftelserne i det korresponderende udvalg; kun ordinære medlemmer eller

faste stedfortrædere kan stille forslag om forkastelse eller ændringsforslag. Udvalget træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer.

5. Inden afstemningen kan det korresponderende udvalg anmode formanden og ordføreren om at drøfte ændringsforslag, der er stillet i udvalget, med formanden for Rådet eller dennes repræsentant i nærværelse af det ansvarlige kommissionsmedlem. Efter en sådan drøftelse kan ordføreren stille kompromisændringsforslag.

6. Det korresponderende udvalg forelægger en indstilling ved andenbehandling om godkendelse, ændring eller forkastelse af Rådets holdning. Indstillingen skal indeholde en kort begrundelse for forslaget til afgørelse.

På plenarmødet

Artikel 64

Afslutning af andenbehandlingen

1. Rådets holdning og det kompetente udvalgs indstilling ved andenbehandling - hvis den foreligger - opføres automatisk på forslaget til dagsorden for den sidste mødeperiode, hvor onsdagen går forud for dagen for udløbet af tidsfristen på tre måneder, eller, hvis denne er blevet forlænget i henhold til artikel 62, på fire måneder, medmindre spørgsmålet er blevet færdigbehandlet under en tidligere mødeperiode.

Da en indstilling ved andenbehandling kan sammenlignes med en begrundelse, hvormed det pågældende udvalg gør rede for sin stilling til Rådets holdning, stemmes der ikke herom.

2. Andenbehandlingen afsluttes ved, at Parlamentet inden for de frister og under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, godkender, forkaster eller ændrer Rådets holdning.

Artikel 65

Forkastelse af Rådets holdning

1. Det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan inden for en af formanden fastsat frist skriftligt fremsætte forslag om forkastelse af Rådets holdning. Til vedtagelse af et sådant forslag kræves stemmer fra et flertal af Parlamentets medlemmer. Der stemmes om forslag om forkastelse af Rådets holdning, før der stemmes om eventuelle ændringsforslag hertil.

2. Selv om Parlamentet har stemt imod et sådant forslag om forkastelse af Rådets holdning, kan det efter at have stemt om ændringsforslagene og efter at have hørt en redegørelse fra Kommissionen, jf. artikel 66, stk. 5, efter forslag fra ordføreren behandle et nyt forslag om forkastelse.

3. Forkastes Rådets holdning, meddeler formanden på plenarmødet, at lovgivningsproceduren er afsluttet.

Artikel 66

Ændringsforslag til Rådets holdning

1. Det korresponderende udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan stille ændringsforslag til Rådets holdning med henblik på behandling på plenarmødet.

2. Et ændringsforslag til Rådets holdning kan kun behandles, såfremt det opfylder betingelserne i artikel 156 og 157 og har til formål

a) helt eller delvis at genetablere den holdning, Parlamentet vedtog under førstebehandlingen

b) at nå til et kompromis mellem Rådet og Parlamentet

c) at ændre en tekstdel i Rådets holdning, som ikke indgik i det forslag, der forelå ved førstebehandlingen, eller som indgik heri med et andet indhold, og som ikke i væsentlig grad ændrer forslaget, jf. artikel 59, eller

d) at tage hensyn til et forhold eller en ny juridisk situation, der er opstået siden førstebehandlingen.

Der kan ikke gøres indsigelse mod formandens afgørelse om, hvorvidt et ændringsforslag kan behandles.

3. Formanden kan bestemme, at de i stk. 2 fastsatte betingelser for, at ændringsforslag kan behandles, ikke finder anvendelse, hvis der er blevet afholdt nyvalg til Parlamentet siden førstebehandlingen, uden at artikel 59 dog har fundet anvendelse.

4. Et ændringsforslag er kun vedtaget, hvis det har opnået stemmer fra et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

5. Inden afstemningen om ændringsforslagene kan formanden anmode Kommissionen om at tilkendegive sin holdning og opfordre Rådet til at udtale sig.

KAPITEL 5

TREDJEBEHANDLING

Forlig

Artikel 67

Indkaldelse af Forligsudvalget

Meddeler Rådet Parlamentet, at det ikke er i stand til at godkende alle Parlamentets ændringer til Rådets holdning, aftaler formanden sammen med Rådet tidspunkt og sted for et første møde i Forligsudvalget. Den i artikel 294, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsatte frist på seks uger eller, hvis fristen er blevet forlænget, på otte uger løber fra dagen for udvalgets første møde.

Artikel 68

Delegationen til Forligsudvalget

1. Parlamentets delegation til Forligsudvalget har samme antal medlemmer som Rådets delegation.

2. Delegationens politiske sammensætning svarer til Parlamentets gruppesammensætning. Formandskonferencen fastsætter det nøjagtige antal medlemmer fra hver enkelt politisk gruppe.

3. Med undtagelse af de tre medlemmer, der udpeges som faste medlemmer af de skiftende delegationer for en periode på tolv måneder, vælges delegationens medlemmer af de politiske grupper fra gang til gang, fortrinsvis blandt medlemmerne af de berørte udvalg. De tre faste medlemmer udpeges af de politiske grupper blandt næstformændene og skal repræsentere mindst

to forskellige politiske grupper. Det korresponderende udvalgs formand og ordfører er altid medlemmer af delegationen.

4. De politiske grupper, der er repræsenteret i delegationen, udpeger stedfortrædere.

5. De politiske grupper og løsgængere, der ikke er repræsenteret i delegationen, kan hver sende en repræsentant til delegationens interne forberedende møder.

6. Delegationen ledes af Parlamentets formand eller et af de tre faste medlemmer.

7. Delegationen træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer. Dens møder er ikke offentlige.

Formandskonferencen fastsætter yderligere proceduremæssige retningslinjer for arbejdet i forligsudvalgsdelegationen.

8. Delegationen meddeler Parlamentet resultaterne af forligsforhandlingerne.

På plenarmødet

Artikel 69

Fælles udkast

1. Når Forligsudvalget til enighed om et fælles udkast, opføres spørgsmålet på dagsordenen for et plenarmøde, der afholdes inden udløbet af fristen på seks uger eller, hvis fristen er blevet forlænget, på otte uger fra datoen for Forligsudvalgets godkendelse af det fælles udkast.

2. Delegationsformanden eller et andet udpeget medlem af Parlamentets delegation til Forligsudvalget afgiver en redegørelse for det fælles udkast, som ledsages af en betænkning.

3. Der kan ikke stilles ændringsforslag til det fælles udkast.

4. Der stemmes om det fælles udkast som helhed ved én enkelt afstemning. Til godkendelse kræves et flertal af de afgivne stemmer.

5. Når Forligsudvalget ikke til enighed om et fælles udkast, afgiver formanden for Parlamentets delegation til Forligsudvalget eller et andet udpeget medlem heraf en redegørelse. Redegørelsen efterfølges af en forhandling.

KAPITEL 6

AFSLUTNING AF LOVGIVNINGSPROCEDUREN

Artikel 70

Interinstitutionelle forhandlinger som led i lovgivningsprocedurer

1. Ved forhandlinger med de øvrige institutioner med henblik på indgåelsen af en aftale under lovgivningsproceduren iagttages adfærdskodeksen for forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure[11].

2. Det kompetente udvalg bør, inden det deltager i sådanne forhandlinger, principielt træffe afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer om fastsættelsen af et mandat, retningslinjer og prioriteringer for forhandlingerne.

[11]Se bilag XXI.

3. Hvis forhandlingerne fører til et kompromis med Rådet efter udvalgets vedtagelse af betænkningen, skal udvalget høres på ny inden afstemningen på plenarmødet.

Artikel 71

Aftale ved førstebehandlingen

Underretter Rådet i overensstemmelse med artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde Parlamentet om, at det har godkendt Parlamentets holdning, meddeler formanden, efter færdiggørelsen i overensstemmelse med artikel 180, på plenarmødet, at forslaget er vedtaget med en ordlyd svarende til Parlamentets holdning.

Artikel 72

Aftale ved andenbehandlingen

Vedtages der ikke i medfør af artikel 65 og 66 noget forslag om at forkaste Rådets holdning eller noget ændringsforslag til denne holdning inden for de fastsatte frister for indgivelse af og afstemning om ændringsforslag eller forslag om forkastelse, meddeler formanden på plenarmødet, at forslaget til retsakt er endeligt vedtaget. Formanden undertegner sammen med Rådets formand forslaget og foranlediger, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, jf. artikel 74.

Artikel 73

Krav til affattelsen af retsakter

1. I hovedet til retsakter, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab efter den almindelige lovgivningsprocedure, anføres betegnelsen på den pågældende retsakt, løbenummeret, datoen for vedtagelsen samt en angivelse af emnet.

2. Retsakter, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, indeholder følgende:

   a) formlen: "Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union har"

   b) en angivelse af de bestemmelser, i henhold til hvilke retsakten er vedtaget; angivelsen indledes med ordene "under henvisning til"

   c) en henvisning til de forslag, der er forelagt, de udtalelser, der er indhentet, og de høringer, der er foretaget

   d) begrundelsen for retsakten, der indledes med formlen "ud fra følgende betragtning(er)"

   e) ordene "vedtaget denne forordning" eller "vedtaget dette direktiv" eller "vedtaget denne afgørelse" eller tilsvarende efterfulgt af retsaktens dispositive del.

3. Retsakter opdeles i artikler, der kan være grupperet i kapitler og afdelinger.

4. I den sidste artikel i en retsakt fastsættes datoen for ikrafttrædelsen, når denne indtræder før eller efter den tyvende dag efter offentliggørelsen.

5. Den sidste artikel i en retsakt efterfølges af:

   – den påkrævede formel om retsaktens anvendelse i henhold til de relevante traktatbestemmelser

   – formlen "udfærdiget i..." efterfulgt af datoen for vedtagelsen af retsakten

– formlen "På Europa-Parlamentets vegne - Formand" og "På Rådets vegne - Formand" efterfulgt af henholdsvis navnet på Parlamentets formand og Rådets formand på tidspunktet for vedtagelsen af retsakten.

Artikel 74

Undertegnelse af vedtagne retsakter

Retsakter, der er vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, undertegnes af formanden og generalsekretæren, efter at den vedtagne tekst har fået sin endelige udformning i henhold til artikel 180, og efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Parlamentets og Rådets generalsekretærer.

KAPITEL 6a

KONSTITUTIONELLE ANLIGGENDER

Artikel 74a

Almindelig traktatrevision

1. Det kompetente udvalg kan i medfør af artikel 41 og 48 forelægge Parlamentet en betænkning med forslag til Rådet om revision af traktaterne.

2. Når Parlamentet høres i henhold til artikel 48, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, om forslag til afgørelse i Det Europæiske Råd om at behandle ændringer til traktaten, henvises sagen til det kompetente udvalg. Udvalget udarbejder en betænkning, der indeholder:

– et forslag til beslutning, hvoraf fremgår hvorvidt Parlamentet godkender eller forkaster den foreslåede afgørelse, og som kan indeholde forslag til konventet eller konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

– eventuelt en begrundelse.

3. Beslutter Det Europæiske Råd at indkalde et konvent, udnævnes Parlamentets repræsentanter af Parlamentet efter forslag fra Formandskonferencen.

Parlamentets delegation vælger en leder og sine kandidater til medlemskab af den styregruppe eller det præsidium, som konventet måtte nedsætte.

4. Anmoder Det Europæiske Råd om Parlamentets godkendelse vedrørende en beslutning om ikke at indkalde et konvent til behandling af de foreslåede ændringer af traktaterne, henvises spørgsmålet til det kompetente udvalg i overensstemmelse med artikel 81.

Artikel 74b

Forenklet traktatrevision

1. Det kompetente udvalg kan i medfør af artikel 41 og 48 i denne forretningsorden efter proceduren i artikel 48, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Union forelægge Parlamentet en betænkning med forslag til Det Europæiske Råd om revision af alle eller en del af bestemmelserne i tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Når Parlamentet høres i henhold til artikel 48, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Union, om forslag til afgørelse i Det Europæiske Råd om ændring af tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, finder artikel 74a, stk. 2, tilsvarende anvendelse. I så fald kan

beslutningsforslaget kun indeholde ændringsforslag til bestemmelserne i tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 74c

Tiltrædelsestraktater

1. Enhver ansøgning fra en europæisk stat om at blive medlem af Den Europæiske Union henvises til behandling i det kompetente udvalg.

2. Parlamentet kan efter forslag fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer anmode Kommissionen og Rådet om at deltage i en debat, inden forhandlingerne med ansøgerstaten indledes.

3. Under forhandlingerne giver Kommissionen og Rådet løbende - om nødvendigt fortroligt - det kompetente udvalg en udtømmende orientering om forhandlingernes forløb.

4. Parlamentet kan når som helst under forhandlingerne og på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg vedtage henstillinger og kræve, at disse tages i betragtning forud for indgåelsen af en traktat om et ansøgerlands tiltrædelse af Den Europæiske Union.

5. Når forhandlingerne er afsluttet, men inden aftalens undertegnelse, forelægges traktatudkastet Parlamentet til godkendelse i overensstemmelse med artikel 81.

Artikel 74d

Udtrædelse af Unionen

Hvis en medlemsstat i medfør af artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union beslutter at udtræde af Unionen, henvises sagen til det kompetente udvalg. Artikel 74c finder tilsvarende anvendelse. Parlamentet træffer afgørelse om godkendelse af udtrædelsesaftalen med et flertal af de afgivne stemmer.

Artikel 74e

En medlemsstats overtrædelse af grundlæggende principper

1. Parlamentet kan på grundlag af en særlig betænkning fra det kompetente udvalg, udarbejdet i henhold til artikel 41 og 48:

a) stemme om et begrundet forslag om at opfordre Rådet til at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union

b) stemme om et forslag om at opfordre Kommissionen eller medlemsstaterne til at fremsætte forslag i henhold til artikel 7, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union

c) stemme om et forslag om at opfordre Rådet til at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 7, stk. 3, eller efterfølgende i henhold til artikel 7, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union.

2. Enhver anmodning fra Rådet om Parlamentets godkendelse vedrørende et forslag i medfør af artikel 7, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Union, meddeles på plenarmødet sammen med den pågældende medlemsstats bemærkninger og henvises til det kompetente udvalg, jf. artikel 81. Undtagen i særlig hastende og begrundede tilfælde træffer Parlamentet afgørelse efter forslag fra det kompetente udvalg.

3. Til vedtagelse af afgørelser i henhold til stk. 1 og 2 kræves et flertal på 2/3 af de afgivne stemmer og et flertal af Parlamentets medlemmer.

4. Det kompetente udvalg kan efter tilladelse fra Formandskonferencen forelægge et forslag til beslutning. I beslutningsforslaget redegøres for Parlamentets holdning til, om der foreligger en grov overtrædelse fra en medlemsstats side, og til hensigtsmæssige sanktioner samt til ændring eller tilbagekaldelse af sådanne sanktioner.

5. Det kompetente udvalg påser, at Parlamentet underrettes fuldt ud og om nødvendigt høres om alle opfølgningsforanstaltninger i forbindelse med en godkendelse i medfør af stk. 3. Rådet opfordres til at redegøre for udviklingen, hvor det er relevant. Efter forslag fra det kompetente udvalg, udarbejdet med Formandskonferencens tilladelse, kan Parlamentet vedtage henstillinger til Rådet.

Artikel 74f

Parlamentets sammensætning

I god tid før valgperiodens udløb kan Parlamentet på grundlag af en betænkning, der er udarbejdet af det kompetente udvalg i henhold til artikel 41, fremsætte et forslag om ændring af dets sammensætning. Det Europæiske Råds forslag til afgørelse om Parlamentets sammensætning behandles i overensstemmelse med artikel 81.

Artikel 74g

Forstærket samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Anmodninger om bemyndigelse til at indføre et forstærket samarbejde mellem medlemsstater i henhold til artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Union henvises af formanden til behandling i det kompetente udvalg. Artikel 37, 38, 39, 43, 53-59 og 81 i denne forretningsorden finder anvendelse i relevant omfang.

2. Det kompetente udvalg påser, at bestemmelserne i artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 326-334 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde overholdes.

3. Forslag til retsakter, der forelægges inden for rammerne af et etableret forstærket samarbejde, behandles af Parlamentet efter samme procedurer som forslag til retsakter, der forelægges uden for rammerne af et sådant forstærket samarbejde. Artikel 43 finder anvendelse.

KAPITEL 7

BUDGETPROCEDURER

Artikel 75

Flerårig finansiel ramme

Anmoder Rådet Parlamentet om godkendelse af forslaget til en forordning, der fastlægger den flerårige finansielle ramme, henvises sagen til det kompetente udvalg efter proceduren i artikel 81. Til Parlamentets godkendelse kræves stemmer fra et flertal af Parlamentets medlemmer.

Artikel 75a

Arbejdsdokumenter

1. Følgende dokumenter gøres tilgængelige for medlemmerne:

a) Kommissionens budgetforslag

b) et sammendrag af Rådets drøftelser om budgetforslaget

c) Rådets holdning til budgetforslaget i henhold til artikel 314, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

d) ethvert forslag til afgørelse om de foreløbige tolvtedele i henhold til artikel 315 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Disse dokumenter henvises til det kompetente udvalg. Alle berørte udvalg kan afgive udtalelse.

3. Formanden fastsætter en frist, inden for hvilken de udvalg, der vil afgive udtalelse, skal sende denne til det kompetente udvalg.

Artikel 75b

Behandling af budgetforslaget - første fase

1. Ethvert medlem kan under iagttagelse af nedenstående betingelser indgive og forelægge forslag til ændring af budgetforslaget.

2. Forslagene til ændring skal for at kunne antages til behandling stilles skriftligt, være underskrevet af mindst 40 medlemmer eller være indgivet på en politisk gruppes eller et udvalgs vegne, angive det punkt på budgettet, de henviser til, og tilgodese princippet om ligevægt mellem indtægter og udgifter. Forslagene til ændring skal indeholde alle nødvendige oplysninger med henblik på anmærkningerne til det omhandlede punkt på budgettet.

Alle forslag til ændring af budgetforslaget ledsages af en skriftlig begrundelse.

3. Formanden fastsætter en frist for indgivelse af forslag til ændring.

4. Det kompetente udvalg afgiver sin udtalelse om de fremsatte forslag, før de kommer til forhandling på et plenarmøde.

På plenarmødet sættes forslag til ændring, som i det kompetente udvalg er blevet forkastet, ikke under afstemning, medmindre et udvalg eller mindst 40 medlemmer skriftligt anmoder herom inden for en frist, som fastsættes af formanden. Denne frist udløber senest 24 timer, før afstemningen påbegyndes.

5. Forslag til ændring af Parlamentets budgetoverslag, der har et lignende indhold som forslag til ændring, der allerede er blevet afvist af Parlamentet under opstillingen af budgetoverslaget, kommer kun til forhandling, hvis det kompetente udvalg anbefaler det.

6. Uanset artikel 55, stk. 2, foretager Parlamentet særskilte og successive afstemninger om:

– hvert enkelt forslag til ændring

– hver sektion i budgetforslaget

– et beslutningsforslag om budgetforslaget.

Artikel 161, stk. 4-8, finder dog anvendelse.

7. De artikler, kapitler, afsnit og sektioner i budgetforslaget, hvortil der ikke er fremsat forslag til ændring, betragtes som godkendt.

8. Forslag til ændring er vedtaget, hvis de opnår stemmer fra et flertal af Parlamentets medlemmer.

9. Har Parlamentet ændret budgetforslaget, fremsendes budgetforslaget til Rådet og Kommissionen i den ændrede form sammen med begrundelserne herfor.

10. Protokollen fra det møde, hvor Parlamentet har taget stilling til budgetforslaget, fremsendes til Rådet og Kommissionen.

Artikel 75c

Finansielt trepartsmøde

Formanden deltager i møder mellem formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der med jævne mellemrum indkaldes på Kommissionens initiativ som led i de budgetprocedurer, der er nævnt i sjette del, afsnit II, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Formanden træffer alle de nødvendige foranstaltninger til fremme af samråd og indbyrdes tilnærmelse af institutionernes holdninger med henblik på at lette gennemførelsen af ovennævnte procedurer.

Formanden for Parlamentet kan delegere denne opgave til en næstformand med erfaring inden for budgetmæssige anliggender eller til formanden for det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål.

Artikel 75d

Budgetforlig

1. Formanden indkalder Forligsudvalget i overensstemmelse med artikel 314, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Den delegation, der repræsenterer Parlamentet ved møder i Forligsudvalget under budgetproceduren, har et tilsvarende antal medlemmer som Rådets delegation.

3. Delegationens medlemmer vælges af de politiske grupper hvert år forud for Parlamentets afstemning om Rådets holdning, fortrinsvis blandt medlemmerne af det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål, og andre berørte udvalg. Delegationen ledes af formanden for Parlamentet. Formanden kan delegere denne funktion til en næstformand med erfaring inden for budgetmæssige anliggender eller til formanden for det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål.

4. Artikel 68, stk. 2, 4, 5, 7 og 8, finder anvendelse.

5. Når Forligsudvalget til enighed om et fælles udkast, opføres spørgsmålet på dagsordenen for et plenarmøde, der afholdes inden 14 dage fra datoen for opnåelsen af denne enighed. Det fælles udkast gøres tilgængeligt for alle medlemmer. Artikel 69, stk. 2 og 3, finder anvendelse.

6. Der stemmes om det fælles udkast som helhed ved én enkelt afstemning. Afstemningen sker ved navneopråb. Det fælles udkast anses for godkendt, medmindre det forkastes af et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

7. Såfremt Parlamentet godkender det fælles udkast, mens Rådet forkaster det, kan det kompetente udvalg foreslå bekræftelse af nogle af eller alle Parlamentets ændringer til Rådets holdning med henblik på godkendelse i henhold til artikel 314, stk. 7, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Afstemningen om bekræftelsen opføres på dagsordenen for et plenarmøde, der afholdes inden 14 dage fra datoen for Rådets meddelelse om dets forkastelse af det fælles udkast.

Ændringerne anses for bekræftede, hvis de godkendes med et flertal af Parlamentets medlemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

Artikel 75e

Endelig vedtagelse af budgettet

Såfremt formanden finder, at budgettet er vedtaget i henhold til bestemmelserne i artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fastslår formanden på et plenarmøde, at budgettet er endeligt vedtaget. Formanden drager omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 75f

Ordningen med de foreløbige tolvtedele

1. Enhver afgørelse fra Rådet om at tillade udgifter, der overstiger den foreløbige tolvtedel af udgifterne, henvises til det kompetente udvalg.

2. Det kompetente udvalg kan forelægge et udkast til afgørelse om reduktion af de i stk. 1 omhandlede udgifter. Parlamentet træffer afgørelse senest 30 dage efter vedtagelsen af Rådets afgørelse.

3. Parlamentet træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmer.

Artikel 76

Decharge til Kommissionen for budgettets gennemførelse

Gennemførelsesbestemmelserne i forbindelse med afgørelsen om at give Kommissionen decharge for budgettets gennemførelse i henhold til de finansielle bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt finansforordningen vedføjes denne forretningsorden som bilag[12]. Dette bilag vedtages i overensstemmelse med artikel 212, stk. 2.

Artikel 77

Andre dechargeprocedurer

Bestemmelserne om proceduren for meddelelse af decharge til Kommissionen for budgettets gennemførelse finder tilsvarende anvendelse på proceduren for meddelelse af decharge til:

– Europa-Parlamentets formand for gennemførelsen af Europa-Parlamentets budget

– de personer, der er ansvarlige for gennemførelsen af andre af Den Europæiske Unions institutioners og organers budgetter, såsom Rådet (i forbindelse med dets virksomhed som udøvende myndighed), Den Europæiske Unions Domstol, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget

– Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Udviklingsfonds budget

[12]Se bilag VI.

– de organer, der er ansvarlige for budgetforvaltningen i retligt uafhængige enheder, som varetager EU-opgaver, såfremt Europa-Parlamentet i henhold til de bestemmelser, der gælder for disse organers virksomhed, skal meddele decharge.

Artikel 78

Parlamentets kontrol med gennemførelsen af budgettet

1. Parlamentet fører kontrol med gennemførelsen af det løbende budget. Det overlader denne opgave til de udvalg, der er kompetente med hensyn til budgetspørgsmål og budgetkontrol, og til de andre berørte udvalg.

2. Det behandler hvert år problemerne i forbindelse med gennemførelsen af det løbende budget, eventuelt på grundlag af et beslutningsforslag fra det kompetente udvalg og inden førstebehandlingen af budgetforslaget for det følgende regnskabsår.

KAPITEL 8

INTERNE BUDGETPROCEDURER

Artikel 79

Parlamentets budgetoverslag

1. På grundlag af en beretning udarbejdet af generalsekretæren opstiller Præsidiet det foreløbige forslag til budgetoverslag.

2. Formanden henviser dette foreløbige forslag til det kompetente udvalg, som udarbejder forslaget til budgetoverslag og afgiver betænkning.

3. Formanden fastsætter en frist for forslag til ændring af forslaget til budgetoverslag.

Det kompetente udvalg udtaler sig om disse forslag til ændring.

4. Parlamentet vedtager budgetoverslaget.

5. Formanden fremsender budgetoverslaget til Kommissionen og Rådet.

6. Foranstående bestemmelser gælder også overslag til ændringsbudget.

Artikel 79a

Procedure for udarbejdelse af Parlamentets budgetoverslag

1. Hvad angår Parlamentets budget, træffer Præsidiet og det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål, afgørelser i successive faser om:

a) stillingsfortegnelsen

b) det foreløbige forslag og forslaget til budgetoverslag.

2. Afgørelser om stillingsfortegnelsen træffes i henhold til følgende procedure:

a) Præsidiet fastsætter stillingsfortegnelsen for hvert regnskabsår

b) en forligsprocedure mellem Præsidiet og det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål, indledes i tilfælde hvor sidstnævntes udtalelse adskiller sig fra Præsidiets første afgørelser

c) ved procedurens afslutning er det Præsidiet, der træffer den endelige afgørelse om overslaget over stillingsfortegnelsen, jf. forretningsordenens artikel 207, stk. 3, med forbehold af afgørelser, der træffes i henhold til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

3. Proceduren for udarbejdelsen af selve budgetoverslaget indledes, så snart Præsidiet har truffet endelig afgørelse om stillingsfortegnelsen. Faserne i denne procedure er beskrevet i forretningsordenens artikel 79. En forligsprocedure indledes i tilfælde hvor det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetspørgsmål, og Præsidiet har meget forskellige synspunkter.

Artikel 80

Indgåelse og afvikling af udgiftsforpligtelser

1. Formanden indgår og afvikler udgiftsforpligtelser - eller foranlediger dette gjort - efter de interne gennemførelsesbestemmelser for Parlamentets budget, som fastsat af Præsidiet efter høring af det kompetente udvalg.

2. Formanden forelægger det kompetente udvalg udkastet til årsregnskab.

3. På grundlag af det kompetente udvalgs betænkning afslutter Parlamentet sit regnskab og træffer afgørelse om decharge.

KAPITEL 9

GODKENDELSESPROCEDURE

Artikel 81

Godkendelsesprocedure

1. Når Parlamentet anmodes om en godkendelse af et forslag, træffer det afgørelse på grundlag af en henstilling fra det kompetente udvalg om at vedtage eller forkaste forslaget.

Parlamentet træffer afgørelse ved en enkelt afstemning om det forslag, hvortil dets godkendelse kræves efter traktaten om Den Europæiske Union eller traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og der kan ikke stilles ændringsforslag. Til vedtagelse af en godkendelse kræves det flertal, der er anført i den artikel i traktaten om Den Europæiske Union eller traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som udgør retsgrundlaget for forslaget.

2. Artikel 74c, 74e og 90 finder anvendelse på henholdsvis tiltrædelsestraktater, internationale aftaler og fastslåelse af, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder generelle principper. Artikel 74g finder anvendelse på et forstærket samarbejde vedrørende et område, der hører under den almindelige lovgivningsprocedure.

3. Når Parlamentets godkendelse kræves til et forslag til lovgivningsmæssig retsakt eller en påtænkt international aftale, kan det kompetente udvalg for at fremme et positivt resultat af proceduren vedtage at forelægge Parlamentet en interimsbetænkning om forslaget med et forslag til beslutning, der indeholder henstillinger om ændring eller gennemførelse af forslaget til retsakt.

KAPITEL 10

udgået

Artikel 82

udgået

KAPITEL 11

ANDRE PROCEDURER

Artikel 83

Høringsprocedure efter artikel 140 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

1. Når Parlamentet er blevet anmodet om en udtalelse om Rådets anbefalinger, jf. artikel 140, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde som det har fået forelagt på et plenarmøde af Rådet, finder dets drøftelser sted på grundlag af et mundtligt eller skriftligt forslag fra det kompetente udvalg om at vedtage eller forkaste de anbefalinger, som udtalelsen vedrører.

2. Parlamentet stemmer derefter under ét om disse anbefalinger, hvortil der ikke kan stilles ændringsforslag.

Artikel 84

Procedurer vedrørende dialogen på arbejdsmarkedet

1. Formanden henviser alle dokumenter, Kommissionen har udarbejdet i medfør af artikel 154 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller aftaler, arbejdsmarkedets parter har indgået i medfør af traktatens artikel 155, stk. 1, samt forslag, Kommissionen har forelagt i medfør af traktatens artikel 155, stk. 2, til behandling i det kompetente udvalg.

2. I de tilfælde, hvor arbejdsmarkedets parter meddeler, at de ønsker at indlede processen i artikel 155 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, kan det kompetente udvalg udarbejde en betænkning om det pågældende substansspørgsmål.

3. I de tilfælde, hvor arbejdsmarkedets parter har indgået en aftale og i medfør af artikel 155, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i fællesskab har anmodet om, at aftalen iværksættes ved en afgørelse, som Rådet træffer efter forslag fra Kommissionen, fremsætter det kompetente udvalg et beslutningsforslag, der anbefaler vedtagelse eller forkastelse af forslaget.

Artikel 85

Procedurer vedrørende kontrol med frivillige aftaler

1. I de tilfælde, hvor Kommissionen meddeler Parlamentet, at den agter at anvende frivillige aftaler i stedet for lovgivning, kan det kompetente udvalg udarbejde en betænkning om det pågældende substansspørgsmål, jf. artikel 48.

2. Meddeler Kommissionen, at den agter at indgå en frivillig aftale, kan det kompetente udvalg fremsætte et beslutningsforslag, der anbefaler, at forslaget vedtages eller forkastes og i givet fald på hvilke betingelser.

Artikel 86

Kodifikation

1. Når et forslag om kodifikation af EU-lovgivning forelægges Parlamentet, henvises det til det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål. Udvalget behandler forslaget efter de retningslinjer, der er aftalt mellem institutionerne[13], med henblik på at fastslå, at det udelukkende består i en kodifikation uden nogen indholdsmæssige ændringer.

2. Det udvalg, som var kompetent med hensyn til de retsakter, der skal kodificeres, kan efter anmodning fra udvalget selv eller det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, opfordres til at afgive udtalelse om, hvorvidt en kodifikation er hensigtsmæssig.

3. Der kan ikke stilles ændringsforslag til forslaget.

Formanden for det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, kan dog efter anmodning fra ordføreren forelægge udvalget ændringsforslag med tekniske tilpasninger, forudsat at sådanne tilpasninger er nødvendige for at sikre forslagets overensstemmelse med retningslinjerne for kodifikation og ikke indebærer nogen indholdsmæssige ændringer af forslaget.

4. Finder det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, at forslaget ikke indebærer nogen indholdsmæssige ændringer af EU-lovgivningen, forelægger det forslaget for Parlamentet til godkendelse.

Finder udvalget, at forslaget indebærer indholdsmæssige ændringer, foreslår det Parlamentet at forkaste forslaget.

I begge tilfælde tager Parlamentet stilling ved en enkelt afstemning uden ændringsforslag eller forhandling.

Artikel 87

Omarbejdning

1. Når et forslag om omarbejdning af EU-lovgivning forelægges Parlamentet, henvises det til det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, og til det for det pågældende sagsområde kompetente udvalg.

2. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, behandler forslaget efter de retningslinjer, der er aftalt mellem institutionerne[14], med henblik på at fastslå, at det ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i forslaget.

Der kan ikke stilles ændringsforslag til forslaget som led i denne behandling. Dog finder artikel 86, stk. 3, andet afsnit, anvendelse i forbindelse med de bestemmelser, der er uændrede i forslaget om omarbejdning.

3. Finder det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, at forslaget ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne, underretter udvalget det kompetente udvalg herom.

Det kompetente udvalg kan i så fald kun behandle ændringsforslag, som opfylder betingelserne i artikel 156 og 157, og som vedrører de dele af forslaget, der indeholder ændringer.

---

[13]Interinstitutionel aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster, punkt 4 (EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2).

[14]Interinstitutionel aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter, punkt 9 (EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1).

Agter det kompetente udvalg dog i overensstemmelse med punkt 8 i den interinstitutionelle aftale også at stille ændringsforslag til de kodificerede dele af forslaget, underretter det omgående Rådet og Kommissionen om sine planer, og sidstnævnte bør inden afstemningen, jf. artikel 54, meddele udvalget, hvilken holdning den har til ændringsforslagene, og hvorvidt den agter at tage forslaget om omarbejdning tilbage.

4. Finder det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, at forslaget indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne, foreslår det Parlamentet at forkaste forslaget og underretter det kompetente udvalg herom.

I så fald anmoder formanden Kommissionen om at tage sit forslag tilbage. Tager Kommissionen sit forslag tilbage, fastslår formanden, at proceduren ikke længere har noget formål, og underretter Rådet herom. Tager Kommissionen ikke sit forslag tilbage, henviser Parlamentet forslaget til fornyet behandling i det kompetente udvalg efter den normale procedure.

Artikel 87a

Delegerede retsakter

1. Når Kommissionen fremsender en delegeret retsakt til Parlamentet, henviser formanden den til det udvalg, der er kompetent udvalg for basisretsakten, og dette udvalg kan beslutte at udnævne en ordfører for behandlingen af en eller flere delegerede retsakter.

2. Formanden meddeler Parlamentet datoen for modtagelsen af den delegerede retsakt på samtlige officielle sprog og fristen for at fremsætte indsigelser. Sidstnævnte frist løber fra denne dato.

Meddelelsen offentliggøres i protokollen fra det pågældende møde med angivelse af det kompetente udvalg.

3. Det kompetente udvalg kan under overholdelse af bestemmelserne i basisretsakten forelægge Parlamentet et forslag til begrundet beslutning, hvis det anser det for hensigtsmæssigt, og efter høring af alle berørte udvalg. I dette beslutningsforslag anføres grundene til Parlamentets indsigelse, og det kan indeholde en anmodning til Kommissionen om at forelægge en ny delegeret retsakt, som tager hensyn til Parlamentets henstillinger.

4. Såfremt det kompetente udvalg ikke ti arbejdsdage før åbningen af den mødeperiode, i hvilken onsdagen går forud for og er den onsdag, der er tættest på dagen for udløbet af den i stk. 5 omhandlede frist, har fremsat et beslutningsforslag, kan en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer indgive et beslutningsforslag om sagen til opførelse på dagsordenen for den pågældende mødeperiode.

5. Parlamentet træffer afgørelse om eventuelle beslutningsforslag inden for den i basisretsakten fastsatte frist med det i artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsatte flertal.

Såfremt fristen for at gøre indsigelse mod den delegerede retsakt efter det korresponderende udvalgs opfattelse og i overensstemmelse med basisretsakten bør forlænges, meddeler formanden for det kompetente udvalg dette til Rådet og Kommissionen på Parlamentets vegne.

6. Såfremt det kompetente udvalg inden udløbet af den i basisretsakten fastsatte frist henstiller, at Parlamentet ikke gør indsigelse mod den delegerede retsakt:

– underretter det formanden for Udvalgsformandskonferencen herom i en begrundet skrivelse og indgiver en henstilling i overensstemmelse hermed

– orienterer dets formand, såfremt der ikke gøres indsigelse på det efterfølgende møde i Udvalgsformandskonferencen eller, i tilfælde af uopsættelighed, ved en skriftlig procedure, Parlamentets formand, der ved førstkommende lejlighed underretter Parlamentet

– sættes henstillingen under afstemning, hvis en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer inden for en frist på 24 timer efter meddelelsen på plenarmødet gør indsigelse mod den

– anses henstillingen for vedtaget, hvis der ikke gøres indsigelse mod den inden for den samme frist

– medfører vedtagelsen af en sådan henstilling, at senere forslag om indsigelse mod den delegerede retsakt må afvises.

7. Det kompetente udvalg kan under overholdelse af bestemmelserne i basisretsakten tage initiativ til at forelægge Parlamentet et forslag til begrundet beslutning, hvori delegation af beføjelser i medfør af denne retsakt helt eller delvist tilbagekaldes. Parlamentet træffer afgørelse med det i artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsatte flertal.

8. Formanden underretter Rådet og Kommissionen om de beslutninger, der træffes i medfør af denne artikel.

Artikel 88

Gennemførelsesretsakter og gennemførelsesforanstaltninger

1. Fremsender Kommissionen et udkast til gennemførelsesretsakt eller gennemførelsesforanstaltning til Parlamentet, henviser formanden det til det udvalg, der er kompetent udvalg for basisretsakten, og dette udvalg kan beslutte at udnævne en ordfører for behandlingen af en eller flere gennemførelsesretsakter eller gennemførelsesforanstaltninger.

2. Det kompetente udvalg kan forelægge Parlamentet et forslag til begrundet beslutning, hvori det fastslås, at gennemførelsesretsakten eller gennemførelsesforanstaltningen overskrider de gennemførelsesbeføjelser, som er fastsat i basisretsakten, eller at den af andre grunde ikke er i overensstemmelse med EU-retten.

3. Beslutningsforslaget kan indeholde en anmodning til Kommissionen om at trække retsakten, foranstaltningen eller udkastet til retsakt eller foranstaltning tilbage, om at ændre den eller det under hensyntagen til Parlamentets indsigelser eller om at fremsætte et nyt lovgivningsmæssigt forslag. Formanden underretter Rådet og Kommissionen om Parlamentets holdning.

4. Falder de gennemførelsesforanstaltninger, Kommissionen påtænker, ind under forskriftsproceduren med kontrol i medfør af Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, finder følgende supplerende bestemmelser anvendelse:

a) kontrolperioden begynder at løbe, når udkastet til foranstaltninger er blevet forelagt Parlamentet på alle officielle sprog. I tilfælde af en forkortet kontrolfrist, jf. artikel 5a, stk. 5, litra b), i afgørelse 1999/468/EF, og i hastende tilfælde, jf. artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468, begynder kontrolperioden at løbe fra datoen for Parlamentets modtagelse af det endelige udkast til gennemførelsesforanstaltninger i de sprogudgaver, der er forelagt medlemmerne af det i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF nedsatte udvalg, medmindre formanden for det kompetente

udvalg gør indsigelse. Forretningsordenens artikel 146 finder ikke anvendelse i dette tilfælde

b) såfremt udkastet til gennemførelsesforanstaltninger er forelagt på grundlag af artikel 5a, stk. 5 eller 6, i afgørelse 1999/468/EF, hvorefter Parlamentets frist for at modsætte sig udkastet kan forkortes, kan formanden for det kompetente udvalg, såfremt udvalget ikke har mulighed for at mødes inden for den fastsatte frist, fremsætte et forslag til beslutning, hvori Parlamentet modsætter sig vedtagelse af udkastet til foranstaltninger

c) Parlamentet, der træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer, kan modsætte sig vedtagelse af udkastet til gennemførelsesforanstaltninger med henvisning til, at udkastet indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten, ikke er foreneligt med basisretsaktens formål eller indhold eller ikke er i overensstemmelse med nærheds- eller proportionalitetsprincippet

d) såfremt det kompetente udvalg efter en behørigt begrundet anmodning fra Kommissionen i en begrundet skrivelse og inden for den normale frist i henhold til artikel 5a, stk. 3, litra c), og/eller artikel 5a, stk. 4, litra e), i afgørelse 1999/468/EF henstiller til formanden for Udvalgsformandskonferencen, at Parlamentet erklærer, at det ikke modsætter sig den foreslåede foranstaltning, finder den i denne forretningsordens artikel 87a, stk. 6, fastsatte procedure anvendelse.

Artikel 88a

Behandling efter proceduren med associerede udvalg eller fælles udvalgsmøder

1. Såfremt en basisretsakt er blevet vedtaget af Parlamentet i overensstemmelse med proceduren i artikel 50, finder følgende supplerende bestemmelser anvendelse ved behandlingen af delegerede retsakter og udkast til gennemførelsesretsakter eller gennemførelsesforanstaltninger:

– den delegerede retsakt eller udkastet til gennemførelsesretsakt eller gennemførelsesforanstaltning henvises til det kompetente udvalg og det associerede udvalg

– formanden for det kompetente udvalg fastsætter en frist, inden for hvilken det associerede udvalg kan fremsætte forslag vedrørende punkter, som henhører under dets enekompetence eller under de to udvalgs fælles kompetence

– såfremt den delegerede retsakt eller udkastet til gennemførelsesretsakt eller gennemførelsesforanstaltning hovedsageligt henhører under det associerede udvalgs enekompetence, accepterer det kompetente udvalg dette udvalgs forslag uden afstemning; sker dette ikke kan Parlamentets formand bemyndige det associerede udvalg til at forelægge Parlamentet et beslutningsforslag

2. Såfremt en basisretsakt er blevet vedtaget af Parlamentet efter proceduren i artikel 51, finder følgende supplerende bestemmelser anvendelse på behandlingen af delegerede retsakter og forslag til gennemførelsesretsakter eller gennemførelsesforanstaltninger:

– formanden udpeger straks efter modtagelsen af den delegerede retsakt eller forslaget til gennemførelsesretsakt eller gennemførelsesforanstaltning det eller de kompetente udvalg til behandlingen heraf under hensyntagen til kriterierne i artikel 51 og under hensyntagen til eventuelle aftaler mellem formændene for de pågældende udvalg

– såfremt en delegeret retsakt eller et forslag til gennemførelsesretsakt eller gennemførelsesforanstaltning er blevet henvist til behandling efter proceduren med fælles udvalgsmøder, kan hvert udvalg anmode om indkaldelse af et fællesmøde for at behandle et beslutningsforslag. Hvis der ikke opnås enighed mellem formændene for de pågældende udvalg, indkaldes fællesmødet af formanden for Udvalgsformandskonferencen.

AFSNIT IIa

EKSTERNE RELATIONER

KAPITEL 12

INTERNATIONALE AFTALER

Artikel 89

udgået

Artikel 90

Internationale aftaler

1. Når der påtænkes indledt forhandlinger om indgåelse, fornyelse eller ændring af internationale aftaler, kan det kompetente udvalg vedtage at udarbejde en betænkning eller på anden måde at overvåge proceduren, og udvalget underretter Udvalgsformandskonferencen herom. Andre udvalg kan eventuelt anmodes om en udtalelse i henhold til artikel 49, stk. 1. Artikel 188, stk. 2, artikel 50 og artikel 51 finder anvendelse i relevant omfang.

Formanden og ordføreren for det kompetente udvalg og i givet fald fra de associerede udvalg træffer i fællesskab passende foranstaltninger til at sikre, at Parlamentet - om nødvendigt fortroligt - gives en rettidig, regelmæssig og udtømmende orientering på alle stadier i forhandlingerne og ved indgåelse af internationale aftaler, herunder om udkastene til forhandlingsdirektiver og forhandlingsdirektivers endelige vedtagne tekst, såvel som om de i stk. 3 nævnte forhold:

- ved Kommissionen i overensstemmelse med dens forpligtelser i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og dens tilsagn som afgivet i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen og
- ved Rådet i overensstemmelse med dets forpligtelser i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Parlamentet kan efter forslag fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer anmode Rådet om ikke at give tilladelse til, at der indledes forhandlinger, før Parlamentet har udtalt sig om det foreslåede forhandlingsmandat på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg.

3. På det tidspunkt, hvor forhandlingerne påtænkes indledt, forhører det kompetente udvalg sig hos Kommissionen om, hvilket retsgrundlag der er valgt for indgåelse af de i stk. 1 nævnte internationale aftaler. Det kompetente udvalg kontrollerer det valgte retsgrundlag, jf. artikel 37. Hvis Kommissionen ikke angiver retsgrundlaget, eller hvis der er tvivl om dets gyldighed, finder artikel 37 anvendelse.

4. Parlamentet kan når som helst under forhandlingerne på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg og efter at have behandlet ethvert relevant forslag fremsat i henhold til artikel 121 vedtage henstillinger og kræve, at disse tages i betragtning forud for indgåelsen af den pågældende internationale aftale.

5. Når forhandlingerne er afsluttet, men før aftalen underskrives, forelægges aftaleudkastet Parlamentet til udtalelse eller godkendelse. Ved godkendelsesproceduren finder artikel 81 anvendelse.

6. Inden afstemningen om godkendelse kan det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 1/10 af medlemmerne foreslå, at Parlamentet indhenter en udtalelse fra Domstolen om en international aftales forenelighed med traktaterne. Godkender Parlamentet et sådant forslag, udsættes afstemningen om godkendelse, indtil Domstolen har afgivet sin udtalelse[15].

7. Parlamentet afgiver ved en enkelt afstemning med et flertal af de afgivne stemmer udtalelse om eller godkendelse af indgåelse, fornyelse eller ændring af internationale aftaler eller finansprotokoller indgået af Den Europæiske Union. Der kan ikke stilles ændringsforslag til aftalens eller protokollens tekst.

8. Afgiver Parlamentet negativ udtalelse, anmoder Parlamentets formand Rådet om ikke at indgå aftalen.

9. Nægter Parlamentet at godkende en international aftale, meddeler Parlamentets formand Rådet, at aftalen ikke kan indgås.

Artikel 91

Procedurer baseret på artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i tilfælde af foreløbig anvendelse eller suspension af internationale aftaler eller fastlæggelse af Unionens holdning i et organ, der er nedsat i henhold til en international aftale

Når Kommissionen, i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen, underretter Parlamentet og Rådet om sin hensigt om at foreslå midlertidig anvendelse eller suspendering af en international aftale, afgives der en redegørelse efterfulgt af en forhandling på plenarmødet. Parlamentet kan fremsætte henstillinger, jf. artikel 90 eller 97 i denne forretningsorden.

Samme procedure finder anvendelse, når Kommissionen underretter Parlamentet om et forslag vedrørende de holdninger, der skal indtages på Unionens vegne i et organ etableret ved en international aftale.

KAPITEL 13

UNIONENS EKSTERNE REPRÆSENTATION OG FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

Artikel 92

udgået

Artikel 93

Særlige repræsentanter

1. Agter Rådet at udpege en særlig repræsentant i henhold til artikel 33 i traktaten om Den Europæiske Union opfordrer formanden efter anmodning fra det kompetente udvalg Rådet til at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål vedrørende mandatet, målene og andre relevante forhold, der vedrører den særlige repræsentants opgaver og rolle.

2. Efter at den særlige repræsentant er udpeget, kan denne inden sin tiltrædelse opfordres til at møde for det kompetente udvalg for at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål.

[15]Se ligeledes fortolkningen til artikel 128.

3. Senest tre måneder efter høringen kan det kompetente udvalg foreslå en henstilling, jf. artikel 121, der direkte vedrører redegørelsen og de afgivne svar.

4. Den særlige repræsentant opfordres til at holde Parlamentet fuldt og løbende orienteret om den praktiske gennemførelse af sit mandat.

5. En særlig repræsentant, der er udpeget af Rådet og har et mandat i forbindelse med særlige politikspørgsmål, kan på eget initiativ eller af Parlamentet opfordres til at afgive en redegørelse i det kompetente udvalg.

Artikel 94

udgået

Artikel 95

International repræsentation

1. Ved udnævnelsen af en leder af en af Unionens eksterne delegationer kan kandidaten opfordres til at møde for den relevante instans i Parlamentet for at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål.

2. Senest tre måneder efter den i stk. 1 omhandlede høring kan det kompetente udvalg vedtage en beslutning eller fremsætte en henstilling, der direkte vedrører redegørelsen og de afgivne svar.

Artikel 96

Høring og underretning af Parlamentet i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

1. Når Parlamentet høres i henhold til artikel 36 i traktaten om Den Europæiske Union, henvises sagen til det kompetente udvalg, som kan udarbejde henstillinger, jf. artikel 97 i denne forretningsorden.

2. De berørte udvalg søger at sikre, at Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, regelmæssigt og i tide underretter dem om udviklingen i og gennemførelsen af Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, om de påregnede udgifter hver gang der træffes en afgørelse vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der har finansielle virkninger, og om alle andre finansielle aspekter i forbindelse med gennemførelsen af aktioner som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Et udvalg kan i særlige tilfælde efter anmodning fra næstformanden/den højtstående repræsentant vedtage at holde mødet for lukkede døre.

3. To gange om året afholdes en drøftelse om det høringsdokument, der udarbejdes af næstformanden/den højtstående repræsentant om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og de budgetmæssige virkninger for Unionen. Procedurerne i artikel 110 finder anvendelse.

(Se ligeledes fortolkningen til artikel 121).

4. Næstformanden/den højtstående repræsentant indbydes til ethvert plenarmøde, hvorunder der drøftes udenrigs-, sikkerheds- eller forsvarspolitik.

Artikel 97

Henstillinger i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

1. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, kan efter forudgående tilladelse fra Formandskonferencen eller på grundlag af et forslag i medfør af artikel 121 udarbejde henstillinger til Rådet inden for sit ansvarsområde.

2. I tilfælde af uopsættelighed kan den i stk. 1 omhandlede tilladelse gives af Parlamentets formand, som ligeledes kan give tilladelse til et uopsætteligt møde i udvalget.

3. I forbindelse med vedtagelsen af henstillingerne, som skal foreligge skriftligt ved afstemningen, finder artikel 146 ikke anvendelse, og der kan stilles mundtlige ændringsforslag.

Fravigelse af artikel 146 kan kun finde sted i udvalget og kun i tilfælde af uopsættelighed. Hverken på møder i udvalget, der ikke er erklæret for uopsættelige, eller på plenarmøderne kan der afviges fra bestemmelserne i artikel 146.

Bestemmelsen om, at der kan stilles mundtlige ændringsforslag, betyder, at der ikke kan gøres indsigelse mod, at mundtlige ændringsforslag sættes under afstemning i udvalget.

4. Henstillingerne opføres på dagsordenen for den umiddelbart efterfølgende mødeperiode. Ved uopsættelige spørgsmål, som formanden træffer afgørelse om, kan henstillingerne opføres på dagsordenen for en igangværende mødeperiode. Henstillingerne anses for vedtaget, medmindre mindst 40 medlemmer skriftligt har gjort indsigelse inden mødeperiodens begyndelse; i så fald sættes udvalgets henstillinger på dagsordenen for samme mødeperiode med henblik på forhandling og afstemning. En politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan stille ændringsforslag.

Artikel 98

Krænkelse af menneskerettighederne

De kompetente udvalg kan i hver mødeperiode uden at anmode om tilladelse hertil hver fremsætte et beslutningsforslag efter samme procedure som i artikel 97, stk. 4, vedrørende tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne.

KAPITEL 14

udgået

Artikel 99

udgået

Artikel 100

udgået

Artikel 101

udgået

KAPITEL 15

udgået

Artikel 102

udgået

AFSNIT III

GENNEMSIGTIGHED I ARBEJDET

Artikel 103

Gennemsigtighed i Parlamentets arbejde

1. Parlamentet sikrer størst mulig gennemsigtighed i sit arbejde i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2. Parlamentets forhandlinger er offentlige.

3. Møder i Parlamentets udvalg er normalt offentlige. Et udvalg kan dog senest ved godkendelsen af dagsordenen for det pågældende møde vedtage at dele dagsordenen for et bestemt møde op i punkter, der behandles på et offentligt møde, og punkter, der behandles på et lukket møde. Hvis et møde holdes for lukkede døre, kan udvalget med forbehold af artikel 4, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 give aktindsigt i dokumenter og protokoller fra mødet. I tilfælde af overtrædelser af reglerne om fortrolig behandling finder artikel 153 anvendelse.

4. Det kompetente udvalgs behandling af procedurer vedrørende immunitet i henhold til artikel 7 finder altid sted for lukkede døre.

Artikel 104

Aktindsigt

1. Enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i Parlamentets dokumenter, jf. artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, med forbehold af de principper, betingelser og begrænsninger, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001, og i overensstemmelse med de særlige bestemmelser i forretningsordenen.

Der gives i videst muligt omfang adgang til Parlamentets dokumenter til andre fysiske og juridiske personer på samme vilkår.

Forordning (EF) nr. 1049/2001 offentliggøres til orientering sammen med forretningsordenen.

2. Med hensyn til aktindsigt forstås ved udtrykket "Parlamentets dokumenter" ethvert indhold, jf. artikel 3, litra a), i forordning (EF) nr. 1049/2001, der er udarbejdet eller modtaget af personer, som er valgt til hverv i Parlamentet, jf. afsnit I, kapitel 2, i denne forretningsorden, Parlamentets organer, udvalg eller interparlamentariske delegationer eller Parlamentets Generalsekretariat.

Dokumenter, der er udarbejdet af enkelte medlemmer eller politiske grupper, anses for Parlamentets dokumenter med hensyn til aktindsigt, hvis de indgives i henhold til forretningsordenen.

Præsidiet fastsætter regler med henblik på at sikre, at alle Parlamentets dokumenter registreres.

3. Parlamentet opretter et register over Parlamentets dokumenter. Der gives direkte adgang til lovgivningsmæssige dokumenter og visse andre kategorier af dokumenter gennem registret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001. Henvisninger til andre af Parlamentets dokumenter indføres så vidt muligt i registret.

De kategorier af dokumenter, der er direkte tilgængelige, opføres på en liste, der vedtages af Præsidiet og offentliggøres på Parlamentets websted. Denne liste begrænser ikke retten til aktindsigt i dokumenter, som ikke er omfattet af de fastlagte kategorier; der gives efter skriftlig begæring adgang til disse dokumenter.

Præsidiet kan fastsætte regler, der er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001, om den nærmere fremgangsmåde for aktindsigt, som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Præsidiet fastlægger, hvilke organer der skal have kompetence til at behandle oprindelige begæringer (artikel 7 i forordning (EF) nr. 1049/2001), og træffer afgørelse om genfremsatte begæringer (forordningens artikel 8) og begæringer om aktindsigt i følsomme dokumenter (forordningens artikel 9).

5. Formandskonferencen udpeger Parlamentets medlemmer af det interinstitutionelle udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

6. Tilsynet med behandlingen af begæringer om aktindsigt påhviler en af næstformændene.

7. Parlamentets kompetente udvalg udarbejder på grundlag af oplysninger fra Præsidiet og andre kilder den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1049/2001, og forelægger den på plenarmødet.

Det kompetente udvalg behandler og vurderer de rapporter, som de øvrige institutioner og organer har udarbejdet i henhold til forordningens artikel 17.

AFSNIT IV

FORBINDELSERNE MED ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER

KAPITEL 1

UDNÆVNELSER

Artikel 105

Valg af formand for Kommissionen

1. Når Det Europæiske Råd foreslår en kandidat til posten som formand for Kommissionen, anmoder formanden kandidaten om at afgive en redegørelse og forelægge sine politiske retningslinjer for Parlamentet. Forelæggelsen efterfølges af en forhandling.

Det Europæiske Råd indbydes til at deltage i forhandlingen.

2. Parlamentet vælger formanden for Kommissionen med et flertal af sine medlemmer.

Afstemningen er hemmelig.

3. Vælges kandidaten, underretter Parlamentets formand Rådet herom og anmoder det og den valgte formand for Kommissionen om efter fælles overenskomst at indstille kandidater til de forskellige poster som medlem af Kommissionen.

4. Opnår kandidaten ikke det krævede flertal, opfordrer formanden Det Europæiske Råd til inden for en måned at foreslå en ny kandidat til valg efter samme procedure.

Artikel 106

Valg af Kommissionen

1. Formanden anmoder efter høring af den valgte formand for Kommissionen de kandidater, der er foreslået af den valgte formand for Kommissionen og Rådet til de forskellige poster som medlem af Kommissionen, om at møde for de relevante udvalg i henhold til deres forventede forretningsområder. Disse høringer er offentlige.

2. Parlamentets formand kan anmode den valgte formand for Kommissionen om at oplyse Parlamentet om fordelingen af sagsområder i det foreslåede kommissærkollegium i overensstemmelse med den valgte formands politiske retningslinjer.

3. Det eller de relevante udvalg opfordrer det udpegede medlem af Kommissionen til at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål. Høringerne tilrettelægges på en sådan måde, at de udpegede medlemmer af Kommissionen får mulighed for at fremlægge alle relevante oplysninger for Parlamentet. Bestemmelser om tilrettelæggelsen af høringerne fastsættes i et bilag til denne forretningsorden[16].

4. Den valgte formand præsenterer sit kollegium og forelægger Kommissionens program på et møde i Parlamentet, hvortil formanden for Det Europæiske Råd og formanden for Rådet er indbudt. Forelæggelsen efterfølges af en forhandling.

5. Som afslutning på forhandlingen kan en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer fremsætte et beslutningsforslag. Artikel 110, stk. 3, 4 og 5, finder anvendelse.

[16]Se bilag XVII.

Efter afstemningen om beslutningsforslaget vælger eller forkaster Parlamentet Kommissionen med et flertal af de afgivne stemmer.

Afstemningen sker ved navneopråb.

Parlamentet kan udsætte afstemningen til næste møde.

6. Formanden underretter Rådet om valget eller forkastelsen af Kommissionen.

7. I tilfælde af en væsentlig ændring i fordelingen af Kommissionens porteføljer under mandatet, besættelse af en ledig post eller udnævnelse af et nyt medlem af Kommissionen efter en ny medlemsstats tiltrædelse, opfordres de pågældende medlemmer af Kommissionen til at møde for de udvalg, der er kompetente med hensyn til de pågældende ansvarsområder i overensstemmelse med stk. 3.

Artikel 107

Forslag om mistillidsvotum til Kommissionen

1. 1/10 af Parlamentets medlemmer kan indgive forslag til Parlamentets formand om mistillidsvotum til Kommissionen.

2. Forslaget skal være forsynet med betegnelsen "Forslag om mistillidsvotum" og skal være begrundet. Det fremsendes til Kommissionen.

3. Formanden giver straks medlemmerne meddelelse om forslagets indgivelse.

4. Forhandlingen om mistillidsvotum finder tidligst sted 24 timer efter, at medlemmerne har fået meddelelse om modtagelsen af et forslag om mistillidsvotum.

5. Afstemningen om forslaget sker ved navneopråb og finder tidligst sted 48 timer efter forhandlingens begyndelse.

6. Forhandlingen og afstemningen finder sted senest under den mødeperiode, der følger efter forslagets indgivelse.

7. Forslaget om mistillidsvotum er vedtaget, hvis det opnår et flertal på 2/3 af de afgivne stemmer og et flertal blandt Parlamentets medlemmer. Afstemningsresultatet meddeles formanden for Rådet og formanden for Kommissionen.

Artikel 107a

Udnævnelse af dommere og generaladvokater ved Den Europæiske Unions Domstol

Parlamentet udpeger efter forslag fra det kompetente udvalg den person, det indstiller til at være medlem af det udvalg på syv personer, der har til opgave at kontrollere kvalifikationerne hos kandidaterne til embederne som dommer eller generaladvokat ved Domstolen og Retten.

Artikel 108

Udnævnelse af Revisionsrettens medlemmer

1. De indstillede medlemmer af Revisionsretten opfordres til at afgive en redegørelse i det kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra dets medlemmer. Udvalget foretager hemmelig afstemning særskilt om hver enkelt udnævnelse.

2. Det kompetente udvalg forelægger Parlamentet en indstilling om, hvorvidt de foreslåede kandidater bør udnævnes, i en betænkning, som indeholder et særskilt forslag til afgørelse for hver enkelt udnævnelse.

3. Afstemningen på plenarmødet finder sted inden for to måneder fra modtagelsen af forslaget, medmindre Parlamentet efter anmodning fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer bestemmer andet. Parlamentet foretager hemmelig afstemning særskilt om hver enkelt udnævnelse og træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer.

4. Afgiver Parlamentet negativ udtalelse om en af udnævnelserne, anmoder formanden Rådet om at trække sit forslag tilbage og forelægge Parlamentet et nyt.

Artikel 109

Udnævnelse af medlemmer af Den Europæiske Centralbanks direktion

1. Den kandidat, der er foreslået til posten som formand for Den Europæiske Centralbank, opfordres til at afgive en redegørelse i det kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra dets medlemmer.

2. Det kompetente udvalg forelægger Parlamentet en indstilling om godkendelse eller forkastelse af den foreslåede kandidat.

3. Afstemningen finder sted inden for to måneder fra modtagelsen af forslaget, medmindre Parlamentet efter anmodning fra det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer bestemmer andet.

4. Afgiver Parlamentet negativ udtalelse, anmoder formanden Rådet om at tage sit forslag tilbage og forelægge Parlamentet et nyt.

5. Denne fremgangsmåde finder også anvendelse på udnævnelse af næstformanden og de andre direktionsmedlemmer i Den Europæiske Centralbank.

KAPITEL 2

REDEGØRELSER

Artikel 110

Redegørelser fra Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd

1. Medlemmerne af Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd kan på ethvert tidspunkt anmode Parlamentets formand om at få ordet for at afgive en redegørelse. Formanden for Det Europæiske Råd afgiver en redegørelse efter hvert møde i Det Europæiske Råd. Parlamentets formand afgør, hvornår redegørelsen kan afgives, og om den kan efterfølges af en fuld forhandling eller af en periode på 30 minutter, hvorunder medlemmerne kan stille korte, præcise spørgsmål.

2. Når en redegørelse med forhandling opføres på dagsordenen, kan Parlamentet vedtage at afslutte forhandlingen med en beslutning. Dette er dog ikke muligt, hvis en betænkning om samme emne forventes behandlet under samme eller følgende mødeperiode, medmindre formanden undtagelsesvis foreslår andet. Vedtager Parlamentet at afslutte forhandlingen med en beslutning, kan et udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer fremsætte et beslutningsforslag.

3. Der stemmes om sådanne beslutningsforslag samme dag. Formanden træffer afgørelse om eventuelle undtagelser fra denne regel. Stemmeforklaringer er tilladt.

4. Et fælles beslutningsforslag erstatter de af forslagsstillerne tidligere indgivne forslag, men ikke dem, der er indgivet af andre udvalg, politiske grupper eller medlemmer.

5. Når ét beslutningsforslag er vedtaget, sættes de øvrige ikke under afstemning, medmindre formanden undtagelsesvis bestemmer andet.

Artikel 111

Redegørelser for Kommissionens afgørelser

Efter høring af Formandskonferencen kan Parlamentets formand opfordre formanden for Kommissionen, det medlem af Kommissionen, der har ansvar for forbindelserne med Europa-Parlamentet, eller et andet medlem af Kommissionen efter aftale, til efter hvert af Kommissionens møder at afgive en redegørelse over for Parlamentet for at orientere om de væsentligste afgørelser. Redegørelsen efterfølges af en forhandling på mindst 30 minutter, hvorunder medlemmerne kan stille korte, præcise spørgsmål.

Artikel 112

Redegørelser fra Revisionsretten

1. Formanden for Revisionsretten kan, som led i dechargeproceduren eller Parlamentets andre aktiviteter vedrørende budgetkontrol, opfordres til at tage ordet for at forelægge bemærkningerne i Rettens årsberetning, særberetninger eller udtalelser samt for at redegøre for Rettens arbejdsprogram.

2. Parlamentet kan vedtage at afholde en særlig forhandling med deltagelse af Kommissionen og Rådet om spørgsmål, der rejses i sådanne redegørelser, navnlig når der er påpeget uregelmæssigheder i den økonomiske forvaltning.

Artikel 113

Redegørelser fra Den Europæiske Centralbank

1. Formanden for Den Europæiske Centralbank forelægger bankens årsberetning om aktiviteterne inden for Det Europæiske System af Centralbanker og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år for Parlamentet.

2. Parlamentet foranstalter en generel drøftelse efter denne forelæggelse.

3. Formanden for Den Europæiske Centralbank indbydes mindst fire gange årligt til møder i det kompetente udvalg med henblik på at afgive en redegørelse og besvare spørgsmål.

4. Formanden, næstformanden og andre medlemmer af Den Europæiske Centralbanks direktion indbydes til yderligere møder, hvis de selv eller Parlamentet anmoder herom.

5. Der udarbejdes et fuldstændigt referat af forhandlingerne i henhold til stk. 3 og 4 på de officielle sprog.

Artikel 114

Henstilling om de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker

1. Kommissionens henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker forelægges for det kompetente udvalg, som forelægger en betænkning på plenarmødet.

2. Rådet opfordres til at underrette Parlamentet om indholdet af sin henstilling og om Det Europæiske Råds holdning.

KAPITEL 3

FORESPØRGSLER OG SPØRGSMÅL FRA PARLAMENTSMEDLEMMER

Artikel 115

Forespørgsler til mundtlig besvarelse med forhandling

1. Et udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan stille forespørgsler til Rådet eller Kommissionen med anmodning om, at de opføres på Parlamentets dagsorden.

Forespørgslerne indgives skriftligt til formanden, som straks forelægger dem for Formandskonferencen.

Formandskonferencen afgør, om og i hvilken rækkefølge forespørgslerne opføres på dagsordenen. Forespørgsler, der ikke er opført på Parlamentets dagsorden inden tre måneder efter indgivelsen, bortfalder.

2. Forespørgsler til Kommissionen skal fremsendes til institutionen mindst én uge før det møde, på hvis dagsorden forespørgslerne skal opføres, og forespørgsler til Rådet mindst tre uger før denne dato.

3. Den i stk. 2 fastsatte frist finder ikke anvendelse på forespørgsler vedrørende områder, der henhører under artikel 42 i traktaten om Den Europæiske Union. Rådet skal besvare sådanne forespørgsler inden for en rimelig frist, således at Parlamentet holdes behørigt underrettet.

4. En af forespørgerne må anvende fem minutter til begrundelsen. Et medlem af den adspurgte institution besvarer forespørgslen.

Forespørgeren har ret til at udnytte hele den anførte taletid.

5. Artikel 110, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 116

Spørgetid

1. Under hver mødeperiode er der spørgetid til Kommissionen på tidspunkter, som Parlamentet vedtager efter forslag fra Formandskonferencen.

2. Under hver mødeperiode kan et medlem kun stille ét spørgsmål til Kommissionen.

3. Spørgsmålene indgives skriftligt til formanden, der afgør, om de kan stilles, og fastsætter rækkefølgen for deres behandling. Denne afgørelse meddeles straks spørgeren.

4. Fremgangsmåden for afviklingen af spørgetiden fastlægges ved retningslinjer i et bilag til denne forretningsorden[17].

5. I henhold til retningslinjer, som fastsættes af Formandskonferencen, kan der berammes særskilt spørgetid med spørgsmål til Rådet, Kommissionens formand, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og til formanden for Eurogruppen.

[17]Se bilag II.

Artikel 117

Forespørgsler til skriftlig besvarelse

1. Ethvert medlem kan stille forespørgsler til formanden for Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen eller Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med anmodning om skriftlig besvarelse i overensstemmelse med de i et bilag til denne forretningsorden fastsatte retningslinjer[18]. Forespørgeren er alene ansvarlig for forespørgslens indhold.

2. Forespørgslerne indgives skriftligt til formanden, som meddeler dem til adressaterne. I tvivlstilfælde tager formanden stilling til, om en forespørgsel kan stilles. Forespørgeren får meddelelse om formandens afgørelse.

3. Har en forespørgsel ikke kunnet besvares inden for fristen, optages den efter anmodning fra forespørgeren på dagsordenen for det næste møde i det kompetente udvalg. Artikel 116 finder tilsvarende anvendelse.

Eftersom formanden for et udvalg i medfør af artikel 193, stk. 1, har kompetence til at indkalde til et udvalgsmøde, tilkommer det formanden at opstille forslaget til dagsorden for det møde, der indkaldes til, med henblik på en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet. Denne beføjelse ændrer ikke ved forpligtelsen i henhold til artikel 117, stk. 3, til efter anmodning fra forespørgeren at optage en skriftlig forespørgsel på forslaget til dagsordenen for det næste møde i udvalget. Formanden har imidlertid en skønsbeføjelse til under hensyntagen til de politiske prioriteter at foreslå rækkefølgen for arbejdet på mødet og den nærmere procedure (f.eks. en procedure uden forhandling, eventuelt med vedtagelse af en afgørelse om, hvilke yderligere skridt der skal tages, eller en henstilling om at udsætte punktet til et senere møde).

4. Forespørgsler, der kræver omgående svar, men ikke nogen dybtgående undersøgelse (prioriterede forespørgsler), besvares inden for en frist på tre uger efter meddelelsen til adressaterne. Hvert medlem kan stille en prioriteret forespørgsel én gang om måneden.

Alle andre forespørgsler (ikke-prioriterede forespørgsler) besvares inden for en frist på seks uger efter meddelelsen til adressaterne.

Medlemmerne anfører, hvilken form for forespørgsel det drejer sig om. Formanden træffer den endelige afgørelse.

5. Forespørgslerne og besvarelserne offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 118

Forespørgsler til Den Europæiske Centralbank til skriftlig besvarelse

1. Ethvert medlem kan stille forespørgsler til Den Europæiske Centralbank til skriftlig besvarelse i overensstemmelse med de i et bilag til denne forretningsorden fastsatte retningslinjer[19].

2. Sådanne forespørgsler indgives skriftligt til formanden for det kompetente udvalg, som meddeler dem til Den Europæiske Centralbank.

3. Forespørgslerne og besvarelserne offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

[18]Se bilag III.
[19]Se bilag III.

4. Er en forespørgsel ikke blevet besvaret inden for fristen, optages den efter anmodning fra forespørgeren på dagsordenen for det næste møde i det kompetente udvalg med formanden for Den Europæiske Centralbank.

KAPITEL 4

BERETNINGER OG RAPPORTER FRA ANDRE INSTITUTIONER

Artikel 119

Årsberetninger samt andre beretninger og rapporter fra andre institutioner

1. Årsberetninger samt andre beretninger og rapporter fra andre institutioner, som Parlamentet i henhold til traktaterne skal høres om, eller hvor der efter andre retsforskrifter kræves en udtalelse fra Parlamentet, behandles i en betænkning, som forelægges på plenarmødet.

2. Årsberetninger samt andre beretninger og rapporter fra andre institutioner, som ikke falder ind under stk. 1, henvises til det kompetente udvalg, som kan stille forslag om udarbejdelse af en betænkning efter artikel 48.

KAPITEL 5

BESLUTNINGER OG HENSTILLINGER

Artikel 120

Beslutningsforslag

1. Ethvert medlem kan indgive beslutningsforslag om et emne, som falder ind under Den Europæiske Unions virksomhedsområde.

Beslutningsforslaget må højst være på 200 ord.

2. Det kompetente udvalg træffer afgørelse om behandlingsformen.

Det kan behandle beslutningsforslaget sammen med andre beslutningsforslag eller betænkninger.

Det kan vedtage at afgive en udtalelse, der også kan have form af en skrivelse.

Det kan vedtage at udarbejde en betænkning, jf. artikel 48.

3. Forslagsstilleren underrettes om udvalgets og Formandskonferencens afgørelser.

4. Betænkningen skal indeholde det indgivne beslutningsforslag.

5. Udtalelser i form af en skrivelse til andre af Den Europæiske Unions institutioner fremsendes af formanden.

6. Beslutningsforslag indgivet i henhold til artikel 110, stk. 2, artikel 115, stk. 5, eller artikel 122, stk. 2, kan tages tilbage af forslagsstilleren eller forslagsstillerne inden den endelige afstemning om forslaget.

7. Beslutningsforslag indgivet i henhold til stk. 1 kan tages tilbage af forslagsstilleren eller -stillerne eller den første underskriver af forslaget, så længe det kompetente udvalg endnu ikke har vedtaget at udarbejde betænkning herom, jf. stk. 2.

Er forslaget imidlertid blevet overtaget af udvalget på denne måde, kan kun udvalget selv tage det tilbage, og kun så længe forslaget endnu ikke er sat under endelig afstemning.

8. Et tilbagetaget beslutningsforslag kan overtages og straks indgives på ny af en politisk gruppe, et udvalg eller det antal medlemmer, der kræves for at indgive den pågældende form for beslutningsforslag.

Det påhviler udvalgene at sikre, at beslutningsforslag i henhold til denne artikel, som opfylder de fastsatte krav, følges op, og at der på passende måde henvises til dem i de dokumenter, hvori denne opfølgning sker.

Artikel 121

Henstillinger til Rådet

1. En politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan fremsætte et forslag til henstilling til Rådet vedrørende de i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union omhandlede spørgsmål, eller når Parlamentet ikke er blevet hørt om en international aftale, jf. denne forretningsordens artikel 90 eller 91.

2. Forslagene henvises til behandling i det kompetente udvalg.

Det kompetente udvalg forelægger eventuelt sagen for Parlamentet efter bestemmelserne i denne forretningsorden.

3. Når det kompetente udvalg udarbejder betænkning, forelægger det Parlamentet et forslag til henstilling til Rådet, en kortfattet begrundelse og eventuelle udtalelser fra de hørte udvalg.

Ved anvendelse af dette stykke skal der ikke indhentes forhåndstilladelse fra Formandskonferencen.

4. Artikel 97 finder anvendelse.

Artikel 122

Debatter om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet

1. Et udvalg, en interparlamentarisk delegation, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan skriftligt anmode formanden om, at der afholdes en debat om et uopsætteligt tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (artikel 137, stk. 3).

2. På grundlag af de i stk. 1 omhandlede anmodninger udarbejder Formandskonferencen i overensstemmelse med bilag IV en liste over de emner, der skal sættes på det endelige forslag til dagsorden for den næste debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet. Der kan højst opføres tre emner på dagsordenen, heri medregnet underpunkter.

Parlamentet kan i henhold til artikel 140 lade et emne udgå af debatten og erstatte det med et nyt emne. Forslag til beslutning om de valgte emner skal indgives senest om aftenen den dag, hvor dagsordenen godkendes. Den nøjagtige frist for indgivelse af de pågældende beslutningsforslag fastsættes af formanden.

3. Inden for den samlede varighed af sådanne debatter på højst 60 minutter for hver mødeperiode fordeles den samlede taletid for de politiske grupper og for løsgængerne i henhold til artikel 149, stk. 4 og 5.

Den taletid, der er tilovers efter forelæggelse af beslutningsforslagene og afstemning samt den eventuelt aftalte taletid til Rådet og Kommissionen, fordeles mellem de politiske grupper og løsgængerne.

4. Når debatten er afsluttet, finder afstemningen straks sted. Bestemmelserne i artikel 170 finder ikke anvendelse.

Afstemning om beslutningsforslag indgivet i henhold til denne artikel kan på formandens og Formandskonferencens initiativ finde sted under ét.

5. Indgives der to eller flere beslutningsforslag om samme emne, finder bestemmelserne i artikel 110, stk. 4, anvendelse.

6. Formanden og gruppeformændene kan bestemme, at et beslutningsforslag sættes under afstemning uden forhandling. En sådan afgørelse kræver enstemmighed blandt gruppeformændene.

Artikel 174, 175 og 177 gælder ikke for beslutningsforslag, som er opført på dagsordenen for en debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet.

Beslutningsforslag med henblik på en debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet kan først indgives, når listen over emner er blevet vedtaget. Ethvert beslutningsforslag, som ikke kan behandles inden for den tidsramme, der er afsat til debatten, bortfalder. Dette gælder ligeledes, såfremt det efter anmodning herom i henhold til artikel 155, stk. 3, konstateres, at der ikke er et beslutningsdygtigt antal til stede. Medlemmerne har ret til at indgive disse beslutningsforslag på ny, så de enten kan henvises til udvalgsbehandling, jf. artikel 120, eller opføres på listen over tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet i den efterfølgende mødeperiode.

Et emne kan ikke opføres på dagsordenen for en debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, hvis det allerede er opført på dagsordenen for den pågældende mødeperiode.

Forretningsordenen giver ingen mulighed for, at et beslutningsforslag fremsat i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit, behandles sammen med en udvalgsbetænkning om samme emne.

* * *

Fremsættes anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, jf. artikel 155, stk. 3, gælder denne anmodning kun for det beslutningsforslag, der er under afstemning, og ikke for de efterfølgende.

Artikel 123

Skriftlige erklæringer

1. Op til fem medlemmer kan indgive en skriftlig erklæring på højst 200 ord om et emne, som falder ind under Den Europæiske Unions beføjelser, og som ikke vedrører emner, der er genstand for en igangværende lovgivningsproces. Formanden giver tilladelse hertil fra sag til sag. Sådanne erklæringer trykkes på de officielle sprog og omdeles. De indføres med angivelse af underskrivernes navne i et register. Dette register er offentligt og er under mødeperioderne placeret uden for indgangen til mødesalen, medens det mellem mødeperioderne placeres på et passende sted, som Kvæstorkollegiet fastlægger.

Indholdet i en skriftlig erklæring må ikke gå ud over en erklærings sædvanlige form og navnlig ikke indeholde en beslutning om spørgsmål, som skal vedtages i henhold til specifikke procedurer og kompetencer i forretningsordenen.

2. Ethvert medlem kan skrive under på en erklæring, der er indført i registret.

3. Når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under på en sådan erklæring, underretter formanden Parlamentet herom og offentliggør underskrivernes navne i protokollen og erklæringen som en vedtaget tekst.

4. Proceduren afsluttes ved, at erklæringen ved slutningen af mødeperioden sendes til adressaterne med angivelse af underskrivernes navne.

5. En skriftlig erklæring, der har stået i registeret i mere end tre måneder uden at være blevet underskrevet af mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer, bortfalder.

Artikel 124

Høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

1. Såfremt Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg skal høres i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, indleder formanden høringsproceduren og underretter Parlamentet herom.

2. Et udvalg kan anmode om, at Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg høres om problemer af generel art eller om specifikke spørgsmål.

Udvalget angiver en frist for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse.

En anmodning om høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg forelægges for Parlamentet til godkendelse uden forhandling.

3. Udtalelser fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg henvises til behandling i det kompetente udvalg.

Artikel 125

Høring af Regionsudvalget

1. Såfremt Regionsudvalget skal høres i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, indleder formanden høringsproceduren og underretter Parlamentet herom.

2. Et udvalg kan anmode om, at Regionsudvalget høres om problemer af generel art eller om specifikke spørgsmål.

Udvalget angiver en frist for Regionsudvalgets udtalelse.

En anmodning om høring af Regionsudvalget forelægges for Parlamentet til godkendelse uden forhandling.

3. Udtalelser fra Regionsudvalget henvises til behandling i det kompetente udvalg.

Artikel 126

Anmodninger til EU-agenturer

1. Når Parlamentet har ret til at fremsætte en anmodning til et EU-agentur, kan ethvert medlem fremsætte en sådan anmodning skriftligt til Parlamentets formand. Anmodningerne skal vedrøre spørgsmål, der henhører under det pågældende agenturs virkeområde, og ledsages af baggrundsoplysninger, hvori der redegøres for spørgsmålet og EU's interesse heri.

2. Efter høring af det kompetente udvalg fremsender formanden enten anmodningen til agenturet eller træffer andre passende foranstaltninger. Det medlem, der har fremsat anmodningen,

underrettes straks herom. Enhver anmodning, der fremsendes af formanden til et agentur, skal indeholde en frist for svar.

3. Er agenturet ikke i stand til at imødekomme anmodningen i den foreliggende form, eller ønsker det den ændret, meddeler det straks dette til formanden, som træffer passende foranstaltninger efter i givet fald at have hørt det kompetente udvalg.

KAPITEL 6

INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

Artikel 127

Interinstitutionelle aftaler

1. Parlamentet kan indgå aftaler med andre institutioner som led i gennemførelsen af traktaterne eller for at forbedre eller præcisere bestemte procedurer.

En sådan aftale kan have form af en fælles erklæring, en brevveksling, en adfærdskodeks eller en anden relevant form. Den underskrives af formanden, efter at den har været behandlet i det udvalg, der er kompetent med hensyn til konstitutionelle anliggender, og efter at den er godkendt af Parlamentet. Aftalen kan til orientering vedføjes som bilag til forretningsordenen.

2. Indebærer sådanne aftaler ændring af rettigheder og pligter, der følger af forretningsordenen, eller indføres der nye rettigheder og pligter af denne karakter for Parlamentets medlemmer eller organer, eller indebærer aftalerne på anden måde ændring eller fortolkning af Parlamentets forretningsorden, henvises sagen til behandling i det kompetente udvalg i overensstemmelse med artikel 211, stk. 2-6, inden aftalen undertegnes.

KAPITEL 7

SØGSMÅL VED DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Artikel 128

Søgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol

1. Inden udløbet af de søgsmålsfrister, der gælder for Den Europæiske Unions institutioner og fysiske og juridiske personer i henhold til traktaterne og statutten for Den Europæiske Unions Domstol, gennemgår Parlamentet EU-lovgivningen og gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at sikre, at traktaterne, navnlig for så vidt angår Parlamentets rettigheder, er blevet fuldt ud respekteret.

2. Det kompetente udvalg aflægger, om nødvendigt mundtligt, beretning til Parlamentet, når det mener, at der foreligger en overtrædelse af EU-retten.

3. Formanden indleder søgsmål på Parlamentets vegne i overensstemmelse med det kompetente udvalgs henstilling.

Formanden kan ved den efterfølgende mødeperiodes begyndelse anmode Parlamentet om at tage stilling til, om søgsmålet skal opretholdes. Beslutter Parlamentet med et flertal af de afgivne stemmer, at søgsmålet ikke skal opretholdes, foranlediger formanden, at søgsmålet hæves.

Indleder formanden søgsmål i modstrid med det kompetente udvalgs henstilling, anmoder formanden ved begyndelsen af den efterfølgende mødeperiode Parlamentet om at tage stilling til, om søgsmålet skal opretholdes.

4. Formanden fremsætter bemærkninger eller indtræder i retssager på Parlamentets vegne efter høring af det kompetente udvalg.

Påtænker formanden at afvige fra det kompetente udvalgs henstilling, underretter den pågældende udvalget herom og forelægger spørgsmålet for Formandskonferencen med angivelse af begrundelsen herfor.

Finder Formandskonferencen, at Parlamentet undtagelsesvis ikke bør fremsætte bemærkninger eller indtræde i sager ved Den Europæiske Unions Domstol vedrørende gyldigheden af en retsakt vedtaget af Parlamentet, forelægges spørgsmålet straks for Parlamentet.

I tilfælde af uopsættelighed kan formanden træffe foreløbige foranstaltninger, hvis dette er påkrævet for at overholde de af den relevante domstol fastsatte tidsfrister. I så fald iværksættes den i dette stykke fastsatte procedure så hurtigt som muligt

Ingen af forretningsordenens bestemmelser stiller sig hindrende i vejen for, at det kompetente udvalg vedtager passende procedurer for at sikre, at udvalgets henstilling videresendes i tide i tilfælde af uopsættelighed.

Artikel 90, stk. 6, fastlægger en særlig procedure for parlamentets beslutning om at udøve retten til at indhente en udtalelse fra Domstolen, jf. artikel 218, stk.11, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, om en international aftales forenelighed med traktaterne. Denne bestemmelse er en lex specialis, som går forud for den generelle regel i artikel 218.

Drejer det sig om at udøve Parlamentets rettigheder ved Den Europæiske Unions Domstol, og er den omhandlede retsakt ikke omfattet af artikel 128, finder den i nærværende artikel nævnte procedure analog anvendelse.

Artikel 129

udgået

AFSNIT V

FORBINDELSERNE MED DE NATIONALE PARLAMENTER

Artikel 130

Udveksling af information, kontakter og faciliteter

1. Parlamentet holder medlemsstaternes nationale parlamenter løbende orienteret om sin virksomhed.

2. Der forhandles om tilrettelæggelse og fremme af et effektivt og regelmæssigt interparlamentarisk samarbejde i EU i henhold til artikel 9 i protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union på grundlag af et mandat fra Formandskonferencen efter høring af Udvalgsformandskonferencen.

Enhver aftale herom godkendes af Parlamentet efter proceduren i artikel 127.

3. Et udvalg kan indlede en direkte dialog med nationale parlamenter på udvalgsniveau inden for grænserne af de budgetbevillinger, der er afsat hertil. Dette kan omfatte passende former for samarbejde før og efter lovgivning.

4. Ethvert dokument vedrørende en lovgivningsmæssig procedure på EU-plan, som fremsendes officielt til Europa-Parlamentet af et nationalt parlament, sendes til det udvalg, der er kompetent for det sagsområde, som det pågældende dokument vedrører.

5. Formandskonferencen kan give formanden mandat til at forhandle om faciliteter til medlemsstaternes nationale parlamenter på et gensidigt grundlag og til at foreslå enhver anden foranstaltning til fremme af kontakterne med de nationale parlamenter.

Artikel 131

Konferencen af de Europæiske Parlamenters Europaudvalg (COSAC)

1. Efter forslag fra formanden udpeger Formandskonferencen medlemmerne af delegationen til COSAC og kan give dem et mandat. Delegationen ledes af en næstformand i Europa-Parlamentet med ansvar for varetagelse af forbindelserne til de nationale parlamenter og af formanden for udvalget med ansvar for institutionelle anliggender.

2. Delegationens øvrige medlemmer vælges på baggrund af de emner, der skal drøftes på COSAC-mødet, og skal så vidt muligt omfatte repræsentanter for de udvalg, der er kompetente med hensyn til de pågældende emner. Delegationen fremsender en beretning efter hvert møde.

3. Der tages behørigt hensyn til den generelle politiske balance i Parlamentet.

Artikel 132

Parlamentskonferencer

Formandskonferencen udpeger medlemmerne af Parlamentets delegationer til konferencer eller tilsvarende organer, hvor repræsentanter for parlamenter deltager, og giver delegationerne mandater i overensstemmelse med Parlamentets relevante beslutninger. Delegationerne vælger deres formand og i givet fald en eller flere næstformænd.

AFSNIT VI

SESSIONER

KAPITEL 1

PARLAMENTETS SESSIONER

Artikel 133

Valgperiode, sessioner, mødeperioder, møder

1. Valgperioden svarer til varigheden af medlemmernes mandat som fastsat i akten af 20. september 1976.

2. Sessionen er den årlige periode, der fremgår af ovennævnte akt og af traktaterne.

3. Mødeperioden er den periode - som regel hver måned - hvor Parlamentet træder sammen. Den er opdelt i daglige møder.

Plenarmøder, der afholdes samme dag, betragtes som et enkelt møde.

Artikel 134

Indkaldelse af Parlamentet

1. Parlamentet træder sammen uden indkaldelse den anden tirsdag i marts hvert år og fastsætter selv varigheden af de mødefri perioder inden for sessionen.

2. Parlamentet træder endvidere sammen uden indkaldelse den første tirsdag efter udløbet af et tidsrum på en måned regnet fra slutningen af den periode, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, i akten af 20. september 1976.

3. Formandskonferencen kan ændre varigheden af de i henhold til stk. 1 fastsatte mødefri perioder ved en begrundet afgørelse, som skal træffes mindst to uger før den af Parlamentet oprindeligt fastsatte dato for genoptagelse af sessionen; denne dato kan dog ikke udskydes mere end to uger.

4. Efter anmodning fra et flertal af Parlamentets medlemmer eller efter anmodning fra Kommissionen eller Rådet indkalder formanden Parlamentet til ekstraordinært møde efter at have hørt Formandskonferencen.

I tilfælde af uopsættelighed kan formanden endvidere med Formandskonferencens samtykke indkalde Parlamentet til ekstraordinært møde.

Artikel 135

Mødested

1. Parlamentet holder sine plenarmøder og udvalgsmøder i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne.

Forslag om yderligere mødeperioder i Bruxelles og ændringsforslag hertil vil kunne vedtages med et flertal af de afgivne stemmer.

2. Ethvert udvalg kan vedtage at anmode om, at ét eller flere møder bliver holdt andetsteds. Anmodningen, der skal begrundes, rettes til Parlamentets formand, som forelægger den for

Præsidiet. I tilfælde af uopsættelighed kan formanden selv træffe afgørelsen. Afslag fra Præsidiet eller formanden skal begrundes.

Artikel 136

Medlemmernes deltagelse i møder

1. Ved hvert møde fremlægges en tilstedeværelsesliste, som medlemmerne forsyner med deres underskrift.

2. Navnene på de medlemmer, der har været til stede ifølge tilstedeværelseslisten, anføres i protokollen fra hvert møde.

KAPITEL 2

TILRETTELÆGGELSE AF PARLAMENTETS ARBEJDE

Artikel 137

Forslag til dagsorden

1. Forud for hver mødeperiode opstilles forslaget til dagsorden af Formandskonferencen efter forslag fra Udvalgsformandskonferencen under hensyntagen til Kommissionens vedtagne arbejdsprogram, jf. artikel 35.

Kommissionen og Rådet kan efter indbydelse fra formanden deltage i Formandskonferencens forhandlinger om forslaget til dagsorden.

2. I forslaget til dagsorden kan fastsættes afstemningstider for enkelte af de punkter, der skal behandles.

3. I forslaget til dagsorden kan der afsættes én eller to perioder på i alt højst 60 minutter til debatter om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, jf. artikel 122.

4. Det endelige forslag til dagsorden omdeles til medlemmerne senest tre timer før mødeperiodens åbning.

Artikel 138

Procedure på plenarmødet uden ændringsforslag og forhandling

1. Forslag til lovgivningsmæssige retsakter (førstebehandling) og ikke-lovgivningsmæssige beslutninger, som i det pågældende udvalg er vedtaget med færre end 1/10 af medlemmernes stemmer imod, opføres på forslaget til Parlamentets dagsorden til afstemning uden ændringsforslag.

Der stemmes om forslaget ved en enkelt afstemning, medmindre politiske grupper eller enkelte medlemmer, der tilsammen udgør 1/10 af Parlamentets medlemmer, før vedtagelsen af det endelige forslag til dagsorden skriftligt har anmodet om tilladelse til, at der kan stilles ændringsforslag, hvorefter formanden fastsætter en frist for indgivelse af ændringsforslag.

2. Punkter, der sættes på det endelige forslag til dagsorden til afstemning uden ændringsforslag, vedtages uden forhandling, medmindre Parlamentet ved godkendelsen af dagsordenen ved mødeperiodens begyndelse træffer anden afgørelse efter forslag fra Formandskonferencen eller efter anmodning fra en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer.

3. I forbindelse med godkendelsen af det endelige forslag til dagsorden for en mødeperiode kan Formandskonferencen foreslå, at andre punkter behandles uden ændringsforslag eller uden forhandling. Ved godkendelsen af dagsordenen kan Parlamentet ikke vedtage sådanne forslag, hvis en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer skriftligt har gjort indsigelse herimod senest en time før mødeperiodens åbning.

4. Når et punkt behandles uden forhandling, kan ordføreren for det kompetente udvalg eller udvalgets formand få ordet i højst to minutter umiddelbart før afstemningen.

Artikel 139

Kortfattet forelæggelse

Efter anmodning fra ordføreren eller efter forslag fra Formandskonferencen kan Parlamentet desuden vedtage, at et punkt, der ikke kræver en fuld forhandling, skal behandles ved hjælp af en kortfattet forelæggelse på plenarmødet ved ordføreren. I givet fald har Kommissionen mulighed for at fremsætte sine bemærkninger, der efterfølges af op til 10 minutters forhandling, hvorunder formanden kan give ordet til de medlemmer, som markerer for at få ordet, idet hver taler tildeles højst et minuts taletid.

Artikel 140

Godkendelse og ændring af dagsordenen

1. Ved åbningen af hver mødeperiode træffer Parlamentet afgørelse om det endelige forslag til dagsorden. Et udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan stille forslag om at ændre dagsordenen. Sådanne forslag skal være formanden i hænde senest en time, før mødeperioden åbnes. Formanden kan i forbindelse med hvert enkelt forslag give ordet til forslagsstilleren, én taler for og én taler imod. Taletiden er begrænset til ét minut.

2. Når dagsordenen er godkendt, kan den kun ændres i henhold til bestemmelserne i artikel 142 eller 174-178 eller efter forslag fra formanden.

Forkastes et forslag om at ændre dagsordenen, kan det ikke genfremsættes i samme mødeperiode.

3. Før et møde hæves, giver formanden Parlamentet meddelelse om dato, tidspunkt og dagsorden for næste møde.

Artikel 141

Ekstraordinær debat

1. En politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan anmode om, at der på Parlamentets dagsorden opføres en ekstraordinær debat om et spørgsmål af væsentlig betydning vedrørende Den Europæiske Unions politik. I hver mødeperiode er der i reglen kun én ekstraordinær debat.

2. Anmodningen indgives skriftligt til Parlamentets formand senest tre timer før åbningen af den mødeperiode, hvorunder den ekstraordinære debat skal finde sted. Der stemmes om anmodningen ved mødeperiodens åbning i forbindelse med Parlamentets godkendelse af dagsordenen.

3. I forbindelse med begivenheder, der indtræffer efter godkendelsen af dagsordenen for en mødeperiode, kan formanden efter at have hørt formændene for de politiske grupper foreslå en ekstraordinær debat. Der stemmes om et sådant forslag ved begyndelsen af et møde eller under en planlagt afstemningstid, forudsat at dette er meddelt medlemmerne mindst en time forinden.

4. Formanden afgør, hvornår en sådan debat skal finde sted. Debattens samlede varighed er på højst 60 minutter. Taletiden fordeles mellem de politiske grupper og løsgængerne i henhold til artikel 149, stk. 4 og 5.

5. Debatten afsluttes uden vedtagelse af en beslutning.

Artikel 142

Uopsættelighed

1. Ved forslag, som Parlamentet høres om, jf. artikel 43, stk. 1, kan formanden, et udvalg, en politisk gruppe, mindst 40 medlemmer, Kommissionen eller Rådet anmode Parlamentet om, at forhandlingen erklæres for uopsættelig. Anmodningen indgives skriftligt og begrundes.

2. Når formanden får forelagt en anmodning om uopsættelig forhandling, bekendtgør han dette for Parlamentet. Der stemmes om denne anmodning ved begyndelsen af det møde, som følger efter det møde, hvor anmodningen blev bekendtgjort, forudsat at det forslag, som anmodningen vedrører, er omdelt på de officielle sprog. Er der flere anmodninger om uopsættelig forhandling om samme emne, gælder vedtagelse eller afvisning af uopsættelig forhandling alle anmodninger om dette emne.

3. Inden afstemningen kan kun det medlem, der har indgivet anmodningen, én taler for, én taler imod samt formanden og/eller ordføreren for det kompetente udvalg få ordet i højst tre minutter hver.

4. Uopsættelig forhandling giver forrang ved sagens opførelse på dagsordenen. Formanden afgør, hvornår forhandlingen og afstemningen skal finde sted.

5. En forhandling, der er erklæret for uopsættelig, kan finde sted uden betænkning eller - undtagelsesvis - på grundlag af en mundtlig betænkning fra det kompetente udvalg.

Artikel 143

Forhandling under ét

Det kan til enhver tid vedtages, at flere sager behandles under ét, såfremt disse er af samme karakter eller vedrører samme emne.

Artikel 144

Frister

Bortset fra de i artikel 122 og 142 omhandlede tilfælde af uopsættelighed kan der kun forhandles og stemmes om en tekst, hvis den er omdelt mindst 24 timer før.

KAPITEL 3

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM MØDERNES AFVIKLING

Artikel 145

Adgang til mødesalen

1. Kun medlemmer af Parlamentet, medlemmer af Kommissionen og Rådet, Parlamentets generalsekretær, det tjenstgørende personale og sagkyndige eller tjenestemænd i Den Europæiske Union har adgang til mødesalen.

2. Kun personer, der er i besiddelse af et adgangskort udstedt af Parlamentets formand eller generalsekretær, har adgang til tilhørerlogerne.

3. Tilhørere, som har fået adgang til logerne, skal forblive siddende og forholde sig tavse. Enhver, der udtrykker bifald eller mishag, vil omgående blive bortvist af betjentene.

Artikel 146

Sprog

1. Alle Parlamentets dokumenter skal være affattet på de officielle sprog.

2. Alle medlemmer har ret til at tale i Parlamentet på det officielle sprog, de ønsker. Indlæg på et af de officielle sprog simultantolkes til alle de andre officielle sprog og til ethvert andet sprog, som Præsidiet finder nødvendigt.

3. På udvalgs- og delegationsmøder er der tolkning fra og til de officielle sprog, som medlemmerne af og stedfortræderne i det pågældende udvalg eller den pågældende delegation anvender og anmoder om.

4. På udvalgs- og delegationsmøder uden for de tre sædvanlige arbejdssteder er der tolkning fra og til de sprog, som anvendes af medlemmer, der har bekræftet, at de vil deltage i mødet. Denne ordning kan, såfremt medlemmerne af det pågældende organ samtykker heri, undtagelsesvis lempes. I tilfælde af uenighed træffer Præsidiet afgørelse.

Viser det sig efter bekendtgørelsen af afstemningsresultatet, at ordlyden ikke stemmer overens på de forskellige sprog, træffer formanden afgørelse om gyldigheden af det bekendtgjorte afstemningsresultat, jf. artikel 171, stk. 5. Erklæres resultatet for gyldigt, fastsætter formanden, hvilken sproglig udgave der skal betragtes som vedtaget. Denne er ikke nødvendigvis den oprindelige udgave, da det kan forekomme, at alle de øvrige sprog afviger fra den oprindelige ordlyd.

Artikel 147

Overgangsbestemmelse

1. I en overgangsperiode, der udløber ved udgangen af den syvende valgperiode[20], kan bestemmelserne i artikel 146 fraviges, for så vidt der ikke er et tilstrækkeligt antal tolke eller oversættere til rådighed for et officielt sprog trods passende forholdsregler.

2. Præsidiet konstaterer efter forslag fra generalsekretæren, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt for hvert berørt officielt sprog, og tager sin afgørelse op til fornyet overvejelse hvert halve år på grundlag af en rapport fra generalsekretæren om, hvilke fremskridt der er gjort. Præsidiet træffer afgørelse om de nødvendige gennemførelsesbestemmelser.

3. De af Rådet i henhold til traktaterne vedtagne særordninger for affattelsen af retsakter, bortset fra forordninger, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, finder anvendelse.

4. Efter begrundet henstilling fra Præsidiet kan Parlamentet til enhver tid vedtage, at denne artikels ophævelse fremskyndes, eller at dens gyldighed ved udløbet af den i stk. 1 nævnte periode forlænges.

[20]Udvidet ved Parlamentets beslutning af 11. marts 2009.

Artikel 148

Omdeling af dokumenter

Dokumenter, der danner grundlag for Parlamentets forhandlinger og afgørelser, trykkes og omdeles til medlemmerne. En fortegnelse over disse dokumenter offentliggøres i protokollen fra møderne.

Herudover har medlemmerne og de politiske grupper direkte adgang til Parlamentets interne datanet, så de kan konsultere alle ikke-fortrolige forberedende dokumenter (udkast til betænkninger, udkast til henstillinger, udkast til udtalelser, arbejdsdokumenter, ændringsforslag indgivet på udvalgsplan).

Artikel 149

Fordeling af taletiden og talerliste

1. Formandskonferencen kan foreslå Parlamentet at fordele taletiden af hensyn til afviklingen af den enkelte forhandling. Parlamentet træffer afgørelse uden forhandling om et sådant forslag.

2. Intet medlem kan tage ordet uden formandens tilladelse. Medlemmet taler fra sin plads og henvender sig til formanden. Fjerner en taler sig fra emnet, kalder formanden den pågældende til orden.

3. Formanden kan for den første del af den enkelte forhandling udarbejde en talerliste, som omfatter en eller flere runder af talere fra hver af de politiske grupper i rækkefølge efter gruppernes størrelse samt én løsgænger.

4. Taletiden for denne del af forhandlingen fordeles efter følgende kriterier:

   a) en første del af taletiden fordeles ligeligt mellem alle de politiske grupper

   b) en anden del fordeles mellem de politiske grupper i forhold til deres størrelse

   c) løsgængerne får tilsammen en taletid, der er baseret på de dele, som de enkelte politiske grupper opnår i henhold til litra a) og b).

5. Fastsættes der en samlet fordeling af taletiden for flere dagsordenspunkter, meddeler de politiske grupper formanden, hvor stor en del af deres taletid de agter at anvende på hvert af de enkelte dagsordenspunkter. Formanden påser, at disse taletider overholdes.

6. Den resterende del af den tid, der er afsat til en forhandling, fordeles ikke på forhånd. I stedet giver formanden som hovedregel medlemmer ordet i højst et minut. Formanden sikrer så vidt muligt, at ordet skiftevis gives til repræsentanter for forskellige politiske retninger og fra forskellige medlemsstater.

7. Formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg samt gruppeformænd, der ønsker at få ordet på deres gruppes vegne, eller talere, som træder i disses sted, kan efter anmodning få forrang for andre talere.

8. Formanden kan give ordet til medlemmer, der ved at række et blåt kort op angiver, at de ønsker at stille et spørgsmål af højst ½ minuts varighed til et andet medlem under den pågældendes indlæg, såfremt taleren er indforstået, og formanden finder, at dette ikke vil forstyrre forhandlingen.

9. Taletiden er begrænset til ét minut for følgende: indlæg om protokollen, indlæg til forretningsordenen og indlæg om ændringer af det endelige forslag til dagsorden eller af dagsordenen.

10. Formanden kan, uden at det begrænser andre disciplinære midler, lade indlæg fra medlemmer, som ikke på forhånd har fået ordet, eller som overskrider taletiden, slette af det fuldstændige forhandlingsreferat.

11. Under forhandlingen om en betænkning får Kommissionen og Rådet ordet, normalt umiddelbart efter at ordføreren har forelagt sin betænkning. Kommissionen, Rådet og ordføreren kan igen få ordet, navnlig for at besvare indlæg fra Parlamentets medlemmer.

12. Medlemmer, der ikke har haft ordet under en forhandling, kan højst én gang under hver mødeperiode indgive en skriftlig erklæring på højst 200 ord, der vedføjes det fuldstændige forhandlingsreferat.

13. Med forbehold af artikel 230 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde søger formanden at opnå en aftale med Kommissionen, Rådet og formanden for Det Europæiske Råd om en hensigtsmæssig fordeling af taletiden for disse institutioner.

Artikel 150

Indlæg af et minuts varighed

I højst 30 minutter på det første møde i hver mødeperiode giver formanden ordet til medlemmer, der ønsker at henlede Parlamentets opmærksomhed på en politisk vigtig sag. Taletiden er for hvert medlem begrænset til et minut. Formanden kan tillade, at der er en yderligere periode af denne karakter i samme mødeperiode.

Artikel 151

Personlige bemærkninger

1. Ethvert medlem, som anmoder om at måtte fremsætte en personlig bemærkning, høres ved afslutningen af behandlingen af det pågældende punkt på dagsordenen eller ved godkendelsen af protokollen fra det møde, som anmodningen drejer sig om.

Medlemmet må ikke komme ind på selve sagen, men kun tilbagevise udtalelser, som er faldet om den pågældendes egen person under forhandlingen, og meninger, der tillægges denne, eller korrigere egne udtalelser.

2. Medmindre Parlamentet bestemmer andet, er taletiden for personlige bemærkninger begrænset til tre minutter.

KAPITEL 4

FORHOLDSREGLER I TILFÆLDE AF OVERTRÆDELSE AF ADFÆRDSREGLERNE

Artikel 152

Øjeblikkelige forholdsregler

1. Formanden kalder ethvert medlem, som generer mødets korrekte afvikling, eller hvis adfærd ikke er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 9, til orden.

2. I gentagelsestilfælde kalder formanden igen den pågældende til orden, og der gøres bemærkning herom i mødeprotokollen.

3. Ved fortsat forstyrrelse eller yderligere gentagelse kan formanden fratage den pågældende ordet og bortvise vedkommende fra salen for resten af mødet. Formanden kan også i særlig grove tilfælde anvende sidstnævnte forholdsregel umiddelbart uden at have kaldt den pågældende til orden endnu en gang. Generalsekretæren drager med bistand fra betjentene og om nødvendigt fra Parlamentets sikkerhedstjeneste straks omsorg for, at en sådan disciplinær forholdsregel føres ud i livet.

4. Opstår der forstyrrende uro, og vanskeliggøres forhandlingernes videre forløb derved, kan formanden for at genoprette roen midlertidigt afbryde eller hæve mødet. Hvis det ikke er muligt at skaffe sig ørenlyd, forlader formanden sin plads; dermed er mødet afbrudt. Formanden indkalder til genoptagelse af mødet.

5. De i stk. 1-4 nævnte beføjelser gælder tilsvarende for den, der fører forsædet ved møder i organer, udvalg og delegationer som fastlagt i forretningsordenen.

6. Under hensyn til, hvor alvorlig overtrædelsen af adfærdsreglerne er, kan mødeformanden senest under den efterfølgende mødeperiode eller det efterfølgende møde i det pågældende organ eller udvalg eller i den pågældende delegation anmode formanden om at bringe artikel 153 i anvendelse.

Artikel 153

Sanktioner

1. Ved særlig grov forstyrrelse af mødet eller Parlamentets arbejde under tilsidesættelse af principperne i artikel 9 træffer formanden efter at have hørt det pågældende medlem en begrundet afgørelse om pålæggelse af en passende sanktion og underretter det pågældende medlem herom samt formændene for de organer, udvalg og delegationer, medlemmet tilhører, inden plenarforsamlingen får meddelelse om sanktionen.

2. Ved vurderingen af den konstaterede adfærd tages der hensyn til dens lejlighedsvise, gentagne eller permanente karakter og til, hvor alvorlig den er, på grundlag af de retningslinjer, der er vedføjet forretningsordenen[21].

3. Den pålagte sanktion kan omfatte en eller flere af følgende forholdsregler:

a) irettesættelse

b) fratagelse af retten til dagpenge i to til ti dage

c) midlertidig, hel eller delvis udelukkelse fra deltagelse i Parlamentets aktiviteter i en periode på to til ti fortløbende mødedage i Parlamentet eller i et af dets organer, udvalg eller delegationer, uden at det berører stemmeretten på plenarmødet, men på betingelse af, at adfærdsreglerne nøje overholdes

d) forelæggelse for Formandskonferencen, jf. artikel 19, af et forslag om udelukkelse eller fratagelse af et eller flere hverv, som medlemmet varetager i Parlamentet.

[21] Se Bilag XVI.

Artikel 154

Interne klagemuligheder

Inden for en frist på to uger efter at være blevet underrettet om den af formanden pålagte sanktion kan det pågældende medlem til Præsidiet indgive en intern klage, der har opsættende virkning. Senest fire uger efter at klagen er indgivet, kan Præsidiet annullere, bekræfte eller mindske omfanget af den pålagte sanktion, uden at dette berører de eksterne klage- og søgsmålsmuligheder, den pågældende har. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra Præsidiet inden den fastsatte frists udløb, anses sanktionen for ugyldig.

KAPITEL 5

BESLUTNINGSDYGTIGHED OG AFSTEMNING

Artikel 155

Beslutningsdygtighed

1. Parlamentet kan uanset antallet af de tilstedeværende medlemmer altid forhandle, fastlægge dagsordenen og godkende mødeprotokollen.

2. Parlamentet er beslutningsdygtigt, når 1/3 af dets medlemmer er til stede i mødesalen.

3. Afstemninger er gyldige uanset antallet af deltagere i afstemningen, medmindre formanden i forbindelse med afstemningen efter forudgående anmodning fra mindst 40 medlemmer fastslår, at det fornødne antal medlemmer ikke er til stede. Viser afstemningen, at det fornødne antal ikke er til stede, opføres afstemningen på dagsordenen for det følgende møde.

En anmodning om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, kan kun fremsættes af mindst 40 medlemmer. Der kan ikke fremsættes anmodning på en politisk gruppes vegne.

Ved beregningen af afstemningsresultatet medregnes alle i mødesalen tilstedeværende medlemmer, jf. stk. 2, og alle medlemmer, som har anmodet om at få fastslået, om det fornødne antal er til stede, jf. stk. 4. Det elektroniske afstemningsanlæg kan ikke anvendes i denne forbindelse. Det er ikke tilladt at lukke dørene til mødesalen.

Er der ikke et beslutningsdygtigt antal til stede, meddeler formanden ikke afstemningsresultatet, men fastslår, at Parlamentet ikke er beslutningsdygtigt.

Stk. 3, sidste punktum, finder ikke anvendelse i forbindelse med afstemninger om indlæg til forretningsordenen, men kun i forbindelse med afstemninger om selve sagen.

4. De medlemmer, der har anmodet om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, medregnes ved optællingen af de tilstedeværende i henhold til stk. 2, selv om de ikke længere er til stede i mødesalen.

Medlemmer, der har anmodet om at få fastslået, om et beslutningsdygtigt antal medlemmer er til stede, skal være til stede i mødesalen, når denne anmodning forelægges.

5. Er færre end 40 medlemmer til stede, kan formanden fastslå, at Parlamentet ikke er beslutningsdygtigt.

Artikel 156

Indgivelse og forelæggelse af ændringsforslag

1. Det korresponderende udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan indgive ændringsforslag til behandling på plenarmødet.

Ændringsforslagene indgives skriftligt og underskrives af forslagsstillerne.

Ændringsforslagene kan underskrives elektronisk inden for rammerne af et pilotprojekt, som omfatter et begrænset antal parlamentsudvalg, på betingelse af, at de udvalg, der deltager i projektet, har givet deres samtykke og, at der er truffet passende foranstaltninger til at sikre underskrifternes autenticitet.

Ændringsforslag til lovgivningsmæssige dokumenter, jf. artikel 43, stk. 1, kan ledsages af korte begrundelser. Sådanne begrundelser udfærdiges på forslagsstillerens ansvar og sættes ikke under afstemning.

2. Med forbehold af artikel 157 kan formålet med et ændringsforslag være at ændre en hvilken som helst del af en tekst, og det kan gå ud på at udelade, tilføje eller ændre ord eller tal.

Ved tekst forstås i denne artikel og i artikel 157 den samlede ordlyd af et forslag til beslutning/lovgivningsmæssig beslutning eller afgørelse eller af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt.

3. Formanden fastsætter en frist for ændringsforslag.

4. Et ændringsforslag kan forelægges under forhandlingen enten af forslagsstilleren eller af et andet medlem, som denne har udpeget som sin stedfortræder.

5. Tages et ændringsforslag tilbage af forslagsstilleren, bortfalder det, medmindre et andet medlem straks overtager det.

6. Der kan ikke stemmes om ændringsforslag, før de er trykt og omdelt på alle officielle sprog, medmindre Parlamentet træffer anden afgørelse. En sådan afgørelse kan ikke træffes, hvis mindst 40 af Parlamentets medlemmer gør indsigelse imod det. Parlamentet undlader at træffe afgørelser, som ville betyde, at medlemmer, der benytter et bestemt sprog, diskrimineres i uacceptabel grad.

Hvis færre end 100 medlemmer er til stede, kan Parlamentet ikke træffe en sådan afgørelse, hvis mindst 1/10 af de tilstedeværende medlemmer gør indsigelse imod det.

Ændringsforslag, der stilles mundtligt i udvalg, kan sættes under afstemning, medmindre et medlem gør indsigelse.

Artikel 157

Formelle betingelser for behandling af ændringsforslag

1. Et ændringsforslag kan ikke behandles, hvis

   a) dets indhold ikke har nogen direkte forbindelse med den tekst, der foreslås ændret

   b) det har til formål at forkaste eller erstatte hele den tekst, det vedrører

   c) det har til formål at ændre mere end en/et af de enkelte artikler/stykker i den tekst, det vedrører. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på

kompromisændringsforslag eller på ændringsforslag, der har til formål at foretage identiske ændringer af specifikke ord eller udtryk i hele teksten

d) det viser sig, at ordlyden af det dokument, ændringsforslaget henviser til, på mindst et af de officielle sprog ikke begrunder en ændring; i sådanne tilfælde søger formanden sammen med rette vedkommende at finde en tilfredsstillende sproglig løsning.

2. Et ændringsforslag bortfalder, hvis det er uforeneligt med afgørelser vedrørende samme tekst truffet på et tidligere tidspunkt under samme afstemning.

3. Formanden afgør, om ændringsforslag kan behandles.

Formandens afgørelse om, hvorvidt ændringsforslag kan behandles, jf. stk. 3, træffes ikke udelukkende på grundlag af bestemmelserne i stk. 1 og 2 i denne artikel, men på grundlag af forretningsordenens bestemmelser i almindelighed.

4. En politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan indgive et alternativt beslutningsforslag i forbindelse med et ikke-lovgivningsmæssigt beslutningsforslag i en betænkning fra et udvalg.

I så fald må den politiske gruppe eller de pågældende medlemmer ikke fremsætte ændringsforslag til det korresponderende udvalgs beslutningsforslag. Det alternative beslutningsforslag må ikke være længere end udvalgets beslutningsforslag. Parlamentet træffer afgørelse om forslaget ved en enkelt afstemning uden ændringsforslag.

Artikel 110, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 158

Afstemningsprocedure

1. Parlamentet anvender følgende rækkefølge ved afstemning om betænkninger:

a) afstemning om eventuelle ændringsforslag til det forslag, det korresponderende udvalgs betænkning omhandler

b) afstemning om det samlede - eventuelt ændrede - forslag

c) afstemning om ændringsforslagene til beslutningsforslaget/forslaget til lovgivningsmæssig beslutning

d) afstemning om beslutningsforslaget/forslaget til lovgivningsmæssig beslutning som helhed (endelig afstemning).

Parlamentet stemmer ikke om betænkningens begrundelse.

2. Nedenstående afstemningsprocedure anvendes ved andenbehandling:

a) Er der ikke stillet forslag om at forkaste eller ændre Rådets holdning, betragtes den som godkendt af Parlamentet, jf. artikel 72.

b) Der stemmes om forslag om forkastelse af Rådets holdning, før der stemmes om ændringsforslag, jf. artikel 65, stk. 1.

c) Er der stillet flere ændringsforslag til Rådets holdning, stemmes der om dem i den i artikel 161 fastsatte rækkefølge.

d) Har Parlamentet stemt om forslag om at ændre Rådets holdning, kan der kun yderligere stemmes om teksten som helhed i medfør af artikel 65, stk. 2.

3. Den i artikel 69 fastsatte procedure anvendes ved tredjebehandling.

4. Ved afstemning om lovgivningsmæssige tekster og forslag til ikke-lovgivningsmæssige beslutninger stemmes der først om den dispositive del og derefter om henvisninger og betragtninger. Ændringsforslag bortfalder, hvis de er uforenelige med en tidligere afstemning.

5. Ved afstemningen kan kun ordføreren tage ordet for kort at tilkendegive det korresponderende udvalgs stilling til de ændringsforslag, der stemmes om.

Artikel 159

Stemmelighed

1. I tilfælde af stemmelighed ved en afstemning i henhold til artikel 158, stk. 1, litra b) eller d), henvises teksten som helhed til fornyet udvalgsbehandling. Dette gælder også i forbindelse med afstemninger i henhold til artikel 3 og 7, og endelige afstemninger i henhold til artikel 186 og 198, idet sagen for så vidt angår de to sidstnævnte artikler dog henvises til fornyet behandling i Formandskonferencen.

2. I tilfælde af stemmelighed ved afstemningen om en dagsorden som helhed (artikel 140) eller en protokol som helhed (artikel 179) eller ved en delt afstemning i henhold til artikel 163, anses teksten for vedtaget.

3. I alle andre tilfælde, bortset fra de artikler, hvor kvalificeret flertal er påkrævet, bevirker stemmelighed, at teksten eller forslaget anses for forkastet.

Artikel 160

Afstemningsgrundlag

1. Afstemningen afvikles på grundlag af en indstilling fra det korresponderende udvalg. Udvalget kan overdrage denne opgave til sin formand eller ordfører.

2. Udvalget kan indstille, at der stemmes om alle eller visse ændringsforslag under ét, at de vedtages eller forkastes, eller at de annulleres.

Det kan også stille kompromisændringsforslag.

3. Indstiller udvalget, at der foretages afstemning under ét, stemmes der om disse ændringsforslag først og under ét.

4. Stiller udvalget et kompromisændringsforslag, stemmes der først om dette.

5. Er der anmodet om afstemning om et ændringsforslag ved navneopråb, stemmes der om dette ændringsforslag særskilt.

6. Afstemning under ét eller om et kompromisændringsforslag udelukker delt afstemning.

Artikel 161

Afstemningsrækkefølge

1. Der stemmes om ændringsforslagene, før der stemmes om den tekst, de vedrører.

2. Vedrører to eller flere ændringsforslag, som udelukker hinanden, samme del af teksten, stemmes der først om det forslag, der afviger mest fra den oprindelige tekst. Vedtages det, anses de

andre ændringsforslag for forkastet. Forkastes det derimod, stemmes dernæst om det ændringsforslag, der nu afviger mest, og så fremdeles for hvert af de efterfølgende ændringsforslag. Hersker der tvivl om rækkefølgen, træffer formanden afgørelse herom. Forkastes alle ændringsforslag, anses den oprindelige tekst for vedtaget, medmindre der er anmodet om særskilt afstemning inden for den fastsatte frist.

3. Formanden kan sætte den oprindelige tekst under afstemning først eller lade foretage afstemning om et ændringsforslag, som afviger mindre fra den oprindelige tekst, før der stemmes om det ændringsforslag, der afviger mest fra denne tekst.

Opnår en af disse tekster flertal, bortfalder alle øvrige ændringsforslag til samme tekst.

4. Undtagelsesvis kan der efter forslag fra formanden stemmes om ændringsforslag, som er indgivet efter forhandlingens afslutning, hvis der er tale om kompromisændringsforslag, eller hvis der er tekniske problemer. Formanden skal indhente Parlamentets samtykke til at sætte sådanne ændringsforslag under afstemning.

Formanden afgør, om ændringsforslag kan behandles, jf. artikel 157, stk. 3. Indgives der efter forhandlingens afslutning et kompromisændringsforslag i henhold til stk. 4 ovenfor, vurderer formanden i hvert enkelt tilfælde, om det kan behandles, under hensyntagen til hvorvidt det pågældende ændringsforslag reelt indeholder et kompromis.

Der kan opstilles følgende generelle kriterier for, om et kompromisændringsforslag kan behandles:

- *kompromisændringsforslag kan normalt ikke vedrøre dele af teksten, hvortil der ikke har været stillet ændringsforslag inden udløbet af fristen for ændringsforslag*
- *kompromisændringsforslag stilles normalt af politiske grupper, formænd eller ordførere for de berørte udvalg eller stillere af andre ændringsforslag*
- *kompromisændringsforslag indebærer normalt, at andre ændringsforslag til samme punkt tages tilbage.*

Det er alene formanden, som kan foreslå, at kompromisændringsforslag behandles. Formanden skal indhente Parlamentets samtykke til, at der stemmes om sådanne ændringsforslag, ved at spørge, om nogen gør indsigelse imod, at der stemmes om et kompromisændringsforslag. Gøres der indsigelse, træffer Parlamentet afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer.

5. Har det kompetente udvalg stillet en række ændringsforslag til en tekst, som betænkningen omhandler, sætter formanden disse under afstemning under ét, medmindre en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer har anmodet om særskilt afstemning, eller der er stillet andre ændringsforslag til samme tekst.

6. Formanden kan sætte andre ændringsforslag under afstemning under ét, såfremt de supplerer hinanden. I så fald finder proceduren i stk. 5 anvendelse. Stillere af sådanne ændringsforslag kan foreslå afstemning under ét, når deres ændringsforslag supplerer hinanden.

7. Efter vedtagelse eller forkastelse af et bestemt ændringsforslag kan formanden bestemme, at flere andre ændringsforslag med lignende indhold eller målsætning sættes under afstemning under ét. Formanden kan forinden indhente Parlamentets samtykke hertil.

En sådan række ændringsforslag kan vedrøre forskellige dele af den oprindelige tekst.

8. To eller flere identiske ændringsforslag fra forskellige forslagsstillere sættes under afstemning som et enkelt ændringsforslag.

Artikel 162

Udvalgsbehandling af ændringsforslag indgivet til behandling på plenarmødet

Er der til behandling på plenarmødet indgivet mere end 50 ændringsforslag og/eller anmodninger om delt eller særskilt afstemning til en betænkning, kan formanden efter at have hørt det kompetente udvalgs formand anmode udvalget om at mødes med henblik på at behandle disse ændringsforslag eller anmodninger. Ændringsforslag eller anmodninger om delt eller særskilt afstemning, som ikke mindst 1/10 af udvalgets medlemmer ved denne lejlighed stemmer for, sættes ikke under afstemning på plenarmødet.

Artikel 163

Delt afstemning

1. Indeholder den tekst, der skal stemmes om, flere bestemmelser, eller refererer den til flere emner, eller kan den deles i flere dele, der har en særskilt betydning og/eller principiel værdi, kan en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer anmode om afstemning om de enkelte dele.

2. Anmodningen skal fremsættes aftenen før afstemningen, medmindre formanden fastsætter en anden frist. Formanden træffer afgørelse om anmodningen.

Artikel 164

Stemmeret

Stemmeretten er personlig.

Medlemmerne stemmer enkeltvis og personligt.

Enhver overtrædelse af denne artikel anses for en grov forstyrrelse af mødet, jf. artikel 153, stk. 1, med de juridiske følger, som er omhandlet i nævnte artikel.

Artikel 165

Afstemning

1. Parlamentet foretager normalt afstemning ved håndsoprækning.

2. Erklærer formanden udfaldet af afstemningen for tvivlsomt, foretages elektronisk afstemning. Er det elektroniske afstemningsanlæg i uorden, foretages afstemning ved, at medlemmerne rejser sig fra deres pladser eller bliver siddende.

3. Resultatet af afstemningen registreres.

Artikel 166

Endelig afstemning

Når der stemmes om et forslag til lovgivningsmæssig retsakt, hvad enten det drejer sig om en enkelt og/eller en endelig afstemning, foretager Parlamentet afstemning ved navneopråb ved hjælp af det elektroniske afstemningsanlæg.

Artikel 167

Afstemning ved navneopråb

1. Ud over de i artikel 106, stk. 5, artikel 107, stk. 5, og artikel 166 anførte tilfælde stemmes der ved navneopråb, hvis en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer skriftligt anmoder herom aftenen før afstemningen, medmindre formanden fastsætter en anden frist.

2. Afstemning ved navneopråb foretages ved hjælp af det elektroniske afstemningsanlæg. Hvis anlægget af tekniske årsager ikke kan anvendes, sker afstemningen ved navneopråb efter navnenes alfabetiske orden og begynder med navnet på et medlem, der findes ved lodtrækning. Formanden kaldes sidst til afstemning.

Man stemmer ved højt og tydeligt at sige "ja", "nej" eller "stemmer ikke". Til vedtagelse eller forkastelse tages ved beregning af afstemningsresultatet kun hensyn til de afgivne "ja"- eller "nej"-stemmer. Afstemningsresultatet konstateres af formanden, der bekendtgør afstemningens udfald.

Afstemningens udfald indføres i mødeprotokollen, Medlemmernes navne anføres i alfabetisk orden efter politisk gruppe og med angivelse af, hvordan hvert enkelt medlem har stemt.

Artikel 168

Elektronisk afstemning

1. Formanden kan til enhver tid bestemme, at de i artikel 165, 167 og 169 omhandlede afstemninger foretages ved hjælp af et elektronisk afstemningsanlæg.

Er anvendelse af det elektroniske afstemningsanlæg ikke mulig af tekniske grunde, finder afstemningen sted i overensstemmelse med artikel 165, artikel 167, stk. 2, eller artikel 169.

Den tekniske fremgangsmåde ved anvendelsen af anlægget fastlægges af Præsidiet.

2. Ved elektronisk afstemning registreres kun det talmæssige udfald af afstemningen.

Er der imidlertid anmodet om afstemning ved navneopråb, jf. artikel 167, stk. 1, registreres afstemningsresultatet med navns nævnelse, og medlemmernes navne indføres i mødeprotokollen i alfabetisk orden efter politisk gruppe.

3. Afstemning ved navneopråb foretages i overensstemmelse med artikel 167, stk. 2, hvis flertallet af de tilstedeværende medlemmer anmoder om det. Det i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede anlæg kan anvendes til at konstatere, om denne forudsætning er opfyldt.

Artikel 169

Hemmelig afstemning

1. Ved valg foretages hemmelig afstemning, dog med forbehold af artikel 13, stk. 1, artikel 186, stk. 1, og artikel 191, stk. 2, andet afsnit.

Kun stemmesedler med navne på medlemmer, der er opført som kandidater, kommer i betragtning ved beregning af afstemningsresultatet.

2. Hemmelig afstemning kan ligeledes foretages, såfremt mindst 1/5 af Parlamentets medlemmer anmoder herom. En sådan anmodning skal indgives, inden afstemningen påbegyndes.

Parlamentet skal foretage hemmelig afstemning, såfremt der er fremsat en anmodning herom af mindst 1/5 af dets medlemmer, inden afstemningen påbegyndes.

3. En anmodning om hemmelig afstemning har forrang for en anmodning om afstemning ved navneopråb.

4. Optællingen af stemmerne ved hemmelig afstemning foretages af mellem to og otte stemmetællere udtaget ved lodtrækning blandt medlemmerne, medmindre der foretages elektronisk afstemning.

Ved afstemning i overensstemmelse med stk. 1 kan kandidaterne ikke være stemmetællere.

Navnene på de medlemmer, der har deltaget i en hemmelig afstemning, optages i protokollen fra det møde, hvor afstemningen har fundet sted.

Artikel 170

Stemmeforklaringer

1. Når den almindelige forhandling er afsluttet, kan ethvert medlem i forbindelse med den endelige afstemning afgive en mundtlig stemmeforklaring af højst ét minuts varighed eller afgive en skriftlig erklæring på maksimalt 200 ord, der optages i det fuldstændige forhandlingsreferat.

En politisk gruppe kan afgive en stemmeforklaring, der højst må vare to minutter.

Når den første stemmeforklaring er påbegyndt, modtages der ikke flere anmodninger om at afgive stemmeforklaring.

Stemmeforklaringer er tilladt i forbindelse med den endelige afstemning om ethvert spørgsmål, der forelægges for Parlamentet. Med henblik på denne artikel betegner udtrykket "endelig afstemning" ikke afstemningstypen, men betyder den sidste afstemning om et hvilket som helst punkt.

2. Stemmeforklaringer er ikke tilladt i forbindelse med afstemninger om procedurespørgsmål.

3. Er et forslag til lovgivningsmæssig retsakt eller en betænkning opført på Parlamentets dagsorden i henhold til artikel 138, kan medlemmerne afgive stemmeforklaring i medfør af stk. 1.

Såvel mundtlige som skriftlige stemmeforklaringer skal have en direkte forbindelse med den tekst, der stemmes om.

Artikel 171

Uoverensstemmelser vedrørende afstemningen

1. Formanden erklærer hver enkelt afstemning for henholdsvis påbegyndt og afsluttet.

2. Når formanden har erklæret en afstemning for påbegyndt, kan kun formanden selv fremkomme med indlæg, indtil afstemningen er erklæret for afsluttet.

3. Bemærkninger til forretningsordenen vedrørende en given afstemnings gyldighed kan fremsættes, efter at formanden har erklæret afstemningen for afsluttet.

4. Efter at resultatet af en afstemning ved håndsoprækning er bekendtgjort, kan der fremsættes anmodning om en kontrol af resultatet under anvendelse af det elektroniske afstemningsanlæg.

5. Formanden træffer afgørelse om gyldigheden af de bekendtgjorte afstemningsresultater. Denne afgørelse kan ikke anfægtes.

KAPITEL 6

INDLÆG TIL PROCEDUREN

Artikel 172

Indlæg til forretningsordenen

1. Anmodninger om indlæg til forretningsordenen med et af følgende forslag har forrang for andre indlæg:

a) forslag om at afvise en sag af formelle grunde (artikel 174)

b) forslag om at henvise en sag til fornyet udvalgsbehandling (artikel 175)

c) forslag om at afslutte forhandlingen (artikel 176)

d) forslag om at udsætte forhandlingen og afstemningen (artikel 177)

e) forslag om at afbryde eller hæve mødet (artikel 178).

Om sådanne forslag kan ud over forslagsstilleren kun én taler for og én taler imod samt formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg få ordet.

2. Taletiden er begrænset til ét minut.

Artikel 173

Bemærkninger til forretningsordenen

1. Et medlem kan få ordet for at henlede formandens opmærksomhed på enhver tilsidesættelse af forretningsordenen. Ved begyndelsen af indlægget anfører medlemmet, hvilken artikel, medlemmet mener, er tilsidesat.

2. En bemærkning til forretningsordenen har forrang for alle andre indlæg.

3. Taletiden er begrænset til ét minut.

4. Vedrørende bemærkninger til forretningsordenen træffer formanden øjeblikkelig afgørelse i overensstemmelse med forretningsordenen og meddeler denne afgørelse umiddelbart efter bemærkningen til forretningsordenen. Der stemmes ikke herom.

5. Formanden kan undtagelsesvis erklære, at der vil blive givet meddelelse om afgørelsen på et senere tidspunkt, dog ikke mere end 24 timer efter bemærkningen til forretningsordenen. Udskydelsen af afgørelsen medfører dog ikke udsættelse af den igangværende forhandling. Formanden kan forelægge spørgsmålet for det kompetente udvalg.

En bemærkning til forretningsordenen skal vedrøre det punkt på dagsordenen, der er til behandling. Formanden kan give ordet for en bemærkning til forretningsordenen om et andet spørgsmål på et passende tidspunkt, f.eks. efter afslutningen af det pågældende dagsordenspunkt eller inden en afbrydelse af mødet.

Artikel 174

Afvisning af en sag af formelle grunde

1. Ved påbegyndelsen af forhandlingen om et bestemt punkt på dagsordenen kan der stilles forslag om at afvise den pågældende sag af formelle grunde. Der stemmes straks om et sådant forslag.

Det skal meddeles formanden senest 24 timer forinden, at der vil blive stillet forslag om afvisning, og formanden underretter straks Parlamentet herom.

2. Vedtages et forslag stillet i medfør af stk. 1, går Parlamentet straks over til næste punkt på dagsordenen.

Artikel 175

Henvisning til fornyet udvalgsbehandling

1. En politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan ved fastlæggelsen af dagsordenen eller inden påbegyndelsen af forhandlingen anmode om henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

Det skal meddeles formanden senest 24 timer forinden, at der vil blive stillet forslag om fornyet udvalgsbehandling, og formanden underretter straks Parlamentet herom.

2. En politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer kan endvidere anmode om henvisning til fornyet udvalgsbehandling før eller under en afstemning. En sådan anmodning sættes straks under afstemning.

3. Anmodning herom kan kun fremsættes én gang under hver af disse forskellige faser i proceduren.

4. Henvisning til fornyet udvalgsbehandling stiller forhandlingen om det pågældende punkt i bero.

5. Parlamentet kan fastsætte en frist, inden for hvilken udvalget skal fremkomme med sine konklusioner.

Artikel 176

Afslutning af forhandlingen

1. Inden talerlisten er udtømt, kan det efter forslag fra formanden, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer vedtages at afslutte forhandlingen. Der stemmes straks herom.

2. Vedtages et sådant forslag, kan kun ét medlem fra hver af de grupper, som endnu ikke har haft ordet under forhandlingen, få ordet.

3. Efter indlæg i medfør af stk. 2 afsluttes forhandlingen, og Parlamentet går over til afstemning om den pågældende sag, medmindre der allerede er fastsat en bestemt afstemningstid.

4. Forkastes forslaget, kan det kun genfremsættes af formanden under samme forhandling.

Artikel 177

Udsættelse af forhandlingen og afstemningen

1. Ved begyndelsen af forhandlingen om et bestemt punkt på dagsordenen kan en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer stille forslag om, at forhandlingen udsættes til et nærmere angivet tidspunkt. Der stemmes straks herom.

Det skal meddeles formanden senest 24 timer forinden, at der vil blive stillet forslag om udsættelse af forhandlingen, og formanden underretter straks Parlamentet herom.

2. Vedtages et sådant forslag, går Parlamentet over til næste punkt på dagsordenen. Den udsatte forhandling genoptages på det angivne tidspunkt.

3. Forkastes forslaget, kan det ikke genfremsættes under samme mødeperiode.

4. Før eller under en afstemning kan en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer stille forslag om at udsætte afstemningen. Der stemmes straks om et sådant forslag.

Vedtager Parlamentet at udsætte en forhandling til en senere mødeperiode, skal det samtidig angive, på hvilken mødeperiodes dagsorden den pågældende forhandling skal opføres; dagsordenen for denne mødeperiode opstilles som sædvanlig i overensstemmelse med artikel 137 og 140.

Artikel 178

Afbrydelse eller hævelse af mødet

Under en forhandling eller en afstemning kan mødet afbrydes eller hæves, hvis dette vedtages af Parlamentet efter forslag fra formanden, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer. Der stemmes straks herom.

KAPITEL 7

MØDEREFERATER

Artikel 179

Protokol

1. En protokol fra hvert møde, der indeholder en udførlig gengivelse af Parlamentets forhandlinger og afgørelser samt navnene på talerne, omdeles mindst en halv time før begyndelsen af eftermiddagsdelen af det følgende møde.

Som afgørelser i denne bestemmelses betydning betragtes i forbindelse med lovgivningsproceduren også alle ændringsforslag, som Parlamentet har vedtaget, selv om det pågældende kommissionsforslag eller Rådets holdning i sidste ende er blevet forkastet, jf. henholdsvis artikel 56, stk. 1, og artikel 65, stk. 3.

2. Ved begyndelsen af eftermiddagsdelen af hvert møde forelægger formanden protokollen fra det foregående møde for Parlamentet til godkendelse.

3. Gøres der indsigelse mod mødeprotokollen, bestemmer Parlamentet, hvorvidt foreslåede ændringer skal tages i betragtning. Et medlem kan ikke få ordet herom i mere end ét minut.

4. Protokollen underskrives af formanden og generalsekretæren og opbevares i Parlamentets arkiv. Protokollen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 180

Vedtagne tekster

1. De af Parlamentet vedtagne tekster offentliggøres umiddelbart efter afstemningen. De forelægges Parlamentet sammen med protokollen for det pågældende møde og opbevares i Parlamentets arkiv.

2. Den juridisk-sproglige færdiggørelse af de af Parlamentet vedtagne tekster foretages under formandens ansvar. Når en tekst er vedtaget på grundlag af en aftale mellem Parlamentet og Rådet, sker færdiggørelsen i nært samarbejde og efter fælles aftale mellem de to institutioner.

3. Er det for at sikre sammenhæng og kvalitet i teksten i overensstemmelse med Parlamentets vilje nødvendigt at foretage tilpasninger, der går videre end rettelser af trykfejl eller rettelser, der

er nødvendige for at sikre konkordans mellem alle sprogudgaver, samt at de er sprogligt korrekte og terminologisk konsekvente, finder proceduren i artikel 216 anvendelse.

4. Holdninger vedtaget af Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure udformes som konsoliderede tekster. Var Parlamentets afstemning ikke baseret på en aftale med Rådet, markeres eventuelle ændringer i den konsoliderede tekst.

5. Efter færdiggørelsen af de vedtagne tekster underskrives de af formanden og generalsekretæren og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 181

Fuldstændigt forhandlingsreferat

1. For hvert møde udarbejdes et fuldstændigt forhandlingsreferat på samtlige officielle sprog.

2. Talerne skal inden for en uge indlevere rettelser til udskriften af deres taler til sekretariatet.

3. Det fuldstændige forhandlingsreferat offentliggøres som tillæg til *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Medlemmerne kan med kort frist anmode om oversættelse af uddrag af det fuldstændige forhandlingsreferat.

Artikel 182

Audiovisuel optagelse af forhandlingerne

Umiddelbart efter mødet produceres en audiovisuel optagelse af forhandlingerne, herunder lydoptagelser fra samtlige tolkekabiner, som gøres tilgængelig via internettet.

AFSNIT VII

UDVALG OG DELEGATIONER

KAPITEL 1

UDVALG - NEDSÆTTELSE OG SAGSOMRÅDER

Artikel 183

Nedsættelse af stående udvalg

Efter forslag fra Formandskonferencen nedsætter Parlamentet stående udvalg, hvis sagsområder fastsættes i et bilag til forretningsordenen[22]. Valg af medlemmer til disse udvalg finder sted under den første mødeperiode efter nyvalg til Parlamentet og igen efter 2 1/2 års forløb.

De stående udvalgs sagsområder kan fastsættes på et andet tidspunkt end nedsættelsen.

Artikel 184

Nedsættelse af særlige udvalg

Efter forslag fra Formandskonferencen kan Parlamentet til enhver tid nedsætte særlige udvalg, hvis sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen; funktionsperioden kan højst være 12 måneder, medmindre Parlamentet ved periodens udløb forlænger den.

Da særlige udvalgs sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen, kan Parlamentet ikke senere begrænse eller udvide deres sagsområder.

Artikel 185

Undersøgelsesudvalg

1. Parlamentet kan efter anmodning fra 1/4 af sine medlemmer nedsætte et undersøgelsesudvalg til at undersøge påstande om overtrædelser af EU-retten eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, hvad enten disse skulle være begået af en EU-institution eller et EU-organ, af en offentlig myndighed i en medlemsstat eller af personer, som i henhold til EU-retten er bemyndiget til at anvende denne.

Afgørelsen om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg offentliggøres inden for en måned i *Den Europæiske Unions Tidende*. Parlamentet træffer endvidere alle nødvendige foranstaltninger for i videst muligt omfang at udbrede kendskabet til denne afgørelse.

2. For forhandlingerne i et undersøgelsesudvalg gælder bestemmelserne vedrørende udvalg i denne forretningsorden, med forbehold af de særlige bestemmelser i denne artikel og Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse af 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse, som er vedføjet denne forretningsorden som bilag[23].

3. Anmodningen om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg skal indeholde en præcis angivelse af undersøgelsens formål samt en udførlig begrundelse. Parlamentet afgør efter forslag

[22]Se bilag VII.
[23]Se bilag IX.

fra Formandskonferencen, om der skal nedsættes et udvalg, og i givet fald hvordan det skal sammensættes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 186.

4. Et undersøgelsesudvalg afslutter sit arbejde med forelæggelse af en beretning inden for en frist på højst tolv måneder. Parlamentet kan to gange vedtage at forlænge denne frist med 3 måneder.

Kun ordinære medlemmer eller i disses fravær de faste stedfortrædere har stemmeret.

5. Undersøgelsesudvalget vælger en formand, to næstformænd og én eller flere ordførere. Udvalget kan endvidere give sine medlemmer hverv og særlige opgaver eller uddelegere beføjelser til dem. De pågældende medlemmer aflægger en detaljeret beretning.

Mellem møderne udøves udvalgets beføjelser, i hastesager eller når det er nødvendigt, af dets formandskab med forbehold af godkendelse på første efterfølgende møde.

6. Er et undersøgelsesudvalg af den opfattelse, at en af dets rettigheder er blevet tilsidesat, fremsætter det forslag for Parlamentets formand om at træffe de fornødne foranstaltninger.

7. Undersøgelsesudvalget kan rette henvendelse til de institutioner eller personer, der er nævnt i artikel 3 i den i stk. 2 omhandlede afgørelse, med henblik på at foretage en høring eller få udleveret dokumenter.

EU's institutioner og organer afholder befordrings- og opholdsudgifterne for deres medlemmer og tjenestemænd. Befordrings- og opholdsudgifterne for andre, der afgiver vidneforklaring for et undersøgelsesudvalg, godtgøres af Parlamentet efter de gældende regler for høring af sagkyndige.

Enhver, der vidner for et undersøgelsesudvalg, kan påberåbe sig de rettigheder, vedkommende ville have som vidne ved en retsinstans i sit hjemland. Der skal informeres om disse rettigheder, før der afgives vidneforklaring.

Med hensyn til brugen af sprog anvender undersøgelsesudvalget bestemmelserne i artikel 146. Udvalgets formandskab:

– kan begrænse tolkningen til de officielle sprog, der er repræsenteret, hvis dette anses for hensigtsmæssigt af fortrolighedshensyn

– beslutter, om indhentede dokumenter skal oversættes, således at udvalget kan fungere hurtigt og effektivt, og således at eventuelle krav om hemmeligholdelse og fortrolighed overholdes.

8. Formanden for undersøgelsesudvalget sørger i forståelse med formandskabet for, at eventuelle krav om hemmeligholdelse og fortrolighed overholdes, og underretter rettidigt medlemmerne herom.

Formanden indskærper ligeledes udtrykkeligt bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i ovennævnte afgørelse. Bestemmelserne i bilag VIII, del A, til denne forretningsorden finder anvendelse.

9. Ved behandlingen af dokumenter, der er fremsendt under den forudsætning, at de behandles fortroligt eller som hemmelige, træffes tekniske foranstaltninger, som sikrer, at kun de medlemmer, der beskæftiger sig med den pågældende sag, har personlig adgang til dokumenterne. De pågældende medlemmer afgiver en højtidelig erklæring om, at de forpligter sig til ikke at give nogen anden person adgang til hemmelige eller fortrolige oplysninger som omhandlet i denne artikel, og til udelukkende at gøre brug af dem med henblik på udarbejdelsen af deres beretning til undersøgelsesudvalget. Møderne afholdes i lokaler, der er således udstyrede, at det ikke er muligt for personer uden adgang at lytte med.

10. Ved arbejdets afslutning aflægger undersøgelsesudvalget en beretning til Parlamentet om resultatet af sit arbejde, som skal indeholde eventuelle mindretalsudtalelser, jf. artikel 52. Beretningen offentliggøres.

Efter anmodning fra undersøgelsesudvalget afholder Parlamentet en forhandling om denne beretning i den mødeperiode, der følger efter forelæggelsen af beretningen.

Udvalget kan ligeledes forelægge Parlamentet et udkast til henstilling til institutioner eller organer inden for Den Europæiske Union eller medlemsstaterne.

11. Parlamentets formand pålægger det kompetente udvalg, jf. bilag VII, at overvåge opfølgningen af undersøgelsesudvalgets resultater og eventuelt aflægge beretning herom og træffer alle andre foranstaltninger, som anses for hensigtsmæssige med henblik på den konkrete gennemførelse af undersøgelsens konklusioner.

Der kan kun stilles ændringsforslag til Formandskonferencens forslag om sammensætningen af et undersøgelsesudvalg (stk. 3), jf. artikel 186, stk. 2.

Undersøgelsens formål som defineret af 1/4 af Parlamentets medlemmer (stk. 3) samt den i stk. 4 fastsatte frist kan der ikke stilles ændringsforslag til.

Artikel 186

Udvalgenes sammensætning

1. Valg af udvalgsmedlemmer og medlemmer af undersøgelsesudvalg sker efter indstilling fra de politiske grupper og løsgængerne. Formandskonferencen forelægger forslag for Parlamentet. Udvalgenes sammensætning afspejler så vidt muligt Parlamentets sammensætning.

Uanset om et medlem ændrer sit politiske gruppetilhørsforhold, bevarer den pågældende i den resterende del af sin funktionsperiode på 2 1/2 år sit medlemskab af udvalgene. Bevirker imidlertid et medlems ændrede gruppetilhørsforhold, at der sker en ændring i den rimelige repræsentation af de forskellige politiske retninger i et udvalg, skal Formandskonferencen efter den i stk. 1, andet punktum, omhandlede procedure forelægge nye forslag om dette udvalgs sammensætning, idet det pågældende medlems individuelle rettigheder i denne sammenhæng må sikres.

Det talmæssige forhold for fordelingen af udvalgspladser mellem de politiske grupper må ikke afvige fra det nærmeste hele tal. Såfremt en gruppe beslutter ikke at deltage i et bestemt udvalg, forbliver de pågældende pladser ledige, og antallet af medlemmer af udvalget reduceres tilsvarende. De politiske grupper må ikke udveksle pladser indbyrdes.

2. Ændringsforslag til Formandskonferencens forslag kan kun behandles, hvis de er stillet af mindst 40 medlemmer. Parlamentet træffer afgørelse herom ved hemmelig afstemning.

3. Medlemmer, der er foreslået af Formandskonferencen, eventuelt efter ændring af forslaget i medfør af stk. 2, anses for valgt.

4. Undlader en politisk gruppe at indstille kandidater til et undersøgelsesudvalg, jf. stk. 1, inden for en af Formandskonferencen fastsat frist, forelægger denne i sit forslag til Parlamentet kun de kandidater, der var indstillet inden fristens udløb.

5. Udtræder et udvalgsmedlem, kan et nyt medlem indsættes ved en foreløbig afgørelse truffet af Formandskonferencen med den pågældendes samtykke og efter bestemmelserne i stk. 1.

6. Disse ændringer forelægges Parlamentet til godkendelse på det umiddelbart efterfølgende møde.

Artikel 187

Stedfortrædere

1. De politiske grupper og løsgængerne kan for hvert udvalg udpege et antal faste stedfortrædere svarende til det antal ordinære medlemmer, som repræsenterer de enkelte grupper og løsgængerne i udvalget. Parlamentets formand underrettes herom. Sådanne faste stedfortrædere har ret til at deltage i og tale på udvalgets møder samt, såfremt det ordinære medlem ikke er til stede, at deltage i afstemninger.

2. Er et ordinært medlem ikke til stede, og er der ikke valgt faste stedfortrædere, eller er disse ikke til stede, kan det ordinære udvalgsmedlem vælge et andet medlem af samme politiske gruppe til at repræsentere sig ved møderne og stemme på sine vegne. Udvalgets formand underrettes om navnet på denne stedfortræder, inden afstemningen indledes.

Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på løsgængerne.

Den forudgående underretning, der er omhandlet i stk. 2, sidste punktum, skal gives inden drøftelsens afslutning eller inden påbegyndelsen af afstemningen om det eller de punkter, for hvilket eller hvilke det ordinære medlem lader sig repræsentere ved stedfortræder.

* * *

Disse bestemmelser omfatter to elementer, der klart fremgår af teksten:

- *en politisk gruppe kan ikke have flere faste stedfortrædere, end den har ordinære medlemmer i et udvalg*
- *kun de politiske grupper kan udpege faste stedfortrædere; de skal blot underrette Parlamentets formand herom.*

Konklusion:

- *status som fast stedfortræder forudsætter tilhørsforhold til en bestemt politisk gruppe*
- *ændres antallet af de ordinære medlemmer, som en politisk gruppe råder over i et udvalg, ændres antallet af faste stedfortrædere tilsvarende*
- *skifter et medlem politisk gruppe, kan medlemmet ikke bevare det mandat som fast stedfortræder, den pågældende havde i sin oprindelige gruppe*
- *et udvalgsmedlem kan under ingen omstændigheder være stedfortræder for et medlem, der tilhører en anden politisk gruppe.*

Artikel 188

Udvalgenes opgaver

1. Stående udvalg har til opgave at behandle de spørgsmål, som henvises til dem af Parlamentet, eller som i en mødefri periode henvises til dem af formanden på Formandskonferencens vegne. Særlige udvalgs og undersøgelsesudvalgs opgaver fastsættes i forbindelse med deres nedsættelse; de kan ikke afgive udtalelser til andre udvalg.

(Se fortolkningen til artikel 184).

2. Erklærer et stående udvalg sig inkompetent til at behandle en sag, eller opstår der en kompetencestrid mellem to eller flere stående udvalg, henvises kompetencespørgsmålet til

Formandskonferencen inden fire arbejdsuger efter meddelelsen på plenarmødet om henvisningen til udvalg.

Formandskonferencen træffer afgørelse inden for en frist på seks uger på grundlag af en indstilling fra Udvalgsformandskonferencen eller, hvis der ikke foreligger en sådan indstilling, fra dennes formand. Såfremt Formandskonferencen ikke træffer afgørelse inden for denne frist, betragtes indstillingen som godkendt.

Udvalgsformændene kan indgå aftaler med andre udvalgsformænd vedrørende tildeling af en sag til et bestemt udvalg, om nødvendigt efter at der er givet tilladelse til en procedure med associerede udvalg, jf. artikel 50.

3. Henhører en sag under flere stående udvalgs sagsområder, udpeges et udvalg som korresponderende udvalg og de andre som rådgivende udvalg.

En sag må imidlertid ikke samtidig forelægges for flere end tre udvalg, medmindre det i begrundede tilfælde vedtages at fravige denne regel på de i stk. 1 nævnte betingelser.

4. To eller flere udvalg eller underudvalg kan i fællesskab behandle spørgsmål, som falder ind under deres sagsområder, uden dog at kunne træffe afgørelse.

5. Med Præsidiets samtykke kan ethvert udvalg pålægge ét eller flere af sine medlemmer at foretage en undersøgelses- eller informationsrejse.

Artikel 189

Valgs prøvelse

Det pålægges et af de udvalg, der nedsættes i henhold til denne forretningsorden, at foretage valgs prøvelse og forberede afgørelserne i forbindelse med indsigelse mod valg.

Artikel 190

Underudvalg

1. Efter forudgående tilladelse fra Formandskonferencen kan ethvert stående eller særligt udvalg, hvis arbejdet kræver det, nedsætte ét eller flere underudvalg og bestemme disses sammensætning, jf. artikel 186, og deres sagsområde. Underudvalgene afgiver beretning til det udvalg, som har nedsat dem.

2. Den fremgangsmåde, der anvendes for udvalgene, gælder også for underudvalgene.

3. Stedfortrædere har adgang til underudvalgene på samme betingelser som til udvalgene.

4. Gennemførelsen af disse bestemmelser skal sikre afhængighedsforholdet mellem et underudvalg og det udvalg, som har nedsat det. Alle ordinære medlemmer af et underudvalg vælges derfor blandt medlemmerne af det overordnede udvalg.

Artikel 191

Formandskab

1. På det første udvalgsmøde, efter at valg af udvalgsmedlemmer har fundet sted, jf. artikel 186, vælger udvalget en formand og derpå ved særskilte valgrunder næstformænd, som udgør udvalgets formandskab. Antallet af næstformænd fastsættes af Parlamentet efter forslag fra Formandskonferencen.

Denne bestemmelse er ikke til hinder for, men tillader derimod, at formanden for hovedudvalget inddrager formændene for underudvalgene i formandskabets arbejde eller giver dem mulighed for at føre forsædet i forbindelse med drøftelser af spørgsmål, der specifikt henhører under de pågældende underudvalgs arbejdsområde, når denne fremgangsmåde er blevet forelagt det samlede formandskab og godkendt af dette.

2. Svarer antallet af kandidater til antallet af ledige pladser, kan valget ske med akklamation.

Er dette ikke tilfældet, eller anmoder 1/6 af udvalgsmedlemmerne herom, sker valget ved hemmelig afstemning.

Er der kun én kandidat, er denne valgt, hvis kandidaten opnår absolut flertal af de afgivne stemmer; kun stemmer for og imod medregnes.

Er der flere kandidater i første valgrunde, er den kandidat valgt, som opnår absolut flertal af de afgivne stemmer, jf. foregående afsnit. I anden valgrunde er den kandidat valgt, som opnår flest stemmer. Ved stemmelighed er den ældste kandidat valgt.

Til en eventuel anden valgrunde kan der indstilles nye kandidater.

Artikel 192

Udvalgskoordinatorer og skyggeordførere

1. De politiske grupper kan udpege et af deres medlemmer som koordinator.

2. Koordinatorerne i udvalget indkaldes om nødvendigt af udvalgsformanden for at forberede de afgørelser, der skal træffes af udvalget, navnlig proceduremæssige afgørelser og afgørelser om udnævnelse af ordførere. Udvalget kan delegere beføjelsen til at træffe visse afgørelser til koordinatorerne, dog med undtagelse af afgørelser om vedtagelse af betænkninger, udtalelser eller ændringsforslag. Næstformændene kan opfordres til at deltage i udvalgskoordinatorernes møde i en rådgivende rolle. Koordinatorerne bestræber sig på at opnå konsensus. Når der ikke kan opnås konsensus, må de kun handle med et flertal, der klart repræsenterer et stort flertal i udvalget, under hensyntagen til styrkeforholdet mellem de forskellige grupper.

3. Udvalgskoordinatorerne indkaldes af udvalgsformanden til at forberede høringerne af de udpegede kommissionsmedlemmer. Efter høringerne mødes koordinatorerne for at evaluere kandidaterne i overensstemmelse med proceduren i bilag XVII.

4. De politiske grupper kan for hver betænkning udpege en skyggeordfører, der følger arbejdet med den pågældende betænkning og finder kompromiser inden for udvalget på vegne af gruppen. Deres navne meddeles udvalgsformanden. Udvalget kan efter forslag fra koordinatorerne navnlig beslutte at inddrage skyggeordførerne i bestræbelserne på at indgå en aftale med Rådet i almindelige lovgivningsprocedurer.

Løsgængere er ikke en politisk gruppe i den i artikel 30 anførte betydning og kan derfor ikke udpege koordinatorer, der er de eneste medlemmer, som retmæssigt kan deltage i koordinatorernes møder.

Formålet med koordinatorernes møder er at forberede udvalgets afgørelser, og de kan ikke træde i stedet for udvalgets møder, medmindre der foreligger udtrykkelig delegation. Derfor bør afgørelser truffet på koordinatorernes møder forudsætte en forudgående delegation. I modsat fald kan koordinatorerne kun vedtage henstillinger, som kræver udvalgets efterfølgende formelle godkendelse.

Under alle omstændigheder skal løsgængernes adgang til oplysninger sikres i overensstemmelse med princippet om ikkeforskelsbehandling gennem formidling af oplysninger og tilstedeværelse af et medlem af løsgængernes sekretariat ved koordinatorernes møder.

KAPITEL 2

UDVALG - FUNKTIONSMÅDE

Artikel 193

Udvalgsmøder

1. Udvalgene samles efter indkaldelse fra deres formand eller på foranledning af Parlamentets formand.

2. Kommissionen og Rådet kan deltage i udvalgsmøder efter indbydelse fra formanden for det pågældende udvalg på dettes vegne.

Andre personer kan efter særlig vedtagelse i udvalget indbydes til med taleret at deltage i et møde.

Analogt overlades det til det enkelte udvalg at træffe afgørelse vedrørende medlemmers assistenters tilstedeværelse under udvalgsmøder.

Et korresponderende udvalg kan med Præsidiets tilladelse arrangere en eksperthøring, såfremt det finder en sådan høring nødvendig af hensyn til arbejdet i forbindelse med et bestemt spørgsmål.

De rådgivende udvalg kan deltage i høringen, hvis de ønsker det.

Bestemmelserne i dette stykke skal fortolkes i overensstemmelse med punkt 50 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen[24].

3. Med forbehold af artikel 49, stk. 6, kan medlemmer af Parlamentet, hvis det pågældende udvalg ikke bestemmer andet, overvære møder i de udvalg, de ikke er medlemmer af, men ikke deltage i forhandlingerne.

Disse medlemmer kan dog af udvalgene bemyndiges til at deltage med rådgivende funktion i udvalgenes arbejde.

Artikel 194

Udvalgsprotokoller

Protokollen fra hvert udvalgsmøde omdeles til alle udvalgsmedlemmerne og forelægges for udvalget til godkendelse.

Artikel 195

Afstemninger i udvalgene

1. Ethvert medlem kan indgive ændringsforslag med henblik på behandling i udvalg.

2. Et udvalg er beslutningsdygtigt, når 1/4 af dets medlemmer faktisk er til stede. Hvis 1/6 af udvalgets medlemmer før en afstemnings begyndelse kræver det, er afstemningen dog kun gyldig, hvis et flertal af udvalgets medlemmer deltager i afstemningen.

[24] Se bilag XIV.

3. Afstemninger i udvalgene sker ved håndsoprækning, medmindre 1/4 af udvalgets medlemmer kræver afstemning ved navneopråb. I så fald foretages afstemning i overensstemmelse med artikel 167, stk. 2.

4. Udvalgets formand deltager i forhandlinger og afstemninger, men uden at den pågældendes stemme er udslaggivende.

5. På baggrund af de indgivne ændringsforslag kan udvalget i stedet for at stemme om ændringsforslagene anmode ordføreren om at forelægge et nyt udkast, hvori der tages hensyn til så mange af dem som muligt. I så fald fastsættes en ny frist for ændringsforslag til dette udkast.

Artikel 196

Bestemmelser vedrørende plenarmødet, der finder anvendelse på udvalg

Artikel 12, 13, 14, 17, 18, 36-44, 148, artikel 149, stk. 2 og 10, artikel 152, 154, 156-159, 161, artikel 163, stk. 1, artikel 164, 165, 168, 169, 171-174, 177 og 178 finder tilsvarende anvendelse på udvalgsmøder.

Artikel 197

Spørgetid i udvalgene

Der kan afholdes spørgetid i udvalgene, hvis et udvalg træffer afgørelse herom. Det enkelte udvalg fastsætter sine egne regler for gennemførelse af spørgetiden.

Artikel 197a

Offentlige høringer om borgerinitiativer

1. Når Kommissionen har offentliggjort et borgerinitiativ i det dertil beregnede register i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16. februar 2011 om borgerinitiativer, træffer Europa-Parlamentets formand efter forslag fra Udvalgsformandskonferencens formand følgende foranstaltninger:

   a) formanden pålægger det lovgivende udvalg, der i henhold til bilag VII er kompetent med hensyn til det pågældende emne, at arrangere den offentlige høring, jf. artikel 11 i forordning (EU) nr. 211/2011; det udvalg, der er kompetent med hensyn til andragender tilknyttes automatisk det lovgivende udvalg som et associeret udvalg, jf. denne forretningsordens artikel 50

   b) formanden kan i tilfælde, hvor emnet for to eller flere borgerinitiativer, der er offentliggjort i det dertil beregnede register i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 211/2011, er sammenfaldende, efter at have rådført sig med initiativtagerne, beslutte, at der skal arrangeres en fælles offentlig høring, hvor alle de pågældende borgerinitiativer behandles på lige fod.

2. Det kompetente udvalg:

   a) undersøger, om Kommissionen er mødtes med initiativtagerne på et passende niveau i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 211/2011

   b) sikrer, om fornødent med støtte fra Udvalgsformandskonferencen, at Kommissionen er inddraget på passende måde i arrangeringen af den offentlige høring, og at den er repræsenteret på et passende niveau.

3. Formanden for det kompetente udvalg indkalder til den offentlige høring på en passende dato senest tre måneder efter indgivelsen af borgerinitiativet til Kommissionen, jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 211/2011.

4. Det kompetente udvalg arrangerer den offentlige høring i Parlamentet og inddrager eventuelt andre EU-institutioner og -organer, som måtte ønske at deltage. Det kan også indbyde andre interessenter.

Det kompetente udvalg indbyder en repræsentativ gruppe initiativtagere, herunder mindst en af de i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 211/2011 nævnte kontaktpersoner, til at fremlægge initiativet under høringen.

5. Præsidiet vedtager i overensstemmelse med aftalerne med Kommissionen bestemmelser om godtgørelse af afholdte udgifter.

6. Parlamentets formand og Udvalgsformandskonferencens formand kan uddelegere deres beføjelser i henhold til denne artikel til henholdsvis en næstformand og en anden udvalgsformand.

7. Er betingelserne i artikel 50 eller artikel 51 opfyldt, finder disse bestemmelser også tilsvarende anvendelse på andre udvalg. Artikel 188 finder ligeledes anvendelse.

Artikel 23, stk. 9, finder ikke anvendelse på offentlige høringer om borgerinitiativer.

KAPITEL 3

INTERPARLAMENTARISKE DELEGATIONER

Artikel 198

Nedsættelse af interparlamentariske delegationer og disses opgaver

1. Efter forslag fra Formandskonferencen nedsætter Parlamentet stående interparlamentariske delegationer. Parlamentet fastlægger delegationernes karakter og fastsætter medlemstallet på grundlag af deres opgaver. Valg af delegationernes medlemmer finder sted under den første eller anden mødeperiode efter nyvalg til Parlamentet for hele valgperioden.

2. Valg af delegationernes medlemmer sker efter indstilling til Formandskonferencen fra de politiske grupper og løsgængerne. Formandskonferencen forelægger Parlamentet forslag, hvori der så vidt muligt tages hensyn til en rimelig repræsentation af medlemsstater og politiske retninger. Artikel 186, stk. 2, 3, 5 og 6, finder anvendelse.

3. Konstitueringen af delegationernes formandskaber sker efter den procedure, der er fastlagt for de stående udvalg, jf. artikel 191.

4. De enkelte delegationers almindelige beføjelser fastsættes af Parlamentet. Parlamentet kan til enhver tid vedtage udvidelser eller indskrænkninger af disse beføjelser.

5. Gennemførelsesbestemmelserne for delegationernes virksomhed vedtages af Formandskonferencen efter forslag fra Delegationsformandskonferencen.

6. Delegationsformanden aflægger beretning om delegationens virksomhed til det udvalg, der er kompetent med hensyn til udenrigs- og sikkerhedsanliggender.

7. Formanden for en delegation skal have mulighed for at blive hørt af et udvalg, når der på dagsordenen er opført et punkt, der berører den pågældende delegations ansvarsområde. Dette gælder ligeledes for formanden eller ordføreren for det pågældende udvalg i forbindelse med delegationsmøder.

Artikel 199

Samarbejde med Europarådets Parlamentariske Forsamling

1. Parlamentets organer og først og fremmest dets udvalg samarbejder med de tilsvarende organer i Europarådets Parlamentariske Forsamling på områder af fælles interesse for at gøre arbejdet mere effektivt og undgå dobbeltarbejde.

2. Formandskonferencen fastlægger i forståelse med de kompetente myndigheder i Europarådets Parlamentariske Forsamling retningslinjer for gennemførelsen af disse bestemmelser.

Artikel 200

Blandede parlamentariske udvalg

1. Europa-Parlamentet kan sammen med parlamenterne i stater, der er associeret med Unionen, eller stater, med hvilke der er indledt tiltrædelsesforhandlinger, nedsætte blandede parlamentariske udvalg.

Disse udvalg kan rette henstillinger til de deltagende parlamenter. Sådanne henstillinger henvises for Europa-Parlamentets vedkommende til det kompetente udvalg, der udarbejder forslag til den videre behandling heraf.

2. De blandede parlamentariske udvalgs almindelige beføjelser fastsættes af Europa-Parlamentet og i selve aftalerne med de pågældende tredjelande.

3. For de blandede parlamentariske udvalgs virksomhed gælder særlige regler, som er fastsat i de konkrete aftaler. Disse regler er baseret på princippet om paritet mellem Europa-Parlamentets delegation og delegationen fra det pågældende parlament.

4. De blandede parlamentariske udvalg vedtager selv deres forretningsorden og forelægger den for Europa-Parlamentets Præsidium og det pågældende parlaments præsidium til godkendelse.

5. Valg af medlemmerne af Europa-Parlamentets delegationer til de blandede parlamentariske udvalg og konstitueringen af disse delegationers formandskaber sker efter den procedure, der er fastlagt for de interparlamentariske delegationer.

AFSNIT VIII

ANDRAGENDER

Artikel 201

Retten til at indgive andragender

1. Enhver borger i Den Europæiske Union samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Den Europæiske Union beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

2. Andragender til Parlamentet skal være forsynet med navn, nationalitet og bopæl for hver af andragerne.

3. Er et andragende undertegnet af flere fysiske eller juridiske personer, skal underskriverne udpege en repræsentant og stedfortrædende repræsentanter, der betragtes som andragere med henblik på dette afsnit.

Er der ikke foretaget en sådan udpegning, betragtes den første underskriver eller en anden egnet person som andrager.

4. Enhver andrager kan til enhver tid tilbagekalde sin støtte til et andragende.

Tilbagekalder alle andragere deres støtte, bliver andragendet ugyldigt.

5. Andragender skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.

Andragender, der er affattet på et andet sprog, behandles kun, hvis andrageren har vedlagt en oversættelse til et af de officielle sprog. Parlamentets brevveksling med andrageren sker på det officielle sprog, som oversættelsen er affattet på.

Præsidiet kan vedtage, at andragender og korrespondance med andragere kan affattes på andre sprog, der anvendes i en medlemsstat.

6. De andragender, som opfylder de i stk. 2 fastsatte betingelser, optages i et register i den rækkefølge, hvori de er indgået; er disse betingelser ikke opfyldt, henlægges andragenderne. Henlæggelsen begrundes over for andrageren.

7. De andragender, der er optaget i registeret, henvises af formanden til det kompetente udvalg, der tager stilling til, om andragendet opfylder betingelserne for behandling i artikel 227 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Når det kompetente udvalg ikke til enighed om, hvorvidt andragendet opfylder betingelserne for behandling, erklæres andragendet for at opfylde disse betingelser, hvis mindst en fjerdedel af udvalgets medlemmer anmoder herom.

8. Erklærer udvalget, at et andragende ikke opfylder betingelserne for behandling, henlægges det. Henlæggelsen begrundes over for andrageren. Hvor det er muligt, kan der henvises til alternative klagemuligheder.

9. Efter registrering betragtes et andragende som hovedregel som et offentligt dokument, og andragerens navn og andragendets indhold kan af gennemsigtighedshensyn offentliggøres af Parlamentet.

10. Uanset stk. 9 kan andrageren anmode om, at hans eller hendes navn tilbageholdes for at beskytte hans eller hendes privatliv, og Parlamentet skal i så fald respektere en sådan anmodning.

Kan andragendet af anonymitetshensyn ikke undersøges, skal andrageren høres om, hvilke yderligere skridt der skal tages.

11. Andrageren kan anmode om, at hans eller hendes andragende behandles fortroligt, hvorefter Parlamentet tager passende forholdsregler for at sikre, at indholdet ikke offentliggøres. Andrageren bliver underrettet om de præcise betingelser for anvendelsen af denne bestemmelse.

12. Udvalget kan, hvis det finder det hensigtsmæssigt, henvise behandlingen af et andragende til ombudsmanden.

13. Andragender til Parlamentet fra fysiske eller juridiske personer, som hverken er borgere i Den Europæiske Union eller har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, optages i et særskilt register. En gang om måneden sender formanden en liste over de andragender, der er modtaget i den forløbne måned, med oplysning om emne, til det udvalg, der er kompetent med hensyn til andragender, der kan anmode om at få tilsendt de andragender, som det skønner giver tilstrækkelig grund til behandling.

Artikel 202

Behandling af andragender

1. Andragender, der opfylder betingelserne for behandling, behandles af det kompetente udvalg som led i dets normale aktiviteter, enten ved drøftelse på et ordinært møde eller ved en skriftlig procedure. Andragerne kan indbydes til at deltage i udvalgets møder, hvis deres andragende skal drøftes, eller de kan anmode om at måtte være til stede. Andragerne gives taleret efter formandens skøn.

2. Udvalget kan vedtage at udarbejde en initiativbetænkning, jf. artikel 48, stk. 1, om et andragende, som opfylder betingelserne for behandling, eller at forelægge Parlamentet et kortfattet forslag til beslutning, forudsat at Formandskonferencen ikke gør indsigelse. Sådanne forslag til beslutning sættes på dagsordenen for den mødeperiode, der afholdes højst otte uger efter, at de er vedtaget i udvalget. Parlamentet træffer afgørelse om forslaget ved en enkelt afstemning uden forhandling, medmindre Formandskonferencen undtagelsesvis beslutter, at artikel 139 finder anvendelse.

Udvalget kan indhente udtalelse fra andre udvalg med særlig kompetence inden for det pågældende emne, jf. artikel 49 og bilag VII.

3. Vedrører betænkningen især anvendelse eller fortolkning af EU-retten eller foreslåede ændringer af gældende ret, associeres det for det pågældende sagsområde kompetente udvalg i henhold til artikel 49, stk. 1, og artikel 50, første og andet led. Det kompetente udvalg accepterer uden afstemning de forslag vedrørende dele af beslutningsforslaget, der er modtaget fra det for det pågældende sagsområde kompetente udvalg, og som vedrører anvendelse eller fortolkning af EU-retten eller ændringer af gældende ret. Accepterer det kompetente udvalg ikke sådanne forslag, kan det associerede udvalg indgive dem direkte til behandling på plenarmødet.

4. Der oprettes et elektronisk register, hvori borgerne kan tilslutte sig eller tilbagekalde deres støtte til andrageren, idet de sætter deres elektroniske underskrift på andragender, der er antaget til behandling og opført i registeret.

5. Udvalget kan med henblik på at undersøge andragender, orientere sig om de faktiske forhold eller finde frem til løsninger foranstalte undersøgelsesrejser til den medlemsstat eller det område, som andragendet vedrører.

Rapporter fra sådanne rejser udarbejdes af deltagerne. De fremsendes til formanden efter godkendelse i udvalget.

6. Udvalget kan anmode Kommissionen om at bistå sig, f.eks. med oplysninger om anvendelsen eller overholdelsen af EU-retten og ved at fremlægge alle oplysninger og dokumenter, der vedrører det spørgsmål, der er genstand for andragendet. Repræsentanter for Kommissionen indbydes til at deltage i udvalgets møder.

7. Udvalget kan anmode formanden om at fremsende sin udtalelse eller henstilling til Kommissionen, Rådet eller den berørte myndighed i en medlemsstat med henblik på handling eller svar.

8. Udvalget underretter hvert halve år Parlamentet om resultatet af sit arbejde.

Udvalget underretter navnlig Parlamentet om de foranstaltninger, som Rådet eller Kommissionen har truffet med hensyn til de andragender, Parlamentet har fremsendt til dem.

9. Andragerne underrettes om de afgørelser, udvalget har truffet med hensyn til deres andragender, og om begrundelsen herfor.

Når behandlingen af et andragende, der opfylder betingelserne for behandling, er tilendebragt, erklæres den for afsluttet, og andrageren underrettes.

Artikel 203

Bekendtgørelse af andragender

1. De andragender, der optages i det i artikel 201, stk. 6, omhandlede register, samt de vigtigste proceduremæssige afgørelser i forbindelse med behandlingen af de pågældende andragender bekendtgøres på et plenarmøde. Disse meddelelser optages i mødeprotokollen.

2. Titlen på og sammendraget af de i registeret optagne andragender samt de udtalelser, der er fremsendt i forbindelse med behandlingen af andragendet, gøres sammen med de vigtigste afgørelser offentligt tilgængelige i en database, for så vidt andrageren er indforstået hermed. Andragender, der behandles fortroligt, opbevares i Parlamentets arkiv, hvor de er tilgængelige for alle medlemmer.

Artikel 203a

Borgerinitiativ

Når Parlamentet underrettes om, at Kommissionen er blevet opfordret til at fremsætte et forslag til retsakt, jf. EU-traktatens artikel 11, stk. 4, og i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 211/2011, undersøger det udvalg, der er kompetent med hensyn til andragender, om denne omstændighed kan få betydning for dets arbejde, og det underretter i givet fald andragere, som har indgivet andragender om relaterede emner.

Forslag til borgerinitiativer, der er blevet registreret i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EU) nr. 211/2011, men som ikke kan indgives til Kommissionen efter forordningens artikel 9, eftersom ikke alle de relevante procedurer og betingelser, der er fastsat, er fulgt og overholdt, kan behandles af det udvalg, der er kompetent med hensyn til andragender, hvis udvalget finder, at en opfølgning er formålstjenlig. Artikel 201, 202 og 203 finder tilsvarende anvendelse.

AFSNIT IX

OMBUDSMANDEN

Artikel 204

Valg af ombudsmanden

1. Straks efter valget af formand ved begyndelsen af hver valgperiode eller i de i stk. 8 omhandlede tilfælde indkalder formanden ansøgninger til hvervet som ombudsmand og fastsætter fristen for indgivelsen af disse. Indkaldelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Ansøgningerne skal indgives med støtte fra mindst 40 medlemmer af Parlamentet fra mindst to medlemsstater.

Et medlem kan kun støtte én ansøger.

Ansøgningerne skal indeholde al nødvendig dokumentation, for at det med sikkerhed kan godtgøres, at ansøgeren opfylder betingelserne i ombudsmandens statut.

3. Ansøgningerne forelægges for det kompetente udvalg, der kan indkalde ansøgerne til samtale.

Alle medlemmer af Parlamentet har adgang til disse høringer.

4. En alfabetisk liste over de kandidater, der opfylder betingelserne, forelægges herefter for Parlamentet til afstemning.

5. Afstemningen er hemmelig. Til valg kræves et flertal af de afgivne stemmer.

Er ingen af kandidaterne valgt efter de første to valgrunder, kan kun de to kandidater, der ved anden valgrunde har opnået det største antal stemmer, fortsætte.

I alle tilfælde af stemmelighed er det den ældste kandidat, der tages i betragtning.

6. Før afstemningen påbegyndes, forvisser formanden sig om, at mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer er til stede.

7. Den valgte ombudsmand opfordres straks til at aflægge ed for Domstolen.

8. Ombudsmanden udøver sit hverv, indtil dette overtages af dennes efterfølger, medmindre ombudsmanden ophører på grund af dødsfald eller afskedigelse.

Artikel 205

Ombudsmandens virke

1. Afgørelsen vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv samt de gennemførelsesbestemmelser, som ombudsmanden vedtager, vedføjes til orientering som bilag til forretningsordenen[25].

2. Ombudsmanden informerer Parlamentet om de fejl eller forsømmelser, der konstateres, jf. artikel 3, stk. 6 og 7, i ovennævnte afgørelse. Det kompetente udvalg kan afgive betænkning herom. Endvidere forelægger ombudsmanden i overensstemmelse med artikel 3, stk. 8, i afgørelsen ved slutningen af hver session Parlamentet en beretning om resultatet af sine

[25]Se bilag XI.

undersøgelser. Det kompetente udvalg udarbejder herom en betænkning, der forelægges Parlamentet til forhandling.

3. Herudover kan ombudsmanden informere det kompetente udvalg, når dette anmoder herom, eller på eget initiativ anmode om at blive hørt af det kompetente udvalg.

Artikel 206

Afskedigelse af ombudsmanden

1. 1/10 af Parlamentets medlemmer kan anmode om, at ombudsmanden afskediges, hvis denne ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis ombudsmanden har begået en alvorlig forseelse.

2. Anmodningen forelægges ombudsmanden og det kompetente udvalg. Tilkendegiver et flertal af udvalgets medlemmer, at de anser anmodningen for begrundet, afgiver udvalget betænkning til Parlamentet. Ombudsmanden høres forud for afstemningen om betænkningen, såfremt ombudsmanden anmoder herom. Parlamentet træffer efter forhandling afgørelse ved hemmelig afstemning.

3. Før afstemningen påbegyndes, forvisser formanden sig om, at mindst halvdelen af Parlamentets medlemmer er til stede.

4. Vedtager Parlamentet, at ombudsmanden bør afskediges, og undlader denne selv at tage konsekvenserne heraf, indgiver formanden senest under den første mødeperiode efter vedtagelsen en begæring til Domstolen om straks at afskedige ombudsmanden.

Proceduren indstilles, hvis ombudsmanden fratræder på eget initiativ.

AFSNIT X

PARLAMENTETS GENERALSEKRETARIAT

Artikel 207

Generalsekretariat

1. Parlamentet bistås af en generalsekretær, der udnævnes af Præsidiet.

Generalsekretæren afgiver over for Præsidiet en højtidelig forsikring om at ville udøve sine funktioner fuldstændig upartisk og samvittighedsfuldt.

2. Parlamentets generalsekretær leder et sekretariat, hvis sammensætning og organisation fastsættes af Præsidiet.

3. Præsidiet fastsætter Generalsekretariatets stillingsfortegnelse og regulativerne for tjenestemænds og øvrige ansattes administrative og finansielle stilling.

Præsidiet fastsætter også de kategorier af tjenestemænd og øvrige ansatte, for hvilke artikel 11-13 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter helt eller delvis er gældende.

Parlamentets formand sender de nødvendige meddelelser til Den Europæiske Unions kompetente institutioner.

AFSNIT XI

BEFØJELSER MED HENSYN TIL POLITISKE PARTIER PÅ EUROPÆISK PLAN

Artikel 208

Formandens beføjelser

Formanden repræsenterer Parlamentet i dets forbindelser med de politiske partier på europæisk plan i overensstemmelse med artikel 20, stk. 4.

Artikel 209

Præsidiets beføjelser

1. Præsidiet træffer afgørelse om de ansøgninger om finansiering, der indgives af de politiske partier på europæisk plan, og om fordelingen af bevillinger mellem de partier, der modtager midler. Præsidiet opstiller en liste over modtagere og tildelte beløb.

2. Præsidiet træffer afgørelse om suspension eller reduktion af finansieringen og om tilbagesøgning af beløb, der er modtaget uberettiget.

3. Efter regnskabsårets afslutning godkender Præsidiet den endelige årsberetning og det endelige regnskab fra de politiske partier, der har modtaget midler.

4. Præsidiet kan yde teknisk støtte til de politiske partier på europæisk plan i overensstemmelse med deres egne forslag på de i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2004/2003 fastsatte vilkår. Præsidiet kan til generalsekretæren uddelegere særlige former for afgørelser om teknisk støtte.

5. I de i de foregående stykker omhandlede tilfælde træffer Præsidiet afgørelse efter forslag fra generalsekretæren. Bortset fra de i stk. 1 og 4 omhandlede tilfælde hører Præsidiet repræsentanterne for det pågældende politiske parti, inden der træffes afgørelse. Præsidiet kan når som helst indhente udtalelse fra Formandskonferencen.

6. Hvis Parlamentet ved sin kontrol konstaterer, at et politisk parti på europæisk plan ikke længere overholder principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, træffer Præsidiet afgørelse om at udelukke det politiske parti fra finansiering.

Artikel 210

Det kompetente udvalgs beføjelser og Parlamentets beføjelser på plenarmødet

1. Efter anmodning fra en fjerdedel af medlemmerne, som skal repræsentere mindst tre politiske grupper, anmoder formanden efter drøftelse med Formandskonferencen det kompetente udvalg om at kontrollere, om et politisk parti på europæisk plan fortsat, særligt i sit program og i sine aktiviteter, overholder de principper, som Den Europæiske Union bygger på: principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet.

2. Inden det kompetente udvalg forelægger et forslag til afgørelse for Parlamentet, hører det repræsentanterne for det pågældende politiske parti på europæisk plan samt indhenter en udtalelse fra det i forordning (EF) nr. 2004/2003 omhandlede udvalg af uafhængige fremtrædende personer og gennemgår denne.

3. Parlamentet kan med et flertal af de afgivne stemmer vedtage forslaget til afgørelse, hvori det konstateres, at det pågældende politiske parti overholder eller ikke overholder de i stk. 1 omhandlede principper. Der kan ikke stilles ændringsforslag. Hvis forslaget til afgørelse ikke opnår flertal, betragtes den modsatte afgørelse i begge tilfælde som vedtaget.

4. Parlamentets afgørelse har virkning fra datoen for indgivelsen af den i stk. 1 omhandlede anmodning.

5. Formanden repræsenterer Parlamentet i udvalget af uafhængige fremtrædende personer.

6. Det kompetente udvalg udarbejder den i forordning (EF) nr. 2004/2003 omhandlede rapport om anvendelsen af forordningen samt om de finansierede aktiviteter og forelægger rapporten på plenarmødet.

AFSNIT XII

ANVENDELSE OG ÆNDRING AF FORRETNINGSORDENEN

Artikel 211

Anvendelse af forretningsordenen

1. Opstår der tvivl om anvendelsen eller fortolkningen af forretningsordenen, kan formanden henvise spørgsmålet til behandling i det kompetente udvalg.

Opstår en sådan tvivl under udvalgsarbejdet, kan udvalgsformanden henvise spørgsmål i relation hertil til det kompetente udvalg.

2. Udvalget afgør, om det er nødvendigt, at der foreslås en ændring af forretningsordenen. Det følger i så fald proceduren i artikel 212.

3. Afgør udvalget, at en fortolkning af den gældende forretningsorden er tilstrækkelig, sender det sin fortolkning til formanden, som underretter Parlamentet i den følgende mødeperiode.

4. Gør en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer indsigelse mod udvalgets fortolkning, forelægges spørgsmålet for Parlamentet, der træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer under tilstedeværelse af mindst 1/3 af sine medlemmer. Ved forkastelse henvises spørgsmålet til fornyet udvalgsbehandling.

5. Uanfægtede fortolkninger og fortolkninger vedtaget af Parlamentet vedføjes med kursiv som forklarende noter til den eller de pågældende artikler.

6. Forklarende noter danner præcedens for den fremtidige anvendelse og fortolkning af de pågældende artikler.

7. Det kompetente udvalg tager regelmæssigt forretningsordenen og forklarende noter op til fornyet overvejelse.

8. Hvor et bestemt antal medlemmer har visse rettigheder i henhold til denne forretningsorden, tilpasses dette antal automatisk til det nærmeste hele tal svarende til samme procentvise andel af Parlamentets medlemmer, såfremt det samlede antal medlemmer af Parlamentet øges, f.eks. efter en udvidelse af Den Europæiske Union.

Artikel 212

Ændring af forretningsordenen

1. Ethvert medlem kan indgive forslag til ændring af denne forretningsorden og dens bilag eventuelt ledsaget af korte begrundelser.

Sådanne forslag oversættes, trykkes, omdeles og henvises til det kompetente udvalg, som behandler dem og afgør, om de skal forelægges for Parlamentet.

Ved anvendelse af artikel 156, 157 og 161 på behandlingen af disse forslag på plenarmødet, forstås ved "den oprindelige tekst" eller "forslaget til lovgivningsmæssig retsakt" bestemmelsens gældende ordlyd.

2. Til vedtagelse af forslag om at ændre denne forretningsorden kræves et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

3. Medmindre der på afstemningstidspunktet er fastsat en undtagelse herfra, træder ændringer af denne forretningsorden og dens bilag i kraft den første dag i den mødeperiode, der følger efter deres vedtagelse.

AFSNIT XIII

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 213

Unionens symboler

1. Parlamentet anerkender og går ind for anvendelsen af følgende EU-symboler:

   – flaget med en cirkel bestående af tolv gyldne stjerner på blå baggrund

   – hymnen hentet fra "Ode til Glæden" i Ludwig van Beethovens niende symfoni

   – mottoet "Forenet i mangfoldighed".

2. Parlamentet fejrer Europa-dagen den 9. maj.

3. Der flages ved alle Parlamentets bygninger og ved officielle lejligheder. Flaget anvendes i alle Parlamentets mødeværelser.

4. Hymnen spilles ved åbningen af alle konstituerende møder og på andre højtidelige møder, særlig for at byde stats- eller regeringschefer velkommen eller for at hilse nye medlemmer velkommen efter udvidelser.

5. Mottoet gengives på Parlamentets officielle dokumenter.

6. Præsidiet undersøger yderligere anvendelse af symbolerne i Parlamentet. Præsidiet fastlægger de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 214

Uafsluttede sager

Ved udløbet af den sidste mødeperiode inden et valg betragtes alle i Parlamentet uafsluttede sager som bortfaldne, jf. dog stk. 2.

Ved begyndelsen af hver valgperiode træffer Formandskonferencen afgørelse om begrundede anmodninger fra Parlamentets udvalg og fra andre institutioner om at genoptage eller fortsætte behandlingen af sådanne sager.

Disse bestemmelser gælder ikke andragender og tekster, hvorom der ikke skal træffes afgørelse.

Artikel 215

Inddeling af bilag

Bilagene til denne forretningsorden er inddelt i følgende fire grupper:

a) bestemmelser, der er vedtaget med et flertal af de afgivne stemmer, om gennemførelsen af procedurer i forretningsordenen (bilag VII)

b) bestemmelser til gennemførelse af specifikke forretningsordensbestemmelser, som er vedtaget efter de procedurer og flertalsregler, der er fastsat i de pågældende forretningsordensbestemmelser (bilag I, II, III, IV, VI, bilag VIII, del A, C, D og E, og bilag X, del A)

c) interinstitutionelle aftaler eller andre bestemmelser, som finder anvendelse i Parlamentet eller er af betydning for dets funktion, og som er truffet i medfør af

traktaterne. Efter forslag fra det kompetente udvalg træffer Parlamentet med et flertal af de afgivne stemmer afgørelse om, hvorvidt sådanne dokumenter skal vedføjes denne forretningsorden som bilag (bilag VIII, del B, bilag IX, bilag X, del B, og bilag XI, XII, XIII, XIV, XV, XIX og XX)

d) retningslinjer og adfærdskodekser, som er vedtaget af Parlamentets relevante organer (bilag XVI, XVII, XVIII og XXI).

Artikel 216

Berigtigelser

1. Påvises der en fejl i en tekst, der er vedtaget af Parlamentet, forelægger formanden om nødvendigt et udkast til berigtigelse for det kompetente udvalg.

2. Påvises der en fejl i en tekst, der er vedtaget af Parlamentet, og som der er opnået enighed om med andre institutioner, anmoder formanden om de pågældende institutioners samtykke til de nødvendige rettelser, inden proceduren i stk. 1 indledes.

3. Det kompetente udvalg behandler udkastet til berigtigelse og forelægger det for Parlamentet, hvis det finder, at der er sket en fejl, der kan rettes på den foreslåede måde.

4. Der gives meddelelse om berigtigelsen under den efterfølgende mødeperiode. Den anses for vedtaget, medmindre en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer senest 24 timer efter meddelelsen anmoder om, at den sættes under afstemning. Hvis berigtigelsen ikke vedtages, henvises den til fornyet behandling i det kompetente udvalg, som kan foreslå, at berigtigelsen ændres, eller at proceduren afsluttes.

5. Vedtagne berigtigelser offentliggøres på samme måde som den tekst, de vedrører. Artikel 72, 73 og 74 finder tilsvarende anvendelse.

BILAG I

Adfærdskodeks for Europa-Parlamentets medlemmer vedrørende økonomiske interesser og interessekonflikter

Artikel 1

Vejledende principper

Under udførelsen af deres opgaver:

a) lader Europa-Parlamentets medlemmer sig inspirere af, og handler i overensstemmelse med, følgende generelle adfærdsprincipper: upartiskhed, integritet, gennemsigtighed, omhu, ærlighed, ansvarsbevidsthed og respekt for Parlamentets omdømme

b) handler Europa-Parlamentets medlemmer udelukkende i almenvellets interesse uden at opnå eller forsøge at opnå nogen direkte eller indirekte økonomisk fordel eller anden ydelse.

Artikel 2

Medlemmernes vigtigste forpligtelser

Europa-Parlamentets medlemmer er under udøvelsen af deres mandat forpligtet til:

a) ikke at indgå nogen som helst aftale om at handle eller stemme til fordel for en fysisk eller juridisk tredjepart, hvis dette kan kompromittere deres stemmefrihed i henhold til artikel 6 i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet og artikel 2 i statutten for Europa-Parlamentets medlemmer

b) ikke at anmode om, acceptere eller modtage nogen som helst direkte eller indirekte økonomisk fordel eller anden ydelse til gengæld for at udøve indflydelse eller afgive stemme vedrørende lovgivning, forslag til beslutning, skriftlige erklæringer eller spørgsmål indgivet til Parlamentet eller et af dets udvalg, og omhyggeligt at undgå enhver situation, der på nogen måde kan fremstå som et udtryk for korruption.

Artikel 3

Interessekonflikter

1. Der foreligger en interessekonflikt, når et medlem af Europa-Parlamentet har en personlig interesse, som på utilbørlig vis kan påvirke udøvelsen af den pågældendes mandat. Der er ikke tale om en interessekonflikt, når medlemmet opnår en fordel udelukkende i kraft af sit tilhørsforhold til befolkningen som helhed eller til en bred personkategori.

2. Ethvert medlem, der mener at befinde sig i en interessekonflikt, træffer omgående de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe dette forhold i overensstemmelse med principperne og bestemmelserne i denne adfærdskodeks. Hvis medlemmet er ude af stand til at løse interessekonflikten, gør vedkommende skriftligt formanden opmærksom på dette. I tvivlstilfælde kan medlemmet anmode om en fortrolig udtalelse fra det rådgivende udvalg om medlemmernes adfærd, der nedsættes i henhold til artikel 7.

3. Uden at dette berører stk. 2, giver medlemmerne, inden de udtaler sig eller stemmer på plenarmødet eller i Parlamentets organer, eller når de foreslås som ordførere, offentligt meddelelse

om enhver faktisk eller potentiel interessekonflikt i relation til det spørgsmål, der behandles, når denne interessekonflikt ikke tydeligt fremgår af de oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 4. Denne meddelelse gives skriftligt eller mundtligt til formanden under de pågældende forhandlinger i Parlamentet.

Artikel 4

Erklæring fra medlemmerne

1. Af hensyn til gennemsigtigheden afgiver Europa-Parlamentets medlemmer på deres personlige ansvar en erklæring om økonomiske interesser til formanden inden udløbet af den første mødeperiode efter valget til Europa-Parlamentet (eller, i løbet af valgperioden, inden for 30 dage efter deres indtræden i Parlamentet) ved hjælp af den formular, som Præsidiet vedtager i henhold til artikel 9. De underretter formanden om enhver ændring, der har konsekvenser for deres erklæring, inden for 30 dage efter denne ændring.

2. Erklæringen om økonomiske interesser skal indeholde nøjagtige oplysninger om følgende:

a) medlemmets erhvervsarbejde i de sidste tre år forud for medlemmets indtræden i Parlamentet samt vedkommendes deltagelse i det samme tidsrum i ledelsen eller bestyrelsen for erhvervsvirksomheder, ikke-statslige organisationer, foreninger eller enhver anden form for organ med status som juridisk person

b) vederlag modtaget for udøvelse af et mandat i et andet parlament

c) enhver aflønnet regelmæssig aktivitet, som medlemmet udfører sideløbende med udøvelsen af sit mandat, uanset om det sker som lønmodtager eller selvstændig

d) deltagelse i ledelsen eller bestyrelsen for erhvervsvirksomheder, ikke-statslige organisationer, foreninger eller enhver anden form for organ med status som juridisk person eller udøvelse af enhver anden form for ekstern virksomhed, uanset om det sker mod vederlag eller ej

e) enhver form for lejlighedsvis aflønnet ekstern virksomhed (herunder forfatter-, foredrags- eller konsulentvirksomhed), hvis det samlede vederlag overstiger 5 000 EUR pr. kalenderår

f) enhver deltagelse i en virksomhed eller et partnerskab, når dette kan få konsekvenser for den offentlige politik, eller når denne deltagelse giver medlemmet væsentlig indflydelse på det pågældende foretagendes anliggender

g) enhver støtte i form af penge, personale eller materiale, som medlemmet modtager ud over midlerne fra Parlamentet i forbindelse med sine politiske aktiviteter fra tredjeparter, med angivelse af disses identitet

h) enhver anden form for økonomisk interesse, som kan påvirke udøvelsen af medlemmets mandat.

Regelmæssige indtægter, som medlemmet opgiver under hvert af punkterne i første afsnit, indplaceres i en af følgende kategorier:

– fra 500 til 1 000 EUR om måneden

– fra 1 001 til 5 000 EUR om måneden

– fra 5 001 til 10 000 EUR om måneden

– over 10 000 EUR om måneden.

Enhver anden indtægt, som medlemmet opgiver under hvert af punkterne i første afsnit, udregnes på årsbasis, divideres med tolv og indplaceres i en af kategorierne i andet afsnit.

3. De oplysninger, der afgives til formanden i henhold til denne artikel, offentliggøres på Parlamentets websted i en lettilgængelig form.

4. Et medlem kan ikke vælges til hverv i Parlamentet eller dets organer, udpeges til ordfører eller deltage i en officiel delegation, hvis den pågældende ikke har indgivet sin erklæring om økonomiske interesser.

Artikel 5

Gaver eller tilsvarende begunstigelser

1. Europa-Parlamentets medlemmer må ikke under udførelsen af deres opgaver acceptere gaver eller tilsvarende begunstigelser, medmindre sådanne gaver eller begunstigelser har en skønsmæssig værdi på under 150 EUR og gives som udtryk for høflighed, eller såfremt de modtager sådanne gaver eller begunstigelser som udtryk for høflighed, når de repræsenterer Parlamentet ved officielle lejligheder.

2. Enhver gave, der gives til medlemmerne, jf. stk. 1, når de repræsenterer Parlamentet ved officielle lejligheder, overdrages til formanden og behandles i overensstemmelse med de gennemførelsesforanstaltninger, som Præsidiet fastsætter i henhold til artikel 9.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på godtgørelser af medlemmernes rejse-, hotel- og opholdsudgifter eller på tredjeparters direkte afholdelse af sådanne udgifter, hvis medlemmerne efter indbydelse og under udførelsen af deres opgaver deltager i en begivenhed arrangeret af tredjeparter.

Den nærmere rækkevidde af bestemmelserne i dette stykke, navnlig reglerne om sikring af gennemsigtighed, præciseres i de gennemførelsesforanstaltninger, som Præsidiet fastsætter i henhold til artikel 9.

Artikel 6

Tidligere medlemmers aktiviteter

Tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet, der i erhvervsmæssigt øjemed engagerer sig i lobbyvirksomhed eller repræsentation, som står i direkte forbindelse med Unionens beslutningsproces, kan ikke under hele dette engagements varighed påberåbe sig de rettigheder, som er tildelt tidligere medlemmer i henhold til de af Præsidiet fastsatte regler[26].

Artikel 7

Det rådgivende udvalg om medlemmernes adfærd

1. Der nedsættes et rådgivende udvalg om medlemmernes adfærd (herefter benævnt "det rådgivende udvalg").

2. Det rådgivende udvalg består af fem medlemmer, der udpeges af formanden ved begyndelsen af hans embedsperiode blandt medlemmerne af formandskaberne for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og Retsudvalget og disse to udvalgs koordinatorer under hensyntagen til de pågældende medlemmers erfaring og den politiske ligevægt.

[26]Præsidiets afgørelse af 12. april 1999.

Medlemmerne af det rådgivende udvalg varetager formandskabet for udvalget på skift for seks måneder ad gangen.

3. Formanden udpeger ligeledes, ved begyndelsen af sin embedsperiode, reservemedlemmer til det rådgivende udvalg, dvs. et medlem for hver politisk gruppe, som ikke er repræsenteret i det rådgivende udvalg.

Fremsættes der påstand om, at denne adfærdskodeks er blevet overtrådt af et medlem af en politisk gruppe, som ikke er repræsenteret i det rådgivende udvalg, bliver det relevante reservemedlem det sjette fuldgyldige medlem af det rådgivende udvalg i forbindelse med behandlingen af den påståede overtrædelse.

4. Det rådgivende udvalg giver, i fortrolighed og inden for en frist på 30 kalenderdage, ethvert medlem, som anmoder herom, retningslinjer for fortolkningen og anvendelsen af bestemmelserne i denne adfærdskodeks. Medlemmet har ret til at forlade sig på disse retningslinjer.

Efter anmodning fra formanden vurderer det rådgivende udvalg ligeledes påståede tilfælde af overtrædelser af denne adfærdskodeks og rådgiver formanden om, hvilke foranstaltninger der eventuelt skal træffes.

5. Det rådgivende udvalg kan, efter høring af formanden, anmode om rådgivning fra eksterne eksperter.

6. Gruppen offentliggør en årlig rapport om sine aktiviteter.

Artikel 8

Procedure i tilfælde af eventuelle overtrædelser af adfærdskodeksen

1. Når der er grund til at formode, at et medlem af Europa-Parlamentet kan have overtrådt denne adfærdskodeks, kan formanden forelægge sagen for det rådgivende udvalg.

2. Det rådgivende udvalg undersøger omstændighederne omkring den påståede overtrædelse og kan i den forbindelse høre det pågældende medlem. Det formulerer på grundlag af sine konklusioner en henstilling til formanden om en eventuel afgørelse.

3. Konkluderer formanden under hensyntagen til denne henstilling, at det pågældende medlem har overtrådt adfærdskodeksen, træffer han efter høring af medlemmet en begrundet afgørelse om fastsættelse af en sanktion og underretter medlemmet herom.

Den pålagte sanktion kan omfatte en eller flere af de forholdsregler, der er opregnet i forretningsordenens artikel 153, stk. 3.

4. Det pågældende medlem har adgang til de interne klagemuligheder, der er defineret i forretningsordenens artikel 154.

5. Efter udløbet af de frister, der er fastsat i forretningsordenens artikel 154, bekendtgøres enhver form for sanktion, der pålægges et medlem, på plenarmødet af formanden og offentliggøres på et synligt sted på Parlamentets websted i resten af valgperioden.

Artikel 9

Gennemførelse

Præsidiet vedtager gennemførelsesbestemmelser til denne adfærdskodeks, herunder en kontrolprocedure, og foretager om nødvendigt en ajourføring af de beløb, der er angivet i artikel 4 og 5.

Præsidiet kan stille forslag om revision af denne adfærdskodeks.

BILAG II

Afvikling af spørgetiden, jf. artikel 116

A. Retningslinjer

1. Spørgsmål kan kun stilles, hvis de

– er kortfattede og således formuleret, at de giver mulighed for en kort besvarelse

– henhører under deres adressaters kompetence- og ansvarsområde, og er af almen interesse

– navnlig, for så vidt angår spørgsmål specifikt rettet til Rådet, vedrører udøvelsen af dets funktioner bestående i at formulere, koordinere og gennemføre Unionens politikker, vedrører dets beføjelser i forbindelse med udnævnelsesprocedurer eller vedrører Unionens institutioners, organers, kontorers og agenturers virke eller en revision af traktaterne

– ikke kræver større forstudier eller efterforskning for den pågældende institution

– er klart formuleret og henviser til et konkret punkt

– ikke indeholder påstande eller vurderinger

– ikke vedrører rent personlige anliggender

– ikke har til formål at fremskaffe dokumenter eller statistiske oplysninger

– er formuleret som spørgsmål.

2. Et spørgsmål kan ikke stilles, hvis det vedrører et emne, der allerede er opført på dagsordenen til forhandling med deltagelse af den pågældende institution, eller hvis det vedrører Rådets udøvelse af den lovgivende funktion og budgetfunktionen som omhandlet i artikel 16, stk. 1, første punktum, i traktaten om Den Europæiske Union.

3. Et spørgsmål afvises, hvis et identisk eller tilsvarende spørgsmål har været stillet og er blevet besvaret inden for de seneste tre måneder, eller for så vidt det blot søger sådanne oplysninger om opfølgningen af en specifik parlamentsbeslutning, som Kommissionen allerede har givet i en skriftlig opfølgningsmeddelelse, medmindre der er indtruffet nye begivenheder, eller spørgeren ønsker yderligere oplysninger. I førstnævnte fald modtager spørgeren en kopi af spørgsmålet og svaret.

Tillægsspørgsmål

4. Ethvert medlem kan følge op på svaret med et tillægsspørgsmål til ethvert spørgsmål. Medlemmet kan højst stille to tillægsspørgsmål.

5. De i disse retningslinjer fastsatte betingelser for at stille spørgsmål gælder også for tillægsspørgsmål.

6. Formanden afgør, om tillægsspørgsmål kan stilles, og begrænser antallet, således at hvert medlem, der har stillet et spørgsmål, kan få svar på det.

Selv om et tillægsspørgsmål opfylder ovennævnte betingelser, er formanden ikke forpligtet til at tillade, at det stilles

a) hvis det kan hindre spørgetidens normale afvikling, eller

b) hvis hovedspørgsmålet, som tillægsspørgsmålet refererer til, allerede er tilstrækkeligt belyst gennem andre tillægsspørgsmål, eller

c) hvis tillægsspørgsmålet ikke har umiddelbar sammenhæng med hovedspørgsmålet.

Besvarelse af spørgsmål

7. Den pågældende institution sørger for, at besvarelserne er kortfattede og vedrører spørgsmålets emne.

8. Hvis indholdet af de pågældende spørgsmål tillader det, kan formanden efter at have rådført sig med spørgerne træffe afgørelse om, at den pågældende institution skal besvare spørgsmålene under ét.

9. Spørgsmål kan kun besvares, når spørgeren er til stede eller skriftligt før spørgetiden har meddelt formanden, hvem der er vedkommendes stedfortræder.

10. Er hverken spørgeren eller stedfortræderen til stede, bortfalder spørgsmålet.

11. Hvis et medlem stiller et spørgsmål, men hverken medlemmet eller stedfortræderen er til stede i spørgetiden, minder formanden skriftligt medlemmet om, at den pågældende eller en stedfortræder skal være til stede. Har formanden sendt en sådan skrivelse tre gange i 12 på hinanden følgende måneder, mister medlemmet retten til at stille spørgsmål i spørgetiden i en periode på seks måneder.

12. Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke kan besvares, besvares efter artikel 117, stk. 4, første afsnit, medmindre forespørgeren anmoder om, at artikel 117, stk. 3, anvendes.

13. For skriftlig besvarelse gælder reglerne i artikel 117, stk. 3 og 5.

Tidsfrister

14. Spørgsmål indgives til formanden mindst en uge før spørgetidens begyndelse. Spørgsmål, der ikke er indgivet inden for denne tidsfrist, kan behandles i spørgetiden, hvis den pågældende institution er indforstået hermed.

De spørgsmål, som kan stilles, omdeles til medlemmerne og fremsendes til de pågældende institutioner.

B. Henstillinger

(Uddrag af Parlamentets beslutning af 13. november 1986)

Europa-Parlamentet,

1. ser gerne, at der foretages en strengere gennemførelse af retningslinjerne for spørgetiden i henhold til forretningsordenens artikel 43[27], og i særdeleshed punkt 1 i retningslinjerne om antagelighed;

2. henstiller, at de beføjelser, som Parlamentets formand i henhold til forretningsordenens artikel 43, stk. 3[28], har til at foretage emneopdeling af spørgsmål til spørgetiden, anvendes hyppigere, men mener, at kun spørgsmålene i den første halvdel af listen over spørgsmål, som er indgivet til en given mødeperiode, bør underkastes en sådan emneopdeling;

[27]Nu artikel 116.
[28]Nu artikel 116, stk. 3.

3. henstiller med hensyn til tillægsspørgsmål, at formanden som almen regel giver tilladelse til ét tillægsspørgsmål fra spørgeren og ét eller højst to tillægsspørgsmål fra medlemmer, som helst skal høre til en anden politisk gruppe og/eller medlemsstat end forfatteren til hovedspørgsmålet; minder om, at tillægsspørgsmål skal være kortfattede og formuleret som spørgsmål, og foreslår, at de højst kan vare 30 sekunder;

4. opfordrer Kommissionen og Rådet til i overensstemmelse med punkt 7 i retningslinjerne at sikre, at besvarelserne er kortfattede og vedrører spørgsmålets emne.

BILAG III

Retningslinjer for forespørgsler til skriftlig besvarelse efter artikel 117 og 118

1. Forespørgsler til skriftlig besvarelse

   – skal tydeligt angive hvem forespørgslen skal fremsendes til gennem de sædvanlige interinstitutionelle kanaler

   – skal henhøre under adressaternes kompetence- og ansvarsområde og være af almen interesse

   – skal være kortfattede og indeholde et forståeligt spørgsmål

   – må ikke indeholde stødende sprogbrug

   – må ikke vedrøre rent personlige anliggender.

2. Hvis en forespørgsel ikke er i overensstemmelse med disse retningslinjer, rådgiver sekretariatet forespørgeren om, hvordan forespørgslen kan formuleres for at kunne stilles.

3. Hvis en identisk eller tilsvarende forespørgsel har været stillet og er blevet besvaret inden for de seneste seks måneder, eller for så vidt en forespørgsel blot søger sådanne oplysninger om opfølgningen af en specifik parlamentsbeslutning, som Kommissionen allerede har givet i en skriftlig opfølgningsmeddelelse, sender sekretariatet en kopi af den tidligere forespørgsel og svaret til forespørgeren. Den fornyede forespørgsel fremsendes ikke til adressaterne, medmindre forespørgeren henviser til nye væsentlige begivenheder eller ønsker yderligere oplysninger.

4. Hvis en forespørgsel har til formål at fremskaffe faktiske eller statistiske oplysninger, som allerede er tilgængelige for Parlamentets bibliotek, underretter biblioteket medlemmet, der herefter kan tage forespørgslen tilbage.

5. Forespørgsler om indbyrdes forbundne anliggender kan besvares under ét.

BILAG IV

Retningslinjer og generelle kriterier for valg af de emner, der skal behandles under debatten om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, jf. artikel 122

Prioritetskriterier

1. Der gives prioritet til beslutningsforslag, der giver udtryk for Parlamentets mening over for Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, andre stater eller internationale organer forud for en bebudet begivenhed, dersom den eneste mødeperiode i Parlamentet, hvor vedtagelsen kan finde sted i tide, er den igangværende mødeperiode.

2. Beslutningsforslag må højst indeholde 500 ord.

3. Emner, der vedrører Den Europæiske Unions beføjelser i henhold til traktaterne, betragtes som havende prioritet, dersom de er af væsentlig betydning.

4. Antallet af udvalgte emner bør ikke være større, end at der kan foregå en rimelig drøftelse i forhold til emnernes betydning, og bør ikke overstige tre, heri medregnet underpunkter.

Gennemførelsesbestemmelser

5. Prioritetskriterierne for opstilling af listen over emner, der skal behandles under debatten om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet, meddeles Parlamentet og de politiske grupper.

Begrænsning og fordeling af taletiden

6. For bedre at udnytte den tid, der er til rådighed, træffer Parlamentets formand, efter at have rådført sig med gruppeformændene, aftale med Rådet og Kommissionen om en begrænsning af taletiden i forbindelse med deres eventuelle indlæg under debatten om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet.

Frist for ændringsforslag

7. Fristen for ændringsforslag fastsættes således, at der mellem omdelingen af ændringsforslagene på de officielle sprog og beslutningernes behandlingstidspunkt er tilstrækkelig tid til, at medlemmerne og de politiske grupper kan behandle ændringsforslagene på rimelig vis.

BILAG V

udgået

BILAG VI

Procedure for behandling og vedtagelse af afgørelser om decharge

Artikel 1

Dokumenter

1. Følgende dokumenter trykkes og omdeles:

   a) forvaltningsregnskab, analyse af den økonomiske forvaltning og balancen, som fremsendes af Kommissionen

   b) Revisionsrettens årsberetning og særberetninger ledsaget af institutionernes svar

   c) Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

   d) Rådets henstilling.

2. Disse dokumenter henvises til det korresponderende udvalg. Alle berørte udvalg kan afgive udtalelse.

3. Formanden fastsætter en frist, inden for hvilken de udvalg, der vil afgive udtalelse, skal sende denne til det korresponderende udvalg.

Artikel 2

Behandling af betænkning

1. Parlamentet behandler en betænkning fra det korresponderende udvalg om decharge senest den 30. april året efter vedtagelsen af Revisionsrettens årsberetning i overensstemmelse med finansforordningen.

2. Bestemmelserne i forretningsordenen om ændringsforslag og afstemning finder anvendelse, medmindre andet fastsættes i dette bilag.

Artikel 3

Betænkningens indhold

1. Det korresponderende udvalgs betænkning om decharge omfatter:

   a) et forslag til afgørelse om meddelelse af decharge eller om udsættelse af afgørelsen om decharge (afstemning i mødeperioden i april) eller et forslag til afgørelse om meddelelse eller nægtelse af decharge (afstemning i mødeperioden i oktober)

   b) et forslag til afgørelse om afslutning af regnskaberne for alle EU's indtægter, udgifter, aktiver og passiver

   c) et forslag til beslutning med bemærkningerne til det i litra a) omhandlede forslag til afgørelse, der indeholder såvel en vurdering af Kommissionens gennemførelse af budgettet i det forløbne regnskabsår som bemærkninger til den fremtidige gennemførelse af udgifterne

d) et bilag med en oversigt over de dokumenter, der er modtaget fra Kommissionen, og de dokumenter, Kommissionen er blevet anmodet om, men som ikke er modtaget

e) udtalelserne fra de berørte udvalg.

2. Foreslår det korresponderende udvalg, at afgørelsen om decharge udsættes, anføres endvidere i det hertil hørende beslutningsforslag navnlig:

a) grundene til udsættelsen

b) de yderligere foranstaltninger, Kommissionen forventes at træffe, samt fristen herfor og

c) de dokumenter, der skal forelægges, for at Parlamentet kan træffe afgørelse med fuldt kendskab til de faktiske omstændigheder.

Artikel 4

Behandling og afstemning i Parlamentet

1. Enhver betænkning om decharge fra det korresponderende udvalg opføres på dagsordenen for den første mødeperiode efter dens indgivelse.

2. Der kan kun stilles ændringsforslag til forslaget til beslutning, jf. artikel 3, stk. 1, litra c).

3. Afstemningen om forslagene til afgørelse og forslaget til beslutning sker i den rækkefølge, der fremgår af artikel 3, medmindre andet er fastsat i artikel 5.

4. Parlamentet træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer, jf. artikel 231 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 5

Mulige procedurer

1. Afstemning i mødeperioden i april

I første omgang indeholder betænkningen om decharge forslag til afgørelse om meddelelse af decharge eller om udsættelse af afgørelsen om decharge.

a) Opnår et forslag om meddelelse af decharge flertal, er der hermed meddelt decharge. Dette indebærer samtidig afslutning af regnskaberne.

Opnår et forslag om meddelelse af decharge ikke flertal, anses afgørelsen om decharge for udsat, og det korresponderende udvalg forelægger i løbet af seks måneder en ny betænkning med forslag om meddelelse eller nægtelse af decharge.

b) Vedtages et forslag om udsættelse af afgørelsen om decharge, forelægger det korresponderende udvalg i løbet af seks måneder en ny betænkning med forslag om meddelelse eller nægtelse af decharge. I så fald udsættes afslutningen af regnskaberne også, og der forelægges et nyt forslag sammen med den nye betænkning.

Opnår et forslag om udsættelse af afgørelsen om decharge ikke flertal, anses decharge for meddelt. I så fald indebærer afgørelsen også afslutning af regnskaberne. Forslaget til beslutning kan stadig sættes under afstemning.

2. Afstemning i mødeperioden i oktober

I anden omgang indeholder betænkningen om decharge forslag om meddelelse eller nægtelse af decharge.

a) Opnår et forslag om meddelelse af decharge flertal, er der hermed meddelt decharge. Dette indebærer samtidig afslutning af regnskaberne.

Opnår et forslag om meddelelse af decharge ikke flertal, betragtes dette som nægtelse af decharge. Der forelægges et formelt forslag om afslutning af regnskaberne for det pågældende år i en senere mødeperiode, hvor Kommissionen også anmodes om at afgive en redegørelse.

b) Opnår et forslag om nægtelse af decharge flertal, forelægges der et formelt forslag om afslutning af regnskaberne for det pågældende år i en senere mødeperiode, hvor Kommissionen også anmodes om at afgive en redegørelse.

Opnår et forslag om nægtelse af decharge ikke flertal, anses decharge for meddelt. I så fald indebærer afgørelsen også afslutning af regnskaberne. Forslaget til beslutning kan stadig sættes under afstemning.

3. Indeholder forslaget til beslutning eller forslaget om afslutning af regnskaberne bestemmelser, som er i modstrid med Parlamentets afstemning om decharge, kan formanden efter at have hørt det korresponderende udvalgs formand udsætte afstemningen og fastsætte en ny frist for ændringsforslag.

Artikel 6

Gennemførelse af afgørelsen om decharge

1. Formanden fremsender enhver afgørelse og beslutning vedtaget af Parlamentet i henhold til artikel 3 til Kommissionen og til hver af de andre institutioner og drager omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, L-udgaven.

2. Det korresponderende udvalg aflægger mindst én gang årligt beretning til Parlamentet om de foranstaltninger, som institutionerne har truffet som reaktion på bemærkningerne til afgørelserne om decharge og de øvrige bemærkninger i Parlamentets beslutninger om gennemførelsen af udgifter.

3. På grundlag af en betænkning fra det udvalg, der er kompetent med hensyn til budgetkontrol, kan Parlamentets formand på dettes vegne i henhold til artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde indbringe et søgsmål for Den Europæiske Unions Domstol mod en given institution for at have undladt at gennemføre forpligtelser, der fremgår af bemærkningerne til afgørelsen om decharge eller af de øvrige beslutninger om gennemførelsen af udgifter.

BILAG VII

De stående udvalgs sagsområder[29]

I. Udenrigsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP). Udvalget bistås i denne sammenhæng af et underudvalg om sikkerhed og forsvar

2. forbindelserne med de øvrige EU-institutioner og -organer, FN og øvrige internationale organisationer og interparlamentariske forsamlinger om spørgsmål, der henhører under dets sagsområde

3. styrkelse af de politiske forbindelser med tredjelande, i særdeleshed landene i umiddelbar nærhed af Unionen, i form af større samarbejds- og bistandsprogrammer eller internationale aftaler som f.eks. associerings- og partnerskabsaftaler

4. indledning, overvågning og afslutning af forhandlinger om europæiske staters tiltrædelse af Den Europæiske Union

5. spørgsmål vedrørende menneskerettigheder, beskyttelse af mindretal og fremme af demokratiske værdier i tredjelande. I denne sammenhæng bistås udvalget af et underudvalg om menneskerettigheder. Med forbehold af de relevante bestemmelser indbydes medlemmer fra andre udvalg og organer med ansvar inden for dette område til at deltage i underudvalgets møder.

Udvalget sikrer samordning af arbejdet i de blandede parlamentariske udvalg og parlamentariske samarbejdsudvalg samt interparlamentariske delegationer, ad hoc-delegationer og valgobservationsmissioner, når spørgsmålene henhører under dets sagsområde.

II. Udviklingsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fremme, gennemførelse og overvågning af Den Europæiske Unions politik for udviklingssamarbejde, herunder især:

   a) politisk dialog med udviklingslandene, bilateralt og i de kompetente internationale organisationer og interparlamentariske fora

   b) bistand til og samarbejdsaftaler med udviklingslande

   c) fremme af de demokratiske værdier, god regeringsførelse og menneskerettigheder i udviklingslandene

2. spørgsmål vedrørende AVS-EU-partnerskabsaftalen og forbindelserne med de kompetente organer

3. Parlamentets deltagelse i valgobservationsopgaver, om nødvendigt i samarbejde med andre kompetente udvalg og delegationer.

[29] Vedtaget ved Parlamentets afgørelse af 29. januar 2004.

Udvalget samordner arbejdet i de interparlamentariske delegationer og ad hoc-delegationer, når spørgsmålene henhører under dets sagsområde.

III. Udvalget om International Handel

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

Spørgsmål vedrørende fastlæggelse og gennemførelse af EU's fælles handelspolitik og eksterne økonomiske forbindelser, navnlig:

1. finansielle, økonomiske og handelsmæssige forbindelser med tredjelande og regionale organisationer

2. foranstaltninger vedrørende teknisk harmonisering eller standardisering på områder omfattet af folkeretlige instrumenter

3. forbindelserne med de relevante internationale organisationer og med organisationer, der arbejder for regional økonomisk og handelsmæssig integration uden for Unionen

4. forbindelserne med WTO, herunder dets parlamentariske dimension.

Udvalget har forbindelse med de kompetente interparlamentariske delegationer og ad hoc-delegationer med hensyn til de økonomiske og handelsmæssige aspekter af forbindelserne med tredjelande.

IV. Budgetudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den flerårige finansielle ramme for Unionens indtægter og udgifter og Unionens ordning med egne indtægter

2. Parlamentets budgetmæssige prærogativer, dvs. Unionens budget samt forhandling om og gennemførelse af interinstitutionelle aftaler inden for dette område

3. Parlamentets overslag i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i forretningsordenen

4. de decentraliserede organers budget

5. Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter

6. opførelse på budgettet af Den Europæiske Udviklingsfond, uden at dette berører de beføjelser, der er tillagt det udvalg, som er kompetent med hensyn til AVS-EU-partnerskabsaftalen

7. de finansielle virkninger af alle EU-retsakter og deres forenelighed med den flerårige finansielle ramme, uden at dette berører de relevante udvalgs kompetence

8. opfølgning og evaluering af gennemførelsen af det løbende budget, jf. dog forretningsordenens artikel 78, stk. 1, bevillingsoverførsler, procedurer vedrørende stillingsfortegnelserne, driftsbevillinger og udtalelser vedrørende bygningsprojekter med betydelige finansielle virkninger

9. finansforordningen, bortset fra spørgsmål vedrørende gennemførelse og forvaltning af samt kontrol med budgettet.

V. Budgetkontroludvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. kontrol med gennemførelsen af Unionens budget og af Den Europæiske Udviklingsfond samt de dechargeafgørelser, Parlamentet skal træffe, herunder den interne dechargeprocedure, og alle andre foranstaltninger, der træffes i forbindelse med eller til iværksættelse af disse afgørelser

2. regnskabsafslutning, regnskabsaflæggelse og revision af regnskaber og balancer for Unionen, dennes institutioner og alle organer, der finansieres af den, herunder opgørelse af de bevillinger, som skal fremføres, og af saldiene

3. kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter

4. overvågning af omkostningseffektiviteten af de forskellige former for EU-finansiering i forbindelse med gennemførelsen af Unionens politikker

5. behandling af svig og uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget og foranstaltninger med henblik på at forhindre og retsforfølge sådanne sager samt beskyttelse af EU's finansielle interesser generelt

6. forbindelserne med Revisionsretten, udnævnelse af Rettens medlemmer og behandling af dens beretninger

7. finansforordningen for så vidt angår gennemførelse og forvaltning af samt kontrol med budgettet.

VI. Økonomi- og Valutaudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Unionens økonomiske og monetære politik, Den Økonomiske og Monetære Unions funktion samt det europæiske monetære og finansielle system (herunder forbindelserne med de relevante institutioner og organisationer)

2. fri bevægelighed for kapital og betalinger (betalinger på tværs af grænserne, fælles betalingsområde, betalingsbalance, kapitalbevægelser og låne- og udlånspolitik, kontrol med kapitalbevægelser fra tredjelande, foranstaltninger til fremme af Den Europæiske Unions kapitaludførsel)

3. det internationale monetære og finansielle system (herunder forbindelserne med finansielle og monetære institutioner og organisationer)

4. reglerne om konkurrence og statsstøtte eller offentlig støtte

5. fiskale bestemmelser

6. regulering af og kontrol med finansielle tjenesteydelser, institutioner og markeder, herunder finansiel rapportering, revision, regnskabsregler, selskabsstyring og andre selskabsretlige anliggender, der specifikt drejer sig om finansielle tjenesteydelser.

VII. Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. beskæftigelsespolitik og alle aspekter af social- og arbejdsmarkedspolitik såsom arbejdsvilkår, social sikring og social beskyttelse

2. foranstaltninger vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen

3. Den Europæiske Socialfond

4. erhvervsuddannelsespolitik, herunder faglige kvalifikationer

5. arbejdstagernes og pensionisternes fri bevægelighed

6. arbejdsmarkedsdialogen

7. enhver form for forskelsbehandling på arbejdspladsen og arbejdsmarkedet med undtagelse af forskelsbehandling på grund af køn

8. forbindelserne med:

   – Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop)

   – Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene

   – Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut

   – Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur

   samt forbindelserne med andre relevante EU-organer og internationale organisationer.

VIII. Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. miljøpolitik og miljøbeskyttelsesforanstaltninger, herunder især vedrørende:

   a) luft-, jord- og vandforurening, affaldshåndtering og genvinding, farlige stoffer og præparater, støjniveauer, klimaforandring og beskyttelse af den biologiske mangfoldighed

   b) bæredygtig udvikling

   c) internationale og regionale foranstaltninger og aftaler med henblik på miljøbeskyttelse

   d) afhjælpning af miljøskader

   e) civilbeskyttelse

   f) Det Europæiske Miljøagentur

   g) Det Europæiske Kemikalieagentur

2. folkesundhed, herunder især:

   a) programmer og specifikke aktioner inden for folkesundhed

   b) lægemidler og kosmetiske produkter

   c) sundhedsaspekterne af bioterrorisme

d) Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme

3. fødevaresikkerhed, herunder især:

a) fødevarers mærkning og sikkerhed

b) veterinærlovgivning om beskyttelse mod sundhedsrisici for mennesker; sundhedskontrol af fødevarer og fødevareproduktionssystemer

c) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og Det Europæiske Fødevare- og Veterinærkontor.

IX. Udvalget om Industri, Forskning og Energi

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Unionens industripolitik og anvendelsen af nye teknologier, herunder foranstaltninger vedrørende små og mellemstore virksomheder

2. Unionens forskningspolitik, herunder udbredelse og udnyttelse af forskningsresultater

3. rumpolitik

4. aktiviteterne inden for Det Fælles Forskningscenter og Centralbureauet for Kernefysiske Målinger, JET, ITER og andre projekter inden for samme område

5. EU-foranstaltninger vedrørende energipolitik i almindelighed, forsyningssikkerhed og energieffektivitet, herunder etablering og udvikling af transeuropæiske net i energiinfrastruktursektoren

6. Euratom-traktaten og Euratoms Forsyningsagentur, nuklear sikkerhed, nedlukning og bortskaffelse af affald i den nukleare sektor

7. informationssamfundet og informationsteknologi, herunder etablering og udvikling af transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur.

X. Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. koordinering på EU-plan af national lovgivning vedrørende det indre marked og toldunionen, særlig:

a) fri varebevægelser, herunder harmonisering af tekniske standarder

b) etableringsretten

c) fri udveksling af tjenesteydelser, bortset fra finansielle tjenesteydelser og posttjenester

2. foranstaltninger med henblik på at identificere og fjerne potentielle hindringer for det indre markeds funktion

3. fremme og beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser i forbindelse med etableringen af det indre marked, dog med undtagelse af spørgsmål vedrørende folkesundhed og fødevaresikkerhed.

XI. Transport- og Turismeudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. udvikling af en fælles politik for transport ad jernbane, veje og indre vandveje samt skibs- og luftfart, særlig:

   a) fælles regler for transport inden for Den Europæiske Union

   b) etablering og udvikling af transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet

   c) levering af transporttjenesteydelser og forbindelser med tredjelande på transportområdet

   d) transportsikkerhed

   e) forbindelser med internationale transportorganisationer

2. posttjenester

3. turisme.

XII. Regionaludviklingsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

Regional- og samhørighedspolitik, herunder især:

a) Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og de øvrige instrumenter inden for Unionens regionalpolitik

b) evaluering af andre EU-politikkers indvirkning på den økonomiske og sociale samhørighed

c) koordinering af Unionens strukturelle instrumenter

d) regioner i EU's yderste periferi og øområder samt samarbejde på tværs af grænserne og mellem regionerne

e) forbindelserne til Regionsudvalget, interregionale samarbejdsorganisationer og lokale og regionale myndigheder.

XIII. Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den fælles landbrugspolitiks funktion og udvikling

2. udvikling af landdistrikter, herunder aktiviteterne i forbindelse med de relevante finansielle instrumenter

3. lovgivning om

   a) dyre- og plantesundhed samt foderstoffer, forudsat af de pågældende foranstaltninger ikke sigter på beskyttelse mod sundhedsrisici for mennesker

   b) dyrs opdræt og velfærd

4. forbedring af landbrugsvarernes kvalitet

5. forsyning med landbrugsråvarer

6. EF-Sortsmyndigheden

7. skovbrug.

XIV. Fiskeriudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den fælles fiskeripolitiks funktion og udvikling samt dens forvaltning

2. bevarelse af fiskeressourcerne

3. den fælles markedsordning for fiskeriprodukter

4. strukturpolitikken inden for fiskeri og akvakultur, herunder de finansielle styringsinstrumenter for fiskeriet

5. internationale fiskeriaftaler.

XV. Kultur- og Uddannelsesudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Den Europæiske Unions kulturelle aspekter, især:

   a) forbedring af kendskabet til og udbredelse af kulturen

   b) beskyttelse og fremme af den kulturelle og sproglige mangfoldighed

   c) bevarelse og beskyttelse af kulturarven, de kulturelle udvekslinger og den kunstneriske skaben

2. EU's uddannelsespolitik, herunder området for europæiske højere uddannelser, fremme af Europaskolesystemet og livslang uddannelse

3. audiovisuel politik og de kulturelle og uddannelsesmæssige aspekter af informationssamfundet

4. ungdomspolitik samt udvikling af en sports- og fritidspolitik

5. informations- og mediepolitik

6. samarbejde med tredjelande på områderne kultur og uddannelse og forbindelserne med de relevante internationale organisationer og institutioner.

XVI. Retsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fortolkning og anvendelse af EU-retten, EU-retsakternes overensstemmelse med den primære ret, navnlig valget af retsgrundlag og overholdelsen af nærheds- og proportionalitetsprincipperne

2. fortolkning og anvendelse af folkeretten i det omfang, den vedrører Den Europæiske Union

3. forenkling af EU-lovgivningen, navnlig forslag til retsakter med henblik på officiel kodifikation heraf

4. retlig beskyttelse af Parlamentets rettigheder og prærogativer, herunder ved Parlamentets deltagelse i sager ved Den Europæiske Unions Domstol og Retten i Første Instans

5. EU-retsakter, der påvirker den enkelte medlemsstats retsorden, navnlig inden for:

   a) civil- og handelsret

   b) selskabsret

   c) intellektuel ejendomsret

   d) procesret

6. foranstaltninger vedrørende retligt og administrativt samarbejde i civilretlige spørgsmål

7. miljøansvar og sanktioner over for miljøkriminalitet

8. etiske spørgsmål i forbindelse med nye teknologier, under inddragelse af de relevante udvalg efter proceduren med associerede udvalg

9. statutten for medlemmerne og Den Europæiske Unions personalevedtægt

10. spørgsmål vedrørende medlemmernes privilegier og immuniteter og prøvelse af medlemmernes mandater

11. Den Europæiske Unions Domstols organisation og statut

12. Harmoniseringskontoret for det Indre Marked.

XVII. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. beskyttelse af borgernes rettigheder, menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder på Den Europæiske Unions område, herunder beskyttelse af mindretal, som fastslået i traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

2. de nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af enhver form for forskelsbehandling med undtagelse af forskelsbehandling på grund af køn og forskelsbehandling, der finder sted på arbejdspladsen og arbejdsmarkedet

3. lovgivning om gennemsigtighed og beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger

4. indførelse og udvikling af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, herunder især:

   a) foranstaltninger vedrørende personers indrejse og bevægelser, asyl og migration

   b) foranstaltninger vedrørende integreret forvaltning af de ydre grænser

   c) foranstaltninger vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager

5. Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug og Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Europol, Eurojust, Cepol og andre organer og agenturer inden for samme område

6. fastslåelse af, at der er en klar fare for, at en medlemsstat groft overtræder principper, som medlemsstaterne har til fælles.

XVIII. Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. de institutionelle aspekter af den europæiske integrationsproces, navnlig inden for rammerne af forberedelsen og afviklingen af konventer og regeringskonferencer

2. gennemførelse af EU-traktaten og vurdering af, hvorledes den fungerer

3. de institutionelle følger af forhandlinger om udvidelse af Den Europæiske Union

4. interinstitutionelle forbindelser, herunder efterprøvelse af interinstitutionelle aftaler, jf. forretningsordenens artikel 127, stk. 2, med henblik på vedtagelse på plenarmødet

5. en ensartet valgmåde

6. politiske partier på europæisk plan, uden at dette berører Præsidiets beføjelser

7. fastslåelse af, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder principper, som medlemsstaterne har til fælles

8. fortolkning og anvendelse af forretningsordenen og forslag til ændringer heraf.

XIX. Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fastlæggelse, fremme og beskyttelse af kvinders rettigheder i Unionen og hertil knyttede EU-foranstaltninger

2. fremme af kvinders rettigheder i tredjelande

3. ligestillingspolitik, herunder ligestilling mellem mænd og kvinder med hensyn til mulighederne på arbejdsmarkedet og lige behandling på arbejdet

4. fjernelse af enhver form for forskelsbehandling på grund af køn

5. gennemførelse og videreudvikling af politikken med generel hensyntagen til kønsaspektet ("gender mainstreaming") i alle sektorer

6. opfølgning og gennemførelse af internationale aftaler og konventioner af betydning for kvinders rettigheder

7. informationspolitik vedrørende kvinder.

XX. Udvalget for Andragender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. andragender

2. forbindelserne med Den Europæiske Ombudsmand.

BILAG VIII

Fortrolige og følsomme dokumenter og oplysninger

A. Behandling af fortrolige dokumenter, der fremsendes til Parlamentet

Procedure for behandling af fortrolige dokumenter, der fremsendes til Parlamentet[30]

1. Ved fortrolige dokumenter forstås dokumenter og oplysninger, som kan undtages fra aktindsigt i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001, og følsomme dokumenter, jf. forordningens artikel 9.

Rejses der af en af institutionerne tvivl om, hvorvidt dokumenter, Parlamentet har modtaget, er fortrolige, forelægges spørgsmålet for det interinstitutionelle udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Når fortrolige dokumenter fremsendes til Parlamentet under forbehold af, at de behandles fortroligt, er formanden for det kompetente udvalg forpligtet til at anvende den i nr. 3 omhandlede fortrolighedsprocedure.

2. Ethvert af Parlamentets udvalg kan efter skriftlig eller mundtlig anmodning fra et af dets medlemmer anvende fortrolighedsproceduren i forbindelse med nærmere angivne oplysninger eller dokumenter. Der kræves et flertal på 2/3 af de tilstedeværende medlemmers stemmer for at vedtage anvendelse af fortrolighedsproceduren.

3. Har udvalgets formand erklæret, at fortrolighedsproceduren skal anvendes, kan kun udvalgets medlemmer samt et stærkt begrænset antal tjenestemænd og sagkyndige, der på forhånd er udpeget af formanden, overvære forhandlingen.

Dokumenterne, der skal være nummererede, omdeles ved mødets begyndelse og indsamles ved dets afslutning. Der kan ikke tages notater eller fotokopier.

I protokollen fra mødet omtales ingen enkeltheder fra behandlingen af det punkt, som er behandlet fortroligt. Kun en eventuel afgørelse kan nævnes i protokollen.

4. Tre medlemmer af det udvalg, som har indledt proceduren, kan anmode om at få undersøgt, om der er sket brud på tavshedspligten, og dette opføres på dagsordenen. Et flertal af udvalgets medlemmer kan vedtage, at behandling af brud på tavshedspligten opføres på dagsordenen for det første møde, efter at udvalgsformanden har modtaget anmodningen.

5. Sanktioner: i tilfælde af overtrædelser følger udvalgsformanden procedurerne i artikel 9, stk.2, artikel 152, 153 og 154.

[30]Vedtaget ved Parlamentets afgørelse af 15. februar 1989 og ændret ved dets afgørelse af 13. november 2001.

B. Parlamentets adgang til følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område

Interinstitutionel aftale af 20. november 2002 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område[31]

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET HAR -

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union skal Rådets formandskab høre Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og påse, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. Det hedder endvidere i artiklen, at Rådets formandskab og Kommissionen regelmæssigt skal underrette Europa-Parlamentet om udviklingen i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der bør indføres en mekanisme for at sikre, at disse principper gennemføres inden for dette område.

(2) Visse højt klassificerede oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område er af speciel karakter og har et meget følsomt indhold, og der bør derfor indføres særlige regler for behandling af dokumenter, der indeholder sådanne oplysninger.

(3) I henhold til artikel 9, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter[32] informerer Rådet Europa-Parlamentet om følsomme dokumenter som defineret i artikel 9, stk. 1, i denne forordning i overensstemmelse med aftale herom mellem institutionerne.

(4) I de fleste medlemsstater er videregivelse og behandling af klassificerede oplysninger mellem regeringer og nationale parlamenter omfattet af særlige mekanismer. Denne interinstitutionelle aftale bør bevirke, at Europa-Parlamentet får en behandling, der er inspireret af bedste praksis i medlemsstaterne –

INDGÅET FØLGENDE INTERINSTITUTIONELLE AFTALE:

1. Anvendelsesområde

1.1. Denne interinstitutionelle aftale omhandler Europa-Parlamentets adgang til følsomme oplysninger, dvs. sikkerheds- og forsvarspolitiske oplysninger i Rådets besiddelse, der er klassificeret som "TRÈS SECRET"/"TOP SECRET", "SECRET" eller "CONFIDENTIEL", uanset deres oprindelse eller medium, eller om de er færdigfremstillede, samt behandling af således klassificerede dokumenter.

1.2. Oplysninger, der stammer fra et tredjeland eller en international organisation, videregives med det pågældende lands eller den pågældende organisations samtykke.

Hvis oplysninger, der stammer fra en medlemsstat, sendes til Rådet uden andre udtrykkelige begrænsninger med hensyn til videregivelse til andre institutioner end deres klassificering, finder bestemmelserne i punkt 2 og 3 i denne interinstitutionelle aftale anvendelse. I andre tilfælde videregives sådanne oplysninger med den pågældende medlemsstats samtykke.

Hvis der gives afslag på videregivelse af oplysninger, der stammer fra et tredjeland, en international organisation eller en medlemsstat, skal Rådet give en begrundelse.

[31]EFT C 298 af 30.11.2002, s. 1.
[32]EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

1.3. Anvendelsen af bestemmelserne i denne interinstitutionelle aftale skal ske i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse, og berører ikke afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF truffet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse[33] og berører ikke eksisterende ordninger, navnlig den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren[34].

2. Almindelige bestemmelser

2.1. De to institutioner handler i overensstemmelse med deres gensidige forpligtelse til loyalt samarbejde på et grundlag af gensidig tillid og i overensstemmelse med de relevante traktatbestemmelser. Videregivelse og behandling af oplysninger, der er omfattet af nærværende interinstitutionelle aftale, sker under hensyntagen til de interesser, som klassificeringen har til formål at beskytte, navnlig offentlighedens interesser for så vidt angår Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters sikkerhed og forsvar eller militær og ikke-militær krisestyring.

2.2. Rådets formandskab eller generalsekretæren/den højtstående repræsentant underretter på anmodning af en af de i punkt 3.1 nævnte personer hurtigst muligt disse om indholdet af alle følsomme oplysninger, som er nødvendige for, at Europa-Parlamentet kan udøve sine beføjelser i medfør af traktaten om Den Europæiske Union på det område, der er omfattet af denne interinstitutionelle aftale, og tager hensyn til offentlighedens interesser for så vidt angår Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters sikkerhed og forsvar eller militær og ikke-militær krisestyring, jf. punkt 3.

3. Bestemmelser om adgang til og behandling af følsomme oplysninger

3.1. Europa-Parlamentets formand eller formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik kan inden for rammerne af denne interinstitutionelle aftale anmode om, at Rådets formandskab eller generalsekretæren/den højtstående repræsentant videregiver oplysninger til dette udvalg om udviklingen i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder følsomme oplysninger, jf. punkt 3.3.

3.2. I tilfælde af en krise eller på anmodning af Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik skal sådanne oplysninger videregives så hurtigt som muligt.

3.3. Inden for disse rammer skal Rådets formandskab eller generalsekretæren/den højtstående repræsentant underrette Europa-Parlamentets formand og et særligt udvalg under forsæde af formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik, bestående af fire medlemmer, der er udpeget af Formandskonferencen, om indholdet af de følsomme oplysninger, som er nødvendige for, at Europa-Parlamentet kan udøve sine beføjelser i medfør af traktaten om Den Europæiske Union på det område, der omfattes af denne interinstitutionelle aftale. Europa-Parlamentets formand og det særlige udvalg kan anmode om at konsultere de pågældende dokumenter i Rådets lokaler.

Hvis det er hensigtsmæssigt og muligt på baggrund af oplysningernes eller dokumenternes art og indhold, stilles disse til rådighed for Europa-Parlamentets formand, som vælger én af følgende muligheder:

[33] EFT L 113 af 19.5.1995, s. 1.
[34] EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

a) oplysningerne er til brug for formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik

b) adgang til oplysningerne er begrænset til medlemmerne af Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik

c) oplysningerne skal drøftes i Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik, der mødes for lukkede døre, på betingelser, der kan variere alt efter graden af fortrolighed

d) videregivelse af dokumenter, hvori oplysninger er slettet i lyset af den krævede grad af hemmeligholdelse.

Disse muligheder kan ikke anvendes, hvis de følsomme oplysninger er klassificeret som "TRÈS SECRET"/"TOP SECRET".

Hvad angår oplysninger eller dokumenter, der er klassificeret som "SECRET" eller "CONFIDENTIEL", aftaler formanden for Europa-Parlamentet, inden han vælger en af mulighederne, den med Rådet.

De pågældende oplysninger eller dokumenter må ikke offentliggøres eller videregives til nogen anden modtager.

4. Afsluttende bestemmelser

4.1. Europa-Parlamentet og Rådet skal hver især træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af denne interinstitutionelle aftale, herunder de nødvendige skridt til sikkerhedsgodkendelse af de involverede personer.

4.2. De to institutioner er rede til at drøfte lignende interinstitutionelle aftaler om klassificerede oplysninger på andre af Rådets aktivitetsområder, forudsat at bestemmelserne i denne interinstitutionelle aftale ikke danner præcedens for andre af Unionens eller Fællesskabets aktivitetsområder og ikke berører substansen i andre interinstitutionelle aftaler.

4.3. Denne interinstitutionelle aftale revideres efter to år på anmodning af en af de to institutioner på baggrund af de erfaringer, som høstes i forbindelse med dens gennemførelse.

Bilag

Den interinstitutionelle aftale gennemføres i overensstemmelse med de relevante forskrifter og navnlig princippet om, at ophavsmandens samtykke er en nødvendig forudsætning for videregivelse af klassificerede oplysninger, jf. punkt 1.2.

Medlemmer af Europa-Parlamentets særlige udvalg konsulterer følsomme dokumenter i et sikret lokale i Rådets bygninger.

Den interinstitutionelle aftale træder i kraft, når Europa-Parlamentet har vedtaget interne sikkerhedsforanstaltninger, der er i overensstemmelse med principperne i punkt 2.1 og er sammenlignelige med de andre institutioners, således at de berørte følsomme oplysninger sikres en tilsvarende grad af beskyttelse.

C. Gennemførelsen af den interinstitutionelle aftale om Parlamentets adgang til følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område

Europa-Parlamentets afgørelse af 23. oktober 2002 om gennemførelsen af den interinstitutionelle aftale om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område[35]

EUROPA-PARLAMENTET HAR -

under henvisning til artikel 9, særlig stk. 6 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter[36],

under henvisning til forretningsordenens bilag VII[37], del A, punkt 1,

under henvisning til artikel 20 i Præsidiets afgørelse af 28. november 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets dokumenter[38],

under henvisning til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område,

under henvisning til forslag fra Præsidiet, og

ud fra følgende betragtninger:

Visse meget fortrolige oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område er af speciel karakter og har et meget følsomt indhold.

Rådet har pligt til at informere Europa-Parlamentet om følsomme dokumenter i overensstemmelse med aftale herom mellem institutionerne.

De medlemmer af Europa-Parlamentet, der er udpeget som medlemmer af det særlige udvalg, som nedsættes i henhold til den interinstitutionelle aftale, bør gennemgå en sikkerhedsgodkendelsesprocedure for at kunne få adgang til følsomme oplysninger i overensstemmelse med "need to know"-princippet.

Det er nødvendigt at indføre særlige mekanismer med henblik på modtagelse, behandling og kontrol af følsomme oplysninger fra Rådet, medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formålet med denne afgørelse er at vedtage de supplerende foranstaltninger, som er nødvendige med henblik på gennemførelse af den interinstitutionelle aftale om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område.

[35]EFT C 298 af 30.11.2002, s. 4.
[36]EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
[37]Nu bilag VIII.
[38]EFT C 374 af 29.12.2001, s. 1.

Artikel 2

Rådet behandler anmodninger fra Europa-Parlamentet om adgang til Rådets følsomme oplysninger i overensstemmelse med sine forskrifter. Vedrører anmodningen dokumenter fra andre institutioner, medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer, videregives dokumenterne med disses samtykke.

Artikel 3

Europa-Parlamentets formand er ansvarlig for gennemførelsen af den interinstitutionelle aftale inden for institutionen.

I denne forbindelse træffer formanden de nødvendige foranstaltninger til at sikre fortrolig behandling af oplysninger, som modtages direkte fra Rådets formand eller generalsekretær/den højtstående repræsentant, eller oplysninger hidrørende fra følsomme dokumenter, der er konsulteret i Rådets lokaler.

Artikel 4

Når Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik anmoder Rådets formandskab eller generalsekretær/den højtstående repræsentant om at give følsomme oplysninger til det særlige udvalg, der nedsættes i henhold til den interinstitutionelle aftale, gives disse oplysninger hurtigst muligt. Europa-Parlamentet udstyrer et særligt lokale til dette formål. Valget af lokale foretages med henblik på at sikre en tilsvarende grad af beskyttelse som den, der er fastlagt i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om Rådets sikkerhedsforskrifter[39], vedrørende afholdelse af sådanne møder.

Artikel 5

Informationsmødet afholdes for lukkede døre under forsæde af Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik.

Bortset fra de fire medlemmer, som Formandskonferencen udpeger, har kun tjenestemænd, som af hensyn til deres funktion og tjenestens behov er sikkerhedsgodkendt og bemyndiget dertil i overensstemmelse med "need to know"-princippet, adgang til mødeværelset.

Artikel 6

Når Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik beslutter at anmode om adgang til dokumenter, som indeholder følsomme oplysninger, konsulteres dokumenterne i overensstemmelse med punkt 3.3 i den interinstitutionelle aftale i Rådets lokaler.

De pågældende dokumenter konsulteres på stedet i de(n) udgave(r), som er til rådighed.

Artikel 7

De medlemmer af Europa-Parlamentet, som forventes at skulle deltage i informationsmøderne eller at få adgang til følsomme dokumenter, er underlagt en sikkerhedsgodkendelsesprocedure svarende til den, der gælder for Rådets og Kommissionens medlemmer. Europa-Parlamentets formand iværksætter i dette øjemed de nødvendige foranstaltninger hos de kompetente nationale myndigheder.

[39]EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

Artikel 8

Tjenestemænd, som har adgang til følsomme oplysninger, sikkerhedsgodkendes i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat for de øvrige institutioner. De således sikkerhedsgodkendte tjenestemænd deltager i overensstemmelse med "need to know"-princippet i de ovennævnte informationsmøder eller får indsigt i indholdet heraf. Generalsekretæren giver tilladelse hertil efter forinden at have indhentet udtalelse fra de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på grundlag af den sikkerhedsundersøgelse, disse myndigheder har foretaget.

Artikel 9

De oplysninger, som indhentes på disse møder eller ved konsultation af sådanne dokumenter i Rådets lokaler, må ikke videregives, udbredes eller reproduceres, hverken helt eller delvist, og uanset medium. Følsomme oplysninger fra Rådet må heller ikke gøres til genstand for optagelser.

Artikel 10

Medlemmer af Europa-Parlamentet, som Formandskonferencen har udpeget til at få adgang til følsomme oplysninger, har tavshedspligt. Enhver overtrædelse af tavshedspligten medfører, at det pågældende medlem erstattes i det særlige udvalg af et andet medlem, som Formandskonferencen udpeger. Et medlem, som menes at have begået en overtrædelse, kan inden sin udelukkelse fra det særlige udvalg høres af Formandskonferencen ved et særligt møde for lukkede døre. Ud over udelukkelsen fra det særlige udvalg kan et medlem, der menes at have ladet oplysninger gå videre, i påkommende fald retsforfølges i overensstemmelse med gældende lovgivning.

Artikel 11

De tjenestemænd, der er behørigt sikkerhedsgodkendt og dermed kan få adgang til følsomme oplysninger i overensstemmelse med "need to know"-princippet, har tavshedspligt. Enhver overtrædelse af tavshedspligten giver anledning til en undersøgelse, der foretages under ansvar over for Europa-Parlamentets formand, og om nødvendigt til en disciplinærsag i overensstemmelse med tjenestemandsvedtægten. Ved en eventuel retsforfølgelse træffer formanden alle nødvendige foranstaltninger for at sætte de kompetente nationale myndigheder i stand til at iværksætte passende procedurer.

Artikel 12

Præsidiet har kompetence til at foretage eventuelle justeringer, ændringer eller fortolkninger i forbindelse med anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 13

Denne afgørelse vedføjes som bilag til Europa-Parlamentets forretningsorden og træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

D. Personlige interessekonflikter

Med Præsidiets samtykke kan et medlem med en begrundet afgørelse nægtes indsigt i et parlamentsdokument, hvis Præsidiet efter at have hørt medlemmet er af den overbevisning, at en sådan indsigt ville være til uacceptabel skade for Parlamentets institutionelle interesser eller for offentlighedens interesser, og at medlemmet ønsker denne indsigt ud fra private og personlige motiver. Medlemmet kan inden en måned efter meddelelsen af en sådan afgørelse indgive en skriftlig klage herover, som skal begrundes. Parlamentet træffer afgørelse om klagen uden forhandling under den første mødeperiode efter klagens indgivelse.

E. Regler om Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger

Europa-Parlamentets præsidiums afgørelse af 6. juni 2011 om regler om Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger[40]

EUROPA-PARLAMENTETS PRÆSIDIUM,

under henvisning til Europa-Parlamentets forretningsordens artikel 23, stk. 12,

ud fra følgende betragtninger:

(1) I lyset af den nye rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen[41], som blev undertegnet den 20. oktober 2010 ("Rammeaftalen"), er en revision af Præsidiets afgørelse af 13. november 2006 om regler om administrativ behandling af fortrolige dokumenter blevet nødvendig.

(2) Lissabontraktaten tillægger Europa-Parlamentet nye opgaver, og det er med henblik på at udvikle Parlamentets aktiviteter på områder, der kræver fortrolighed, nødvendigt at fastlægge grundlæggende principper, minimumstandarder for sikkerhed og passende procedurer for Europa-Parlamentets behandling af fortrolige, herunder klassificerede, oplysninger.

(3) Formålet med reglerne i denne afgørelse er at sikre ensartede beskyttelsesstandarder og forenelighed med de regler, der er vedtaget af andre institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet med hjemmel i traktaterne, eller af medlemsstaterne, for at gøre det lettere for EU's beslutningsproces at fungere tilfredsstillende.

(4) Reglerne i denne afgørelse berører ikke artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter[42].

(5) Reglerne i denne afgørelse berører ikke artikel 16 i TEUF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger[43],

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formål

Denne afgørelse regulerer Europa-Parlamentets oprettelse, modtagelse, fremsendelse og opbevaring af fortrolige oplysninger med henblik på at sikre en passende beskyttelse af deres fortrolige karakter. Den gennemfører navnlig bilag 2 til Rammeaftalen.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse finder følgende definitioner anvendelse:

[40]EUT C 190 af 30.6.2011, s. 2.
[41]EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.
[42]EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
[43]EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

a) ved "oplysninger" forstås alle skriftlige eller mundtlige oplysninger, uanset medium og ophavsmand

b) ved "fortrolige oplysninger" forstås "EU-klassificerede oplysninger" og ikke-klassificerede "andre fortrolige oplysninger"

c) ved "EU-klassificerede oplysninger" forstås enhver oplysning og ethvert materiale klassificeret som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller RESTREINT UE/EU RESTRICTED, der ved uberettiget videregivelse i forskellig grad kunne skade Unionens interesser eller en eller flere medlemsstater, uanset om sådanne oplysninger hidrører fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer oprettet med hjemmel i traktaterne eller er modtaget fra medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer. I den forbindelse er:

   – TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET klassificering af oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser overordentlig alvorlig skade

   – SECRET UE/EU SECRET klassificering af oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser alvorlig skade

   – CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL klassificering af oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser skade

   – RESTREINT UE/EU RESTRICTED klassificering af oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne være uhensigtsmæssig for Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters interesser

d) ved "andre fortrolige oplysninger" forstås enhver anden form for fortrolige oplysninger, herunder oplysninger, der er omfattet af regler om databeskyttelse eller tavshedspligt, og som er oprettet i Europa-Parlamentet, eller som andre institutioner, organer, kontorer og agenturer oprettet med hjemmel i traktaterne eller medlemsstater har sendt til Europa-Parlamentet

e) ved "dokument" forstås registrerede informationer uanset deres fysiske form eller karakteristika

f) ved "materiale" forstås ethvert dokument eller enhver maskine eller ethvert udstyr, der enten er fremstillet eller er ved at blive fremstillet

g) ved "need to know" forstås en bestemt persons behov for at få adgang til klassificerede oplysninger for at kunne varetage sin funktion eller udføre sin opgave

h) ved "godkendelse" forstås en beslutning (beslutning om sikkerhedsgodkendelse) truffet af formanden, hvis den vedrører medlemmer af Europa-Parlamentet, og af generalsekretæren, hvis den vedrører Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, om at give en enkeltperson adgang til EU-klassificerede oplysninger op til et bestemt niveau, efter at en sikkerhedsundersøgelse foretaget af en national myndighed i henhold til den nationale lovgivning og bestemmelserne i bilag I, del 2, har givet et positivt resultat

i) ved "nedklassificering" forstås fastsættelse af en lavere klassifikationsgrad end den hidtil gældende

j) ved "afklassificering" forstås ophævelse af enhver form for klassificering

k) ved "ophavsmand" forstås den behørigt bemyndigede ophavsmand til EU-klassificerede oplysninger eller andre fortrolige oplysninger

l) ved "sikkerhedsmeddelelser" forstås tekniske gennemførelsesbestemmelser som fastlagt i bilag II[44].

Artikel 3

Grundlæggende principper og minimumstandarder

1. Europa-Parlamentet behandler fortrolige oplysninger i overensstemmelse med de grundlæggende principper og minimumstandarder, der er fastlagt i bilag I, del 1.

2. Europa-Parlamentet indfører et system til forvaltning af informationssikkerheden i overensstemmelse med de grundlæggende principper og minimumstandarderne, som skal have til formål at lette det parlamentariske og administrative arbejde og samtidig sikre, at alle fortrolige oplysninger, der behandles af Europa-Parlamentet, beskyttes i fuld overensstemmelse med de regler, der er fastlagt af ophavsmanden til de pågældende oplysninger i sikkerhedsmeddelelserne. Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger ved hjælp af automatiske informationssystemer gennemføres i overensstemmelse med begrebet informationssikring og sikkerhedsmeddelelserne.

3. Europa-Parlamentets medlemmer kan få adgang til klassificerede oplysninger op til og med niveauet CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL uden sikkerhedsgodkendelse. I forbindelse med oplysninger, der er klassificeret som CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, skal de underskrive en erklæring på tro og love om, at de ikke vil videregive oplysningernes indhold til tredjemand. Medlemmer kan kun få adgang til oplysninger, der er klassificeret højere end CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, hvis de har den fornødne sikkerhedsgodkendelse.

4. Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for de politiske grupper, kan få adgang til fortrolige oplysninger, hvis de har "need to know"-status, og kan få adgang til klassificerede oplysninger over RESTREINT UE/EU RESTRICTED, hvis de har den fornødne sikkerhedsgodkendelse.

Artikel 4

Oprettelse af fortrolige oplysninger og Europa-Parlamentets administrative behandling heraf

1. Europa-Parlamentets formand, formændene for de berørte parlamentariske udvalg og generalsekretæren og/eller enhver person, denne har givet behørig skriftlig bemyndigelse hertil, kan oprette fortrolige oplysninger og/eller klassificere oplysninger som beskrevet i sikkerhedsmeddelelserne.

2. Når der oprettes klassificerede oplysninger, anvender ophavsmanden det passende klassificeringsniveau i overensstemmelse med de internationale standarder og definitioner i bilag I. Ophavsmanden bestemmer som hovedregel også, hvilke adressater der skal kunne få adgang til oplysningerne, i forhold til klassificeringsniveauet. Disse oplysninger gives til Kontoret for Fortrolige Oplysninger, når dokumentet indleveres til kontoret.

[44]Bilag skal vedtages.

3. Fortrolige oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, behandles i overensstemmelse med instrukserne i sikkerhedsmeddelelserne.

Artikel 5

Europa-Parlamentets modtagelse af fortrolige oplysninger

1. Fortrolige oplysninger, som Europa-Parlamentet modtager, meddeles som følger:

   – EU-klassificerede oplysninger klassificeret som RESTREINT UE/EU RESTRICTED og andre fortrolige oplysninger, til sekretariatet for det berørte parlamentariske organ/den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen herom

   – EU-klassificerede oplysninger klassificeret som CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL og derover, til Kontoret for Fortrolige Oplysninger.

2. Sekretariatet for det parlamentariske organ/den hvervsindehaver, der modtog oplysningerne, eller Kontoret for Fortrolige Oplysninger sørger for fortrolige oplysningers registrering, opbevaring og sporbarhed.

3. Er der tale om fortrolige oplysninger meddelt af Kommissionen, jf. Rammeaftalen, indleveres de nærmere regler for adgang til oplysningerne og bevarelse af deres fortrolige karakter, der er aftalt, jf. bilag II, punkt 3.2, i Rammeaftalen (fastlagt ved fælles overenskomst og vedrørende de personer, fortrolige oplysninger må udleveres til, proceduren for adgang til oplysninger, dvs. et sikkert læseværelse, møde for lukkede døre samt andre forhold), sammen med de fortrolige oplysninger til sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller til Kontoret for Fortrolige Oplysninger, når oplysningerne er klassificeret som CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller derover.

4. De i stk. 3 omhandlede nærmere regler kan også gælde tilsvarende for meddelelse af fortrolige oplysninger, der fremsendes af andre institutioner, organer, kontorer eller agenturer oprettet med hjemmel i traktaterne eller af medlemsstater.

5. EU-klassificerede oplysninger klassificeret som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET fremsendes til Europa-Parlamentet i overensstemmelse med yderligere nærmere regler, der aftales mellem det parlamentariske organ/den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen om oplysningerne, og den EU-institution eller medlemsstat, der modtager oplysningerne. Formandskonferencen nedsætter et tilsynsudvalg. Det skal sikre et højt beskyttelsesniveau svarende til klassifikationsgraden.

Artikel 6

Europa-Parlamentets videregivelse af EU-klassificerede oplysninger til tredjemand

Europa-Parlamentet kan, med ophavsmandens samtykke, videregive EU-klassificerede oplysninger til andre institutioner, organer, kontorer eller agenturer eller til medlemsstater på betingelse af, at de sikrer, at regler, der svarer til de i denne afgørelse fastlagte, overholdes inden for deres tjenester og deres bygninger i forbindelse med behandling af EU-klassificerede oplysninger.

Artikel 7

Opbevaring og konsultation af fortrolige oplysninger i sikrede områder (sikkert læseværelse)

1. Sikre læseværelser skal give mulighed for sikker opbevaring, og der må ikke være fotokopimaskiner, telefoner, fax, scanner eller anden teknik til reproduktion eller videresendelse af dokumenter.

2. Adgang til sikre læseværelser sker på følgende betingelser:

a) Adgang er forbeholdt følgende personer:

– medlemmer af Europa-Parlamentet, Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, som er behørigt identificeret i overensstemmelse med de i artikel 4, stk. 2, eller artikel 5, stk. 3, omhandlede nærmere regler

– de af Europa-Parlamentets tjenestemænd, der har ansvaret for forvaltningen af Kontoret for Fortrolige Oplysninger

– de af Europa-Parlamentets tjenestemænd, der er ansvarlige for sikkerhed og brandsikkerhed, i det omfang det er nødvendigt.

Rengøring af det sikrede område må kun finde sted under tilstedeværelse af og under tæt overvågning af en tjenestemand fra Kontoret for Fortrolige Oplysninger.

b) Personer, der ønsker at få adgang til fortrolige oplysninger, meddeler på forhånd deres navn til Kontoret for Fortrolige Oplysninger. Kontoret for Fortrolige Oplysninger kontrollerer identiteten af personer, der indgiver anmodning om at konsultere disse oplysninger, og undersøger om nødvendigt, om den pågældende har den fornødne sikkerhedsgodkendelse og er godkendt dertil, i overensstemmelse med de i artikel 4, stk. 2, eller artikel 5, stk. 3, omhandlede nærmere regler.

c) c)Kontoret for Fortrolige Oplysninger kan nægte enhver person, som ikke er godkendt dertil i henhold til litra a) og b), adgang til værelset. Enhver indsigelse mod den af Kontoret for Fortrolige Oplysninger trufne afgørelse indbringes for formanden, når der er tale om medlemmer af Europa-Parlamentet, og for generalsekretæren i andre tilfælde.

3. Konsultation af fortrolige oplysninger i det sikre læseværelse sker på følgende betingelser:

a) Personer, som har fået tilladelse til at konsultere oplysninger og har indgivet den i stk. 2, litra b, omhandlede anmodning, skal møde personligt i Kontoret for Fortrolige Oplysninger.

Bortset fra særlige tilfælde (f.eks. når et stort antal anmodninger er indgivet i løbet af kort tid) må kun én person ad gangen i nærværelse af en tjenestemand fra Kontoret for Fortrolige Oplysninger konsultere oplysninger i det sikre læseværelse.

Den pågældende tjenestemand oplyser den person, der har fået tilladelsen, om de dermed forbundne forpligtelser og anmoder den pågældende om at underskriver en erklæring på tro og love om, at indholdet af oplysningerne ikke vil blive videregivet til tredjemand.

b) Under konsultationen er det forbudt at have kontakt med omverdenen (herunder ved brug af telefon eller anden teknologi), at tage noter eller at fotokopiere eller fotografere de konsulterede fortrolige oplysninger.

c) Før en person får tilladelse til at forlade det sikre læseværelse, kontrollerer den i litra a) omhandlede ansvarlige tjenestemand fra Kontoret for Fortrolige Oplysninger, at de konsulterede fortrolige oplysninger stadig er til stede, intakte og fuldstændige.

4. Ved overtrædelse af ovenstående regler underretter den ansvarlige tjenestemand fra Kontoret for Fortrolige Oplysninger generalsekretæren, der indbringer sagen for formanden, hvis der er tale om et medlem af Europa-Parlamentet.

Artikel 8

Minimumsstandarder for andre former for konsultation af fortrolige oplysninger

1. Hvad angår administrativ behandling af fortrolige oplysninger på et møde for lukkede døre sikrer sekretariatet for det parlamentariske organ/den hvervsindehaver, der er ansvarlig(t) for mødet, at

- kun de personer, der er udpeget til at deltage i mødet og har den fornødne sikkerhedsgodkendelse, får adgang til mødeværelset
- alle dokumenter er nummererede og bliver omdelt ved mødets begyndelse og indsamlet igen ved dets afslutning, og at der ikke tages noter eller fotokopier eller fotos af dokumenterne
- protokollen fra mødet ikke omtaler drøftelsen af de oplysninger, som er behandlet fortroligt
- fortrolige oplysninger, som afgives mundtligt til modtagere i Europa-Parlamentet, er omfattet af det samme beskyttelsesniveau som det, der ville finde anvendelse for skriftlige fortrolige oplysninger. Dette kan omfatte en erklæring på tro og love fra modtagerne af oplysningerne om, at de ikke vil videregive oplysningernes indhold til tredjemand.

2. Hvad angår administrativ behandling af fortrolige oplysninger foretaget af sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren uden for det lukkede møde gælder følgende regler:

- papirdokumenterne indleveres personligt til chefen for sekretariatet, som registrerer dem og kvitterer for modtagelsen
- dokumenterne opbevares under lås på sekretariatets ansvar, når de ikke bliver brugt
- medmindre andet følger af reglerne om administrativ behandling af fortrolige oplysninger på et møde for lukkede døre, jf. stk. 1, må dokumenterne under ingen omstændigheder kopieres, gemmes på et andet medium eller sendes til nogen
- kun dokumenternes adressater har adgang til disse under sekretariatets tilsyn i overensstemmelse med de i artikel 4, stk. 2, eller artikel 5, stk. 3 eller 4, nævnte nærmere regler
- sekretariatet fører en fortegnelse over de personer, der har konsulteret dokumenterne, og datoen og tidspunktet herfor. Denne fortegnelse sendes til Kontoret for Fortrolige Oplysninger med henblik på udarbejdelsen af den i artikel 12 omhandlede årsberetning.

Artikel 9

Arkivering af fortrolige oplysninger

1. Der føres et sikkert arkiveringssystem i Europa-Parlamentets lokaler.

Fortrolige oplysninger, der deponeres endeligt hos Kontoret for Fortrolige Oplysninger eller det parlamentariske organs sekretariat/hvervsindehaveren, overføres til det sikre arkiv i Kontoret for

Fortrolige Oplysninger seks måneder efter den sidste konsultation og senest et år efter deponeringen.

2. Kontoret for Fortrolige Oplysninger forvalter det sikre arkiv i overensstemmelse med standardkriterier for arkivering.

3. De fortrolige oplysninger i de sikre arkiver kan konsulteres på følgende betingelser:

– der gives kun tilladelse til personer, der er identificeret ved navn eller funktion i det ledsagedokument, der blev udfyldt ved deponering af dokumentet

– der skal indgives en anmodning om konsultation til Kontoret for Fortrolige Oplysninger, der sørger for overførsel af dokumentet fra arkivet til det sikre læseværelse

– procedurerne og betingelserne for konsultation af fortrolige oplysninger som fastsat i artikel 7 finder anvendelse.

Artikel 10

Nedklassificering og afklassificering af EU-klassificerede oplysninger

1. EU-klassificerede oplysninger må kun nedklassificeres eller afklassificeres med ophavsmandens tilladelse og om nødvendigt efter drøftelse med andre berørte parter. Nedklassificeringen eller afklassificeringen bekræftes skriftligt. Ophavsmanden er ansvarlig for at underrette modtagerne om ændringen, og disse er på deres side ansvarlige for at underrette efterfølgende modtagere, til hvem de har sendt eller kopieret dokumentet, om ændringen. Så vidt muligt anfører udstederen på de klassificerede dokumenter en dato, periode eller begivenhed, efter hvilken indholdet kan nedklassificeres eller afklassificeres. I modsat fald skal vedkommende tage klassificeringen op til revision mindst hvert femte år for at undersøge, om den oprindelige klassifikationsgrad stadig er nødvendig.

2. Dokumenter i de sikre arkiver afklassificeres senest efter 30 år efter bestemmelserne i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab[45]. Afklassificeringen foretages af ophavsmanden til de klassificerede oplysninger eller af det på det relevante tidspunkt ansvarlige kontor i overensstemmelse med bilag I, del 1, punkt 10.

Artikel 11

Brud på fortroligheden

1. Brud på fortroligheden i almindelighed og på disse regler i særdeleshed fører, når der er tale om medlemmer af Europa-Parlamentet, til anvendelse af de relevante bestemmelser om sanktioner i Europa-Parlamentets forretningsorden.

2. Brud på reglerne begået af medarbejdere fører til anvendelse af procedurerne og sanktionerne i henholdsvis vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den europæiske Union, fastlagt i Forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68[46] ("personalevedtægterne").

3. Formanden og generalsekretæren iværksætter de nødvendige undersøgelser.

[45]EFT L 43 af 15.2.1983, s. 1.
[46]EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

Artikel 12

Tilpasning af denne afgørelse og gennemførelsesbestemmelserne hertil og årsberetning om anvendelsen af denne afgørelse

1. Generalsekretæren foreslår de nødvendige tilpasninger af denne afgørelse og gennemførelsesbestemmelserne i bilagene og forelægger forslagene for Præsidiet til afgørelse.

2. Generalsekretæren forelægger en årsberetning for Præsidiet om anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 13

Gældende bestemmelser og overgangsbestemmelser

1. Fortrolige oplysninger, der fandtes i Kontoret for Fortrolige Oplysninger eller i arkiverne før denne afgørelse fandt anvendelse, klassificeres automatisk som RESTREINT UE/EU RESTRICTED, medmindre ophavsmanden beslutter, at de ikke skal klassificeres, eller at give dem en højere klassifikationsgrad eller en påtegning inden for et år efter denne afgørelses ikrafttræden.

2. Hvis ophavsmanden til sådanne fortrolige oplysninger beslutter at give dem en højere klassifikationsgrad, klassificeres dokumenterne med den lavest mulige grad af ophavsmanden eller dennes stedfortrædere i samarbejde med Kontoret for Fortrolige Oplysninger og i overensstemmelse med kriterierne i bilag I til denne afgørelse.

3. Præsidiets afgørelse af 13. november 2006 om regler om administrativ behandling af fortrolige dokumenter ophæves.

4. Præsidiets afgørelse af 24. oktober 2005, hvorved der blev givet mandat til generalsekretæren til at nedsætte et afklassificeringsudvalg og til at træffe afgørelser om afklassificering, ophæves.

Artikel 14

Ikrafttræden

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den finder anvendelse fra den 1. juli 2011.

BILAG I

DEL 1 GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER OG MINIMUMSSTANDARDER FOR SIKKERHED I FORBINDELSE MED BESKYTTELSE AF FORTROLIGE OPLYSNINGER

1. INDLEDNING

I disse forskrifter fastlægges de grundlæggende principper og minimumsstandarder for sikkerhedsbeskyttelse, som skal overholdes ikke blot af Europa-Parlamentet på alle dets tjenestesteder, men også af alle modtagere af EU-klassificerede oplysninger og andre fortrolige oplysninger, for at værne om sikkerheden og for at sikre alle berørte, at der gælder en fælles standard for sikkerhedsbeskyttelse. De suppleres af regler for parlamentsudvalgs og andre parlamentsorganers/hvervsindehaveres behandling af fortrolige oplysninger.

2. GENERELLE PRINCIPPER

Europa-Parlamentets sikkerhedspolitik indgår som en integrerende del af dets almindelige interne forvaltningspolitik og er dermed baseret på de principper, der gælder for denne almindelige politik. Disse principper omfatter bl.a. legalitet, åbenhed, ansvarlighed, samt subsidiaritet og proportionalitet.

Legalitetsprincippet medfører, at de gældende rammebestemmelser nøje skal iagttages ved udøvelsen af sikkerhedsfunktionerne, og at alle de krav i bestemmelserne, der finder anvendelse, skal opfyldes. Det betyder også, at ansvarsområderne vedrørende sikkerhed skal have hjemmel i gældende bestemmelser. Personalevedtægternes bestemmelser, navnlig artikel 17 om personalets forpligtelse til at afholde sig fra enhver uberettiget afsløring af oplysninger, som han har fået kendskab til i forbindelse med udøvelsen af sit arbejde, og afsnit VI om disciplinærordningen, finder fuld anvendelse. Endelig betyder det, at brud på sikkerhedsbestemmelserne inden for Europa-Parlamentets ansvarsområde skal behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets politik vedrørende disciplinære sanktioner.

Åbenhedsprincippet medfører, at der skal herske klarhed med hensyn til alle sikkerhedsregler og -forskrifter, så der opnås en ensartet anvendelse heraf i de forskellige tjenestegrene og på de forskellige områder (fysisk sikkerhed sammenholdt med beskyttelse af oplysninger osv.), og at der skal føres en sammenhængende og veltilrettelagt bevidstgørelsespolitik med hensyn til sikkerheden. Det indebærer også, at der er behov for klare skriftlige retningslinjer for gennemførelsen af sikkerhedsforanstaltninger.

Ansvarlighedsprincippet medfører, at opgaverne på sikkerhedsområdet skal defineres klart. Desuden betyder det, at det regelmæssigt skal kontrolleres, om disse opgaver er blevet udført korrekt.

Subsidiaritetsprincippet medfører, at sikkerheden skal tilrettelægges på det lavest mulige niveau og så nært som muligt på Europa-Parlamentets generaldirektorater og tjenester. Proportionalitetsprincippet medfører, at sikkerhedsaktiviteterne nøje skal begrænses til det absolut nødvendige,, og at sikkerhedsforanstaltningerne skal stå i forhold til de interesser, der skal beskyttes, og til den faktiske eller potentielle trussel mod disse interesser, så de kan forsvares på en måde, der medfører de mindst mulige forstyrrelser.

3. GRUNDLAGET FOR SIKKERHEDSBESKYTTELSE AF OPLYSNINGER

Grundlaget for en effektiv sikkerhedsbeskyttelse af oplysninger er:

a) at der i Parlamentet udpeges en Infosec-myndighed - en myndighed til sikring af informationssikkerhed - som inden for den pågældende sikkerhedsorganisation er ansvarlig for at underrette og rådgive om tekniske sikkerhedsrisici og modforholdsregler

b) at der er et nært samarbejde mellem Europa-Parlamentets ansvarlige organer og sikkerhedsorganerne ved de øvrige EU-institutioner.

4. PRINCIPPERNE FOR INFORMATIONSSIKKERHED

4.1. Formål

Informationssikkerhedens vigtigste formål er:

a) at beskytte EU-klassificerede oplysninger og andre fortrolige oplysninger mod spionage, lækage eller uautoriseret videregivelse

b) at beskytte EU-klassificerede oplysninger, der behandles i kommunikations- og informationssystemer og kommunikations- og informationsnetværk, mod risikoen for uautoriseret adgang og ændring og for, at de ikke er til rådighed, når de skal anvendes

c) at beskytte Europa-Parlamentets bygninger, der rummer EU-klassificerede oplysninger, mod sabotage, hærværk og anden forsætlig skade

d) i tilfælde af brud på sikkerhedsforskrifterne at vurdere den forvoldte skade, begrænse følgerne, foretage sikkerhedsmæssig efterforskning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå gentagelse.

4.2. Klassifikation

4.2.1. Der skal udvises stor omhu og eftertanke ved udvælgelsen af, hvilke oplysninger og hvilket materiale der skal sikkerhedsbeskyttes, og ved vurderingen af, hvilken grad af sikkerhedsbeskyttelse der er behov for. Det er afgørende, at klassifikationsgraden stemmer overens med den sikkerhedsmæssige følsomhed, som for den enkelte oplysning eller det enkelte materiale skal beskyttes. For at sikre en smidig informationsstrøm skal det undgås, at der anvendes en for høj eller for lav klassifikationsgrad.

4.2.2. Klassificeringsordningen er det instrument, hvormed principperne i dette punkt skal gennemføres; der anvendes en tilsvarende klassificeringsordning ved planlægning og tilrettelæggelse af beskyttelsen mod spionage, sabotage, terrorisme og andre trusler, således at de vigtigste bygninger og områder, der rummer EU-klassificerede oplysninger, og de mest følsomme steder i disse bygninger og områder gives maksimal beskyttelse.

4.2.3. Ansvaret for klassificering af oplysninger påhviler alene udstederen af de pågældende oplysninger.

4.2.4. Klassifikationsgraden baseres alene på indholdet af de pågældende oplysninger.

4.2.5. Hvis flere dokumenter med oplysninger grupperes, skal klassifikationsgraden for det samlede materiale mindst være lige så høj som den højeste af de enkelte dokumenters klassifikationsgrader. En samling af oplysninger kan dog gives en højere klassifikationsgrad end de enkelte dele.

4.2.6. Oplysninger klassificeres kun i det omfang og kun så længe, det er nødvendigt.

4.3. Sikkerhedsforanstaltningernes formål

Sikkerhedsforanstaltningerne skal:

a) omfatte alle personer med adgang til EU-klassificerede oplysninger, informationsbærende medier med EU-klassificerede oplysninger, andre fortrolige oplysninger, såvel som alle bygninger og områder, der rummer sådanne oplysninger, og vigtige anlæg

b) tage sigte på at identificere personer, som kan udgøre en sikkerhedsmæssig risiko for sådanne oplysninger og for vigtige anlæg, der rummer sådanne oplysninger, og enten forhindre, at de får adgang hertil, eller sørge for, at de flyttes fra det pågældende sted

c) forhindre, at uautoriserede personer får adgang til klassificerede oplysninger eller til anlæg, der rummer sådanne oplysninger

d) sikre, at sådanne oplysninger kun videregives til personer på grundlag af "need-to-know"-princippet, som er af grundlæggende betydning for alle sikkerhedsaspekter

e) sikre alle fortrolige oplysningers integritet (dvs. hindre forvanskning eller uautoriseret ændring eller uautoriseret slettelse) og tilgængelighed (for autoriserede brugere, når de skal anvendes), navnlig oplysninger, som lagres, behandles eller fremsendes elektronisk, uanset om oplysningerne er klassificerede eller uklassificerede.

5. FÆLLES MINIMUMSSTANDARDER

Europa-Parlamentet sikrer, at alle modtagere af EU-klassificerede oplysninger, såvel i institutionen som under dens kompetenceområde, d.v.s. alle tjenestegrene og leverandører, overholder fælles minimumsstandarder for sikkerhed, så EU-klassificerede oplysninger kan videregives i tillid til, at de vil blive sikret på passende vis. Disse minimumsstandarder skal omfatte kriterier for sikkerhedsgodkendelse af Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, samt procedurer for beskyttelse af fortrolige oplysninger.

Europa-Parlamentet giver kun eksterne organer adgang til sådanne oplysninger på betingelse af, at de sikrer, at der ved behandlingen af oplysningerne iagttages bestemmelser, der i det mindste nøje svarer til disse fælles minimumsstandarder.

Sådanne fælles minimumsstandarder anvendes også, når Europa-Parlamentet overdrager opgaver, som involverer fortrolige oplysninger, til erhvervsmæssige eller andre eksterne enheder ved kontrakt eller tilskudsaftale.

6. SIKKERHEDSFORANSTALTNINGER FOR EUROPA-PARLAMENTETS TJENESTEMÆND OG PARLAMENTETS ØVRIGE ANSATTE, DER ARBEJDER FOR POLITISKE GRUPPER

6.1. Sikkerhedsinstruks til Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper

For Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper gælder, at de, der varetager opgaver, hvor de kan få adgang til EU-klassificerede oplysninger, inden de påbegynder arbejdet og derefter regelmæssigt, skal modtage en indgående instruks om nødvendigheden af sikkerhedsbeskyttelsen og procedurerne for gennemførelsen heraf. Sådanne personer skal skriftligt attestere, at de har læst og fuldt ud forstået de sikkerhedsbestemmelser, der finder anvendelse.

6.2. Ledelsens ansvar

Det er ledelsens ansvar at vide, hvilke af deres medarbejdere der arbejder med klassificerede oplysninger eller har adgang til sikre kommunikations- og informationssystemer, og at sikre, at alle former for hændelser eller klare svagheder, der kan have betydning for sikkerhedsbeskyttelsen, registreres og indberettes.

6.3. Sikkerhedsstatus for til Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper

Der indføres procedurer for at sikre, at der, hvis der fremkommer negative oplysninger om en af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller af Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for en politisk gruppe, bliver taget skridt til at fastslå, om den pågældende i sit arbejde behandler klassificerede oplysninger, eller om den pågældende har adgang til sikre kommunikations- og informationssystemer, og at Europa-Parlamentets kompetente tjeneste underrettes. Hvis det

bekræftes, at medarbejderen udgør en sikkerhedsrisiko, skal den pågældende udelukkes fra eller fratages arbejdsopgaver, hvor vedkommende kan være til fare for sikkerheden.

7. FYSISK SIKKERHED

Fysisk sikkerhed indebærer anvendelse af fysiske og tekniske beskyttelsesforanstaltninger til at forhindre uautoriseret adgang til EU-klassificerede oplysninger.

7.1. Behovet for sikkerhedsbeskyttelse

Graden af de fysiske foranstaltninger, der skal bringes i anvendelse for at sikre beskyttelsen af EU-klassificerede oplysninger, skal stå i forhold til klassifikationsgraden samt omfanget af og truslen mod de oplysninger og det materiale, det drejer sig om. Alle, der ligger inde med EU-klassificerede oplysninger, skal følge en ensartet praksis med hensyn til klassificering af sådanne oplysninger og opfylde fælles standarder for sikkerhedsbeskyttelse for så vidt angår opbevaring, fremsendelse og bortskaffelse af oplysninger og materiale, der skal beskyttes.

7.2. Kontrol

Medarbejdere, der har modtaget EU-klassificerede oplysninger, må ikke efterlade disse uden opsigt, men skal sikre sig, at de opbevares forsvarligt, og at alle sikkerhedsanordninger er aktiveret (låse, alarmsystemer osv.). Herudover foretages der efter arbejdstids ophør kontrol af, om disse krav er opfyldt.

7.3. Sikkerhedsbeskyttelse af bygninger

Bygninger, der rummer EU-klassificerede oplysninger eller sikre kommunikations- og informationssystemer, skal beskyttes mod uautoriseret adgang.

Hvordan EU-klassificerede oplysninger skal beskyttes, med gitre for vinduer, låse på døre, vagtposter ved indgange, automatiske adgangskontrolsystemer, sikkerhedskontrol og -patruljering, alarm- og overvågningssystemer, vagthunde m.v., afhænger af:

a) klassifikationsgraden af de oplysninger og det materiale, der skal beskyttes, samt deres omfang og placering i bygningen

b) kvaliteten af de sikre skabe eller bokse, hvor oplysningerne eller materialet opbevares, og

c) bygningens fysiske beskaffenhed og beliggenhed.

Hvordan kommunikations- og informationssystemer skal sikkerhedsbeskyttes, afhænger af en vurdering af værdien af de pågældende aktiver og den potentielle skade i tilfælde af brud på sikkerhedsbestemmelserne, af den fysiske beskaffenhed af den bygning, der rummer systemet, og af dennes beliggenhed, samt af systemets placering i bygningen.

7.4. Beredskabsplaner

Der skal på forhånd udarbejdes detaljerede planer for, hvordan klassificerede oplysninger skal beskyttes, hvis der opstår en kritisk situation.

8. SIKKERHEDSANGIVELSER, PÅTEGNINGER, ANFØRELSE OG KLASSIFIKATIONSSTYRING

8.1. Sikkerhedsangivelser

Der må ikke anvendes andre klassifikationsgrader end dem, der er fastlagt i denne afgørelses artikel 2, litra c).

Til begrænsning af gyldighedsperioden for en klassifikationsgrad (angivelse af automatisk nedklassificering eller afklassificering af klassificerede oplysninger) kan der benyttes en godkendt sikkerhedsangivelse. Angivelsen skal være enten "UNTIL...(tid/dato)" eller "UNTIL...(begivenhed)".

Supplerende sikkerhedsangivelser som f.eks. CRYPTO eller enhver anden EU-anerkendt sikkerhedsangivelse skal anvendes, hvor der kræves begrænset fordeling og særlig behandling ud over det, der er angivet ved klassifikationsgraden.

Sikkerhedsangivelser må kun benyttes i forbindelse med en klassifikationsgrad.

8.2. Påtegninger

Det kan med en særlig påtegning angives, hvilket område et dokument omhandler, hvordan det skal fordeles efter "need-to-know"-princippet, eller hvornår en embargo ophører (for ikke-klassificerede oplysninger).

En påtegning er ikke en klassifikationsgrad og må ikke anvendes i stedet for en sådan.

8.3. Anførelse af klassifikationsgrad og sikkerhedspåtegninger

Klassifikationsgraden anføres således:

a) på dokumenter, der er klassificeret RESTREINT UE/EU RESTRICTED: mekanisk eller elektronisk

b) på dokumenter, der er klassificeret CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL: mekanisk eller i hånden eller ved fortryk på registreret papir

c) på dokumenter, der er klassificeret SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: mekanisk eller i hånden.

Sikkerhedspåtegninger anføres direkte under klassifikationsgraden på samme måde som ved anførelse af klassifikationsgrad.

8.4. Klassifikationsstyring

8.4.1. Generelt

Oplysninger klassificeres kun i det omfang, det er nødvendigt. Klassifikationsgraden skal fremgå klart og korrekt, og den opretholdes kun, så længe der er grund til at beskytte oplysningerne.

Ansvaret for klassificering af oplysninger og for eventuel senere nedklassificering eller afklassificering påhviler alene udstederen.

Europa-Parlamentets tjenestemænd klassificerer, nedklassificerer eller afklassificerer oplysninger efter instruks fra eller med beføjelse fra generalsekretæren.

De detaljerede procedurer for behandling af klassificerede dokumenter udformes således, at det sikres, at dokumenterne beskyttes i overensstemmelse med de oplysninger, som de indeholder.

Antallet af medarbejdere, der har bemyndigelse til at udstede dokumenter med klassifikationsgraden TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, skal holdes på et minimum, og deres navne skal stå på en liste, der udarbejdes af Kontoret for Fortrolige Oplysninger.

8.4.2. Anvendelse af klassifikationsgrader

Klassificeringen af et dokument afhænger af, hvor følsomt dets indhold er, jf. definitionen i artikel 2, litra c). Det er vigtigt, at klassifikationsgrader anvendes korrekt og under udvisning af mådehold, navnlig for så vidt angår klassifikationsgraden TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

Et brev eller en følgeskrivelse klassificeres i overensstemmelse med bilagenes højeste klassifikationsgrad. Dokumentets udsteder skal klart angive, på hvilket niveau brevet eller følgeskrivelsen skal klassificeres, hvis det/den adskilles fra bilaget.

Udstederen skal ved klassificeringen af et dokument være opmærksom på ovenstående bestemmelser og bremse enhver tendens til at anvende for høj eller for lav klassifikationsgrad.

De enkelte sider, afsnit og punkter i et dokument samt bilag, tillæg og vedhæftet materiale kan kræve forskellig klassifikationsgrad, og skal klassificeres i overensstemmelse hermed. Dokumentet som helhed skal dog have samme klassifikationsgrad som den del, der har den højeste klassifikationsgrad.

9. INSPEKTION

Europa-Parlamentets Direktorat med ansvar for sikkerhed gennemfører regelmæssige inspektioner af sikkerhedsordningerne for beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger og kan i denne forbindelse bistås af Kontoret for Fortrolige Oplysninger.

Europa-Parlamentets Direktorat med ansvar for sikkerhed og sikkerhedstjenesterne i andre institutioner, organer, kontorer og agenturer oprettet med hjemmel i traktaterne, der ligger inde med EU-klassificerede oplysninger, kan også aftale at gennemføre peer-evalueringer af hinandens sikkerhedsordninger til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger.

10. AFKLASSIFICERINGSPROCEDURE

10.1. Kontoret for Fortrolige Oplysninger gennemgår EU-klassificerede oplysninger og fremsætter under alle omstændigheder forslag om afklassificering til udstederen af dokumentet senest 25 år efter datoen for dets udarbejdelse. Dokumenter, der ikke er blevet afklassificeret ved første gennemgang, gennemgås igen regelmæssigt og mindst hvert femte år.

10.2. Udover at finde anvendelse for dokumenter, der faktisk befinder sig i de sikre arkiver og er blevet behørigt klassificeret, kan afklassificeringsproceduren endvidere finde anvendelse på andre fortrolige oplysninger, der befinder sig i de sikre arkiver eller Europa-Parlaments Arkiv- og Dokumentationscenter (CARDOC).

10.3. På vegne af udstederen er Kontoret for Fortrolige Oplysninger ansvarlig for at underrette dokumentets modtagere om ændringen af klassificeringen, og disse er på deres side ansvarlige for at underrette efterfølgende modtagere, til hvem de har sendt eller kopieret dokumentet.

10.4. Afklassificeringen berører ikke eventuelle påtegninger på dokumentet.

10.5. Den oprindelige klassifikation for oven og for neden på hver enkelt side overstreges. Dokumentets første side stemples og forsynes med Kontoret for Fortrolige Oplysningers reference.

10.6. Det afklassificerede dokuments tekst vedhæftes den elektroniske fil eller det tilsvarende system, hvori det er blevet registreret.

10.7. Med hensyn til dokumenter, der er omfattet af undtagelserne vedrørende privatlivets fred og den enkeltes integritet eller en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, og i tilfælde af følsomme dokumenter finder bestemmelserne i artikel 2 i forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 anvendelse.

10.8. I tillæg til bestemmelserne i punkt 10.1 til 10.7 gælder følgende:

a) med hensyn til dokumenter fra tredjemand rådfører Kontoret for Fortrolige Oplysninger sig med den pågældende tredjemand, før det iværksætter en afklassificering. Tredjemanden har otte uger til at fremsætte sine bemærkninger

b) for så vidt angår undtagelsen vedrørende privatlivets fred og den enkeltes integritet tages ved en afklassificeringsprocedure navnlig hensyn til, at den berørte har givet samtykke, at det er umuligt at identificere den berørte person, og at den pågældende person ikke længere er i live

c) for så vidt angår undtagelsen vedrørende en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser kan den pågældende person eventuelt gives meddelelse ved offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med en tidsfrist på fire uger efter denne offentliggørelse til at fremsætte eventuelle bemærkninger.

DEL 2 SIKKERHEDSGODKENDELSE

11. SIKKERHEDSGODKENDELSE AF MEDLEMMER

11.1. I kraft af Europa-Parlamentets prærogativer og beføjelser kan dets medlemmer gives adgang til EU-klasssificerede oplysninger til og med graden CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL. I forbindelse med oplysninger klassificeret som CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL skal de underskrive en erklæring på tro og love om, at de ikke vil videregive indholdet af de pågældende oplysninger til tredjemand.

11.2. For at få adgang til oplysninger klassificeret som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, eller SECRET UE/EU SECRET skal medlemmerne af Europa-Parlamentet først godkendes til den pågældende klassifikationsgrad efter proceduren i punkt 11.3 og 11.4.

11.3. Kun de af Europa-Parlamentets medlemmer, der er blevet sikkerhedsundersøgt af medlemsstaternes nationale myndigheder (den nationale sikkerhedsmyndighed) efter proceduren i punkt 11.9 til 11.14, kan godkendes. Formanden er ansvarlig for at give godkendelse af medlemmer.

11.4. Formanden meddeler godkendelsen efter at have indhentet udtalelse fra medlemsstaternes nationale myndigheder på grundlag af den sikkerhedsundersøgelse, der er foretaget i henhold til punkt 11.8 til 11.13.

11.5. Europa-Parlamentets Direktorat med ansvar for sikkerhed ajourfører løbende en liste over alle de af Europa-Parlamentets medlemmer, der har fået godkendelse, herunder midlertidig godkendelse som omhandlet i punkt 11.15.

11.6. Godkendelsen er gyldig i fem år eller i varigheden af de arbejdsopgaver, der ligger til grund for den, idet den korteste af disse perioder finder anvendelse. Godkendelsen kan fornys efter proceduren i punkt 11.15.

11.7. Formanden kan inddrage godkendelsen, hvis vedkommende finder, at der er grund hertil. Inddrages godkendelsen, underrettes det pågældende medlem af Europa-Parlamentet, der kan anmode om at måtte fremsætte sine bemærkninger over for formanden, inden inddragelsen får virkning, og de nationale myndigheder.

11.8. Sikkerhedsundersøgelsen foretages med det berørte Europa-Parlamentsmedlems medvirken og efter anmodning fra formanden. Den for sikkerhedsundersøgelsen kompetente nationale myndighed er myndigheden i den medlemsstat, hvor det pågældende medlem er statsborger.

11.9. Det pågældende medlem af Europa-Parlamentet skal som led i sikkerhedsundersøgelsen udfylde et skema med angivelse af personlige oplysninger.

11.10. Formanden giver i sin anmodning til den kompetente nationale myndighed nærmere oplysninger om arten af og klassifikationsniveauet for de oplysninger, som det pågældende medlem af Europa-Parlamentet vil få kendskab til, så de kan foretage sikkerhedsundersøgelsen.

11.11. De bestemmelser om sikkerhedsundersøgelse, som er gældende i vedkommende medlemsstat, herunder bestemmelser om eventuel klageadgang, finder anvendelse i forbindelse med hele den af de kompetente nationale myndigheder foretagne sikkerhedsundersøgelses forløb og dens resultater.

11.2. Afgiver medlemsstaternes nationale myndigheder positiv udtalelse, kan formanden godkende det pågældende medlem af Europa-Parlamentet.

11.3. Afgiver de nationale myndigheder negativ udtalelse, underrettes det pågældende medlem af Europa-Parlamentet, der kan anmode om at måtte fremsætte sine bemærkninger over for formanden. Hvis formanden finder det nødvendigt, kan vedkommende rette henvendelse til de kompetente nationale myndigheder og bede om eventuelle yderligere oplysninger. Bekræftes den negative udtalelse, kan der ikke meddeles godkendelse.

11.4. Ethvert medlem af Europa-Parlamentet, der godkendes efter punkt 11.3, får i forbindelse med godkendelsen og siden med jævne mellemrum de nødvendige instrukser om beskyttelse af klassificerede oplysninger og om, hvordan de skal beskyttes. Det godkendte medlem underskriver en erklæring som bekræftelse på at have modtaget disse instrukser.

11.5. Formanden kan undtagelsesvis meddele midlertidig godkendelse af et medlem af Europa-Parlamentet for et tidsrum på højst seks måneder, mens resultatet af sikkerhedsundersøgelsen som omhandlet i punkt 11.11 afventes, forudsat at de kompetente nationale myndigheder på forhånd er blevet underrettet, og disse ikke har fremsat bemærkninger inden for en måned. Sådanne midlertidige godkendelser giver ikke adgang til oplysninger, der er klassificeret som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

12. SIKKERHEDSGODKENDELSE AF EUROPA-PARLAMENTETS TJENESTEMÆND OG PARLAMENTETS ØVRIGE ANSATTE, DER ARBEJDER FOR POLITISKE GRUPPER

12.1. Kun Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, og som i embeds medfør og af tjenstlige grunde har brug for at få kendskab til eller behandle klassificerede oplysninger, har adgang til sådanne oplysninger.

12.2. For at få adgang til oplysninger, der er klassificeret som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET og CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, skal de i punkt 12.1 omhandlede medarbejdere først godkendes til den pågældende klassifikationsgrad efter proceduren i punkt 12.3 og 12.4.

12.3. Kun personer som omhandlet i punkt 12.1, der er blevet sikkerhedsundersøgt af medlemsstaternes nationale myndigheder (den nationale sikkerhedsmyndighed) efter proceduren i punkt 12.9 til 12.14, kan godkendes. Generalsekretæren er ansvarlig for at give godkendelse af Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper.

12.4. Generalsekretæren meddeler godkendelsen efter at have indhentet udtalelse fra medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder på grundlag af den sikkerhedsundersøgelse, der er foretaget i henhold til punkt 12.8 til 12.13.

12.5. Europa-Parlamentets Direktorat med ansvar for sikkerhed ajourfører løbende en liste over alle stillinger, der kræver sikkerhedsgodkendelse, som Europa-Parlamentets tjenestegrene har angivet, og over alle medarbejdere, der har fået godkendelse, herunder midlertidig godkendelse som omhandlet i punkt 12.8.

12.6. Godkendelsen er gyldig i fem år eller i varigheden af de arbejdsopgaver, der ligger til grund for den, idet den korteste af disse perioder finder anvendelse. Godkendelsen kan fornys efter proceduren i litra punkt 12.4.

12.7. Generalsekretæren kan inddrage godkendelsen, hvis vedkommende finder, at der er grund hertil. Inddrages godkendelsen, underrettes den pågældende af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller øvrige af Parlamentets ansatte, der arbejder for de politiske grupper, og den pågældende kan anmode om at måtte fremsætte sine bemærkninger over for generalsekretæren, inden inddragelsen får virkning, og de nationale myndigheder.

12.8. Sikkerhedsundersøgelsen foretages med den berørte persons medvirken og efter anmodning fra generalsekretæren. Den for sikkerhedsundersøgelsen kompetente nationale myndighed er myndigheden i den medlemsstat, hvor den berørte person er statsborger. Hvis der er hjemmel herfor i nationale love og bestemmelser, kan de kompetente nationale sikkerhedsmyndigheder gennemføre undersøgelser af ikke-statsborgere, der skal have adgang til informationer, som er klassificeret som CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller højere.

12.9. Den pågældende af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller øvrige af Parlamentets ansatte, der arbejder for de politiske grupper, skal som led i sikkerhedsundersøgelsen udfylde et skema med angivelse af personlige oplysninger.

12.10. Generalsekretæren giver i sin anmodning til den kompetente nationale myndighed nærmere oplysninger om arten af og klassifikationsniveauet for de oplysninger, som den pågældende person vil få kendskab til, så de kan foretage sikkerhedsundersøgelsen og afgive udtalelse om, hvilket niveau den pågældende bør godkendes til.

12.11. De bestemmelser om sikkerhedsundersøgelse, som er gældende i vedkommende medlemsstat, herunder bestemmelser om eventuel klageadgang, finder anvendelse i forbindelse med hele den af de kompetente nationale myndigheder foretagne sikkerhedsundersøgelses forløb og dens resultater.

12.2. Afgiver medlemsstaternes nationale myndigheder positiv udtalelse, kan generalsekretæren godkende den pågældende person.

12.3. Afgiver de nationale myndigheder negativ udtalelse, underrettes den pågældende af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for de politiske grupper, og den pågældende kan anmode om at måtte fremsætte sine bemærkninger over for generalsekretæren. Finder Generalsekretæren det nødvendigt, kan vedkommende rette henvendelse til de nationale myndigheder og bede om eventuelle yderligere oplysninger. Bekræftes den negative udtalelse, kan der ikke meddeles godkendelse.

12.4. Enhver af Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for de politiske grupper, der godkendes efter punkt 12.4 og 12.5, får i forbindelse med godkendelsen og siden med jævne mellemrum de nødvendige instrukser om beskyttelse af klassificerede oplysninger og om, hvordan de skal beskyttes. Den pågældende tjenestemand eller øvrige ansatte underskriver en erklæring som bekræftelse på at have modtaget instrukserne og giver tilsagn om at overholde dem.

12.5. Generalsekretæren kan undtagelsesvis meddele midlertidig godkendelse af en af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for de politiske grupper, for et tidsrum på højst seks måneder, mens resultatet af sikkerhedsundersøgelsen som omhandlet punkt 12.11 afventes, forudsat at de kompetente nationale myndigheder på forhånd er blevet underrettet, og disse ikke har fremsat bemærkninger inden for en måned. Sådanne midlertidige godkendelser giver ikke adgang til oplysninger, der er klassificeret som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

BILAG IX

De nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse

Afgørelse af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse[47]

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 20 B,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 193,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 107 B, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør fastlægges nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse under iagttagelse af bestemmelserne i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber;

de midlertidige undersøgelsesudvalg skal kunne råde over de nødvendige midler til at udføre deres opgaver; det er i den forbindelse vigtigt, at medlemsstaterne samt De Europæiske Fællesskabers institutioner og organer træffer alle de forholdsregler, der kan lette udførelsen af disse opgaver;

tavsheds- og fortrolighedspligten i forbindelse med de midlertidige undersøgelsesudvalgs arbejde må sikres;

vilkårene for udøvelsen af undersøgelsesbeføjelsen kan efter anmodning fra en af de tre institutioner revideres efter udløbet af Europa-Parlamentets indeværende valgperiode på grundlag af de indhøstede erfaringer -

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE EFTER FÆLLES OVERENSKOMST:

Artikel 1

De nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse fastlægges i denne afgørelse i overensstemmelse med EKSF-traktatens artikel 20 B, EF-traktatens artikel 193 og Euratom-traktatens artikel 107 B.

Artikel 2

1. Parlamentet kan på de betingelser og inden for de grænser, som er fastsat i de i artikel 1 nævnte traktater, som led i udførelsen af sine opgaver efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg til at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, hvad enten disse skulle være begået af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan, af en offentlig myndighed i en medlemsstat eller af personer, som i henhold til fællesskabsretten er bemyndiget til at anvende denne.

Parlamentet fastsætter sammensætningen af de midlertidige undersøgelsesudvalg og de nærmere regler for deres interne arbejde.

[47] EFT L 113 af 19.5.1995, s. 1.

Afgørelser om at nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, hvori bl.a. udvalgets formål og fristen for dets afgivelse af beretning præciseres, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalg udfører sine opgaver under iagttagelse af de beføjelser, som traktaterne tillægger Fællesskabernes institutioner og organer.

Medlemmer af de midlertidige undersøgelsesudvalg samt enhver anden, som gennem sit arbejde får kendskab til faktiske forhold, oplysninger, viden, dokumenter eller andet, hvorom der i medfør af en medlemsstats eller en fællesskabsinstitutions bestemmelser gælder tavshedspligt, er forpligtet til at hemmeligholde dette kendskab over for enhver uvedkommende, herunder offentligheden, også efter hvervets eller arbejdsforholdets ophør.

Afhøringerne og vidneforklaringerne er offentlige. Dørene lukkes efter anmodning fra en fjerdedel af et undersøgelsesudvalgs medlemmer eller fra Fællesskabernes eller en medlemsstats nationale myndigheder, eller hvis det midlertidige undersøgelsesudvalg forelægges oplysninger, hvorom der gælder tavshedspligt. Ethvert vidne og enhver sagkyndig har ret til at afgive forklaring eller at vidne for lukkede døre.

3. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg kan ikke undersøge forhold, der er under retslig behandling ved en national retsinstans eller en af Fællesskabernes retsinstanser, så længe denne retslige behandling ikke er afsluttet.

Inden for en frist på to måneder efter offentliggørelse i overensstemmelse med stk. 1, eller efter at Kommissionen har fået kendskab til, at der for et midlertidigt undersøgelsesudvalg er fremsat påstand om, at en medlemsstat har overtrådt fællesskabsretten, kan Kommissionen meddele Parlamentet, at et forhold, som henhører under et midlertidigt undersøgelsesudvalg, er genstand for en fællesskabsretlig overtrædelsesprocedure; i så fald træffer det midlertidige undersøgelsesudvalg alle de foranstaltninger, som er nødvendige for at sætte Kommissionen i stand til fuldt ud at udøve sine beføjelser i henhold til traktaterne.

4. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning inden for den frist, der blev fastsat, da det blev nedsat, eller senest ved udløbet af en frist på højst tolv måneder fra den dato, hvor det blev nedsat, eller under alle omstændigheder ved udløbet af valgperioden.

Parlamentet kan to gange ved en begrundet afgørelse forlænge tolvmånedersfristen med tre måneder. Denne afgørelse offentliggøres i *De EuropæiskeFællesskabersTidende*.

5. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg kan ikke nedsættes eller nedsættes på ny med henblik på undersøgelse af forhold, som allerede er blevet undersøgt af et midlertidigt undersøgelsesudvalg, før der er gået mindst tolv måneder efter afgivelsen af beretningen om denne undersøgelse, eller efter at opgaven er afsluttet, og kun under forudsætning af, at der er fremkommet nye forhold i sagen.

Artikel 3

1. Det midlertidige undersøgelsesudvalg foretager de undersøgelser, der er nødvendige for at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, på nedenstående betingelser.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalg kan sende en opfordring til en fællesskabsinstitution, et fællesskabsorgan eller en medlemsstats regering om, at disse instanser udpeger et af deres medlemmer til at deltage i udvalgets arbejde.

3. Efter begrundet anmodning fra det midlertidige undersøgelsesudvalg udpeger de berørte medlemsstater og fællesskabsinstitutioner eller -organer en tjenestemand eller anden ansat, som de bemyndiger til at give møde for udvalget, medmindre tavshedspligt eller hensyn til offentlig eller national sikkerhed i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning er til hinder derfor.

De pågældende tjenestemænd eller ansatte udtaler sig på vegne af og efter instruks fra deres regering eller institution. De forbliver bundet af de forpligtelser, der følger af de for deres ansættelsesforhold gældende regler.

4. Medlemsstaternes myndigheder og Fællesskabernes institutioner eller organer udleverer, når et midlertidigt undersøgelsesudvalg anmoder derom eller på eget initiativ, sådanne dokumenter til undersøgelsesudvalget, som er nødvendige for udøvelsen af dets opgaver, medmindre de på grund af tavshedspligt eller hensyn til offentlig eller national sikkerhed er forhindret deri i henhold til love eller administrative bestemmelser fastsat af medlemsstaterne eller Fællesskaberne.

5. Stk. 3 og 4 berører ikke andre nationale bestemmelser, som er til hinder for tjenestemænds fremmøde eller fremsendelse af dokumenter.

Såfremt tavshedshensyn, hensyn til offentlig eller national sikkerhed eller de i første afsnit nævnte bestemmelser udgør en hindring, meddeles dette Parlamentet af en repræsentant, som skal være beføjet til at forpligte den pågældende medlemsstats regering eller institutionen.

6. Fællesskabsinstitutioner eller -organer udleverer ikke dokumenter fra en medlemsstat til det midlertidige undersøgelsesudvalg uden først at have oplyst den pågældende stat herom.

De udleverer kun dokumenter, som er omfattet af stk. 5, når den pågældende medlemsstat har givet sit samtykke hertil.

7. Bestemmelserne i stk. 3, 4 og 5 gælder for fysiske og juridiske personer, som i henhold til fællesskabsretten er bemyndiget til at anvende denne.

8. Det midlertidige undersøgelsesudvalg kan anmode enhver anden person om at afgive vidneudsagn for udvalget i det omfang, det er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver. Det midlertidige undersøgelsesudvalg underretter enhver person, der er nævnt i forbindelse med en undersøgelse, og som kunne lide skade derved, og det hører den pågældende på dennes begæring.

Artikel 4

1. De oplysninger, som det midlertidige undersøgelsesudvalg indsamler, er udelukkende bestemt til brug for udførelsen af dets opgaver. De må ikke offentliggøres, når de omfatter elementer,der er dækket af tavsheds- eller fortrolighedspligt, eller når de berørte personer er nævnt ved navn.

Parlamentet vedtager de nødvendige administrative og forretningsordensmæssige bestemmelser for at sikre, at tavshedspligten overholdes og fortrolighedshensyn tilgodeses i forbindelse med de midlertidige undersøgelsesudvalgs arbejde.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalgs beretning afgives til Parlamentet, som under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 1 kan beslutte at offentliggøre den.

3. Parlamentet kan lade henstillinger, som det måtte have vedtaget på grundlag af beretningen fra det midlertidige undersøgelsesudvalg, tilgå Fællesskabernes institutioner og organer eller medlemsstaterne. Disse drager de konsekvenser heraf, som de finder relevante.

Artikel 5

Alle meddelelser til medlemsstaternes nationale myndigheder med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse går gennem medlemsstaternes faste repræsentationer ved Den Europæiske Union.

Artikel 6

Efter udløbet af Parlamentets indeværende valgperiode kan ovenstående bestemmelser efter anmodning fra Parlamentet, Rådet eller Kommissionen revideres på grundlag af de indhøstede erfaringer.

Artikel 7

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BILAG X

Åbenhedsregister

A. Gennemførelsesbestemmelser til artikel 9, stk. 5-8

Eneste artikel

Adgangskort

1. Adgangskort med lang gyldighed har form af et plastickort, forsynet med et foto af indehaveren og med angivelse af dennes efternavn, fornavne og navnet på den virksomhed, organisation eller enkeltperson, som den pågældende arbejder for.

Adgangskortet skal til stadighed bæres fuldt synligt af indehaveren i alle Parlamentets lokaler. Manglende overholdelse af denne forpligtelse kan medføre, at adgangskortet inddrages.

Adgangskortene adskiller sig ved deres form og farve fra de kort, der udstedes til lejlighedsvise besøgere.

2. Adgangskort kan kun fornyes, hvis indehaveren har opfyldt betingelserne i forretningsordenens artikel 9, stk. 6.

Enhver klage, der bygger på faktiske omstændigheder, og som er omfattet af anvendelsesområdet for den adfærdskodeks, der indgår som bilag til aftalen om etablering af et åbenhedsregister[48], henvises til det fælles åbenhedsregistersekretariat. Parlamentets generalsekretær meddeler afgørelserne om slettelse af registret til kvæstorerne, der træffer afgørelse om inddragelse af adgangskortet.

I de afgørelser, hvorved kvæstorerne meddeler, at et eller flere adgangskort er blevet inddraget, anmodes indehaverne eller de enheder, som de pågældende repræsenterer eller arbejder for, om at returnere adgangskortet til Parlamentet inden for 15 dage fra underretningen om afgørelsen.

3. Adgangskortet giver i intet tilfælde adgang til andre møder i Parlamentet eller dettes organer end de møder, der er erklæret offentlige, og de adgangsbestemmelser, som gælder for andre borgere i Unionen, kan ikke fraviges.

[48]Se bilag 3 i aftalen, der er indeholdt i del B i nærværende bilag.

B. Aftale mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen om oprettelse af et åbenhedsregister for organisationer og personer, der som selvstændige er involveret i udformningen og gennemførelsen af Den Europæiske Unions politikker[49]

Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ("parterne") har –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 11, stk. 1 og 2, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 295, og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (herefter samlet benævnt "traktaterne"),

ud fra følgende betragtning: Europæiske beslutningstagere opererer ikke isoleret fra civilsamfundet, men fører en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med repræsentative foreninger og civilsamfundet –

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

I. Oprettelse af åbenhedsregistret

1. I overensstemmelse med deres tilsagn om åbenhed er parterne enige om at oprette og føre et fælles "åbenhedsregister" (herefter "registret") - til registrering og kontrol af organisationer og selvstændige, der er involveret i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker.

II. Principper for registret

2. Registret oprettes og føres på grundlag af de eksisterende registreringssystemer, der er etableret og taget i brug af Europa-Parlamentet i 1996 og af Europa-Kommissionen i juni 2008, suppleret af det arbejde, der er udført af Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens relevante fælles arbejdsgruppe og af forskellige tilpasninger foretaget på grundlag af erfaringerne og input fra berørte parter som beskrevet i Europa-Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2009, "Det Europæiske åbenhedsinitiativ: registeret over interesserepræsentanter et år efter"[50]. Denne tilgang hverken berører eller foregriber Europa-Parlamentets målsætninger, således som de er kommet til udtryk i Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om udvikling af rammer for interesserepræsentanters (lobbyisters) virksomhed i EU-institutionerne[51].

3. Registret oprettes og føres i overensstemmelse med EU-rettens generelle principper, herunder proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.

4. Registret oprettes og føres med respekt for Europa-Parlamentets medlemmers ret til at udøve deres parlamentariske mandat uden begrænsninger og uden at medlemmernes vælgere hindres i at få adgang til Europa-Parlamentets bygninger.

5. Registret oprettes og føres uden at det griber ind i parternes kompetencer eller prærogativer eller berører deres respektive organisatoriske beføjelser.

6. Parterne søger at behandle alle aktører, der er involveret i lignende aktiviteter, ens og at muliggøre lige vilkår for registrering af organisationer og selvstændige, der er involveret i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker.

III. Registrets struktur

7. Registret omfatter følgende:

[49]EUT L 191 af 22.7.2011, s. 29.
[50]KOM(2009)0612.
[51]EFT C 271 E af 12.11.2009, s. 48.

a) et sæt retningslinjer vedrørende:

– registrets anvendelsesområde, berørte aktiviteter og undtagelser

– registreringskategorier (bilag 1)

– oplysninger, som registrerede skal give, herunder finansielle oplysninger (bilag 2)

b) en adfærdskodeks (bilag 3)

c) en klageordning og foranstaltninger, der skal træffes ved tilsidesættelse af adfærdskodeksen, herunder proceduren for undersøgelse og behandling af klager (bilag 4).

IV. Registrets anvendelsesområde

Aktiviteter, der er omfattet

8. Registret omfatter alle de aktiviteter, der ikke er undtaget i afsnit IV, og som udføres med det formål at øve direkte eller indirekte indflydelse på EU-institutionernes udformning eller gennemførelse af politikker og deres beslutningsproces, uanset hvilke kommunikationskanaler eller -midler der benyttes, f.eks. outsourcing, medier, kontrakter med professionelle mellemmænd, tænketanke, "platforme", fora, kampagner eller græsrodsinitiativer. Aktiviteterne består bl.a. i at kontakte medlemmer, tjenestemænd eller øvrige ansatte i EU-institutionerne, udarbejde, udsprede og viderebringe breve, informationsmateriale eller diskussionsoplæg og høringssvar, samt organisere begivenheder, møder eller pr-aktiviteter og sociale arrangementer eller konferencer, hvortil der er sendt indbydelser til medlemmer af eller tjenestemænd eller øvrige ansatte i EU-institutionerne. Frivillige bidrag og deltagelse i formelle høringer om planlagte lovgivningsmæssige eller andre EU-retsakter og andre åbne høringer er også omfattet.

9. Alle organisationer og selvstændige, uanset deres retlige status, hvis aktiviteter er omfattet af registret forventes at lade sig registrere[52]

Aktiviteter, der ikke er omfattet

10. Følgende aktiviteter er ikke omfattet af registret:

a) aktiviteter, der drejer sig om juridisk og anden professionel rådgivning, for så vidt som de vedrører udøvelse af en klients grundlæggende ret til en retfærdig rettergang, herunder kontradiktionsretten i administrative sager, som føres af advokater eller andre fagfolk, der er involveret heri. Følgende er ikke omfattet af registret (uanset hvilke parter der er tale om): rådgivende arbejde og kontakter med offentlige myndigheder for at informere klienter bedre om en generel retstilstand, om klienters særlige retlige stilling eller rådgivning om, hvorvidt et bestemt retligt eller administrativt skridt er hensigtsmæssigt eller tilladt efter gældende lov, rådgivning til klienter med henblik på at hjælpe dem med at sikre, at deres aktiviteter er lovlige, repræsentation i forbindelse med en forligs- eller mæglingsprocedure, der har til formål at forhindre, at en tvist bliver indbragt for domstolene eller en administrativ instans. Dette gælder for alle erhvervssektorer i EU og ikke kun for visse særlige procedurer (konkurrence). Hvis en virksomhed og dens rådgivere er involveret som part i en specifik retssag eller administrativ sag, er

[52]Regeringer i medlemsstater, regeringer i tredjelande, internationale mellemstatslige organisationer og deres diplomatiske missioner skal ikke lade sig registrere.

alle aktiviteter, der har direkte forbindelse med sagen og ikke som sådan tager sigte på at ændre gældende ret, ikke omfattet af registret

b) aktiviteter, som udøves af arbejdsmarkedets parter i den sociale dialog (fagforeninger, arbejdsgiverforeninger, osv.), når de handler inden for rammerne af den rolle, som de er tildelt ifølge traktaterne. Dette gælder tilsvarende for alle organer, der ifølge traktaterne specifikt er tildelt en institutionel rolle

c) aktiviteter, som er et svar på en direkte og individuel henvendelse fra en EU-institution eller medlemmer af Europa-Parlamentet, f.eks. ad hoc-anmodninger eller løbende anmodninger om faktuelle oplysninger, data eller faglig viden og/eller individuelle indbydelser til deltagelse i offentlige høringer eller til deltagelse i rådgivende udvalg eller tilsvarende fora.

Særlige bestemmelser

11. Kirker og trossamfund falder uden for registrets anvendelsesområde. Deres repræsentationskontorer eller retlige organer, kontorer og netværk oprettet med henblik på at repræsentere dem i deres kontakter med EU-institutionerne og sammenslutninger heraf forventes dog at lade sig registrere.

12. Politiske partier falder uden for registrets anvendelsesområde. Enhver organisation, som de opretter eller støtter, og hvis aktiviteter falder inden for registrets anvendelsesområde, forventes dog at lade sig registrere.

13. Lokale, regionale og kommunale myndigheder falder uden for registrets anvendelsesområde. Deres repræsentationskontorer eller retlige organer, kontorer og netværk oprettet med henblik på at repræsentere dem i deres kontakter med EU-institutionerne og sammenslutninger heraf forventes dog at lade sig registrere.

14. Netværk, platforme eller andre former for kollektive aktiviteter, som ikke har retlig status eller er en juridisk person, men som de facto øver organiseret indflydelse, og hvis aktiviteter falder inden for registrets anvendelsesområde, forventes at lade sig registrere. Der bør i så fald udpeges et medlem som deres kontaktperson med ansvar for forbindelserne med registrets forvaltning.

15. I forbindelse med erklæringen om økonomiske interesser i registret tages der hensyn til alle aktiviteter rettet mod EU's institutioner, agenturer og organer og disses medlemmer, tjenestemænd og øvrige ansatte. Dette omfatter også aktiviteter rettet mod medlemsstaternes organer, der opererer på EU-plan og er involveret i beslutningsprocessen i EU.

16. Europæiske netværk, forbund, sammenslutninger eller platforme opfordres til at udarbejde fælles, gennemsigtige retningslinjer for deres medlemmer, der nævner de aktiviteter, der falder ind under registerets anvendelsesområde. De forventes at offentliggøre disse retningslinjer.

V. Regler for registrerede

17. Registrering indebærer, at de pågældende organisationer og enkeltpersoner:

– accepterer, at de oplysninger, de afgiver med henblik på optagelse i registeret, bliver offentliggjort

– accepterer at handle i overensstemmelse med adfærdskodeksen og fremlægge eventuelle faglige adfærdskodekser, de måtte være bundet af

– garanterer, at de afgivne oplysninger med henblik på optagelse i registeret er korrekte

– accepterer, at klager over dem vil blive behandlet på grundlag af bestemmelserne i den adfærdskodeks, der gælder for registret

– accepterer at rette sig efter de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tilsidesættelse af adfærdskodeksen, og anerkender, at foranstaltningerne i bilag 4 kan blive anvendt over for dem, hvis de ikke overholder reglerne i adfærdskodeksen

– tager til efterretning, at parterne efter anmodning og i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter[53] kan blive nødsaget til at fremlægge korrespondance og andre dokumenter vedrørende registreredes aktiviteter.

VI. Foranstaltninger i tilfælde af tilsidesættelse af adfærdskodeksen

18. Registreredes eller deres repræsentanters tilsidesættelse af adfærdskodeksen kan på grundlag af en undersøgelse foretaget under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet og retten til kontradiktion føre til anvendelse af foranstaltninger som fastlagt i bilag 4, såsom suspension eller udelukkelse fra registret og eventuelt inddragelse af de adgangskort til Europa-Parlamentet, der er udleveret til de pågældende personer eller i givet fald til deres organisationer. En beslutning om at anvende sådanne foranstaltninger kan offentliggøres på registrets websted.

19. Alle kan indgive en klage til parterne, underbygget af materielle kendsgerninger, hvis de har mistanke om, at adfærdskodeksen er overtrådt, efter proceduren i bilag 4.

VII. Gennemførelse

20. Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens generalsekretærer har ansvaret for at føre tilsyn med systemet og for alle vigtige driftsmæssige aspekter og træffer efter fælles overenskomst de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne aftale.

21. Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens tjenestegrene opretter med henblik på at gennemføre systemet en fælles driftsstruktur benævnt "det fælles åbenhedsregistersekretariat". Det vil bestå af en gruppe tjenestemænd fra Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen efter en aftale mellem de kompetente tjenestegrene. Det fælles åbenhedsregistersekretariats arbejde koordineres af en kontorchef i Europa-Kommissionens Generalsekretariat. Det vil bl.a. have til opgave at gennemføre foranstaltninger, der kan være med til at sikre kvaliteten af registrets indhold.

22. Europa-Parlamentet vil fortsat stå for udstedelsen af og kontrollen med permanente adgangskort til denne institutions bygninger. Der vil kun blive udstedt sådanne kort til enkeltpersoner, der repræsenterer eller arbejder for organisationer, som falder inden for registrets anvendelsesområde, hvis de pågældende organisationer eller enkeltpersoner har ladet sig registrere. Registrering giver dog ikke automatisk ret til et sådant kort.

23. Selv om systemet drives i fællesskab, kan parterne hver især frit anvende registret til deres egne specifikke formål, herunder tilbyde incitamenter som f.eks. underretning af registrerede, når der indledes offentlige høringer eller arrangeres begivenheder.

24. Parterne sørger for passende undervisning og intern kommunikation med henblik på at øge bevidstheden om registeret og klageproceduren hos deres medlemmer og personale.

25. Parterne træffer passende foranstaltninger eksternt for at øge bevidstheden om registret og fremme brugen heraf.

[53]EUT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

26. En række grundlæggende statistiske oplysninger fra databasen offentliggøres regelmæssigt på Europa-webstedet og gøres tilgængelige ved hjælp af en brugervenlig søgemaskine. Databasens offentlige indhold vil være tilgængeligt efter anmodning i elektroniske, maskinlæsbare formater.

27. Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens generalsekretærer forelægger de ansvarlige næstformænd for Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen en årsrapport om, hvordan registret fungerer, efter høring af de berørte parter.

VIII. Andre institutioners og organers deltagelse

28. Det Europæiske Råd og Rådet opfordres til at tilslutte sig registret. Andre EU-institutioner, -organer og -agenturer opfordres til selv at benytte systemet som et referenceinstrument for deres eget samarbejde med organisationer og selvstændige, der er involveret i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker.

IX. Afsluttende bestemmelser

29. Overgangen fra parternes eksisterende registre til det nye fælles register vil ske i løbet af en overgangsperiode på tolv måneder fra datoen for iværksættelsen af det fælles register. Organisationer og enkeltpersoner registreret i et af systemerne opfordres til at forny deres registrering i det fælles system.

Efter iværksættelsen af det fælles register:

- har registrerede mulighed for at ændre deres eksisterende registrering til det fælles register på en dato efter eget valg, men senest på datoen for fornyelse af deres registrering i Europa-Kommissionens register eller, for dem, der kun er registreret i Europa-Parlamentet, senest ved udgangen af en periode på tolv måneder fra denne iværksættelse

- vil enhver ny registrering eller ajourføring af eksisterende data kun være mulig i det fælles register.

30. Det fælles register tages op til revision senest to år efter dets iværksættelse.

Bilag 1: Åbenhedsregister - Organisationer og selvstændige, der deltager i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker

Kategori I - Konsulentfirmaer/advokatfirmaer/selvstændige konsulenter

- Underkategori: Konsulentfirmaer

  Særlige kendetegn/bemærkninger: Firmaer, der i henhold til en kontrakt udfører aktiviteter inden for lobbyvirksomhed, promovering, offentlige anliggender og forbindelser til offentlige myndigheder

- Underkategori: Advokatfirmaer

  Særlige kendetegn/bemærkninger: Advokatfirmaer, der i henhold til en kontrakt udfører aktiviteter inden for lobbyvirksomhed, promovering, offentlige anliggender og forbindelser til offentlige myndigheder

- Underkategori: Selvstændige konsulenter

  Særlige kendetegn/bemærkninger: Selvstændige konsulenter eller advokater, der i henhold til en kontrakt udfører aktiviteter inden for lobbyvirksomhed, promovering, offentlige anliggender og forbindelser til offentlige myndigheder

Kategori II - Internt ansatte lobbyister og brancheforeninger

– Underkategori: Virksomheder og koncerner

  Særlige kendetegn/bemærkninger: Virksomheder eller koncerner af virksomheder (med eller uden retlig status), der på egne vegne udfører aktiviteter inden for lobbyvirksomhed, promovering, offentlige anliggender og forbindelser til offentlige myndigheder

– Underkategori: Brancheforeninger

– Underkategori: Fagforeninger

– Underkategori: Andre lignende foreninger

Kategori III - Ikke-statslige organisationer

– Underkategori: Ikke-statslige organisationer, platforme og netværk og lignende

  Særlige kendetegn/bemærkninger: Almennyttige organisationer (med eller uden retlig status), der er uafhængige af offentlige myndigheder, politiske partier og kommercielle organisationer. Omfatter stiftelser, velgørende organisationer osv.

Kategori IV - Tænketanke, forskningsinstitutioner og akademiske institutioner

– Underkategori: Tænketanke og forskningsinstitutioner

  Særlige kendetegn/bemærkninger: Specialiserede tænketanke og forskningsinstitutioner, der beskæftiger sig med EU's aktiviteter og politikker

– Underkategori: Akademiske institutioner

  Særlige kendetegn/bemærkninger: Institutioner, hvis hovedformål er uddannelse, men som beskæftiger sig med EU's aktiviteter og politikker.

Kategori V - Organisationer, der repræsenterer kirker og trossamfund (NB: Kirker i sig selv er ikke berørt af registret)

– Underkategori: Organisationer, der repræsenterer kirker og trossamfund.

  Særlige kendetegn/bemærkninger: Juridiske enheder, kontorer eller netværk oprettet med henblik på repræsentation

Kategori VI - Organisationer, som repræsenterer lokale, regionale og kommunale myndigheder, andre offentlige eller blandede organer osv. (NB: Offentlige myndigheder i sig selv er ikke berørt af registret)

– Underkategori: Lokale, regionale og kommunale myndigheder (på subnationalt plan)

  Særlige kendetegn/bemærkninger: Juridiske enheder, repræsentationskontorer, foreninger eller netværk oprettet med henblik på at repræsentere lokale, regionale og kommunale myndigheder (på subnationalt plan)

– Underkategori: Andre offentlige eller blandede organer osv.

Særlige kendetegn/bemærkninger: Omfatter andre organisationer med offentlig eller blandet (offentlig/privat) status

Bilag 2: Oplysninger, som registrerede skal give

I. GENERELLE OG GRUNDLÆGGENDE OPLYSNINGER

- organisationens navn(e), adresse, telefonnummer, e-mail-adresse, websted
- a) identiteten på den person, der er juridisk ansvarlig for organisationen, og b) navnet på organisationens direktør eller ledende partner eller, hvis det er relevant, vigtigste kontaktperson med hensyn til aktiviteter omfattet af registret; navnene på de personer, til hvem der anmodes om adgangskort til Europa-Parlamentets bygninger[54]
- antal personer (medlemmer, personale osv.), der er involveret i aktiviteter, som falder inden for registrets anvendelsesområde
- mål/opgave - interesseområde - aktiviteter - lande, hvori der udføres aktiviteter - tilhørsforhold til netværk - generelle oplysninger, der falder inden for registrets anvendelsesområde
- hvis det er relevant, antal medlemmer (enkeltpersoner eller organisationer).

II. SPECIFIKKE OPLYSNINGER

A. AKTIVITETER

Vigtigste lovgivningsmæssige forslag i det foregående år omfattet af den registreredes aktiviteter, som falder inden for åbenhedsregistrets anvendelsesområde.

B. FINANSIELLE OPLYSNINGER

Alle afgivne finansielle oplysninger bør dække et fuldt forretningsår og angå det senest afsluttede regnskabsår på datoen for registreringen eller fornyelsen.

Dobbelt indberetning er ikke udelukket. Konsulentfirmaers, advokatfirmaers og selvstændige konsulenters erklæring om økonomiske interesser for deres klienter (liste og skala) fritager ikke klienterne fra selv at medtage disse kontraktlige aktiviteter i deres egen erklæring, således at deres erklærede finansielle bidrag ikke undervurderes.

- Konsulentfirmaer/advokatfirmaer/selvstændige konsulenter (kategori I i bilag I): der skal angives nærmere oplysninger om den omsætning, der kan tilskrives aktiviteter, der falder inden for registrets anvendelsesområde, og om de enkelte kunders del heri efter følgende skala:

  Omsætning i euro: 0 - 499 999 - Tranche i euro: 50 000

  Omsætning i euro: 500 000 - 1 000 000 - Tranche i euro: 100 000

  Omsætning i euro: > 1 000 000 - Tranche i euro: 250 000

[54]De registrerede vil blive anmodet om afgive disse oplysninger ved afslutningen af registreringsprocessen med henblik på forelæggelse for Europa-Parlamentet. Navnene på de enkeltpersoner, der har fået adgangskort, vil herefter automatisk blive indsat af systemet på grundlag af Europa-Parlamentets opdateringer og oplysninger, efter at Europa-Parlamentet har truffet afgørelse om at tildele kortene. Registreringen giver ikke automatisk ret til et adgangskort til Europa-Parlamentet.

– Internt ansatte lobbyister og brancheforeninger (kategori II i bilag I): der skal angives et skøn over omkostningerne til aktiviteter, der falder inden for registrets anvendelsesområde.

– Ikke-statslige organisationer, tænketanke, forskningsinstitutioner og akademiske institutioner - organisationer, som repræsenterer kirker og trossamfund - organisationer, som repræsenterer lokale, regionale og kommunale myndigheder, andre offentlige eller blandede organer osv. (kategori III-VI i bilag I): det samlede budget skal anføres sammen med en oversigt over de væsentligste finansieringskilder.

Endvidere for alle registrerede: størrelsen af og kilden til finansiering modtaget fra EU-institutionerne i det senest afsluttede regnskabsår forud for datoen for registreringen eller fornyelsen.

Bilag 3: Adfærdskodeks

I deres forbindelser med EU-institutionerne og disses medlemmer, tjenestemænd og øvrige ansatte skal registrerede:

a) altid opgive deres navn, og hvilket eller hvilke organer de arbejder for eller repræsenterer; de skal opgive, hvilke interesser eller mål og i givet fald hvilke klienter eller medlemmer, de repræsenterer

b) ikke på uhæderlig vis eller ved hjælp af upassende pression eller utilbørlig optræden forsøge at indhente oplysninger eller indvirke på beslutninger

c) ikke påberåbe sig et formelt tilknytningsforhold til EU eller en EU-institution over for tredjemand eller give falske oplysninger om registreringen på en sådan måde, at tredjeparter eller tjenestemænd eller øvrige ansatte i EU vildledes

d) sikre, at de oplysninger, de giver ved registreringen og senere inden for rammerne af deres aktiviteter, der falder ind under registrets anvendelsesområde, er fuldstændige, opdaterede og ikke misvisende

e) ikke sælge kopier af dokumenter indhentet fra en EU-institution til tredjemand

f) ikke forlede EU-institutioners medlemmer, tjenestemænd eller øvrige ansatte eller medlemmers assistenter eller praktikanter til at bryde regler og adfærdsnormer, som gælder for dem

g) ved ansættelse af tidligere tjenestemænd eller øvrige ansatte i EU eller tidligere assistenter eller praktikanter for EU-institutionernes medlemmer respektere disses forpligtelse til at rette sig efter regler og krav om fortrolighed, som er gældende for dem

h) overholde alle bestemmelser om Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens tidligere medlemmers rettigheder og ansvar

i) orientere dem, de repræsenterer, om deres forpligtelser over for EU-institutionerne.

Enkeltpersoner, der repræsenterer eller arbejder for enheder, som har ladet sig registrere ved Europa-Parlamentet med henblik på at få udstedt et personligt adgangskort, som ikke kan overdrages, til Europa-Parlamentets bygninger, skal:

j) nøje overholde bestemmelserne i artikel 9 i, og bilag X til, samt artikel 2, stk. 2, [55]i bilag I til Europa-Parlamentets forretningsorden

k) sikre sig, at enhver form for bistand, der ydes inden for rammerne af artikel 2 [56]i bilag I til Europa-Parlamentets forretningsorden, opføres i det pågældende register

l) med henblik på at undgå mulige interessekonflikter, på forhånd indhente tilladelse fra det eller de pågældende medlemmer af Europa-Parlamentet til ethvert kontrakt- eller ansættelsesforhold for medlemmers assistenter og efterfølgende give oplysninger derom i registeret.

[55]Ny artikel 5 i bilag I til forretningsordenen.
[56]Ny artikel 32, stk. 2, i forretningsordenen og ny artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra g), i bilag I til forretningsordenen.

Bilag 4: Procedure for undersøgelse og behandling af klager

Fase 1: Indgivelse af en klage

1. Der kan indgives klager ved udfyldelse af en standardformular på det fælles registers websted. Formularen indeholder oplysninger om den registrerede, der klages over, klagerens navn og kontaktoplysninger og nærmere oplysninger om klagen, herunder, som udgangspunkt, dokumenter eller andet materiale til støtte for klagen. Anonyme klager behandles ikke.

2. Klagen skal angive en eller flere bestemmelser i adfærdskodeksen, som klageren påstår, er blevet tilsidesat. Klager over oplysninger, der er indført i registret, behandles som påståede overtrædelser af adfærdskodeksens litra d)[57].

3. Klagerne skal som udgangspunkt fremlægge dokumentation og andet materiale til støtte for deres klage.

Fase 2: Afgørelse om, hvorvidt klagen kan behandles

4. Det fælles åbenhedsregistersekretariatet skal:

   a) kontrollere, at der er fremlagt tilstrækkeligt bevismateriale til støtte for klagen, enten i form af dokumenter, andet skriftligt materiale eller personlige erklæringer; for at kunne behandles bør bevismateriale som udgangspunkt stamme enten fra den registrerede, der klages over, eller fra dokumenter udstedt af tredjemand

   b) på grundlag af denne kontrol afgøre, om klagen kan behandles

   c) hvis det mener, at klagen kan behandles, registrere klagen og fastsætte en frist (20 arbejdsdage) for afgørelsen om klagens berettigelse.

5. Besluttes det, at klagen ikke kan behandles, underrettes klageren skriftligt herom med angivelse af begrundelsen for afgørelsen. Hvis klagen kan behandles, undersøges den efter proceduren nedenfor.

Fase 3: Undersøgelse

6. Efter at have registreret klagen underretter det fælles åbenhedsregistersekretariatet skriftligt den registrerede, der er klaget over, om klagen og dens indhold og opfordrer den registrerede til at fremlægge forklaringer, argumenter eller andre elementer til sit forsvar inden for ti arbejdsdage.

7. Alle oplysninger, der indhentes i forbindelse med undersøgelsen, kontrolleres af det fælles åbenhedsregistersekretariat.

8. Det fælles åbenhedsregistersekretariat kan beslutte at høre den registrerede, der er klaget over, eller klageren.

Fase 4: Afgørelse om klagen

9. Viser undersøgelsen, at klagen er ubegrundet, underretter det fælles åbenhedsregistersekretariat begge parter om denne afgørelse. Gives der medhold i klagen, kan den registrerede blive midlertidigt suspenderet fra registret med henblik på at få løst problemet (jf. punkt 11-14 nedenfor) eller blive gjort til genstand for foranstaltninger fra en længerevarende

[57] Ifølge litra d) skal registrerede i deres forbindelser med EU-institutionerne og disses medlemmer, tjenestemænd og øvrige ansatte "sikre, at de oplysninger, de giver ved registreringen og senere inden for rammerne af deres aktiviteter, der falder ind under registrets anvendelsesområde, er fuldstændige, opdaterede og ikke misvisende".

suspension fra registret til udelukkelse fra registret og eventuel inddragelse af adgangskort til Europa-Parlamentet (jf. fase 6 og 7 nedenfor).

Fase 5: Foranstaltninger i tilfælde af tilsidesættelse af adfærdskodeksen

10. De foranstaltninger, der kan anvendes i tilfælde af tilsidesættelse af adfærdskodeksen, spænder fra midlertidig suspension til sletning fra registret (jf. skemaet nedenfor).

11. Konstateres det, at der er indført forkerte eller ufuldstændige oplysninger i registret, anmodes den pågældende registrerede om at berigtige oplysningerne inden for otte uger, og registreringen af den pågældende registrerede suspenderes i denne periode. Eventuelle adgangskort til Europa-Parlamentet inddrages ikke i perioden.

12. Berigtiger den registrerede oplysningerne indenfor perioden på otte uger, jf. punkt 11, genoptages registreringen af den registrerede. Hvis den registrerede ikke handler inden for perioden på otte uger, jf. punkt 11, kan der pålægges en foranstaltning.

13. Anmoder den registrerede om mere tid til at berigtige oplysningerne, jf. punkt 11, og begrundes denne anmodning tilstrækkeligt, kan suspensionsperioden forlænges.

14. I tilfælde af andre overtrædelser af adfærdskodeksen suspenderes den pågældende registreredes registrering i en periode på otte uger, inden for hvilken Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen træffer endelig afgørelse om at pålægge eventuelle foranstaltninger.

15. Alle afgørelser om at slette en registreret fra registret indebærer også udelukkelse fra fornyet registrering i en periode på et eller to år.

Fase 6: Afgørelse om, hvilken foranstaltning der skal anvendes

16. Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens kompetente tjenestegrene udarbejder i fællesskab et udkast til afgørelse om, hvilken foranstaltning der skal anvendes, og forelægger det for disse institutioners generalsekretærer til endelig afgørelse. De ansvarlige næstformænd i Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen underrettes.

17. Det fælles åbenhedsregistersekretariat underretter straks begge parter (klageren og den registrerede, der er klaget over) om afgørelsen om foranstaltningen og gennemfører foranstaltningen.

Fase 7: Eventuel inddragelse af adgangskort til Europa-Parlamentet

18. Træffes der afgørelse om slettelse fra registeret, som indebærer inddragelse af adgangskort til Europa-Parlamentet, giver Europa-Parlamentets generalsekretær meddelelse herom til den ansvarlige kvæstor, som anmodes om at tillade, at alle adgangskort udstedt til den pågældende organisation eller enkeltperson inddrages.

19. Den registrerede anmodes om at returnere alle eller nogle af sine adgangskort inden for 15 dage.

Skema over mulige foranstaltninger i tilfælde af tilsidesættelse af adfærdskodeksen

Form for tilsidesættelse 1: Uforsætlig tilsidesættelse, som straks afhjælpes

> Foranstaltning: Skriftlig meddelelse med anerkendelse af de faktiske omstændigheder og afhjælpningen
>
> Anmærkning om foranstaltningen i registret: Nej
>
> Inddragelse af EP-adgangskort: Nej

Form for tilsidesættelse 2: Forsætlig tilsidesættelse af kodeksen, der gør det nødvendigt at ændre adfærd eller berigtige oplysninger i registret inden for den fastsatte frist

Foranstaltning: Midlertidig suspension i op til seks måneder, eller indtil den berigtigelse, der er anmodet om, er gennemført inden for den fastsatte frist

Anmærkning om foranstaltningen i registret: Ja, i suspensionsperioden

Inddragelse af EP-adgangskort: Nej

Form for tilsidesættelse 3: Vedvarende tilsidesættelse af kodeksen (Ingen adfærdsændring/Undladelse af at berigtige oplysninger inden for den fastsatte frist)

Foranstaltning: Slettelse fra registeret i et år

Anmærkning om foranstaltningen i registret: Ja

Inddragelse af EP-adgangskort: Ja

Form for tilsidesættelse 4: Alvorlig, forsætlig tilsidesættelse af kodeksen

Foranstaltning: Slettelse fra registret i to år

Anmærkning om foranstaltningen i registret: Ja

Inddragelse af EP-adgangskort: Ja

BILAG XI

Betingelser for udøvelsen af Ombudsmandens hverv

A. Europa-Parlamentets afgørelse vedrørende Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv[58]

EUROPA-PARLAMENTET HAR -

under henvisning til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig artikel 195, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 107 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv bør fastsættes under overholdelse af bestemmelserne i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber;

det må fastlægges, under hvilke betingelser der kan indgives klage til ombudsmanden, og hvorledes ombudsmandens hverv skal afgrænses i forhold til procedurerne omkring søgsmål og rekurs;

Ombudsmanden, som tillige kan handle på eget initiativ, skal have adgang til alle de elementer, der er nødvendige for udøvelsen af hvervet; med henblik herpå er Fællesskabets institutioner og organer forpligtet til på anmodning at give ombudsmanden de oplysninger, denne anmoder om, og uden at dette i øvrigt berører ombudsmandens pligt til ikke at videregive oplysningerne; adgang til fortrolige oplysninger eller fortrolige dokumenter, navnlig følsomme dokumenter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001[59], bør gives på betingelse af overholdelse af sikkerhedsreglerne i den pågældende fællesskabsinstitution eller det pågældende fællesskabsorgan; institutioner eller organer, der giver fortrolige oplysninger eller fortrolige dokumenter som nævnt i artikel 3, stk. 2, første afsnit, bør underrette ombudsmanden om sådan fortrolighed; for så vidt angår gennemførelsen af reglerne i artikel 3, stk. 2, første afsnit, bør ombudsmanden på forhånd sammen med den pågældende institution eller det pågældende organ fastsætte betingelserne for behandling af fortrolige oplysninger eller dokumenter og andre oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt; får ombudsmanden ikke den ønskede bistand, underretter denne Europa-Parlamentet, som træffer de nødvendige foranstaltninger.

der må fastlægges procedurer for det videre forløb, når resultaterne af ombudsmandens undersøgelser viser, at der foreligger fejl eller forsømmelser; det bør ligeledes fastsættes, at ombudsmanden ved slutningen af hver årlig session forelægger Europa-Parlamentet en samlet rapport;

ombudsmanden og hans personale skal udvise diskretion for så vidt angår de oplysninger, de har fået kendskab til under udøvelsen af deres hverv; til gengæld skal ombudsmanden underrette de kompetente myndigheder om forhold, der efter hans opfattelse falder ind under strafferetten, og som han måtte få kendskab til i forbindelse med en undersøgelse;

---

[58] Vedtaget af Parlamentet den 9. marts 1994 (EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15) og ændret ved dets afgørelse af 14. marts 2002 (EFT L 92 af 9.4.2002, s. 13) og 18. juni 2008 (EUT L 189 af 17.7.2008, s. 25).

[59] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

ombudsmanden bør have mulighed for at samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i visse medlemsstater, under overholdelse af den gældende nationale lovgivning på området;

i begyndelsen af hver valgperiode og for hele valgperioden udnævner Europa-Parlamentet en person, der er borger i Unionen og som kan bevise, at han er uafhængig og besidder de fornødne kvalifikationer, til ombudsmand;

det må fastsættes, under hvilke betingelser ombudsmandens hverv ophører;

ombudsmanden må varetage sit hverv i fuldkommen uafhængighed, hvilket han ved sin tiltrædelse skal afgive højtidelig forsikring om over for De Europæiske Fællesskabers Domstol; der bør fastsættes bestemmelser om visse aktiviteters uforenelighed med hvervet som ombudsmand og om det vederlag samt de privilegier og immuniteter, der bliver ombudsmanden til del;

der bør fastsættes bestemmelser om tjenestemænd og andre ansatte i det sekretariat, der skal bistå ombudsmanden, og om ombudsmandens budget; ombudsmandens hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted;

det tilkommer ombudsmanden at fastlægge gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse; der bør endvidere fastsættes visse overgangsbestemmelser for den første ombudsmand, der udnævnes, efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv fastsættes i denne afgørelse i henhold til artikel 195, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 107 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

2. Ombudsmanden udøver sit hverv under overholdelse af de beføjelser, som traktaterne tillægger Fællesskabets institutioner og organer.

3. Ombudsmanden kan ikke gribe ind i en sag, der er anlagt ved en domstol, eller anfægte, at en retsafgørelse er begrundet.

Artikel 2

1. Ombudsmanden skal inden for rammerne af ovennævnte traktater og på de deri fastsatte betingelser bidrage til at påvise fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner og organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner, og til at fremsætte henstillinger med henblik på at afhjælpe disse fejl og forsømmelser. Handlinger foretaget af enhver anden myndighed eller person kan ikke indklages for ombudsmanden.

2. Enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en af Unionens medlemsstater kan enten direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet indgive klage til ombudsmanden over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. Ombudsmanden informerer den berørte institution eller det berørte organ, så snart han har modtaget en klage.

3. Klagen skal indeholde angivelse af klagens indhold og klagerens navn; klageren kan anmode om, at hans klage behandles fortroligt.

4. Klagen skal indgives inden for en frist på to år regnet fra den dato, hvor klageren bliver gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen, og der skal forinden være rettet de fornødne administrative henvendelser til de berørte institutioner eller organer.

5. Ombudsmanden kan råde klageren til at henvende sig til en anden myndighed.

6. Indbringelse af klager for ombudsmanden fører ikke til en afbrydelse af forældelsesfristerne for søgsmål eller rekurs.

7. Må ombudsmanden afvise klagen eller afslutte sin behandling heraf på grund af en igangværende eller afsluttet retssag vedrørende det anførte forhold, henlægges resultaterne af de undersøgelser, han måtte have foretaget forinden.

8. Klager, der vedrører arbejdsforholdene mellem Fællesskabets institutioner eller organer og deres tjenestemænd eller øvrige ansatte, kan kun indbringes for ombudsmanden, hvis de interne administrative ansøgnings- eller klagemuligheder, navnlig dem der er omhandlet i artikel 90, stk. 1 og 2, i vedtægten for tjenestemænd, er udtømt, og den pågældende myndigheds svarfrist er udløbet.

9. Ombudsmanden informerer hurtigst muligt klageren om den videre behandling af klagen.

Artikel 3

1. Ombudsmanden foretager på eget initiativ eller på grundlag af en klage alle de undersøgelser, som han finder berettigede for at kunne belyse mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer. Han oplyser den berørte institution eller det berørte organ herom, og disse kan tilsende ham alle relevante bemærkninger.

2. Fællesskabets institutioner og organer er forpligtet til at give ombudsmanden de oplysninger, denne anmoder om, og give adgang til de pågældende dokumenter. Adgang til fortrolige oplysninger eller fortrolige dokumenter, navnlig følsomme dokumenter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001, gives på betingelse af, at sikkerhedsreglerne i den pågældende fællesskabsinstitution eller det pågældende fællesskabsorgan overholdes.

Institutioner eller organer, der giver fortrolige oplysninger eller fortrolige dokumenter som nævnt i første afsnit, underretter ombudsmanden om sådan fortrolighed.

For så vidt angår gennemførelsen af reglerne i første afsnit fastsætter ombudsmanden på forhånd sammen med den pågældende institution eller det pågældende organ betingelserne for behandling af fortrolige oplysninger eller dokumenter og andre oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt.

De pågældende institutioner eller organer giver kun adgang til dokumenter fra en medlemsstat, der er klassificeret som hemmelige i medfør af en lov eller en administrativ bestemmelse, når den pågældende medlemsstat forinden har givet sit samtykke hertil.

De giver adgang til andre dokumenter fra en medlemsstat efter at have underrettet den pågældende medlemsstat herom.

I ingen af tilfældene må ombudsmanden videregive indholdet af dokumenterne, jf. artikel 4.

Tjenestemænd og øvrige ansatte i Fællesskabets institutioner og organer skal efter anmodning fra ombudsmanden afgive vidneforklaring; de er fortsat omfattet af de relevante bestemmelser i tjenestemandsvedtægten, navnlig tavshedspligten.

3. Myndighederne i medlemsstaterne er efter anmodning fra ombudsmanden forpligtet til via medlemsstaternes faste repræsentationer ved De Europæiske Fællesskaber at fremskaffe alle

oplysninger, der kan bidrage til at belyse tilfælde af fejl eller forsømmelser begået af Fællesskabets institutioner eller organer, medmindre disse oplysninger er omfattet af enten love eller administrative bestemmelser om tavshedspligt eller bestemmelser, som indebærer, at de ikke må videregives. I sidstnævnte tilfælde kan den berørte medlemsstat dog tillade, at ombudsmanden får kendskab til oplysningerne, såfremt han forpligter sig til ikke at videregive deres indhold.

4. Får ombudsmanden ikke den ønskede bistand, underretter han Europa-Parlamentet, der tager de nødvendige initiativer.

5. Så vidt muligt forsøger ombudsmanden sammen med den berørte institution eller det berørte organ at finde en løsning, der kan bringe tilfælde af fejl eller forsømmelser til ophør og imødekomme klagen.

6. Når ombudsmanden mener at have konstateret, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han den berørte institution eller det berørte organ sagen og fremsætter i påkommende tilfælde forslag til henstillinger. Institutionen eller organet fremsætter en detaljeret udtalelse inden tre måneder.

7. Ombudsmanden sender dernæst en rapport til Europa-Parlamentet og til den berørte institution eller det berørte organ. Han kan heri fremsætte henstillinger. Klageren informeres af ombudsmanden om resultatet af undersøgelserne, om institutionens eller organets udtalelse og om eventuelle henstillinger fra ombudsmanden.

8. Ved slutningen af hver årlig session forelægger ombudsmanden Europa-Parlamentet en rapport om resultaterne af sine undersøgelser.

Artikel 4

1. Ombudsmanden og dennes personale, der er omfattet af artikel 287 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 194 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, er forpligtet til ikke at videregive oplysninger og materiale, som de er blevet bekendt med i medfør af deres undersøgelser. De er navnlig forpligtede til ikke at videregive fortrolige oplysninger eller dokumenter, som ombudsmanden har modtaget, især følsomme dokumenter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001, eller dokumenter, der henhører under fællesskabslovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, såvel som enhver oplysning, som kan skade klageren eller enhver anden berørt person, jf. dog stk. 2.

2. Får ombudsmanden i forbindelse med sine undersøgelser kendskab til forhold, der efter dennes opfattelse henhører under strafferetten, meddeler ombudsmanden omgående dette til de nationale kompetente myndigheder via medlemsstaternes faste repræsentationer ved De Europæiske Fællesskaber og, såfremt sagen falder inden for dens beføjelser, den kompetente fællesskabsinstitution, det kompetente fællesskabsorgan eller den kompetente fællesskabstjeneste, der har til opgave at bekæmpe svig; ombudsmanden underretter i givet fald også den fællesskabsinstitution eller det fællesskabsorgan, som den pågældende tjenestemand eller ansatte er undergivet, og institutionen eller organet kan anvende artikel 18, stk. 2, i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter. Ombudsmanden kan ligeledes underrette den berørte fællesskabsinstitution eller det berørte fællesskabsorgan om forhold, som ud fra et disciplinært synspunkt vedrører en af deres tjenestemænds eller ansattes adfærd.

Artikel 4a

Ombudsmanden og dennes ansatte behandler begæringer om aktindsigt, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i overensstemmelse med betingelserne og begrænsningerne i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Artikel 5

1. Ombudsmanden kan i det omfang, det kan bidrage til at gøre dennes undersøgelser mere effektive og sikre en bedre beskyttelse af rettighederne og interesserne for de personer, der indgiver klager til ombudsmanden, samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i medlemsstaterne, under overholdelse af den gældende nationale lovgivning på området. Ombudsmanden kan ikke ad denne vej kræve adgang til dokumenter, som denne ikke ville have adgang til i henhold til artikel 3.

2. Ombudsmanden kan som led i sine opgaver, jf. artikel 195 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 107D i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, på samme betingelser samarbejde med de institutioner og organer i medlemsstaterne, der har til opgave at fremme og beskytte grundlæggende rettigheder, idet ombudsmanden herved undgår at udøve aktiviteter, der allerede udøves af andre institutioner og organer.

Artikel 6

1. Ombudsmanden udnævnes af Europa-Parlamentet efter hvert valg til Europa-Parlamentet og for hele valgperioden. Hans mandat kan forlænges.

2. Til ombudsmand vælges en person, der er borger i Unionen, og som i fuldt omfang er i besiddelse af borgerlige og politiske rettigheder og kan bevise, at han er uafhængig, og som endvidere i sit hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller hvis erfaring og faglige kvalifikationer til varetagelse af et sådant embede er almindeligt anerkendt.

Artikel 7

1. Ombudsmandens hverv ophører ved udløbet af hans mandatperiode eller ved frivillig fratræden eller afskedigelse.

2. Undtagen ved afskedigelse fortsætter ombudsmanden i sin stilling, indtil hans efterfølger indsættes i sit embede.

3. Såfremt hvervet fratrædes i utide, udnævnes der en ny ombudsmand senest tre måneder, efter at stillingen er blevet ledig, og for den resterende periode frem til valgperiodens afslutning.

Artikel 8

En ombudsmand, der ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller som har begået en alvorlig forseelse, kan på begæring af Europa-Parlamentet afskediges af De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Artikel 9

1. Ombudsmanden varetager sit hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes og unionsborgernes almene interesse. Han må i udøvelsen af sit hverv hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller nogen instans. Han afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med karakteren af hans hverv.

2. Ombudsmanden afgiver ved tiltrædelsen af sit hverv en højtidelig forsikring over for De Europæiske Fællesskabers Domstol om, at han vil varetage sit hverv fuldstændig uafhængigt og upartisk og under hele hvervets varighed og efter dettes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med hans hverv, i særdeleshed pligten til efter hvervets ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Artikel 10

1. Under udøvelsen af sit hverv kan ombudsmanden ikke - hverken lønnet eller ulønnet - udøve noget andet politisk, administrativt hverv eller erhvervsmæssig virksomhed.

2. Ombudsmanden er, for så vidt angår vederlag, tillæg og pension, sidestillet med en dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.

3. Artikel 12-15 samt artikel 18 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på ombudsmanden og på tjenestemænd og ansatte i hans sekretariat.

Artikel 11

1. Ombudsmanden bistås af et sekretariat, hvis leder han selv udnævner.

2. Tjenestemænd og andre ansatte i ombudsmandens sekretariat er omfattet af de regler og bestemmelser, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Deres antal fastsættes hvert år i forbindelse med budgetbehandlingen.

3. De tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og i medlemsstaterne, der udnævnes til ansatte i ombudsmandens sekretariat, udlånes i tjenestens interesse med garanti for at kunne genindtræde i deres oprindelige institution uden tab af rettigheder.

4. I alle personalespørgsmål er ombudsmanden at sidestille med institutionerne i henhold til artikel 1 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 12

(Ophævet)

Artikel 13

Ombudsmandens hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted.

Artikel 14

Ombudsmanden fastlægger gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse.

Artikel 15

Den første ombudsmand, der udnævnes, efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft, udnævnes for den resterende del af valgperioden.

Artikel 16

(Ophævet)

Artikel 17

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.

B. Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelser[60]

Artikel 1

Definitioner

I disse gennemførelsesbestemmelser

a) forstås ved "den berørte institution" den fællesskabsinstitution eller det fællesskabsorgan, som er genstand for en klage eller en undersøgelse på eget initiativ

b) forstås ved "statutten" bestemmelserne om og de almindelige betingelser for udøvelsen af Ombudsmandens hverv

c) i forbindelse med dokumenter og oplysninger forstås ved "fortroligt" "må ikke videregives".

Artikel 2

Modtagelse af klager

2.1. Klagerne identificeres, registreres og nummereres ved modtagelsen.

2.2. Klageren tilsendes en bekræftelse på modtagelsen med angivelse af klagens registreringsnummer og den juridiske rådgiver, som behandler sagen.

2.3. Et andragende, som med andragerens samtykke overføres fra Europa-Parlamentet til Ombudsmanden, behandles som en klage.

2.4. I givet fald kan Ombudsmanden med klagerens samtykke overføre en klage til behandling som et andragende i Europa-Parlamentet.

2.5. I givet fald kan Ombudsmanden med klagerens samtykke overføre en klage til en anden kompetent myndighed.

Artikel 3

Antagelse af klager til behandling

3.1. På grundlag af de i traktaten og statutten fastlagte kriterier afgør Ombudsmanden, om en klage henhører under hans sagsområde, og i givet fald, om den opfylder betingelserne for behandling; han kan anmode klageren om at forelægge yderligere oplysninger eller flere dokumenter, inden han træffer sin afgørelse.

3.2. Falder en klage uden for Ombudsmandens sagsområde eller opfylder den ikke betingelserne for behandling, henlægges den. Ombudsmanden informerer klageren om sin afgørelse og begrunder denne. Ombudsmanden kan foreslå borgeren at henvende sig til en anden myndighed.

[60] Fastlagt den 8. juli 2002 og ændret ved Ombudsmandens afgørelse af 5. april 2004 og 3. december 2008.

Artikel 4

Undersøgelser af klager, der er antaget til behandling

4.1. Ombudsmanden afgør, om der foreligger tilstrækkeligt grundlag for at foretage en undersøgelse af en klage, som er erklæret i overensstemmelse med betingelserne for behandling.

4.2. Finder Ombudsmanden ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at foretage en undersøgelse, afslutter han behandlingen af klagen og informerer klageren herom. Ombudsmanden kan også informere den berørte institution.

4.3. Finder Ombudsmanden, at der er tilstrækkeligt grundlag for at foretage en undersøgelse, informerer han klageren og den berørte institution. Ombudsmanden forelægger den berørte institution en genpart af klagen og opfordrer den til at fremsætte en udtalelse inden for en fastsat frist, som normalt ikke overstiger tre måneder. Henvendelsen til den berørte institution kan indeholde en anmodning om, at institutionen i sin udtalelse til Ombudsmanden nærmere redegør for særlige aspekter af klagen eller nærmere bestemte spørgsmål.

4.4. Udtalelsen må ikke indeholde oplysninger eller dokumenter, som den berørte institution anser for fortrolige.

4.5. Den berørte institution kan anmode om, at visse dele af dens udtalelse kun må videregives til klageren. De pågældende dele skal tydeligt angives, og begrundelsen eller begrundelserne for anmodningen skal anføres.

4.6. Ombudsmanden sender udtalelsen fra den berørte institution til klageren. Klageren kan forelægge sine bemærkninger for Ombudsmanden inden for en fastsat frist, som normalt ikke overstiger en måned.

4.7. Finder Ombudsmanden det påkrævet, foretager han yderligere undersøgelser. Punkt 4.3 til 4.6 er gældende for yderligere undersøgelser, bortset fra, at den berørte institutions svarfrist normalt er én måned.

4.8. Finder Ombudsmanden det påkrævet, kan han anvende en forenklet procedure med henblik på at sikre en hurtig løsning.

4.9 Når Ombudsmanden har fuldført sine undersøgelser, afslutter han behandlingen af sagen med en begrundet afgørelse og informerer klageren og den berørte institution herom.

Artikel 5

Undersøgelsesbeføjelser

5.1. Med forbehold af de i statutten fastlagte betingelser skal Fællesskabets institutioner og organer og medlemsstaternes myndigheder efter anmodning fra Ombudsmanden inden for en rimelig tidsfrist forelægge oplysninger eller dokumenter med henblik på en undersøgelse. De skal tydeligt angive, hvilke oplysninger eller dokumenter, de anser som fortrolige.

5.2. Ombudsmanden kan kontrollere den berørte institutions sagsakter. Den berørte institution skal tydeligt angive, hvilke dokumenter i sagsakterne den anser for fortrolige. Ombudsmanden kan tage genpart af samtlige sagsakter eller af visse af de dokumenter, der vedrører sagen. Ombudsmanden informerer klageren om, at der har fundet en kontrol sted.

5.3. Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte skal efter anmodning fra Ombudsmanden aflægge vidnesbyrd i henhold til de i statutten fastlagte betingelser. Ombudsmanden kan beslutte, at personen, som aflægger vidnesbyrd, skal gøre det i fortrolighed.

5.4. Ombudsmanden kan anmode Fællesskabets institutioner og organer om at give ham mulighed for at foretage yderligere undersøgelser på stedet.

5.5. Ombudsmanden kan bestille de undersøgelser eller ekspertrapporter, han måtte finde påkrævet for at fuldføre en undersøgelse.

Artikel 6

Mindelige løsninger

6.1. Konstaterer Ombudsmanden tilfælde af fejl eller forsømmelser, forsøger han så vidt muligt sammen med den berørte institution at finde en mindelig løsning, der kan bringe fejlen eller forsømmelsen til ophør og imødekomme klageren.

6.2. Finder Ombudsmanden, at samarbejdet har ført til det ønskede resultat, afslutter han behandlingen af sagen med en begrundet afgørelse. Han informerer klageren og den berørte institution om afgørelsen.

6.3. Finder Ombudsmanden, at en mindelig løsning ikke er mulig, eller et forsøg på at nå frem til en mindelig løsning ikke har ført til det ønskede resultat, afslutter han behandlingen af sagen med en begrundet afgørelse, som kan omfatte en kritisk bemærkning, eller udarbejder en beretning med forslag til henstillinger.

Artikel 7

Kritiske bemærkninger

7.1. Ombudsmanden fremsætter en kritisk bemærkning, når han anser

a) at den berørte institution ikke længere kan rette op på den konstaterede fejl eller forsømmelse, og

b) at den konstaterede fejl eller forsømmelse ikke har generelle følgevirkninger.

7.2. Afslutter Ombudsmanden en sag med en kritisk bemærkning, informerer han klageren og den berørte institution.

Artikel 8

Beretninger og henstillinger

8.1. Ombudsmanden forelægger den berørte institution en beretning med forslag til henstillinger, når han enten anser

a) at den berørte institution kan rette op på den konstaterede fejl eller forsømmelse, eller

b) at den konstaterede fejl eller forsømmelse har generelle følgevirkninger.

8.2. Ombudsmanden sender en genpart af sin beretning og forslaget til henstillinger til den berørte institution og til klageren.

8.3. Den berørte institution sender Ombudsmanden en detaljeret udtalelse inden tre måneder. Den detaljerede udtalelse kan bestå i, at institutionen tager Ombudsmandens afgørelse til efterretning og redegør for de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme henstillingerne.

8.4. Finder Ombudsmanden ikke den detaljerede udtalelse tilfredsstillende, kan han udarbejde en særlig beretning til Europa-Parlamentet om den konstaterede fejl eller forsømmelse. Han kan

heri fremsætte henstillinger. Ombudsmanden sender en genpart af beretningen til den berørte institution og klageren.

Artikel 9

Undersøgelser på eget initiativ

9.1. Ombudsmanden kan beslutte at foretage undersøgelser på eget initiativ.

9.2. Ombudsmandens undersøgelsesbeføjelser ved undersøgelser på eget initiativ er de samme som ved undersøgelser foranlediget af en klage.

9.3. De procedurer, der finder anvendelse ved undersøgelser foranlediget af en klage, finder tilsvarende anvendelse ved undersøgelser på eget initiativ.

Artikel 10

Procedureregler

10.1. Ombudsmanden erklærer en sag fortrolig, hvis klageren anmoder herom. Finder Ombudsmanden det nødvendigt for at beskytte klageren eller tredjeparts interesser, kan han på eget initiativ erklære en klage fortrolig.

10.2. Finder Ombudsmanden det påkrævet, kan han tage initiativ til at prioritere behandlingen af en klage.

10.3. Indledes en retssag vedrørende det påklagede forhold, afslutter Ombudsmanden behandlingen af sagen. Resultaterne af de undersøgelser, han måtte have foretaget forinden, henlægges.

10.4. Får Ombudsmanden i forbindelse med sine undersøgelser kendskab til forhold, der henhører under strafferetten, meddeler han dette til de nationale kompetente myndigheder og i givet fald til en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan. Ombudsmanden kan ligeledes underrette en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan om forhold, der efter hans opfattelse berettiger en disciplinærsag.

Artikel 11

Beretninger til Europa-Parlamentet

11.1. Ombudsmanden forelægger Europa-Parlamentet en årsberetning om sine aktiviteter som helhed, herunder resultaterne af hans undersøgelser.

11.2. Såvel som særlige beretninger, jf. ovenstående punkt 8.4, kan Ombudsmanden tillige forelægge Europa-Parlamentet andre særlige beretninger, hvis han finder det nødvendigt for at udføre sine opgaver i henhold til traktaterne og statutten.

11.3. Årsberetningen og Ombudsmandens særlige beretninger kan indeholde de henstillinger, Ombudsmanden finder nødvendige for at udføre sine opgaver i henhold til traktaterne og statutten.

Artikel 12

Samarbejde med ombudsmænd og tilsvarende organer i medlemsstaterne

Ombudsmanden kan indlede et samarbejde med ombudsmænd og tilsvarende organer i medlemsstaterne med det formål at øge effektiviteten af såvel hans egne undersøgelser som af de undersøgelser, der foretages af ombudsmænd og tilsvarende organer i medlemsstaterne, og nå frem til mere effektiv beskyttelse af de europæiske borgeres rettigheder i henhold til EU- og EF-retten.

Artikel 13

Klagerens ret til at se sagsakterne

13.1. Klageren har ret til at se Ombudsmandens sagsakter om hans eller hendes klage, jf. nedenstående punkt 13.3.

13.2. Klageren har ret til at se sagsakterne på stedet. Han eller hun kan anmode Ombudsmanden om at forelægge en genpart af samtlige sagsakter eller af visse dokumenter, der vedrører sagen.

13.3. Klageren har ikke ret til at se

a) dokumenter eller oplysninger, som er tilvejebragt i henhold til ovenstående punkt 5.1 eller 5.2, og som Ombudsmanden er blevet anmodet om at holde fortrolige

b) vidnesbyrd aflagt i fortrolighed, jf. ovenstående punkt 5.3.

Artikel 14

Aktindsigt i dokumenter i Ombudsmandens besiddelse

14.1. Offentligheden har aktindsigt i dokumenter i Ombudsmandens besiddelse, som ikke vedrører undersøgelser, på samme betingelser og med de samme undtagelser som anført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001[61] med hensyn til aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

14.2 Offentligheden kan anmode om aktindsigt i undersøgelsesrelaterede dokumenter i Ombudsmandens besiddelse, bortset fra klager, der er erklæret fortrolige på klagerens anmodning eller af Ombudsmanden, jf. ovenstående punkt 10.1. Der gives ikke aktindsigt i:

a) dokumenter eller oplysninger, som er tilvejebragt i henhold til ovenstående punkt 5.1 eller 5.2, og som Ombudsmanden er blevet anmodet om at holde fortrolige

b) vidnesbyrd aflagt i fortrolighed, jf. ovenstående punkt 5.3

c) de dele af udtalelsen og svar på yderligere undersøgelser, som den berørte institution, jf. ovenstående punkt 4.5, har anmodet Ombudsmanden om kun at videregive til klageren. Begæreren om aktindsigt skal informeres om den eller de begrundelser, som den berørte institution har anført i sin anmodning

d) et dokument, for hvilket videregivelsen ville skade en igangværende undersøgelses integritet.

14.3. Anmodning om aktindsigt i dokumenter skal indgives skriftligt (skrivelse, fax eller e-mail) og være så præcis, at det er muligt at identificere dokumentet.

14.4 Aktindsigt udøves enten ved gennemsyn på stedet eller fremsendelse af en genpart. Ombudsmanden kan opkræve et passende gebyr for udlevering af genparter af dokumenter. Der redegøres for, hvordan gebyret beregnes.

14.5 Afgørelsen vedrørende en begæring om aktindsigt træffes uden unødig forsinkelse og under alle omstændigheder senest 15 dage efter modtagelsen af begæringen. I undtagelsestilfælde kan fristen forlænges med yderligere 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

[61]Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

14.6 Afslås en begæring om aktindsigt helt eller delvis, begrundes afslaget.

Artikel 15

Sprog

15.1. Klager kan forelægges Ombudsmanden på et af de i traktaten omhandlede sprog. Ombudsmanden er ikke forpligtet til at behandle klager, der er affattet på et andet sprog.

15.2. Ombudsmandens arbejdssprog er et af de i traktaten omhandlede sprog. I tilfælde af klager er arbejdssproget det sprog, klagen er affattet på.

15.3. Ombudsmanden afgør, hvilke dokumenter der skal udarbejdes på arbejdssproget.

Artikel 16

Offentliggørelse af beretninger

16.1. Den Europæiske Ombudsmand skal offentliggøre meddelelser om vedtagelse af årsberetninger og særlige beretninger i *Den Europæiske Unions Tidende* og samtidig bekendtgøre, hvorledes interesserede kan få aktindsigt i dokumenternes fulde tekst.

16.2. Beretninger eller sammendrag af Ombudsmandens afgørelser vedrørende klager, der er fortrolige, udformes ved offentliggørelsen således, at klageren ikke kan identificeres.

Artikel 17

Ikrafttrædelse

17.1. Gennemførelsesbestemmelserne af 16. oktober 1997 ophæves.

17.2. Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2003.

17.3. Europa-Parlamentets formand underrettes om vedtagelsen af denne afgørelse. En meddelelse offentliggøres tillige i *Den Europæiske Unions Tidende*.

BILAG XII

Bekæmpelse af svig, bestikkelse og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Fællesskabernes interesser

Europa-Parlamentets afgørelse om betingelser og nærmere vilkår for de interne undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af svig, bestikkelse og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Fællesskabernes interesser[62]

Europa-Parlamentet har

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig dens artikel 199,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig dens artikel 25,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig dens artikel 112,

under henvisning til sin forretningsorden, særlig artikel 186, litra c)[63], og

ud fra følgende betragtninger:

Det fastsættes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999[64] og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig[65], at kontoret indleder og gennemfører administrative undersøgelser i institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet ved EF-traktaten og Euratom-traktaten eller på grundlag heraf;

Det ansvar, som tillægges Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, sådan som det er oprettet af Kommissionen, vedrører foruden beskyttelse af de finansielle interesser samtlige aktiviteter til sikring af Fællesskabernes interesser mod uregelmæssig adfærd, der kan have administrative eller strafferetlige konsekvenser;

Det er vigtigt at forbedre omfanget og effektiviteten af bekæmpelsen af svig ved at udnytte den eksisterende ekspertise med hensyn til administrative undersøgelser;

Det er derfor vigtigt, at alle institutioner, organer, kontorer og agenturer inden for deres administrative ansvarsområde overlader det til kontoret at foretage interne administrative undersøgelser, der har til formål at undersøge alvorlige forhold i forbindelse med udøvelsen af arbejdsmæssige aktiviteter, der kan indebære manglende opfyldelse af Fællesskabernes tjenestemænds og ansattes forpligtelser som omhandlet i artikel 11, artikel 12, stk. 2 og 3, artikel 13, 14, 16 og artikel 17, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt "vedtægten"), der skader Fællesskabernes interesser og bør forfølges administrativt eller i givet fald strafferetligt, eller en grov personlig fejl, som omhandlet i vedtægtens artikel 22, eller manglende opfyldelse af de analoge forpligtelser, der påhviler medlemmer af Europa-Parlamentet eller ansatte i Europa-Parlamentet, som ikke er omfattet af vedtægten;

Disse undersøgelser bør gennemføres under nøje overholdelse af de relevante bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig protokollen vedrørende De

---

[62] Vedtaget den 18. november 1999.
[63] Nu artikel 215, litra c).
[64] EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.
[65] EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8.

Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, gennemførelsesbestemmelserne hertil og vedtægten;

Disse undersøgelser bør gennemføres på ensartede betingelser i alle Fællesskabernes institutioner, organer, kontorer og agenturer, uden at overdragelsen af denne opgave til kontoret fratager institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne deres ansvar eller på nogen måde mindsker de berørte personers retsbeskyttelse;

I afventning af en ændring af vedtægten, er det nødvendigt at fastsætte de nærmere vilkår, som i praksis skal gælde for medlemmerne af institutioner og organer, ledere af kontorer og agenturer og tjenestemænd og øvrige ansatte i disse institutioner, organer, kontorer og agenturer i forbindelse med deres medvirken til en hensigtsmæssig afvikling af de interne undersøgelser -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Pligt til at samarbejde med kontoret

Generalsekretæren, tjenestegrenene og alle tjenestemænd og øvrige ansatte i Europa-Parlamentet har pligt til i fuld udstrækning at samarbejde med kontorets medarbejdere og yde den nødvendige bistand til undersøgelsen. Med henblik herpå giver de kontorets medarbejdere alle relevante oplysninger og forklaringer.

Med forbehold af de relevante bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter og gennemførelsesbestemmelserne hertil, samarbejder medlemmerne i fuld udstrækning med kontoret.

Artikel 2

Oplysningspligt

Enhver tjenestemand eller anden ansat i Europa-Parlamentet, som får kendskab til forhold, der lader formode, at der kunne foreligge tilfælde af svig, bestikkelse eller enhver anden form for ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabernes interesser, eller alvorlige forhold i forbindelse med udøvelsen af arbejdsmæssige aktiviteter, der kan indebære manglende opfyldelse af Fællesskabernes tjenestemænds og ansattes forpligtelser, eller de forpligtelser, der påhviler ansatte, der ikke er omfattet af vedtægten, og som bør forfølges administrativt og i givet fald strafferetligt, underretter omgående sin leder eller generaldirektør eller, såfremt han finder det hensigtsmæssigt, sin generalsekretær eller kontoret direkte, såfremt der tale om tjenestemænd eller øvrige ansatte eller ansatte, som ikke er omfattet af vedtægten, eller, såfremt der er tale om manglende opfyldelse af analoge forpligtelser, der påhviler medlemmer, Europa-Parlamentets formand.

Europa-Parlamentets formand, generalsekretær, generaldirektører og ledere sender omgående alle oplysninger i deres besiddelse, som lader formode, at der foreligger uregelmæssigheder som omhandlet i stk. 1, til kontoret.

Tjenestemænd og øvrige ansatte i Europa-Parlamentet må i intet tilfælde udsættes for en urimelig eller diskriminerende behandling som følge af, at de har videregivet oplysninger som omhandlet i stk. 1 og 2.

Medlemmer, som får kendskab til forhold som omhandlet i stk. 1, underretter Europa-Parlamentets formand eller, såfremt de finder det hensigtsmæssigt, kontoret direkte.

Denne artikel finder anvendelse uanset de fortrolighedskrav, der måtte være indeholdt i den gældende lovgivning eller Europa-Parlamentets forretningsorden.

Artikel 3

Bistand fra Sikkerhedskontoret

Efter anmodning fra kontorets direktør bistår Europa-Parlamentets Sikkerhedskontor kontorets ansatte ved den praktiske gennemførelse af undersøgelserne.

Artikel 4

Immunitet og ret til at nægte at vidne

Bestemmelserne vedrørende medlemmernes parlamentariske immunitet og ret til at nægte at vidne berøres ikke heraf.

Artikel 5

Underretning af den berørte person

Hvis det fremgår, at et medlem, en tjenestemand eller en anden ansat kan være personligt involveret, skal den pågældende underrettes hurtigt, såfremt der ikke er risiko for, at dette skader undersøgelsen. Under alle omstændigheder kan der ikke drages konklusioner, som med navns nævnelse berører et medlem, en tjenestemand eller en anden ansat i Europa-Parlamentet ved undersøgelsens afslutning, uden at den pågældende har fået mulighed for at udtale sig om de faktiske omstændigheder, som berører ham.

I tilfælde, der nødvendiggør absolut hemmeligholdelse af hensyn til undersøgelsen og anvendelse af undersøgelsesmetoder, der henhører under en national retslig myndighed, kan forpligtelsen til at give medlemmet, tjenestemanden eller den ansatte i Europa-Parlamentet lejlighed til at udtale sig udsættes til senere i forståelse med henholdsvis formanden, såfremt der er tale om et medlem, og generalsekretæren, såfremt der er tale om en tjenestemand eller en ansat.

Artikel 6

Underretning om indstilling af undersøgelsen

Såfremt der ved en intern undersøgelses afslutning ikke kan gøres noget forhold gældende mod et medlem, en tjenestemand eller en anden ansat i Europa-Parlamentet, som der har været rettet en beskyldning imod, indstilles den interne undersøgelse mod ham efter beslutning truffet af kontorets direktør, som skriftligt underretter den pågældende herom.

Artikel 7

Ophævelse af immunitet

Enhver anmodning fra en national politimyndighed eller retslig myndighed om ophævelse af immunitet mod retsforfølgning, for så vidt angår en tjenestemand eller anden ansat i Europa-Parlamentet i forbindelse med et eventuelt tilfælde af svig, bestikkelse eller enhver anden ulovlig aktivitet, forelægges direktøren for kontoret til udtalelse. Såfremt en anmodning om ophævelse af immunitet vedrører et medlem af Europa-Parlamentet, underrettes kontoret.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft den dag, den er vedtaget af Europa-Parlamentet.

BILAG XIII

Aftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF af 22. juli 2006, om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen

Underretning af Europa-Parlamentet

1. I henhold til artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF[66], holdes Europa-Parlamentet regelmæssigt underrettet af Kommissionen om arbejdet i udvalgene[67] på en måde, der sikrer, at fremsendelsessystemet er gennemskueligt og effektivt, og at de fremsendte oplysninger og procedurens forskellige trin kan identificeres. Med henblik herpå skal det samtidig med udvalgenes medlemmer og på samme vilkår have tilsendt forslag til dagsordener for udvalgenes møder, de udkast, udvalgene får forelagt vedrørende gennemførelsesforanstaltninger til basisretsakter, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, udvalgenes afstemningsresultater og mødeprotokoller samt lister over de myndigheder, hvortil de personer, som medlemsstaterne udpeger som deres repræsentanter, er knyttet.

Register

2. Kommissionen opretter et register over samtlige dokumenter, der fremsendes til Europa-Parlamentet[68]. Måldatoen for oprettelse af dette register er 31. marts 2008. Europa Parlamentet får direkte adgang til dette register. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 5, i afgørelse 1999/468/EF, offentliggøres henvisningerne til samtlige dokumenter, som tilsendes Europa-Parlamentet.

3. I overensstemmelse med Kommissionens tilsagn i dens erklæring vedrørende artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF[69], vil det i punkt 2 omhandlede register, så snart de tekniske forudsætninger er til stede, navnlig muliggøre:

– en klar identifikation af de dokumenter, der er omfattet af samme procedure, og en angivelse af enhver ændring af gennemførelsesforanstaltningen på hvert enkelt trin i proceduren;

– en angivelse af, hvilket trin i proceduren man befinder sig på, samt af tidsplanen;

– en klar skelnen mellem det udkast til foranstaltninger, som Europa-Parlamentet modtager samtidig med udvalgets medlemmer i overensstemmelse med retten til underretning, og det endelige udkast, der fremsendes til Europa-Parlamentet efter udvalgets udtalelse;

– en tydelig fremhævelse af eventuelle ændringer i forhold til dokumenter, som allerede er fremsendt til Europa-Parlamentet.

4. Hvis Europa-Parlamentet og Kommissionen efter en overgangsperiode, der begynder ved denne aftales ikrafttræden, konstaterer, at ordningen er operativ og fungerer tilfredsstillende, sker fremsendelsen af dokumenter til Europa-Parlamentet gennem elektronisk meddelelse med et link til det i punkt 2 nævnte register. Afgørelsen herom træffes ved en brevveksling mellem de to

[66]EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).
[67]I hele denne aftale henviser ordet "udvalg" til udvalg, der er nedsat i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF, undtagen når det udtrykkeligt er angivet, at der er tale om et andet udvalg.
[68]Måldatoen for oprettelse af dette register er 31. marts 2008.
[69]EUT C 171 af 22.7.2006, s. 21.

institutioners formænd. I overgangsperioden fremsendes dokumenterne til Europa-Parlamentet som vedhæftet fil til en e-mail.

5. Endvidere accepterer Kommissionen på anmodning af det kompetente parlamentsudvalg at tilsende Europa-Parlamentet visse udkast til gennemførelsesforanstaltninger til basisretsakter til orientering, når basisretsakterne, selvom de ikke er vedtaget efter den i traktatens artikel 251 fastlagte procedure, har særlig betydning for Europa-Parlamentet. Disse foranstaltninger indføres i det i punkt 2 omhandlede register, og Europa-Parlamentet underrettes herom.

6. I tillæg til de mødeprotokoller, der er nævnt i punkt 1, kan Europa-Parlamentet anmode om adgang til udvalgenes mødereferater[70]. Kommissionen tager stilling til hver enkelt anmodning i henhold til bestemmelserne om fortrolighed i bilag 1 til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen[71].

Fortrolige dokumenter

7. Fortrolige dokumenter behandles efter de interne administrative procedurer, som de enkelte institutioner fastlægger på en sådan måde, at procedurerne frembyder alle de nødvendige garantier.

Europa-Parlamentets beslutninger, jf. artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF

8. I henhold til artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF kan Europa-Parlamentet med en begrundet beslutning gøre opmærksom på, at et udkast til gennemførelsesforanstaltninger til en basisretsakt, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, som er fastlagt i basisretsakten.

9. Europa-Parlamentet vedtager sådanne beslutninger i overensstemmelse med sin forretningsorden; det har hertil en frist på en måned regnet fra modtagelsen af det endelige udkast til gennemførelsesforanstaltninger i de sprogudgaver, der er forelagt medlemmerne af det pågældende udvalg.

10. Europa-Parlamentet og Kommissionen er enige om, at det er hensigtsmæssigt at indføre en fast kortere tidsfrist for visse typer hastende gennemførelsesforanstaltninger, der kræver en afgørelse inden for en kortere frist for at sikre en forsvarlig forvaltning. Dette gælder navnlig visse typer foranstaltninger udadtil, som f.eks. humanitær bistand og nødhjælp, sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse, transportsikkerhed samt undtagelser fra de offentlige indkøbsregler. Det fastsættes ved aftale mellem kommissionsmedlemmet og formanden for det kompetente parlamentsudvalg, hvilke typer foranstaltninger, der skal være omfattet, og de dertil knyttede tidsfrister. Aftalen kan til enhver tid opsiges af en af parterne.

11. Uden at dette berører de i punkt 10 omhandlede tilfælde, gælder der en kortere frist i uopsættelige situationer og i forbindelse med foranstaltninger, der vedrører den løbende forvaltning og/eller har begrænset varighed. I sager af ekstremt hastende karakter, især af hensyn til folkesundheden, kan fristen være meget kort. Det ansvarlige kommissionsmedlem fastsætter en passende frist og begrunder denne. Europa-Parlamentet kan i sådanne tilfælde anvende en procedure, hvor anvendelsen af artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF delegeres til det kompetente parlamentsudvalg, som kan sende et svar til Kommissionen inden for den pågældende frist.

12. Så snart Kommissionens tjenestegrene konstaterer, at det eventuel kan blive nødvendigt at forelægge et forslag til gennemførelsesforanstaltninger som nævnt i punkt 10 og 11 for et udvalg, underretter de uformelt sekretariatet for det eller de kompetente parlamentsudvalg herom. Så snart det første udkast til foranstaltninger er blevet forelagt for udvalgets medlemmer, giver

[70]Jf. dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. juli 1999 i sag T-188/97, Rothmans mod Kommissionen [1999], Sml. II, s. 2463.
[71]EUT C 117 E af 18.5.2006, s. 123.

Kommissionens tjenestegrene sekretariatet for det eller de kompetente parlamentsudvalg meddelelse om foranstaltningernes uopsættelige karakter og de tidsfrister, der vil gælde, når det endelige udkast er forelagt.

13. Efter Europa-Parlamentets vedtagelse af en beslutning, jf. punkt 8, eller et svar, jf. punkt 11, underretter det ansvarlige kommissionsmedlem Europa-Parlamentet eller efter omstændighederne det kompetente parlamentsudvalg om, hvad Kommissionen agter at foretage sig i den anledning.

14. Oplysninger som omhandlet i punkt 10-13 indføres i registret.

Forskriftsprocedure med kontrol

15. Finder forskriftsproceduren med kontrol anvendelse, underretter Kommissionen efter afstemningen i udvalget Europa-Parlamentet om de gældende tidsfrister. Med forbehold af punkt 16 løber disse tidsfrister først fra den dato, hvor Europa-Parlamentet har modtaget samtlige sprogudgaver.

16. I tilfælde af afkortede frister, jf. artikel 5a, stk. 5, litra b) i afgørelse 1999/468/EF, og i særligt hastende tilfælde, jf. artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, løber tidsfristerne fra datoen for Europa-Parlamentets modtagelse af det endelige udkast til gennemførelsesforanstaltninger i de sprogudgaver, der er forelagt for udvalgets medlemmer, medmindre parlamentsudvalgets formand gør indsigelse. I alle tilfælde bestræber Kommissionen sig på snarest muligt at fremsende samtlige sprogudgaver til Europa-Parlamentet. Så snart Kommissionens tjenestegrene konstaterer, at det kan blive nødvendigt at forelægge et udkast til foranstaltninger omfattet af artikel 5a, stk. 5, litra b) eller artikel 5a, stk. 6, til et udvalg, underretter de uformelt sekretariatet for det eller de kompetente parlamentsudvalg herom.

Finansielle tjenesteydelser

17.Kommissionen forpligter sig i overensstemmelse med sin erklæring om artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, for så vidt angår finansielle tjenesteydelser, til:

- at sikre, at den repræsentant for Kommissionen, som er formand for udvalget, efter hvert møde efter anmodning fra Europa-Parlamentet underretter dette om eventuelle drøftelser om et udkast til gennemførelsesforanstaltninger, udvalget har fået forelagt;
- at give et mundtligt eller skriftligt svar på spørgsmål vedrørende drøftelser om et udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som et udvalg har fået forelagt.

Endelig sørger Kommissionen for opfyldelse af de tilsagn, der blev givet på Parlamentets plenarmøde den 5. februar 2002[72] og gentaget på plenarmødet den 31. marts 2004[73] samt tilsagnene i punkt 1-7 i skrivelse af 2. oktober 2001[74] fra kommissær Bolkestein til formanden for Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, for så vidt angår hele sektoren for finansielle tjenesteydelser (herunder værdipapirer, banker, forsikringer, pensioner og regnskabsvæsen).

Parlamentets arbejdskalender

18. Undtagen i tilfælde af afkortede frister eller i særligt hastende tilfælde tager Kommissionen ved fremsendelse af udkast til gennemførelsesforanstaltninger i henhold til denne aftale hensyn til

[72]EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 19.
[73] EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 446 og det fuldstændige forhandlingsreferat (CRE) fra plenarmødet den 31.3.2004 under "Afstemning".
[74]EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 83.

Europa-Parlamentets pauser (vinter, sommer og valg til Europa-Parlamentet) for at sikre, at Parlamentet kan udøve sine beføjelser inden for de tidsfrister, der er fastsat i afgørelse 1999/468/EF og i denne aftale.

Samarbejde mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen

19. De to institutioner erklærer sig rede til at bistå hinanden med henblik på at sikre fuldt samarbejde omkring specifikke gennemførelsesforanstaltninger. I dette øjemed vil der blive etableret relevante administrative kontakter.

Tidligere aftaler

20. Aftalen fra 2000 mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF[75] erstattes hermed. Europa-Parlamentet og Kommissionen betragter for deres vedkommende følgende aftaler som bortfaldet og dermed uden virkning: Plumb-Delors-aftalen fra 1988, Samland-Williamson-aftalen fra 1996 og *modus vivendi* fra 1994[76]

[75]EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19.
[76]EFT C 102 af 4.4.1996, s. 1.

BILAG XIV

Rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen[77]

Europa-Parlamentet[78] og Europa-Kommissionen (i det følgende benævnt "de to institutioner") har,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 295, og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (i det følgende benævnt "traktaterne"),

under henvisning til de interinstitutionelle aftaler og dokumenter, der regulerer forbindelserne mellem de to institutioner,

under henvisning til Parlamentets forretningsorden[79], særlig artikel 105, 106 og 127 samt bilag VIII og XIV.

under henvisning til de udstedte politiske retningslinjer og de relevante redegørelser, som den valgte formand for Kommissionen forelagde den 15. september 2009 og den 9. februar 2010, og til de redegørelser, de enkelte kandidater til posterne som medlem af Kommissionen afgav under deres høringer i parlamentsudvalgene, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Lissabontraktaten styrker den demokratiske legitimitet i Den Europæiske Unions beslutningsproces.

B. De to institutioner tillægger en effektiv gennemførelse og implementering af EU-retten den allerstørste betydning.

C. Denne rammeaftale berører ikke de to institutioners eller nogen anden EU-institutions eller noget andet EU-organs kompetencer og prærogativer, men søger at sikre, at disse kompetencer og prærogativer udøves så effektivt og så gennemsigtigt som muligt.

D. Denne rammeaftale bør fortolkes i overensstemmelse med de institutionelle rammer, der er fastlagt i traktaterne.

E. Kommissionen vil tage behørigt hensyn til de roller, traktaterne tildeler henholdsvis Parlamentet og Rådet, især hvad angår det grundlæggende princip om ligebehandling, der er fastlagt i punkt 9.

F. Det er hensigtsmæssigt at ajourføre rammeaftalen fra maj 2005[80] og erstatte den med følgende tekst.

vedtaget følgende aftale:

I. ANVENDELSESOMRÅDE

1. Med henblik på bedre at afspejle det "særlige partnerskab" mellem Parlamentet og Kommissionen er de to institutioner enige om nedennævnte foranstaltninger, der skal styrke Kommissionens politiske ansvar og legitimitet, udvide den konstruktive dialog, forbedre

[77] EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.
[78] Parlamentets afgørelse af 20.10.2010.
[79] EUT L 44 af 15.2.2005, s. 1.
[80] EFT L 117 E af 18.5.2006, s. 125.

udvekslingen af informationer mellem de to institutioner og forbedre samarbejdet om procedurer og planlægning.

De er også enige om specifikke bestemmelser om:

– Kommissionens møder med nationale eksperter, jf. bilag 1

– tilsendelse af fortrolige oplysninger til Parlamentet, jf. bilag 2

– forhandling og indgåelse af internationale aftaler, jf. bilag 3, og

– tidsplan for Kommissionens arbejdsprogram, jf. bilag 4.

II. POLITISK ANSVAR

2. Efter at være blevet foreslået af Det Europæiske Råd forelægger den indstillede formand for Kommissionen de politiske retningslinjer for sin mandatperiode for Parlamentet, således at sagen kan forhandles på et velinformeret grundlag, inden Parlamentets afstemning om valg.

3. Parlamentet hører den valgte formand for Kommissionen i god tid før indledningen af procedurerne for godkendelse af den nye Kommission, jf. artikel 106 i Parlamentets forretningsorden. Parlamentet tager hensyn til den valgte kommissionsformands bemærkninger.

Kandidaterne til posterne som medlem af Kommissionen sikrer, at alle relevante oplysninger fremlægges i fuldt omfang, i overensstemmelse med uafhængighedsforpligtelsen i artikel 245 TEUF.

Procedurerne udformes således, at det sikres, at den samlede indstillede Kommission vurderes på en åben, retfærdig og konsekvent måde.

4. Hvert enkelt medlem af Kommissionen påtager sig det politiske ansvar for indsatsen inden for sit ansvarsområde, uden at dette berører princippet om Kommissionens kollegialitet.

Kommissionens formand har det fulde ansvar for at identificere enhver interessekonflikt, som bevirker, at et kommissionsmedlem ikke kan varetage sine opgaver.

Kommissionens formand er ligeledes ansvarlig for enhver efterfølgende foranstaltning, der træffes i denne anledning og underretter straks Parlamentets formand herom skriftligt.

Kommissionsmedlemmers deltagelse i valgkampagner er reguleret i adfærdskodeksen for medlemmer af Kommissionen.

Kommissionsmedlemmer, der deltager aktivt i valgkampagner som kandidater til valg til Europa-Parlamentet, bør tage valgorlov uden løn med virkning fra slutningen af den sidste mødeperiode før valget.

Kommissionens formand underretter i god tid Parlamentet om sin beslutning om at bevilge en sådan orlov med angivelse af det medlem af Kommissionen, som vil overtage det relevante ansvarsområde i orlovsperioden.

5. Udtrykker Parlamentet over for Kommissionens formand mistillid til et bestemt medlem af Kommissionen, overvejer Kommissionens formand grundigt, om han/hun skal anmode det pågældende medlem om at træde tilbage i overensstemmelse med artikel 17, stk. 6, TEU. Formanden skal enten kræve, at medlemmet træder tilbage, eller under den følgende mødeperiode give Parlamentet sin begrundelse for at nægte dette.

6. Såfremt det bliver nødvendigt at udnævne en efterfølger for et kommissionsmedlem inden udløbet af den pågældendes tjenesteperiode, jf. artikel 246, stk. 2, TEUF, vil Kommissionens

formand grundigt overveje resultatet af høringen af Parlamentet, inden der gives samtykke til Rådets afgørelse.

Parlamentet sikrer, at dets procedurer gennemføres hurtigst muligt, således at Kommissionens formand kan nå at overveje Parlamentets udtalelse grundigt, før kommissionsmedlemmet udnævnes.

I tilfælde, hvor der kun er kort tid tilbage af et kommissionsmedlems tjenesteperiode, jf. artikel 246, stk. 3, TEUF, vil Kommissionens formand ligeledes grundigt overveje Parlamentets holdning.

7. Agter Kommissionens formand at ændre fordelingen af ansvarsområder mellem Kommissionens medlemmer i løbet af dens mandatperiode, jf. artikel 248 TEUF, underretter han/hun Parlamentet i god tid inden den relevante høring i Parlamentet om disse ændringer. Formandens afgørelse om ændring af fordelingen af ansvarsområder kan træde i kraft med øjeblikkelig virkning.

8. Såfremt Kommissionen fremsætter forslag om en revision af adfærdskodeksen for medlemmer af Kommissionen vedrørende interessekonflikter eller etisk adfærd, anmoder den om en udtalelse fra Parlamentet.

III. KONSTRUKTIV DIALOG OG INFORMATIONSUDVEKSLING

i) Almindelige bestemmelser

9. Kommissionen garanterer, at den vil overholde det grundlæggende princip om ligebehandling af Parlamentet og Rådet, navnlig hvad angår adgang til møder og udlevering af bidrag eller anden information, især om lovgivnings- og budgetmæssige spørgsmål.

10. Kommissionen træffer inden for rammerne af sine beføjelser foranstaltninger til bedre at inddrage Parlamentet, således at der i videst muligt omfang tages hensyn til Parlamentets synspunkter på området for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

11. Der skal indføres en række ordninger med henblik på at udmønte det "særlige partnerskab" mellem Parlamentet og Kommissionen i praksis:

- Kommissionens formand vil efter anmodning fra Parlamentet og mindst to gange om året mødes med Formandskonferencen for at drøfte spørgsmål af fælles interesse

- Kommissionens formand vil føre en løbende dialog med Parlamentets formand om centrale horisontale spørgsmål og større lovgivningsmæssige forslag. Denne dialog bør også omfatte indbydelse af Parlamentets formand til at deltage i kommissærkollegiets møder

- Kommissionens formand eller den næstformand, der er ansvarlig for interinstitutionelle forbindelser, skal indbydes til at deltage i Formandskonferencens og Udvalgsformandskonferencens møder, når der skal drøftes specifikke spørgsmål vedrørende fastlæggelse af dagsordener for plenarmøder, de interinstitutionelle forbindelser mellem Parlamentet og Kommissionen samt lovgivnings- og budgetmæssige spørgsmål

- der afholdes årligt møder mellem Formandskonferencen, Udvalgsformandskonferencen og kommissærkollegiet med henblik på at drøfte relevante spørgsmål, herunder forberedelsen og gennemførelsen af Kommissionens arbejdsprogram

– Formandskonferencen og Udvalgsformandskonferencen underretter i god tid Kommissionen om resultaterne af deres drøftelser, når disse har en interinstitutionel dimension. Parlamentet holder endvidere Kommissionen fuldt og regelmæssigt underrettet om resultatet af dets møder vedrørende tilrettelæggelsen af mødeperioder under hensyntagen til Kommissionens synspunkter. Dette berører ikke punkt 45

– med henblik på at sikre en regelmæssig udveksling af information mellem de to institutioner mødes Parlamentets og Kommissionens generalsekretærer med jævne mellemrum.

12. De enkelte medlemmer af Kommissionen sikrer, at der foregår en regelmæssig og direkte udveksling af oplysninger mellem kommissionsmedlemmet og formanden for det relevante parlamentsudvalg.

13. Kommissionen offentliggør ikke forslag til retsakter eller andre vigtige initiativer eller beslutninger, før den skriftligt har underrettet Parlamentet herom.

På grundlag af Kommissionens arbejdsprogram fastlægger de to institutioner på forhånd og efter fælles aftale, hvilke initiativer af særlig betydning, der skal forelægges plenarforsamlingen. Kommissionen vil principielt først forelægge plenarforsamlingen disse initiativer og først derefter offentligheden.

På samme måde fastlægger de, hvilke forslag og initiativer der skal orienteres om på Formandskonferencen eller formidles til det relevante parlamentsudvalg eller dets formand på passende måde.

Disse afgørelser træffes inden for rammerne af den løbende dialog mellem de to institutioner, jf. punkt 11 i denne aftale, og ajourføres regelmæssigt under behørig hensyntagen til enhver politisk udvikling.

14. Såfremt et internt kommissionsdokument - som Parlamentet ikke er blevet orienteret om i henhold til denne rammeaftale - bringes i omløb uden for institutionerne, kan Parlamentets formand anmode om, at det straks oversendes til Parlamentet, således at det kan videregives til ethvert medlem af Parlamentet, der måtte anmode herom.

15. Kommissionen vil i forbindelse med sit arbejde med at forberede og gennemføre EU-lovgivning, herunder "soft law" og delegerede retsakter, fremlægge fuldstændig information om og dokumentation for sine møder med nationale eksperter. Såfremt Parlamentet anmoder herom, kan Kommissionen også indbyde Parlamentets eksperter til disse møder.

De relevante bestemmelser er fastlagt i bilag 1.

16. Senest tre måneder efter vedtagelsen af en parlamentsbeslutning skal Kommissionen skriftligt underrette Parlamentet om, hvordan den har reageret på specifikke anmodninger rettet til den i Parlamentets beslutninger, herunder i sager, hvor den ikke har været i stand til at følge Parlamentets synspunkter. Denne frist kan forkortes, såfremt en anmodning er af hastende karakter. Fristen kan forlænges med en måned, såfremt en anmodning kræver et mere omfattende forarbejde, og dette dokumenteres behørigt. Parlamentet vil sørge for, at denne underretning distribueres bredt inden for institutionen.

Parlamentet vil bestræbe sig på at undgå, at der stilles spørgsmål til mundtlig eller skriftlig besvarelse om emner, som Kommissionen i forvejen har taget stilling til i en skriftlig opfølgningsmeddelelse til Parlamentet.

Kommissionen forpligter sig til at aflægge rapport om den konkrete opfølgning af enhver anmodning om fremsættelse af forslag i henhold til artikel 225 TEUF (lovgivningsmæssig initiativbetænkning) inden for en frist på tre måneder fra vedtagelsen af den tilsvarende beslutning på plenarmødet. Senest efter ét år fremsætter Kommissionen et forslag til retsakt eller opfører forslaget i sit arbejdsprogram for det følgende år. Fremsætter Kommissionen ikke et forslag, giver den Parlamentet en detaljeret begrundelse herfor.

Kommissionen forpligter sig endvidere til at indlede et tæt og tidligt samarbejde med Parlamentet om enhver anmodning om lovgivningsinitiativer hidrørende fra borgerinitiativer.

For så vidt angår dechargeproceduren finder de specifikke bestemmelser i punkt 31 anvendelse.

17. Såfremt der fremsættes forslag om lovgivningsmæssige retsakter på grundlag af initiativer, henstillinger eller begæringer efter artikel 289, stk. 4, TEUF, underretter Kommissionen efter anmodning Parlamentets relevante udvalg om sin holdning til disse forslag.

18. De to institutioner er enige om at samarbejde på området for forbindelser med de nationale parlamenter.

Parlamentet og Kommissionen samarbejder om gennemførelsen af protokol nr. 2 til TEUF om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Dette samarbejde omfatter ordninger for eventuelle nødvendige oversættelser af begrundede udtalelser fra nationale parlamenter.

Når de i artikel 7 i protokol nr. 2 til TEUF omhandlede tærskler er nået, sørger Kommissionen for at få oversat alle de begrundede udtalelser, der er fremsat af nationale parlamenter, sammen med sin egen holdning hertil.

19. Kommissionen underretter Parlamentet om listen over de ekspertgrupper, der er nedsat til at bistå Kommissionen under udøvelsen af dens initiativret. Listen ajourføres regelmæssigt og offentliggøres.

I denne sammenhæng underretter Kommissionen på passende måde det kompetente parlamentsudvalg på specifik og begrundet anmodning fra udvalgets formand om disse gruppers virksomhed og sammensætning.

20. De to institutioner fører gennem passende kanaler en konstruktiv dialog om spørgsmål vedrørende vigtige administrative forhold, særlig spørgsmål, der har direkte virkninger for Parlamentets egen administration.

21. Såfremt Parlamentet fremsætter forslag om en revision af bestemmelserne i sin forretningsorden vedrørende forbindelserne med Kommissionen, anmoder det om en udtalelse fra Kommissionen.

22. Påberåbes der fortrolighed med hensyn til oplysninger, der videregives i henhold til denne rammeaftale, finder bestemmelserne i bilag 2 anvendelse.

ii) Internationale aftaler og udvidelse

23. Parlamentet skal straks underrettes fuldt ud i alle faser af forhandlingen om og indgåelsen af internationale aftaler, herunder ved fastlæggelsen af forhandlingsdirektiverne. Kommissionen handler på en måde, der giver dens forpligtelser i henhold til artikel 218 TEUF fuld virkning, samtidig med at hver institutions rolle i henhold til artikel 13, stk. 2, TEU respekteres.

Kommissionen anvender de i bilag 3 fastlagte ordninger.

24. Parlamentet skal modtage den i punkt 23 omhandlede underretning i så god tid, at det i givet fald kan udtrykke sine synspunkter, og således at Kommissionen er i stand til at tage hensyn til Parlamentets synspunkter i videst muligt omfang. Underretningen af Parlamentet skal som hovedregel ske via det kompetente parlamentsudvalg og i givet fald på et plenarmøde. I behørigt begrundede tilfælde kan underretningen gives til mere end ét parlamentsudvalg.

Parlamentet og Kommissionen påtager sig at fastsætte passende procedurer og sikkerhedsforanstaltninger for tilsendelse af fortrolige oplysninger fra Kommissionen til Parlamentet i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 2.

25. De to institutioner anerkender, at det som følge af deres forskellige institutionelle roller er Kommissionen, der repræsenterer Den Europæiske Union i internationale forhandlinger, med undtagelse af forhandlinger om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og andre i traktaterne fastlagte tilfælde.

Når Kommissionen repræsenterer Unionen på internationale konferencer, giver den på Parlamentets anmodning en delegation af medlemmer af Europa-Parlamentet mulighed for at deltage som observatører i EU-delegationer, således at Parlamentet straks kan underrettes fuldt ud om aktiviteterne på konferencen. Kommissionen påtager sig i påkommende fald systematisk at orientere parlamentsdelegationen om resultatet af forhandlingerne.

Medlemmer af Europa-Parlamentet må ikke deltage direkte i disse forhandlinger. De kan dog, inden for rammerne af de juridiske, tekniske og diplomatiske muligheder, tildeles observatørstatus af Kommissionen. Afviser Kommissionen at gøre dette, oplyser den Parlamentet om grundene hertil.

Herudover giver Kommissionen medlemmer af Europa-Parlamentet mulighed for at deltage som observatører i alle relevante møder under dens ansvar før og efter forhandlingsmøderne.

26. Kommissionen holder på samme betingelser systematisk Parlamentet underrettet om møder i organer oprettet ved multilaterale internationale aftaler, der involverer Unionen, og letter adgangen for medlemmer af Europa-Parlamentet, der deltager i EU-delegationer som observatører, til sådanne møder, når de pågældende organer skal træffe afgørelser, der kræver Parlamentets godkendelse, eller hvis gennemførelse kan nødvendiggøre vedtagelse af retsakter efter den almindelige lovgivningsprocedure.

27. Kommissionen giver endvidere parlamentsdelegationer, der indgår i EU-delegationer ved internationale konferencer, adgang til at benytte alle EU-delegationernes faciliteter ved sådanne lejligheder, i overensstemmelse med det overordnede princip om godt samarbejde mellem institutionerne inden for rammerne af den disponible logistik.

Parlamentets formand sender senest fire uger før en konferences begyndelse et forslag til Kommissionens formand om optagelse af en parlamentsdelegation i EU-delegationen med angivelse af parlamentsdelegationslederens navn og antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet, der ønskes optaget. Denne frist kan undtagelsesvist forkortes i behørigt begrundede tilfælde.

Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet i parlamentsdelegationen og af disses medarbejdere skal være proportionalt med den samlede EU-delegations størrelse.

28. Kommissionen holder Parlamentet fuldt orienteret om fremskridtene i tiltrædelsesforhandlinger og navnlig om vigtige aspekter og udviklinger, således at det i god tid kan udtrykke sine synspunkter gennem de relevante parlamentsprocedurer.

29. Såfremt Parlamentet vedtager en henstilling i henhold til artikel 90, stk. 4, i sin forretningsorden om de forhold, der er omtalt i punkt 28, og såfremt Kommissionen af vægtige grunde beslutter, at den ikke kan støtte den pågældende henstilling, redegør den for grundene over

for Parlamentet på et plenarmøde eller på det førstkommende møde i det relevante parlamentsudvalg.

iii) Gennemførelse af budgettet

30. Inden Kommissionen på donorkonferencer giver tilsagn, som indebærer nye finansielle forpligtelser og kræver budgetmyndighedens samtykke, underretter den budgetmyndigheden og tager dennes bemærkninger under overvejelse.

31. I forbindelse med den årlige dechargeprocedure i henhold til artikel 319 TEUF forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere gennemførelsen af budgettet for det pågældende år, og som formanden for det parlamentsudvalg, der er ansvarligt for dechargeproceduren i henhold til bilag VII i Parlamentets forretningsorden, anmoder om til dette formål.

Fremkommer der nye aspekter vedrørende tidligere år, der allerede er givet decharge for, forelægger Kommissionen alle nødvendige oplysninger om sagen med henblik på at nå frem til en løsning, der er acceptabel for begge parter.

iv) Forholdet til reguleringsagenturer

32. Kandidater til posten som administrerende direktør for reguleringsagenturer bør deltage i høringer i parlamentsudvalg.

Kommissionen og Parlamentet vil endvidere i forbindelse med drøftelserne i den interinstitutionelle arbejdsgruppe om agenturer, der blev nedsat i marts 2009, sigte mod en fælles tilgang til spørgsmålet om de decentrale agenturers rolle og stilling i EU's institutionelle landskab, ledsaget af fælles retningslinjer for oprettelsen, opbygningen og driften af disse agenturer samt finansierings- budget-, tilsyns- og forvaltningsspørgsmål.

IV. SAMARBEJDE OM LOVGIVNINGSPROCEDURER OG -PLANLÆGNING

i) Kommissionens arbejdsprogram og Den Europæiske Unions programmering

33. Kommissionen tager initiativ til Unionens årlige og flerårige programmering med henblik på at indgå interinstitutionelle aftaler.

34. Kommissionen forelægger hvert år sit arbejdsprogram.

35. De to institutioner samarbejder i overensstemmelse med den tidsplan, der er fastsat i bilag 4.

Kommissionen tager hensyn til Parlamentets prioriteringer.

Kommissionen giver tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om sine planer for hvert enkelt punkt i sit arbejdsprogram.

36. Kommissionen skal give en forklaring, hvis den ikke er i stand til at fremsætte specifikke forslag i arbejdsprogrammet for det pågældende år, eller hvis den fraviger programmet.

Kommissionens næstformand med ansvar for interinstitutionelle forbindelser forpligter sig til regelmæssigt at aflægge beretning til Udvalgsformandskonferencen om den politiske gennemførelse af Kommissionens arbejdsprogram for det pågældende år.

ii) Procedurer for vedtagelse af retsakter

37. Kommissionen forpligter sig til omhyggeligt at gennemgå de ændringer, som Parlamentet vedtager til dets forslag til retsakter, med henblik på at tage hensyn til dem i et eventuelt ændret forslag.

Når Kommissionen i henhold til artikel 294 TEUF afgiver sin udtalelse om Parlamentets ændringer, forpligter den sig til at tage størst muligt hensyn til de ændringer, der er vedtaget ved andenbehandlingen; såfremt den af vægtige grunde og efter behandling i kollegiet beslutter ikke at vedtage eller støtte disse ændringer, skal den redegøre for sin beslutning over for Parlamentet og under alle omstændigheder i sin udtalelse om Parlamentets ændringer, jf. artikel 294, stk. 7, litra c), TEUF.

38. Når der er tale om et initiativ forelagt af mindst en fjerdedel af medlemsstaterne, jf. artikel 76 TEUF, forpligter Parlamentet sig til ikke at vedtage nogen betænkning i det relevante udvalg, før det har modtaget Kommissionens udtalelse om initiativet.

Kommissionen forpligter sig til at afgive sin udtalelse om et sådant initiativ senest 10 uger efter dets forelæggelse.

39. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse i god tid før den trækker et forslag tilbage, som Parlamentet allerede har vedtaget en holdning til ved førstebehandling.

Kommissionen indleder en ny mandatperiode med at gennemgå alle udestående forslag med henblik på enten at bekræfte dem politisk eller trække dem tilbage under behørig hensyntagen til de synspunkter, Parlamentet har udtrykt.

40. Ved særlige lovgivningsprocedurer, der kræver høring af Parlamentet, herunder andre procedurer, som den i artikel 148 TEUF fastlagte, skal Kommissionen:

i) træffe foranstaltninger til at forbedre inddragelsen af Parlamentet, således at der i videst muligt omfang tages hensyn til Parlamentets synspunkter, navnlig ved at sikre, at Parlamentet får den fornødne tid til at behandle Kommissionens forslag

ii) sørge for i god tid at minde Rådets organer om, at der ikke må indgås politiske aftaler om dens forslag, før Parlamentet har vedtaget sin udtalelse. Den anmoder om, at forhandlingerne afsluttes på ministerniveau, når medlemmerne af Rådet har haft et rimeligt tidsrum til at behandle Parlamentets udtalelse

iii) sørge for, at Rådet følger de regler, som er udviklet i Den Europæiske Unions Domstols praksis, om at Parlamentet skal høres på ny, såfremt Rådet ændrer et kommissionsforslag væsentligt. Kommissionen skal orientere Parlamentet om eventuelle påmindelser til Rådet om, at der skal foretages fornyet høring

iv) forpligte sig til i givet fald at trække et forslag til retsakt tilbage, som Parlamentet har forkastet. Såfremt Kommissionen af vægtige grunde efter behandling i kollegiet beslutter at fastholde forslaget, begrunder den dette i en redegørelse til Parlamentet.

41. Med henblik på at forbedre planlægningen af lovgivningen forpligter Parlamentet sig på sin side til:

i) at planlægge de lovgivningsmæssige afsnit af sine dagsordener således, at de bringes i overensstemmelse med Kommissionens arbejdsprogram og de beslutninger, som det har vedtaget om programmet, navnlig med henblik på at forbedre planlægningen af de prioriterede forhandlinger

ii) i det omfang det er hensigtsmæssigt for proceduren, at overholde rimelige frister ved vedtagelsen af sin holdning ved førstebehandlingen under den almindelige lovgivningsprocedure og i forbindelse med høringsproceduren

iii) i videst muligt omfang at udnævne ordførere for kommende forslag, så snart Kommissionens arbejdsprogram er vedtaget

iv) at behandle anmodninger om fornyet høring som spørgsmål af absolut prioritet, forudsat at det har modtaget alle de nødvendige oplysninger.

iii) Spørgsmål i tilknytning til bedre lovgivning

42. Kommissionen sikrer, at dens konsekvensanalyser gennemføres på dens ansvar ved en gennemsigtig procedure, der sikrer en uafhængig analyse. Konsekvensanalyserne offentliggøres rettidigt og tager højde for en række forskellige scenarier, herunder "undlade at handle" løsningen, og forelægges i princippet det relevante parlamentsudvalg i løbet af fasen med information til de nationale parlamenter i henhold til protokol nr. 1 og 2 til TEUF.

43. På områder, hvor Parlamentet normalt er inddraget i lovgivningsprocessen, anvender Kommissionen, hvor det er relevant og behørigt begrundet, "soft law" efter at have givet Parlamentet lejlighed til at give udtryk for sine synspunkter. Kommissionen giver, når den vedtager sit forslag, en grundig redegørelse for, hvordan Parlamentets synspunkter er blevet tilgodeset.

44. For at sikre bedre overvågning af gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten, bestræber Kommissionen og Parlamentet sig på at indføje obligatoriske sammenligningstabeller og fastlægge en bindende frist for gennemførelsen, som for direktivers vedkommende normalt ikke bør overstige to år.

Kommissionen stiller i tilgift til sine særberetninger og den årlige beretning om gennemførelsen af EU-retten oversigter over alle traktatbrudsprocedurer fra tidspunktet for åbningsskrivelsen til rådighed for Parlamentet, herunder - efter anmodning fra Parlamentet, på enkeltsagsbasis og under overholdelse af fortrolighedsreglerne, især dem, der er anerkendt af Den Europæiske Unions Domstol - oplysninger om de spørgsmål, der er omfattet af traktatbrudsproceduren.

V. KOMMISISONENS DELTAGELSE I PARLAMENTETS FORHANDLINGER

45. Er Kommissionens tilstedeværelse ved møder i plenarforsamlingen eller andre af Parlamentets organer påkrævet, prioriterer den denne tilstedeværelse i forhold til andre konkurrerende begivenheder eller indbydelser.

Kommissionen sikrer navnlig, at kommissionsmedlemmer er til stede på plenarmøderne under behandlingen af de dagsordenspunkter, der hører under deres ansvarsområde, når Parlamentet anmoder herom. Dette gælder for de foreløbige dagsordensforslag, som Formandskonferencen godkender under den foregående mødeperiode.

Parlamentet søger at sikre, at dagsordenspunkter for en mødeperiode, som hører under samme kommissionsmedlems ansvarsområder, som hovedregel opføres samlet.

46. På Parlamentets anmodning vil der blive indført en fast spørgetid med Kommissionens formand. Denne spørgetid vil falde i to dele: den første del, med deltagelse af de politiske gruppers ledere eller disses repræsentanter, afvikles på et rent spontant grundlag; den anden del skal dreje sig om et bestemt politisk emne, der vedtages på forhånd, senest torsdagen før den pågældende mødeperiode, men uden forberedte spørgsmål.

Desuden skal der indføres en spørgetid med medlemmer af Kommissionen, herunder næstformanden for eksterne forbindelser/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik efter samme mønster som spørgetiden med Kommissionens formand med henblik på at reformere den eksisterende spørgetid. Denne spørgetid skal vedrøre de enkelte kommissionsmedlemmers sagsområder.

47. Kommissionsmedlemmer skal høres, hvis de anmoder om det.

Med forbehold af artikel 230 TEUF, vedtager de to institutioner generelle regler for fordelingen af taletid mellem sig.

De to institutioner er enige om, at deres vejledende tildeling af taletid bør respekteres.

48. For at sikre, at kommissionsmedlemmerne kan være til stede, forpligter Parlamentet sig til at bestræbe sig på at fastholde sine endelige forslag til dagsorden.

Såfremt Parlamentet ændrer sit endelige forslag til dagsorden eller rækkefølgen af punkterne på dagsordenen for en mødeperiode, underretter det straks Kommissionen. Kommissionen gør sit bedste for at sikre, at det ansvarlige kommissionsmedlem kan være til stede.

49. Kommissionen kan senest frem til Formandskonferencens vedtagelse af det endelige forslag til dagsorden for en mødeperiode foreslå medtagelse af punkter på dagsordenen. Parlamentet tager størst muligt hensyn til sådanne forslag.

50. Parlamentsudvalg tilstræber at fastholde deres forslag til dagsorden og dagsordener.

Ændrer et parlamentsudvalg sit forslag til dagsorden eller sin dagsorden, underrettes Kommissionen straks herom. Parlamentsudvalgene bestræber sig navnlig på at overholde en rimelig frist med henblik på at muliggøre kommissionsmedlemmernes tilstedeværelse på deres møder.

Er der ikke udtrykkeligt anmodet om et kommissionsmedlems tilstedeværelse på et parlamentsudvalgsmøde, sikrer Kommissionen, at den er repræsenteret ved en kompetent embedsmand på et passende niveau.

Parlamentsudvalgene vil bestræbe sig på at samordne deres arbejde, herunder undgå afholdelse af parallelle møder om samme spørgsmål, og på ikke at afvige fra forslaget til dagsorden, således at Kommissionen kan sikre et passende repræsentationsniveau.

Er der på et udvalgsmøde vedrørende et kommissionsforslag blevet anmodet om tilstedeværelse af en højtstående tjenestemand (generaldirektør eller direktør), skal Kommissionens repræsentant kunne tage ordet.

VI. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

51. Kommissionen bekræfter sit tilsagn om snarest muligt at undersøge de lovgivningsmæssige retsakter, som ikke blev tilpasset til forskriftsproceduren med kontrol inden Lissabontraktatens ikrafttræden, med henblik på at vurdere, om det er nødvendigt at tilpasse disse retsakter til ordningen med delegerede retsakter, der er indført ved artikel 290 TEUF.

Det endelige mål om et sammenhængende system af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som er fuldt i overensstemmelse med traktaten, bør nås gennem en løbende vurdering af karakteren og indholdet af de foranstaltninger, som på nuværende tidspunkt er omfattet af forskriftsproceduren med kontrol, således at de efterhånden kan tilpasses ordningen i artikel 290 TEUF.

52. Bestemmelserne i denne rammeaftale supplerer den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning[81] uden at berøre den og foregriber ikke en eventuel yderligere revision af samme. Med forbehold af fremtidige forhandlinger mellem Parlamentet, Kommissionen og Rådet forpligter de to institutioner sig til at nå til enighed om væsentlige ændringer som forberedelse til de kommende forhandlinger om tilpasning af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning til de nye bestemmelser, der er indført ved Lissabontraktaten, under hensyntagen til gældende praksis og denne rammeaftale.

De er i relation til målet om bedre lovgivning også enige om behovet for at forstærke den eksisterende interinstitutionelle kontaktmekanisme på politisk og på teknisk plan med henblik på at sikre et effektivt interinstitutionelt samarbejde mellem Parlamentet, Kommissionen og Rådet.

53. Kommissionen forpligter sig til hurtigt at indlede Unionens årlige og flerårige programmering med henblik på at indgå interinstitutionelle aftaler, jf. artikel 17 TEU.

Kommissionens arbejdsprogram er Kommissionens bidrag til Unionens årlige og flerårige programmering. Når det er blevet vedtaget af Kommissionen, bør der afholdes trepartsforhandlinger mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen med henblik på at nå frem til en aftale om Unionens programmering.

De to institutioner tager i den forbindelse, og så snart Parlamentet, Rådet og Kommissionen er nået til enighed om Unionens programmering, denne rammeaftales bestemmelser om programmering op til revision.

Parlamentet og Kommissionen opfordrer Rådet til snarest muligt at påbegynde drøftelser om Unionens programmering i overensstemmelse med artikel 17 TEUF.

54. De to institutioner foretager regelmæssigt en evaluering af den praktiske gennemførelse af denne rammeaftale og af dens bilag. Den tages op til revision ved udgangen af 2011 på grundlag af de praktiske erfaringer.

Bilag 1: Kommissionsmøder med nationale eksperter

Dette bilag fastlægger de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af rammeaftalens punkt 15.

1. Anvendelsesområde

Bestemmelserne i rammeaftalens punkt 15 vedrører følgende møder:

a) kommissionsmøder inden for rammerne af de ekspertgrupper, Kommissionen har nedsat, hvortil nationale myndigheder fra samtlige medlemsstater indbydes, for så vidt som de vedrører forberedelse og gennemførelse af EU-lovgivning, herunder "soft law" og delegerede retsakter

b) ad hoc-kommissionsmøder, hvortil nationale eksperter fra samtlige medlemsstater indbydes, for så vidt som de vedrører forberedelse og gennemførelse af EU-lovgivning, herunder "soft law" og delegerede retsakter.

Møder i komitologiudvalg er undtaget, dog uden at det berører nuværende og fremtidige særlige ordninger vedrørende underretning af Europa-Parlamentet om udøvelsen af Kommissionens gennemførelsesbeføjelser[82].

[81] EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1

[82] De oplysninger, der skal gives til Parlamentet vedrørende arbejdet i komitologiudvalgene, og Parlamentets prærogativer i forbindelse med udvalgsprocedurerne, er klart fastlagt i andre

2. Oplysninger, der skal fremsendes til Parlamentet

Kommissionen forpligter sig til at sende Parlamentet den samme dokumentation, som den sender til de nationale myndigheder i forbindelse med de ovennævnte møder. Kommissionen vil fremsende disse dokumenter, herunder dagsordener, til en særlig mailboks i Parlamentet samtidig med, at de sendes til de nationale eksperter.

3. Indbydelse af Parlamentets eksperter

Efter at være blevet anmodet herom af Parlamentet kan Kommissionen beslutte at opfordre Parlamentet til at sende parlamentseksperter med til Kommissionsmøder med nationale eksperter, jf. punkt 1.

---

retsakter: 1) Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23), 2) den interinstitutionelle aftale af 3. juni 2008 mellem Parlamentet og Kommissionen om komitologiprocedurerne og 3) de nødvendige retsakter til gennemførelse af artikel 291 TEUF.

Bilag 2: Tilsendelse af fortrolige oplysninger til Parlamentet

1. Anvendelsesområde

1.1. I dette bilag fastsættes bestemmelser om Kommissionens tilsendelse til Parlamentet af fortrolige oplysninger, jf. punkt 1.2., og disses behandling som led i udøvelsen af Parlamentets prærogativer og beføjelser. De to institutioner handler i overensstemmelse med deres gensidige pligt til loyalt samarbejde og med fuld gensidig tillid, samt under nøje overholdelse af relevante traktatbestemmelser.

1.2. Ved oplysninger forstås alle skriftlige eller mundtlige oplysninger, uanset medium og ophavsmand.

1.2.1. Ved "fortrolige oplysninger" forstås "EU-klassificerede oplysninger" og ikke-klassificerede "andre fortrolige oplysninger".

1.2.2. Ved "EU-klassificerede oplysninger" forstås enhver oplysning og ethvert materiale, der er klassificeret som "TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET", "SECRET UE", "CONFIDENTIEL UE" eller "RESTREINT UE", eller som er mærket med en tilsvarende national eller international klassifikationsbetegnelse, der ved uberettiget videregivelse i forskellig grad kunne skade Unionens interesser eller en eller flere medlemsstater, uanset om sådanne oplysninger hidrører fra Unionen eller er modtaget fra medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer.

a) TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: denne klassifikation anvendes kun til oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser overordentlig alvorlig skade.

b) SECRET UE: denne klassifikation anvendes kun til oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser alvorlig skade.

c) CONFIDENTIEL UE: denne klassifikation anvendes til oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser skade.

d) RESTREINT UE: denne klassifikation anvendes til oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne være uhensigtsmæssig for Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters interesser.

1.2.3. Ved "andre fortrolige oplysninger" forstås enhver anden fortrolig oplysning, herunder oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, som Parlamentet har anmodet om, og/eller som videregives af Kommissionen.

1.3. Kommissionen sikrer, at Parlamentet får adgang til fortrolige oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag, når den fra et eller en af de i punkt 1.4. nævnte parlamentsorganer eller hvervsindehavere modtager en anmodning om tilsendelse af fortrolige oplysninger. Desuden kan Kommissionen på eget initiativ videregive enhver fortrolig oplysning i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag.

1.4. I dette bilags forstand kan følgende anmode Kommissionen om fortrolige oplysninger:

– Parlamentets formand

– formændene for de berørte parlamentsudvalg

– Præsidiet og Formandskonferencen, samt

– ledere af Parlamentsdelegationer, som deltager i EU-delegationer på internationale konferencer.

1.5. Dette bilags anvendelsesområde omfatter ikke oplysninger om traktatbrudsprocedurer og konkurrencesager, for så vidt der endnu ikke foreligger en endelig kommissionsafgørelse eller en dom fra Den Europæiske Unions Domstol på det tidspunkt, hvor anmodningen fra et eller en af de i punkt 1.4. nævnte parlamentsorganer eller hvervsindehavere modtages, eller der er tale om hensyn til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Dette berører ikke rammeaftalens punkt 44 og Parlamentets budgetkontrolbeføjelser.

1.6. Disse bestemmelser berører ikke afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF truffet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse[83]og de relevante bestemmelser i Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom af 28. april 1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)[84].

2. Generelle bestemmelser

2.1. Efter anmodning fra et parlamentsorgan/en hvervsindehaver som nævnt i punkt 1.4. sender Kommissionen hurtigst muligt det pågældende parlamentsorgan/den pågældende hvervsindehaver alle de fortrolige oplysninger, der er nødvendige, for at Parlamentet kan udøve sine prærogativer og beføjelser. De to institutioner respekterer inden for deres respektive beføjelser og ansvarsområder:

– grundlæggende menneskerettigheder, herunder retten til retfærdig rettergang og retten til beskyttelse af privatlivet

– bestemmelser vedrørende retslige og disciplinære procedurer

– beskyttelse af forretningshemmeligheder og kommercielle forbindelser

– beskyttelse af Unionens interesser, særlig i tilknytning til offentlig sikkerhed, forsvar, internationale forbindelser, valutastabilitet og finansielle interesser.

I tilfælde af uenighed forelægges spørgsmålet for de to institutioners formænd, således at de kan bilægge tvisten.

Fortrolige oplysninger fra en stat, en institution eller en international organisation videregives kun med dennes samtykke.

2.2. EU-klassificerede oplysninger videregives til og behandles og beskyttes af Parlamentet under overholdelse af de fælles minimumsstandarder for sikkerhed, som anvendes af de øvrige EU-institutioner, særlig Kommissionen.

Kommissionen sikrer ved klassificering af oplysninger, der hidrører fra den, at den anvender den relevante klassifikationsgrad i overensstemmelse med de internationale standarder og definitioner og sine interne bestemmelser under behørig hensyntagen til, at Parlamentet skal kunne få adgang til klassificerede dokumenter for effektivt at kunne udøve sine beføjelser og prærogativer.

2.3. Hersker der tvivl om en oplysnings fortrolige karakter eller om den relevante klassifikationsgrad, eller er det nødvendigt at fastlægge de relevante nærmere betingelser for dens meddelelse i overensstemmelse med punkt 3.2., hører de to institutioner hinanden hurtigst muligt og forud for fremsendelsen af dokumentet. Under disse høringer repræsenteres Parlamentet af

[83]EFT L 113 af 19.5.1995, s. 1.
[84]EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20.

formanden for det berørte parlamentsorgan, om nødvendigt sammen med ordføreren, eller af den hvervsindehaver, der indgav anmodningen. Kommissionen repræsenteres af det ansvarlige kommissionsmedlem efter høring af medlemmet af Kommissionen med ansvar for sikkerhedsanliggender. I tilfælde af uenighed forelægges spørgsmålet de to institutioners formænd, således at de kan bilægge tvisten.

2.4. Er der efter afslutning af proceduren i punkt 2.3. ikke opnået enighed, opfordrer Parlamentets formand efter begrundet anmodning fra det berørte parlamentariske organ/den hvervsindehaver, som indgav anmodningen, Kommissionen til inden for den behørigt angivne passende frist at fremsende den pågældende fortrolige oplysning og angiver, hvilke af de nærmere betingelser i punkt 3.2. i dette bilag der skal opfyldes. Inden udløbet af denne frist meddeler Kommissionen skriftligt Parlamentet sin endelige holdning, som Parlamentet i givet fald forbeholder sig ret til at gøre indsigelse imod.

2.5. Adgang til EU-klassificerede oplysninger gives i overensstemmelse med de gældende regler vedrørende personlig sikkerhedsgodkendelse.

2.5.1. Adgang til oplysninger, der er klassificeret "TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET", "SECRET UE" og "CONFIDENTIEL UE", gives kun til Parlamentets tjenestemænd og ansatte ved Parlamentet, der arbejder for politiske grupper, for hvem det er strengt nødvendigt, og som på forhånd er udpeget af det parlamentsorgan/ hvervsindehaveren som personer, for hvem indsigt er tjenstlig nødvendig, og som er sikkerhedsgodkendt til den pågældende klassifikationsgrad.

2.5.2. I kraft af Parlamentets prærogativer og beføjelser gives medlemmer, som ikke råder over en personlig sikkerhedsgodkendelse, adgang til dokumenter, der er klassificeret som "CONFIDENTIEL UE", efter praktiske ordninger, der er fastlagt efter fælles overenskomst, herunder undertegnelse af en erklæring på tro og love om, at de ikke vil videregive indholdet af de pågældende dokumenter til tredjemand.

Adgang til dokumenter, der er klassificeret som "SECRET UE", gives medlemmer, som har fået en passende personlig sikkerhedsgodkendelse.

2.5.3. Der træffes foranstaltninger med støtte fra Kommissionen for at sikre, at de nationale myndigheders nødvendige bidrag til godkendelsesproceduren hurtigst muligt modtages af Parlamentet.

De nærmere oplysninger om kategorien eller kategorierne af personer, der skal have adgang til de fortrolige oplysninger, meddeles samtidig med anmodningen.

Forud for adgangen til disse oplysninger orienteres hver enkelt person om fortrolighedsgraden og de deraf følgende sikkerhedsforpligtelser.

I forbindelse med revisionen af dette bilag og de fremtidige sikkerhedsregler, jf. punkt 4.1 og punkt 4.2, tages spørgsmålet om sikkerhedsgodkendelse op til fornyet behandling.

3. Nærmere regler for adgang til og behandling af fortrolige oplysninger

3.1. De fortrolige oplysninger, der meddeles efter procedurerne i punkt 2.3. og i givet fald punkt 2.4., stilles på kommissionsformandens eller et kommissionsmedlems ansvar til rådighed for det parlamentsorgan/den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen, på følgende betingelser:

Parlamentet og Kommissionen sørger for den fortrolige oplysnings registrering og sporbarhed.

Mere specifikt fremsendes EU-klassificerede oplysninger klassificeret som "CONFIDENTIEL UE" og "SECRET UE" fra Kommissionens Generalsekretariats centralregister til den tilsvarende

kompetente tjenestegren i Parlamentet, der vil være ansvarlig for efter de vedtagne regler at stille dem til rådighed for det parlamentsorgan/ den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen.

Fremsendelse af EU-klassificerede oplysninger klassificeret som "TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" underkastes yderligere regler, der aftales mellem Kommissionen og det parlamentsorgan/den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen, med henblik på at sikre et beskyttelsesniveau svarende til klassifikationsgraden.

3.2. Med forbehold af bestemmelserne i punkt 2.2. og 2.4. og de fremtidige sikkerhedsregler, som er omhandlet i punkt 4.1., fastsættes de nærmere regler for adgang til oplysningerne og bevarelse af deres fortrolige karakter efter fælles overenskomst forud for fremsendelsen af oplysningerne. I denne overenskomst mellem kommissionsmedlemmet med ansvar for det pågældende politikområde og det parlamentsorgan (repræsenteret ved sin formand)/den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen, skal en af de i punkt 3.2.1. og 3.2.2. nævnte muligheder være valgt med henblik på at sikre et passende fortrolighedsniveau.

3.2.1. For så vidt angår de personer, de fortrolige oplysninger må udleveres til, bør en af følgende muligheder vælges:

- oplysninger udelukkende forbeholdt Parlamentets formand (kun i absolutte undtagelsestilfælde)
- Præsidiet og/eller Formandskonferencen
- formanden og ordføreren for det relevante parlamentsudvalg
- alle medlemmer (faste og stedfortrædende) af det relevante parlamentsudvalg
- alle medlemmer af Europa-Parlamentet.

De pågældende fortrolige oplysninger må ikke offentliggøres eller videregives til nogen anden modtager uden Kommissionens samtykke.

3.2.2. For så vidt ordningerne for behandling af fortrolige oplysninger bør der være følgende muligheder

a) gennemsyn af dokumenter i et sikkert læseværelse, hvis oplysningerne har klassifikationsgrad "CONFIDENTIEL UE" og derover

b) afholdelse af et møde for lukkede døre, kun med deltagelse af Præsidiets og Formandskonferencens medlemmer eller af faste og stedfortrædende medlemmer af det kompetente parlamentsudvalg samt af de tjenestemænd i Parlamentet og de medarbejdere, der arbejder for de politiske grupper, som formanden på forhånd har udpeget som havende behov for at blive informeret, og hvis tilstedeværelse er strengt nødvendig, forudsat at de har fået den krævede sikkerhedsgodkendelse, under hensyntagen til følgende betingelser:

   - alle dokumenter kan være nummererede, blive omdelt ved mødets begyndelse og indsamlet igen ved dets afslutning. Der må ikke tages noter eller fotokopier
   - protokollen fra mødet må ikke omtale drøftelsen af det punkt, som er behandlet fortroligt.

Inden udleveringen kan alle personoplysninger fjernes fra dokumenterne.

Fortrolige oplysninger, som afgives mundtligt til modtagere i Parlamentet, skal være omfattet af det samme beskyttelsesniveau, som hvis de blev afgivet skriftligt. Dette kan omfatte en højtidelig erklæring fra modtagerne af oplysningerne om, at de ikke vil videregive oplysningernes indhold til tredjemand.

3.2.3. Når skriftlige oplysninger skal gennemses i et sikkert læseværelse, sikrer Parlamentet, at der rent faktisk forefindes:

- et sikkert system for lagring af fortrolige oplysninger
- et sikkert læseværelse uden fotokopimaskiner, telefoner, fax, scanner eller anden teknik til reproduktion eller videresendelse af dokumenter m.m.
- sikkerhedsregler for adgang til læseværelset med registrering i et adgangsregister og en højtidelig erklæring om, at de behandlede fortrolige oplysninger ikke vil blive videregivet.

3.2.4. Ovenstående forhindrer ikke, at institutionerne kan aftale andre tilsvarende ordninger.

3.3. Overholdes disse ordninger ikke, finder, for medlemmernes vedkommende, sanktionsbestemmelserne i bilag VIII til Parlamentets forretningsorden og for Parlamentets tjenestemænds og øvrige ansattes vedkommende, de relevante bestemmelser i artikel 86 i tjenestemandsvedtægten[85] eller artikel 49 i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte anvendelse.

4. Afsluttende bestemmelser

4.1. Kommissionen og Parlamentet træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne i dette bilag.

Kommissionens og Parlamentets kompetente tjenestegrene samarbejder med henblik herpå snævert om gennemførelsen af dette bilag. Dette omfatter kontrollen af fortrolige oplysningers sporbarhed og regelmæssig fælles kontrol af de anvendte sikkerhedsordninger og -standarder.

Parlamentet forpligter sig til om nødvendigt at tilpasse sine interne bestemmelser til gennemførelsen af de sikkerhedsregler for behandlingen af fortrolige oplysninger, der er fastlagt i dette bilag.

Parlamentet forpligter sig til hurtigst muligt at fastlægge sine fremtidige sikkerhedsordninger og kontrollere disse ved fælles overenskomst med Kommissionen med henblik på at fastslå at sikkerhedsstandarderne stemmer overens. Dette vil få virkning for dette bilag for så vidt angår:

- tekniske sikkerhedsbestemmelser og -standarder vedrørende håndtering og lagring af fortrolige oplysninger, herunder sikkerhedsforanstaltninger inden for fysisk sikkerhed samt personale-, dokument- og it-sikkerhed
- nedsættelse af et særligt tilsynsudvalg sammensat af medlemmer med den fornødne sikkerhedsgodkendelse til håndtering af EU-klassificerede oplysninger klassificeret som "TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET".

4.2. Parlamentet og Kommissionen vil gennemgå dette bilag og om fornødent tilpasse det senest på tidspunktet for den revision, der er omtalt i rammeaftalens punkt 54, for at tage højde for nye udviklinger i form af:

[85]Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen.

– fremtidige sikkerhedsregler, der berører Parlamentet og Kommissionen

– andre aftaler eller retsakter af relevans for fremsendelsen af oplysninger mellem institutionerne.

Bilag 3: Forhandling og indgåelse af internationale aftaler

Dette bilag indeholder de nærmere bestemmelser for fremsendelse af oplysninger til Parlamentet om forhandling og indgåelse af internationale aftaler, jf. rammeaftalens punkt 23, 24 og25:

1. Kommissionen informerer Parlamentet om sine planer om at foreslå indledningen af forhandlinger på samme tid, som den informerer Rådet.

2. I overensstemmelse med bestemmelserne i rammeaftalens punkt 24 skal Kommissionen, når den forelægger forslag til forhandlingsdirektiver for Rådet til vedtagelse, samtidig forelægge dem for Parlamentet.

3. Kommissionen tager behørigt hensyn til Parlamentets bemærkninger under hele forhandlingsprocessen.

4. I overensstemmelse med bestemmelserne i rammeaftalens punkt 23 holder Kommissionen Parlamentet løbende og hurtigt underrettet om forhandlingsprocessen frem til det tidspunkt, hvor aftalen paraferes, og redegør for, om og i bekræftende fald hvordan Parlamentets bemærkninger er indarbejdet i den forhandlede tekst, samt i benægtende fald oplyse, hvorfor det ikke er sket.

5. I forbindelse med internationale aftaler, hvis indgåelse kræver Parlamentets godkendelse, giver Kommissionen i løbet af forhandlingsprocessen Parlamentet alle de relevante oplysninger, som den også giver Rådet (eller det særlige udvalg, Rådet har udpeget). Dette omfatter ændringsforslag til vedtagne forhandlingsdirektiver, forhandlingsoplæg, vedtagne artikler, den vedtagne dato for parafering af aftalen og den aftaletekst, der skal paraferes. Kommissionen skal endvidere sende ethvert relevant dokument modtaget fra en tredjepart til såvel Parlamentet som Rådet (eller det særlige udvalg, Rådet har udpeget), med forbehold af tredjepartens samtykke. Kommissionen skal holde det kompetente parlamentsudvalg underrettet om udviklingen i forhandlingerne og især redegøre for, hvordan Parlamentets synspunkter er blevet tilgodeset.

6. I forbindelse med internationale aftaler, der ikke kræver Parlamentets godkendelse, sørger Kommissionen for, at Parlamentet underrettes straks og fuldt ud, ved at forelægge det oplysninger, som mindst omfatter udkastene til forhandlingsdirektiver, de vedtagne forhandlingsdirektiver samt de efterfølgende forhandlinger og disses afslutning.

7. Kommissionen underretter i overensstemmelse med bestemmelserne i rammeaftalens punkt 24 Parlamentet rettidigt og detaljeret, når en international aftale paraferes, og informerer Parlamentet så tidligt som muligt, når den agter at foreslå Rådet en midlertidig anvendelse af samme, herunder om begrundelsen herfor, medmindre sagens hastende karakter forhindrer Kommissionen heri.

8. Kommissionen underretter Rådet og Parlamentet samtidigt og rettidigt, hvis den agter at foreslå Rådet at suspendere en international aftale, og anfører grundene hertil.

9. For så vidt angår internationale aftaler, der henhører under godkendelsesproceduren i TEUF, holder Kommissionen også Parlamentet fuldt underrettet, inden den godkender ændringer af en aftale, som Rådet undtagelsesvis har bemyndiget, jf. artikel 218, stk. 7, TEUF.

Bilag 4: Tidsplan for Kommissionens arbejdsprogram

Kommissionens arbejdsprogram skal ledsages af en liste over lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige forslag for de kommende år. Kommissionens arbejdsprogram dækker det kommende år og giver endvidere detaljerede oplysninger om Kommissionens prioriteter for de efterfølgende år. Kommissionens arbejdsprogram kan derfor danne grundlag for en struktureret dialog med Parlamentet med henblik på at nå frem til en fælles forståelse.

Kommissionens arbejdsprogram skal også omfatte planlagte initiativer om soft law, tilbagetrækning af forslag og forenkling.

1. Inden for den første halvdel af et givet år skal Kommissionens medlemmer føre en løbende dialog med de relevante parlamentsudvalg om gennemførelsen af Kommissionens arbejdsprogram for det pågældende år og om forberedelsen af dens kommende arbejdsprogram. Hvert parlamentsudvalg skal på grundlag heraf aflægge beretning til Udvalgsformandskonferencen om resultatet af denne løbende dialog.

2. Udvalgsformandskonferencen skal sideløbende hermed føre drøftelser med Kommissionens næstformand med ansvar for interinstitutionelle forbindelser for at evaluere gennemførelsen af Kommissionens igangværende arbejdsprogram, drøfte forberedelsen af Kommissionens kommende arbejdsprogram og gøre status over resultaterne af den løbende bilaterale dialog mellem de berørte parlamentsudvalg og de relevante kommissionsmedlemmer.

3. Udvalgsformandskonferencen skal i juni fremlægge en sammenfattende rapport for Formandskonferencen, der bl.a. omfatter resultaterne af evalueringen af Kommissionens arbejdsprograms gennemførelse samt Parlamentets prioriteter for Kommissionens næste arbejdsprogram. Parlamentet underretter Kommissionen herom.

4. På grundlag af denne sammenfattende rapport vedtager Parlamentet under mødeperioden i juli en beslutning, hvori det redegør for sin holdning, navnlig vedrørende anmodninger fremsat i lovgivningsmæssige initiativbetænkninger.

5. Hvert år under den første mødeperiode i september vil der blive afholdt en debat om Unionens tilstand, hvorunder Kommissionens formand holder en tale, hvori han gør status over det indeværende år og opstiller prioriteterne for de følgende år. Med henblik herpå vil Kommissionens formand give Parlamentet en skriftlig redegørelse for de vigtigste retningslinjer for udarbejdelsen af Kommissionens arbejdsprogram for det følgende år.

6. Fra begyndelsen af september kan de kompetente parlamentsudvalg og de relevante kommissionsmedlemmer mødes til en mere detaljeret drøftelse om fremtidige prioriteringer inden for hvert enkelt politikområde. Disse møder rundes af med et møde mellem Udvalgsformandskonferencen og kommissærkollegiet og i givet fald et møde mellem Formandskonferencen og Kommissionens formand.

7. Hvert år i oktober vedtager Kommissionen sit arbejdsprogram for det følgende år. Derefter forelægger Kommissionens formand arbejdsprogrammet for Parlamentet på et passende plan.

8. Parlamentet kan drøfte og vedtage en beslutning herom under mødeperioden i december.

9. Denne tidsplan finder anvendelse på enhver regelmæssig programmeringscyklus, bortset fra parlamentsvalgår, som falder sammen med afslutningen af Kommissionens mandatperiode.

10. Denne tidsplan foregriber ikke fremtidige aftaler om interinstitutionel programmering.

BILAG XV

Forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter[86]

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 255, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[87],

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251[88], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I traktaten om Den Europæiske Union fastslås princippet om åbenhed i artikel 1, stk. 2, hvori det hedder, at traktaten udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt.

(2) Åbenheden giver borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen og sikrer forvaltningen en større legitimitet, effektivitet og gør den mere ansvarlig over for borgerne i et demokratisk system. Åbenhed bidrager til at styrke principperne om demokrati og respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder som fastsat i artikel 6 i EU-traktaten og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(3) I konklusionerne fra de Europæiske Råd i Birmingham, Edinburgh og København understreges det, at det er nødvendigt at sikre større åbenhed i det arbejde, der udføres af Unionens institutioner. Med denne forordning konsolideres de initiativer, institutionerne allerede har taget med henblik på at øge gennemsigtigheden i beslutningsprocessen.

(4) Formålet med nærværende forordning er at give retten til aktindsigt størst mulig virkning og at fastsætte de generelle principper herfor og begrænsninger heri i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 255, stk. 2.

(5) Da spørgsmålet om aktindsigt ikke er genstand for bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i overensstemmelse med erklæring nr. 41, der er knyttet til Amsterdam-traktatens slutakt, lade sig lede af denne forordning hvad angår dokumenter vedrørende aktiviteter, der henhører under disse to traktater.

(6) Adgangen til dokumenter bør udvides i de tilfælde, hvor institutionerne optræder som lovgivende myndighed, herunder i henhold til delegeret kompetence, uden at hensynet til institutionernes effektive beslutningsproces dog må tilsidesættes. Der bør i videst muligt omfang gives direkte adgang til sådanne dokumenter.

(7) I overensstemmelse med EU-traktatens artikel 28, stk. 1, og 41, stk. 1, gælder retten til aktindsigt også i forbindelse med dokumenter, der vedrører den fælles udenrigs- og

[86] EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
[87] EFT C 177 E af 27.6.2000, s. 70.
[88] Europa-Parlamentets udtalelse af 3.5.2001 og Rådets afgørelse af 28.5.2001.

sikkerhedspolitik samt politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager. Hver enkelt institution bør overholde sine sikkerhedsforskrifter.

(8) For at sikre, at denne forordning finder anvendelse fuldt ud på alle Unionens aktiviteter bør alle organer, der er oprettet af institutionerne, anvende de principper, der er fastsat heri.

(9) Visse dokumenter bør behandles efter en særlig procedure på grund af deres yderst følsomme indhold. Foranstaltninger til at informere Europa-Parlamentet om sådanne dokumenters indhold bør fastlægges ved interinstitutionel aftale.

(10) For at skabe større åbenhed i forbindelse med institutionernes arbejde bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen give aktindsigt ikke blot i dokumenter, institutionerne har udarbejdet, men også i dokumenter, de har modtaget. I denne forbindelse bemærkes det, at erklæring nr. 35, der er knyttet til Amsterdam-traktatens slutakt, fastslår, at en medlemsstat kan anmode Kommissionen eller Rådet om ikke at meddele tredjemand et dokument fra denne stat uden dens forudgående samtykke.

(11) Som udgangspunkt bør alle institutionernes dokumenter være offentligt tilgængelige. Visse offentlige og private interesser bør dog beskyttes gennem undtagelser. Institutionerne bør have mulighed for at beskytte deres interne konsultationer og drøftelser, når det er nødvendigt for at sætte dem i stand til at udføre deres opgaver. Ved vurderingen af undtagelserne bør institutionerne tage hensyn til de principper, der er fastlagt i Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger inden for alle Unionens aktivitetsområder.

(12) Alle regler om aktindsigt i institutionernes dokumenter bør være i overensstemmelse med denne forordning.

(13) For at sikre, at retten til aktindsigt fuldt ud respekteres, bør der gælde en administrativ procedure med to faser med yderligere mulighed for domstolsprøvelse eller klage til Ombudsmanden.

(14) Hver institution bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at informere offentligheden om de nye gældende bestemmelser og uddanne dens personale til at bistå borgerne, når de ønsker at udøve de rettigheder, der følger af denne forordning. For at gøre det lettere for borgerne at udøve deres rettigheder bør hver institution give adgang til et register over dokumenter.

(15) Selv om denne forordning hverken tilsigter eller medfører en ændring af national lovgivning om aktindsigt, er det dog klart, at medlemsstaterne, i kraft af princippet om loyalt samarbejde, der anvendes i forbindelserne mellem institutionerne og medlemsstaterne, bør sørge for ikke at hindre anvendelsen af denne forordning, og at de bør overholde institutionernes sikkerhedsforskrifter.

(16) Denne forordning berører ikke den eksisterende ret til aktindsigt for medlemsstater, dømmende myndigheder eller undersøgelsesorganer.

(17) I henhold til EF-traktaten indarbejder hver enkelt institution særlige bestemmelser vedrørende aktindsigt i institutionens dokumenter i sin forretningsorden. Rådets afgørelse 93/731/EF af 20. december 1993 om aktindsigt i Rådets dokumenter[89], Kommissionens afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom af 8. februar 1994 om aktindsigt i Kommissionens dokumenter[90] og Europa-Parlamentets afgørelse 97/632/EF, EKSF, Euratom af 10. juli 1997 om aktindsigt i

[89]EFT L 340 af 31.12.1993, s. 43. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 2000/527/EF (EFT L 212 af 23.8.2000, s. 9).
[90]EFT L 46 af 18.2.1994, s. 58. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 96/567/EF, EKSF, Euratom (EFT L 247 af 28.9.1996, s. 45).

Europa-Parlamentets dokumenter[91] og reglerne vedrørende fortrolig behandling af Schengen-dokumenter bør derfor om nødvendigt ændres eller ophæves -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1 Formål

Formålet med denne forordning er:

a) at fastlægge de principper, betingelser og begrænsninger af hensyn til offentlige og private interesser, der skal gælde for retten til aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (herefter "institutionerne") som fastlagt ved EF-traktatens artikel 255 med henblik på at sikre den videst mulige aktindsigt i dokumenter

b) fastsætte bestemmelser med henblik på at lette udøvelsen af denne ret mest muligt, og

c) fremme god forvaltningsskik med hensyn til aktindsigt.

Artikel 2 Personer, der har ret til aktindsigt, og anvendelsesområde

1. Enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter med forbehold af de principper, betingelser og begrænsninger, der er fastsat i denne forordning.

2. Institutionerne kan med forbehold af de samme principper, betingelser og begrænsninger give aktindsigt i dokumenter til enhver fysisk eller juridisk person, der ikke har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat.

3. Denne forordning finder anvendelse på alle dokumenter, som en institution er i besiddelse af, dvs. dokumenter, som den har udarbejdet eller modtaget, inden for alle Den Europæiske Unions aktivitetsområder.

4. Med forbehold af artikel 4 og 9 gives der offentligheden adgang til dokumenterne, enten efter skriftlig begæring eller direkte i elektronisk form eller gennem et register. Navnlig skal der i overensstemmelse med artikel 12 sikres direkte adgang til dokumenter, som er udarbejdet eller modtaget i forbindelse med en lovgivningsprocedure.

5. Følsomme dokumenter som defineret i artikel 9, stk. 1, behandles efter en særlig procedure i overensstemmelse med den nævnte artikel.

6. Denne forordning berører ikke den ret til aktindsigt, der kan følge af folkeretlige instrumenter eller retsakter vedtaget af institutionerne til gennemførelse heraf, i dokumenter, som institutionerne er i besiddelse af.

Artikel 3 Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) "dokument": ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd- eller billedoptagelser, audiovisuelle optagelser) vedrørende emner, der har at gøre med politikker, aktiviteter og beslutninger, der henhører under institutionens kompetenceområde

[91]EFT L 263 af 25.9.1997, s. 27.

b) "tredjemand": enhver fysisk eller juridisk person eller enhed uden for den pågældende institution, herunder medlemsstaterne, andre institutioner og organer i eller uden for fællesskabsregi og tredjelande.

Artikel 4 Undtagelser

1. Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for:

- a) beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til:
  - offentlig sikkerhed
  - forsvar og militære anliggender
  - internationale forbindelser
  - Fællesskabets eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik
- b) privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger

2. Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af:

- en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder
- retslige procedurer og juridisk rådgivning
- formålet med inspektioner, undersøgelser og revision

medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet.

3. Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet af en institution til internt brug eller modtaget af en institution, og som vedrører en sag, hvori der endnu ikke er truffet afgørelse af institutionen, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der indeholder meningstilkendegivelser til internt brug som led i drøftelser og indledende konsultationer inden for den pågældende institution, selv efter at der er truffet afgørelse, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

4. Med hensyn til dokumenter fra tredjemand rådfører institutionen sig med tredjemanden for at vurdere, om en undtagelse i henhold til stk. 1 eller 2 finder anvendelse, medmindre det er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres.

5. En medlemsstat kan anmode institutionen om ikke at give aktindsigt i et dokument, som hidrører fra denne medlemsstat uden dens forudgående samtykke.

6. Hvis kun dele af det ønskede dokument er omfattet af en undtagelse, skal den resterende del af dokumentet udleveres.

7. Undtagelserne som fastlagt i stk. 1-3 finder kun anvendelse i den periode, hvor beskyttelsen er begrundet i dokumentets indhold. Undtagelserne finder anvendelse i højst 30 år. Med hensyn til dokumenter, der er omfattet af undtagelserne vedrørende privatlivets fred eller forretningsmæssige interesser, og i tilfælde af følsomme dokumenter kan undtagelserne om nødvendigt finde anvendelse efter udløbet af dette tidsrum.

Artikel 5 Dokumenter i medlemsstaterne

Fremsættes der over for en medlemsstat begæring om aktindsigt i et dokument i dens besiddelse, som hidrører fra en institution, rådfører medlemsstaten sig, medmindre det er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres, med den pågældende institution for at træffe en afgørelse, som ikke bringer opfyldelsen af denne forordnings målsætning i fare.

Medlemsstaten kan i stedet henvise begæringen til institutionen.

Artikel 6 Begæringer

1. Begæring om aktindsigt skal indgives i skriftlig form, herunder elektronisk form, på et af de i EF-traktatens artikel 314 omhandlede sprog og være affattet tilstrækkelig præcist til, at institutionen kan identificere det ønskede dokument. Den, der fremsætter begæringen, er ikke forpligtet til at begrunde denne.

2. Er en begæring ikke tilstrækkelig præcis, anmoder institutionen den, der har fremsat begæringen, om at præcisere denne og bistår vedkommende hermed, f.eks. ved at give oplysninger om anvendelse af offentlige registre over dokumenter.

3. Vedrører en begæring et meget langt dokument eller et meget stort antal dokumenter, kan den pågældende institution sammen med den, der har fremsat begæringen, uformelt søge at nå frem til en rimelig løsning.

4. Institutionerne skal give borgerne oplysninger om og være dem behjælpelige med hensyn til, hvordan og hvor begæringer om aktindsigt kan indgives.

Artikel 7 Behandling af oprindelige begæringer

1. En begæring om aktindsigt i et dokument skal behandles straks. En bekræftelse af modtagelsen fremsendes til den, der har fremsat begæringen. Inden 15 arbejdsdage fra registreringen af begæringen skal institutionen enten meddele den, der har fremsat begæringen, aktindsigt og inden for samme periode give adgang til det ønskede dokument i overensstemmelse med artikel 10 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag, og oplyse vedkommende om retten til at genfremsætte begæringen i henhold til stk. 2 i denne artikel.

2. Giver institutionen den, der har fremsat begæringen, helt eller delvis afslag, kan vedkommende inden 15 arbejdsdage fra modtagelsen af institutionens svar genfremsætte begæringen over for institutionen med henblik på at få denne til at tage begæringen op til fornyet behandling.

3. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører meget lange dokumenter eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med yderligere 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

4. Har institutionen ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, kan den, der har fremsat begæringen, genfremsætte denne.

Artikel 8 Behandling af genfremsatte begæringer

1. En genfremsat begæring skal behandles straks. Inden 15 arbejdsdage fra registreringen af en sådan begæring skal institutionen enten meddele den, der har fremsat begæringen, aktindsigt og inden for samme periode give adgang til de ønskede dokumenter i overensstemmelse med artikel 10 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag. Afslår institutionen helt eller delvist begæringen om aktindsigt, oplyser den, den der har fremsat begæringen, om mulighederne for domstolsprøvelse af institutionens beslutning og/eller klage til Ombudsmanden efter reglerne i EF-traktatens artikel 230 og 195.

2. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører meget lange dokumenter eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

3. Har institutionen ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, anses dette for et afslag på begæringen, og den, der har fremsat begæringen, kan herefter iværksætte domstolsprøvelse af institutionens beslutning og/eller klage til Ombudsmanden efter reglerne i EF-traktaten.

Artikel 9 Behandling af følsomme dokumenter

1. Følsomme dokumenter er dokumenter, der hidrører fra institutionerne eller de af dem oprettede organer, medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer, og som er klassificeret "TRÈS SECRET"/"TOP SECRET", "SECRET" eller "CONFIDENTIEL" i overensstemmelse med de forskrifter, den pågældende institution har fastsat, som beskytter Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters væsentlige interesser inden for de i artikel 4, stk. 1, litra a), anførte områder, navnlig offentlig sikkerhed, forsvar og militære anliggender.

2. Begæringer om aktindsigt i følsomme dokumenter efter de i artikel 7 og 8 foreskrevne procedurer kan kun behandles af de personer, der har ret til at gøre sig bekendt med de pågældende dokumenter. Disse personer vurderer ligeledes med forbehold af artikel 11, stk. 2, hvilke henvisninger der kan gives til følsomme dokumenter i det offentlige register.

3. Følsomme dokumenter indføres kun i registret eller gøres kun offentligt tilgængelige med samtykke fra den, fra hvem dokumentet hidrører.

4. Når en institution afslår at give aktindsigt i et følsomt dokument, skal afgørelsen begrundes på en sådan måde, at de i artikel 4 beskyttede interesser ikke lider skade.

5. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at principperne i denne artikel og i artikel 4 overholdes i forbindelse med behandlingen af begæringer om aktindsigt i følsomme dokumenter.

6. Institutionernes bestemmelser om følsomme dokumenter offentliggøres.

7. Kommissionen og Rådet informerer Europa-Parlamentet om følsomme dokumenter i overensstemmelse med aftale herom mellem institutionerne.

Artikel 10 Aktindsigt efter begæring

1. Den, der har fremsat begæringen, vælger, om aktindsigten skal udøves ved læsning på stedet eller ved udlevering af en kopi, herunder eventuelt en elektronisk kopi. Den, der har fremsat begæringen, kan pålægges at betale omkostningerne ved kopiering og fremsendelse af kopier. Gebyret må ikke overstige de faktiske omkostninger ved kopieringen og fremsendelsen. Læsning af dokumenter på stedet, kopier af mindre end 20 sider i A4-format og direkte adgang til dokumenter i elektronisk form eller gennem registret er gratis.

2. Har den pågældende institution allerede gjort et dokument offentligt tilgængeligt, og kan den, der har fremsat begæringen, let få adgang hertil, kan institutionen opfylde sin forpligtelse til at give aktindsigt ved at oplyse vedkommende om, hvorledes denne kan få adgang til dokumentet.

3. Dokumenterne leveres i en eksisterende udgave og et eksisterende format (herunder i elektronisk form eller i et alternativt format såsom blindskrift, magnaprint eller bånd), idet der fuldt ud tages hensyn til, hvad den, der har fremsat begæringen, foretrækker.

Artikel 11 Registre

1. For at gøre borgernes udnyttelse af deres rettigheder i henhold til denne forordning effektiv giver hver institution adgang til et register over dokumenter. Der bør gives adgang til registret i elektronisk form. Henvisninger til dokumenterne indføres hurtigst muligt i registret.

2. Registret skal for hvert dokument indeholde et referencenummer (herunder i givet fald den interinstitutionelle reference), emne og/eller en kort beskrivelse af dokumentets indhold samt den dato, hvor dokumentet blev modtaget eller udarbejdet og indført i registret. Henvisninger indføres på en sådan måde, at de ikke hindrer beskyttelsen af de i artikel 4 omhandlede interesser.

3. Institutionerne træffer straks de nødvendige foranstaltninger med henblik på oprettelse af registret, der skal tages i brug senest den 3. juni 2002.

Artikel 12 Direkte adgang i elektronisk form eller gennem et register

1. Institutionerne skal i videst muligt omfang give offentligheden direkte adgang til dokumenter i elektronisk form eller gennem et register i overensstemmelse med den pågældende institutions regler.

2. Navnlig lovgivningsdokumenter, dvs. dokumenter, der er udarbejdet eller modtaget som led i procedurer vedrørende vedtagelse af retsakter, som er bindende i eller for medlemsstaterne, bør med forbehold af artikel 4 og 9 gøres direkte tilgængelige.

3. Om muligt bør andre dokumenter, navnlig dokumenter vedrørende udvikling af politik eller strategi, gøres direkte tilgængelige.

4. I de tilfælde, hvor der ikke gives direkte adgang gennem registret, skal registret i videst muligt omfang angive, hvor dokumentet findes.

Artikel 13 Offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*

1. Ud over de retsakter, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2, og Euratom-traktatens artikel 163, første afsnit, og med forbehold af denne forordnings artikel 4 og 9, offentliggøres følgende dokumenter i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*:

a) forslag fra Kommissionen

b) de fælles holdninger, som Rådet har fastlagt efter procedurerne i EF-traktatens artikel 251 og 252 og begrundelserne herfor samt Europa-Parlamentets holdninger i disse procedurer

c) rammeafgørelser og afgørelser, der er nævnt i EU-traktatens artikel 34, stk. 2

d) de konventioner, der er udarbejdet af Rådet i henhold til EU-traktatens artikel 34, stk. 2

e) konventioner, der er undertegnet mellem medlemsstater i henhold til EF-traktatens artikel 293

f) de internationale aftaler, som Fællesskabet har indgået, eller som er indgået i henhold til EU-traktatens artikel 24.

2 Så vidt muligt offentliggøres følgende dokumenter i De Europæiske Fællesskabers Tidende:

a) de initiativer, som en medlemsstat forelægger Rådet i medfør af EF-traktatens artikel 67, stk. 1, eller EU-traktatens artikel 34, stk. 2

b) de fælles holdninger, der er omhandlet i EU-traktatens artikel 34, stk. 2

c) andre direktiver end dem, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2, andre beslutninger end dem, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1, henstillinger og udtalelser.

3. Hver institution kan i sin forretningsorden fastsætte, hvilke yderligere dokumenter der skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14 Information

1. Hver institution træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at informere borgerne om deres rettigheder i henhold til denne forordning.

2. Medlemsstaterne samarbejder med institutionerne om at informere borgerne.

Artikel 15 Institutionernes forvaltningsskik

1. Institutionerne skal udvikle god forvaltningsskik for at fremme udøvelsen af den ret til aktindsigt, der er garanteret ved denne forordning.

2. Institutionerne nedsætter et interinstitutionelt udvalg til at undersøge den bedste praksis, behandle eventuelle konflikter og drøfte den fremtidige udvikling vedrørende aktindsigt.

Artikel 16 Reproduktion af dokumenter

Denne forordning berører ikke eksisterende regler om ophavsret, som kan begrænse modtagerens ret til at reproducere eller gøre brug af frigivne dokumenter.

Artikel 17 Rapporter

1. Hvert år offentliggør hver institution en rapport for det foregående år med angivelse af antallet af tilfælde, hvor institutionen har afslået aktindsigt, begrundelserne for sådanne afslag, og antallet af følsomme dokumenter, der ikke er indført i registret.

2. Senest den 31. januar 2004 offentliggør Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne forordnings principper og fremsætter henstillinger, og om nødvendigt forslag til en revision af denne forordning og til et handlingsprogram for foranstaltninger, som institutionerne skal træffe.

Artikel 18 Gennemførelsesforanstaltninger

1. Hver institution fastsætter i sin forretningsorden de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af denne forordning. Bestemmelserne træder i kraft den 3. december 2001.

2. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse undersøger Kommissionen, om Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske

Atomenergifællesskab[92] er i overensstemmelse med denne forordning for at sikre, at dokumenter bevares og arkiveres i videst mulig udstrækning.

3. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse undersøger Kommissionen, om eksisterende bestemmelser om aktindsigt er i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 19 Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 3. december 2001.

[92]EFT L 43 af 15.2.1983, s. 1.

BILAG XVI

Retningslinjer for fortolkning af de adfærdsregler, der gælder for medlemmerne

1. Der bør skelnes mellem på den ene side visuel adfærd, som kan tolereres, hvis den ikke er fornærmende og/eller ærekrænkende, holdes inden for rimelige rammer og ikke udløser konflikt, og på den anden side adfærd, der betyder aktiv forstyrrelse af en hvilken som helst af Parlamentets aktiviteter.

2. Medlemmerne er ansvarlige for personer, de ansætter eller giver adgang til Parlamentet, såfremt sådanne personer i Parlamentets bygninger ikke overholder de adfærdsregler, der gælder for medlemmerne.

Disse personer og alle andre personer udefra, der opholder sig i Parlamentets bygninger, er undergivet formandens og dennes repræsentanters disciplinære beføjelser.

BILAG XVII

Retningslinjer for godkendelse af Kommissionen

1. Der gælder følgende principper, kriterier og bestemmelser for Parlamentets godkendelse af den samlede Kommission som kollegium:

a) Vurderingsgrundlag

Parlamentet vurderer de udpegede kommissionsmedlemmer på grundlag af deres almindelige duelighed, europæiske engagement og personlige uafhængighed. Det vurderer deres viden om deres forventede ansvarsområde samt deres kommunikationsevner.

Parlamentet lægger særlig vægt på at opnå ligevægt mellem kønnene. Parlamentet kan udtale sig om den valgte formands fordeling af ansvarsområder.

Parlamentet kan indhente de oplysninger, der er relevante for at tage stilling til de udpegede kommissionsmedlemmers egnethed. De forventes at fremlægge oplysninger om alle deres økonomiske interesser. De udpegede kommissionsmedlemmers erklæringer om økonomiske interesser sendes til prøvelse i det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål.

b) Høringer

Hvert enkelt udpeget kommissionsmedlem indbydes til at give møde for det eller de kompetente udvalg til en enkelt høring. Disse høringer er offentlige.

Høringerne tilrettelægges af Formandskonferencen efter henstilling fra Udvalgsformandskonferencen. Formanden og koordinatorerne i de enkelte udvalg er ansvarlige for den nærmere tilrettelæggelse. Der kan udnævnes ordførere.

Der træffes de nødvendige foranstaltninger for at samle de kompetente udvalg i tilfælde, hvor ansvarsområderne er blandede. Der er tre muligheder:

a) hvis det udpegede kommissionsmedlems ansvarsområde kun vedrører et enkelt parlamentsudvalgs sagsområde, høres den pågældende kun af dette udvalg (det kompetente udvalg)

b) hvis det udpegede kommissionsmedlems ansvarsområde vedrører mere end et udvalgs sagsområde i stort set samme omfang, høres den pågældende af disse udvalg i fællesskab (blandede udvalg)

c) hvis det udpegede kommissionsmedlems ansvarsområde overvejende vedrører ét udvalgs sagsområde og kun i begrænset omfang mindst et andet udvalgs sagsområde, høres den pågældende af det udvalg, der hovedsagelig er kompetent, og dette udvalg i samarbejde med det andet eller de andre udvalg (associerede udvalg).

Den valgte formand for Kommissionen høres fuldt ud om disse foranstaltninger.

Udvalgene fremsender skriftlige spørgsmål til de udpegede kommissionsmedlemmer i god tid før høringerne. For hvert enkelt udpeget kommissionsmedlem udarbejdes der to fælles spørgsmål af Udvalgsformandskonferencen, hvoraf det første vedrører almindelig duelighed, europæisk engagement og personlig uafhængighed, og det andet vedrører forvaltning af sagsområdet og samarbejdet med Parlamentet. Det kompetente udvalg udarbejder tre andre spørgsmål. Ved blandede udvalg har hvert udvalg ret til at udarbejde to spørgsmål.

Der afsættes tre timer til hver høring. Høringerne finder sted under betingelser, der giver de udpegede kommissionsmedlemmer lige og rimelige muligheder for at præsentere sig selv og deres synspunkter.

De udpegede kommissionsmedlemmer opfordres til at indlede høringen med en mundtlig redegørelse på højst 15 minutter. Spørgsmål, der stilles under høringen, samles om muligt i emner. Hovedandelen af taletiden gives til de politiske grupper, jf. artikel 149 analogt. Formålet med høringerne er at etablere en pluralistisk politisk dialog mellem de udpegede kommissionsmedlemmer og medlemmerne. Inden høringen afsluttes, får de udpegede kommissionsmedlemmer mulighed for at afgive en kort afsluttende erklæring.

Der er direkte audiovisuel transmission af høringerne. En indekseret optagelse af høringerne gøres tilgængelig for offentligheden inden for 24 timer.

c) Evaluering

Formanden og koordinatorerne mødes straks efter høringen for at evaluere de enkelte udpegede kommissionsmedlemmer. Disse møder afholdes for lukkede døre. Koordinatorerne anmodes om at tage stilling til, om de udpegede kommissionsmedlemmer efter deres opfattelse er kvalificerede både til at optræde som medlem af kommissærkollegiet og til at udføre de særlige opgaver, som de er blevet tildelt. Udvalgsformandskonferencen udarbejder en formularmodel for at lette evalueringen.

Ved blandede udvalg handler formanden og koordinatorerne for de berørte udvalg i fællesskab under hele proceduren.

Der udarbejdes én enkelt evalueringsudtalelse for hvert enkelt udpeget kommissionsmedlem. Udtalelserne fra alle udvalg, der deltager i høringen, skal indgå.

Såfremt udvalg har behov for yderligere oplysninger for at kunne afslutte evalueringen, sender Parlamentets formand på deres vegne en skrivelse til den valgte formand for Kommissionen. Koordinatorerne tager sidstnævntes svar med i deres overvejelser.

Hvis koordinatorerne ikke er i stand til at nå til enighed om evalueringen, eller hvis en politisk gruppe anmoder herom, indkalder formanden til et møde i hele udvalget. Udvalgets formand sætter som sidste udvej de to afgørelser til hemmelig afstemning.

Udvalgenes evalueringsudtalelser vedtages og offentliggøres inden for 24 timer efter høringen. Udtalelserne behandles af Udvalgsformandskonferencen og forelægges derefter Formandskonferencen. Medmindre Formandskonferencen beslutter sig for at indhente yderligere oplysninger, erklærer den efter en drøftelse høringerne for afsluttet.

Den valgte formand for Kommissionen præsenterer sit kollegium af udpegede kommissionsmedlemmer og forelægger Kommissionens program på et møde i Parlamentet, hvortil formanden for Det Europæiske Råd og Rådets formand er indbudt. Præsentationen efterfølges af en forhandling. Som afslutning på forhandlingen kan en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer fremsætte et beslutningsforslag. Artikel 110, stk. 3, 4 og 5, finder anvendelse.

Efter afstemningen om beslutningsforslaget stemmer Parlamentet om, hvorvidt det kan godkende udnævnelsen af den valgte formand og de udpegede kommissionsmedlemmer som kollegium. Parlamentet træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer ved navneopråb. Det kan udsætte afstemningen til næste møde.

2. Der gælder følgende bestemmelser i tilfælde af ændringer i kommissærkollegiets sammensætning eller væsentlige ændringer i fordelingen af Kommissionens porteføljer under mandatperioden:

a) Når en ledig post skal besættes som følge af frivillig fratræden, afskedigelse eller dødsfald, indbyder Parlamentet ufortøvet det udpegede kommissionsmedlem til at deltage i en høring under samme betingelser som fastsat i stk. 1.

b) Når en ny medlemsstat tiltræder, indbyder Parlamentet det udpegede kommissionsmedlem til at deltage i en høring under samme betingelser som fastsat i stk. 1.

c) Når der sker en væsentlig ændring i fordelingen af porteføljer, indbydes de berørte kommissionsmedlemmer til at give møde for de relevante udvalg, før de overtager deres nye ansvarsområder.

Uanset proceduren i stk. 1, litra c), ottende afsnit, foretages der hemmelig afstemning, når afstemningen på plenarmødet vedrører udnævnelsen af et enkelt kommissionsmedlem.

BILAG XVIII

Procedure for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger

FORMANDSKONFERENCENS AFGØRELSE AF 12. DECEMBER 2002[93]

Formandskonferencen,

der henviser til artikel 25, 27, 119, 120, 35, 42, 45, 47, 48, 50, artikel 202, stk. 2, og artikel 205, stk. 2, i forretningsordenen,

der henviser til forslag fra Udvalgsformandskonferencen og arbejdsgruppen om reform af Parlamentet,

der henviser til, at Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 bør ændres på grundlag af Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2007;

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Generelle bestemmelser

Anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på følgende kategorier af initiativbetænkninger:

   a) Lovgivningsmæssige initiativbetænkninger, der udarbejdes på grundlag af EF-traktatens artikel 192 og forretningsordenens artikel 42;

   b) Strategiske betænkninger, der udarbejdes på grundlag af ikke-lovgivningsmæssige strategiske og prioriterede initiativer, der er opført i Kommissionens årlige lovgivnings- og arbejdsprogram;

   c) Ikke-lovgivningsmæssige initiativbetænkninger, der ikke udarbejdes på grundlag af et dokument fra en anden EU-institution eller et andet EU-organ eller udarbejdes på grundlag af et dokument fremsendt til Parlamentet til orientering, uden at det berører artikel 2, stk. 3;

   d) Årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger (som anført i bilag 1)[94];[95]

---

[93]Denne afgørelse blev ændret ved Formandskonferencens afgørelse af 26. juni 2003 og konsolideret den 3. maj 2004. Den blev på ny ændret som et resultat af plenarforsamlingens afgørelser af 15. juni 2006 og 13. november 2007 og ved Formandskonferencens afgørelser af 14. februar 2008 og 15. december 2011.

[94]Parlamentsudvalg, som planlægger at udarbejde årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger i henhold til forretningsordenens artikel 119, stk. 1, eller andre lovbestemmelser (som anført i bilag 2), underretter på forhånd Udvalgsformandskonferencen herom, idet de især angiver det relevante retsgrundlag fra traktaterne eller andre lovbestemmelser, herunder Parlamentets forretningsorden. Udvalgsformandskonferencen underretter herefter Formandskonferencen. Sådanne betænkninger tillades automatisk og er ikke underkastet den i artikel 1, stk. 2, nævnte kvote.

[95]I sin afgørelse af 7. april 2011 anførte Formandskonferencen, at initiativbetænkninger, der udarbejdes på grundlag af årlige aktivitetsbetænkninger og overvågningsbetænkninger, som er opført i bilag 1 og 2 til nærværende afgørelse, skal betragtes som strategiske betænkninger, som omhandlet i forretningsordenens artikel 48, stk. 2, andet afsnit.

e) Gennemførelsesbetænkninger om gennemførelse af EU-lovgivning i national ret og anvendelse og håndhævelse heraf i medlemsstaterne.

Kvote

2. Hvert udvalg kan på samme tid udarbejde op til seks initiativbetænkninger. For udvalg med underudvalg hæves denne kvote med tre betænkninger pr. underudvalg. Disse yderligere betænkninger udarbejdes af underudvalget.

Undtaget fra dette loft er:

– lovgivningsmæssige initiativbetænkninger

– gennemførelsesbetænkninger; hvert udvalg kan udarbejde én sådan betænkning om året.

Mindsteperiode før vedtagelse

3. Det udvalg, der anmoder om tilladelsen, må ikke vedtage den pågældende betænkning inden for en frist på tre måneder fra det tidspunkt, hvor tilladelsen gives, eller i tilfælde af meddelelse inden for en frist på tre måneder fra tidspunktet for det møde i Udvalgsformandskonferencen, hvor betænkningen blev meddelt.

Artikel 2

Betingelser for opnåelse af tilladelse

1. Betænkningen må ikke behandle emner, der hovedsagelig vedrører analyse og forskning, som kan behandles på anden vis, f.eks. gennem undersøgelser.

2. Betænkningen må ikke behandle emner, der allerede har været behandlet i en betænkning, som er vedtaget på plenarmødet inden for de seneste tolv måneder, medmindre nye forhold undtagelsesvis berettiger dette.

3. For betænkninger, der udarbejdes på grundlag af dokumenter, der er fremsendt til Parlamentet til orientering, gælder følgende betingelser:

– basisdokumentet skal være et officielt dokument fra en EU-institution eller et EU-organ og

  a) være fremsendt officielt til Parlamentet som led i en høringsprocedure eller til orientering, eller

  b) have været offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* som led i høringen af de involverede parter, eller

  c) være et dokument fra en EU-institution eller et EU-organ, der officielt er blevet forelagt for Det Europæiske Råd, eller et dokument fra dette

– dokumentet skal fremsendes på alle Den Europæiske Unions officielle sprog.

– anmodningen om tilladelse skal indgives senest fire måneder, efter at det pågældende dokument er fremsendt til Parlamentet eller offentliggjort i EUT.

Artikel 3

Procedure

Automatisk tilladelse

1. Tilladelse gives automatisk efter meddelelse af anmodningen til Udvalgsformandskonferencen for

– gennemførelsesbetænkninger

– årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger som anført i bilag 1.

Udvalgsformandskonferencens rolle

2. Behørigt begrundede anmodninger om tilladelse stiles til Udvalgsformandskonferencen, som undersøger, om kriterierne i artikel 1 og 2 og kvoten i artikel 1 er overholdt. Alle sådanne anmodninger indeholder angivelse af betænkningens type og nøjagtige titel og eventuelle basisdokumenter.

3. Anmodninger om tilladelse til at udarbejde strategiske betænkninger gives af Udvalgsformandskonferencen efter løsning af eventuel kompetencestrid. Formandskonferencen kan efter særlig anmodning fra en politisk gruppe tilbagekalde en sådan tilladelse inden for højst fire parlamentsarbejdsuger.

4. Udvalgsformandskonferencen forelægger de anmodninger om udarbejdelse af lovgivningsmæssige initiativbetænkninger og ikke-lovgivningsmæssige initiativbetænkninger, som anses for at være i overensstemmelse med kriterierne og den tildelte kvote, for Formandskonferencen med henblik på tilladelse. Udvalgsformandskonferencen underretter samtidig Formandskonferencen om eventuelle årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger som anført i bilag 1 og 2, gennemførelsesbetænkninger og strategiske betænkninger, der er givet tilladelse til.

Tilladelse fra Formandskonferencen og løsning af kompetencestrid

5. Formandskonferencen træffer afgørelse om anmodninger om tilladelse til at udarbejde lovgivningsmæssige initiativbetænkninger og ikke-lovgivningsmæssige initiativbetænkninger inden for højst fire parlamentsarbejdsuger, efter at Udvalgsformandskonferencen har forelagt dem, medmindre Formandskonferencen beslutter undtagelsesvis at udsætte fristen.

6. Hvis et udvalgs kompetence til at udarbejde en betænkning anfægtes, træffer Formandskonferencen afgørelse inden for en frist på seks parlamentsarbejdsuger på grundlag af en indstilling fra Udvalgsformandskonferencen eller, hvis der ikke foreligger en sådan indstilling, fra dennes formand. Har Formandskonferencen ikke truffet afgørelse inden for denne frist, betragtes indstillingen som godkendt[96].

Artikel 4

Anvendelse af forretningsordenens artikel 50 - procedure med associerede udvalg[97]

1. Anmodninger om anvendelse af forretningsordens artikel 50 forelægges senest om mandagen forud for det månedlige møde i Udvalgsformandskonferencen, hvor anmodninger om tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger behandles.

2. Udvalgsformandskonferencen behandler anmodningerne om tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger og om anvendelse af artikel 50 på sit månedlige møde.

3. Er de berørte udvalg ikke enige om anmodningen om anvendelse af artikel 50, træffer Formandskonferencen afgørelse inden for en frist på seks parlamentsarbejdsuger på grundlag af en

[96]Dette stykke indsattes ved plenarforsamlingens afgørelse den 15. juni 2006 om fortolkningen af forretningsordenens artikel 48.
[97]Denne artikel indsattes ved Formandskonferencens afgørelse den 26. juni 2003.

indstilling fra Udvalgsformandskonferencen eller, hvis der ikke foreligger en sådan indstilling, fra dennes formand. Har Formandskonferencen ikke truffet afgørelse inden for denne frist, betragtes indstillingen som godkendt[98].

Artikel 5

Afsluttende bestemmelser

1. Med henblik på valgperiodens afslutning skal anmodninger om tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger indgives senest i juli måned i året før valget. Ingen senere anmodninger kan imødekommes med undtagelse af behørigt begrundede helt specielle anmodninger.

2. Udvalgsformandskonferencen forelægger Formandskonferencen en rapport om situationen vedrørende initiativbetænkninger hvert to og et halvt år.

3. Denne afgørelse træder i kraft den 12. december 2002. Den ophæver og erstatter følgende afgørelser:

– Formandskonferencens afgørelse af 9. december 1999 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger efter forretningsordenens artikel 48 og Formandskonferencens afgørelser af 15. februar og 17. maj 2001 om ajourføring af bilaget til denne afgørelse.

– Formandskonferencens afgørelse af 15. juni 2000 om proceduren for tilladelse til at udarbejde betænkninger om dokumenter, der af andre EU-institutioner eller -organer fremsendes til Europa-Parlamentet til orientering.

BILAG 1 Årlige aktivitetsbetænkninger og overvågningsbetænkninger, som er omfattet af kravet om automatisk tilladelse og loftet på seks betænkninger udarbejdet samtidigt (i henhold til afgørelsens artikel 1, stk. 2, og artikel 3)

Menneskerettighederne i verden og EU's politik desangående - (Udenrigsudvalget)

Rådets årsberetning udarbejdet i henhold til punkt 8 i de operative bestemmelser i Den Europæiske Unions adfærdskodeks om våbeneksport - (Udenrigsudvalget)

Kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten - (Retsudvalget)

Bedre lovgivning - anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet - (Retsudvalget)

Arbejdet i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU - (Udviklingsudvalget)

Betænkning om de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union - (Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender)

Betænkning om ligestilling mellem mænd og kvinder i Den Europæiske Union - (Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling)

Integreret ligestilling mellem kvinder og mænd i udvalgsarbejdet (årlig) - (Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling)

Rapport om samhørighed - (Regionaludviklingsudvalget)

[98]Dette stykke indsattes ved plenarforsamlingens afgørelse den 15. juni 2006 om fortolkningen af forretningsordenens artikel 48.

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig - (Budgetkontroludvalget)

Årlig rapport om EIB - (Budgetkontroludvalget/Økonomi- og Valutaudvalget - hvert andet år)

De offentlige finanser i ØMU'en - (Økonomi- og Valutaudvalget)

Den europæiske økonomiske situation: Overordnede retningslinjer for de integrerede politikker især vedrørende de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker - (Økonomi- og Valutaudvalget)

ECB's årsberetning - (Økonomi- og Valutaudvalget)

Beretning om konkurrencepolitikken - (Økonomi- og Valutaudvalget)

Årlig rapport om resultattavlen for det indre marked - (Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse)

Årlig rapport om forbrugerbeskyttelse - (Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse)

Årlig rapport om Solvit - (Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse)

BILAG 2 Årlige aktivitetsbetænkninger og overvågningsbetænkninger, som er omfattet af kravet om automatisk tilladelse og specifikt nævnt i forretningsordenen (ikke omfattet af loftet på seks betænkninger udarbejdet samtidigt)

Årlig rapport om aktindsigt i Parlamentets dokumenter, artikel 104, stk. 7 - (Udvalget om Sikkerhed, Retlige og Indre Anliggender)

Rapport om de europæiske politiske partier, artikel 210, stk. 6 - (Udvalget om Konstitutionelle Anliggender)

Rapport om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender, artikel 202, stk. 8 - (Udvalget for Andragender)

Betænkning om Ombudsmandens årsberetning, artikel 205, stk. 2 - anden del (Udvalget for Andragender)

BILAG XIX

Partnerskab om formidling om EU

Mål og principper

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen lægger den allerstørste vægt på at forbedre formidlingen om EU-spørgsmål, således at EU-borgerne kan udøve deres ret til at deltage i EU's demokratiske liv, hvor beslutningerne tages så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt, under overholdelse af principperne om pluralisme, deltagelse, åbenhed og gennemsigtighed.

2. De tre institutioner ønsker at tilskynde til sammenfaldende opfattelser af formidlingsprioriteterne for Den Europæiske Union som helhed, at fremme merværdien ved en EU-tilgang til formidling om EU-spørgsmål, at lette udveksling af oplysninger og bedste praksis og udvikle synergier mellem institutionerne, når de gennemfører formidling om disse prioriteter, samt at lette samarbejdet mellem institutionerne og medlemsstaterne i relevant omfang.

3. De tre institutioner erkender, at formidling om Den Europæiske Union kræver et politisk engagement fra EU-institutionernes og -medlemsstaternes side, og at medlemsstaterne har et ansvar for formidling om EU til deres egne borgere.

4. De tre institutioner mener, at oplysning og formidling om EU-spørgsmål bør give alle adgang til korrekte og alsidige oplysninger om Den Europæiske Union og sætte borgerne i stand til at udøve deres ret til at give udtryk for deres synspunkter og deltage aktivt i den offentlige debat om EU-spørgsmål.

5. De tre institutioner fremmer respekten for flersprogethed og kulturel mangfoldighed i forbindelse med gennemførelsen af oplysnings- og formidlingsaktiviteter.

6. De tre institutioner har politisk forpligtet sig til at nå ovennævnte mål. De tilskynder de andre EU-institutioner og -organer til at støtte deres indsats og til, hvis de ønsker det, at bidrage hertil.

En partnerskabstilgang

7. De tre institutioner erkender betydningen af at tackle formidlingsudfordringen om EU-spørgsmål i et partnerskab mellem medlemsstaterne og EU-institutionerne for at sikre effektiv formidling og objektive oplysninger til det bredest mulige publikum på passende niveau.

De ønsker at udvikle synergier med nationale, regionale og lokale myndigheder og med repræsentanter for civilsamfundet.

Med henblik herpå ønsker de at fremme en pragmatisk partnerskabstilgang.

8. De minder i den forbindelse om den centrale rolle, som Den Interinstitutionelle Informationsgruppe (IIG) spiller, idet den fungerer som en ramme på højt niveau for institutionernes indsats for at stimulere en politisk debat om EU-relateret oplysning og formidling med henblik på at fremme synergi og komplementaritet. IIG, hvis formandskab varetages af repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen i fællesskab, og hvori Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg deltager som observatører, mødes i princippet to gange om året.

En samarbejdsramme

De tre institutioner har til hensigt at samarbejde på følgende grundlag:

9. De tre institutioner vil inden for rammerne af IIG hvert år identificere et begrænset antal fælles formidlingsprioriteter under hensyntagen til de enkelte EU-institutioners og medlemsstaters ansvar for deres egen formidlingsstrategi og egne formidlingsprioriteter.

10. Disse prioriteter baseres på formidlingsprioriteter, som EU-institutionerne og -organerne identificerer efter deres interne procedurer, eventuelt suppleret med medlemsstaternes strategiske synspunkter og indsats på dette område og under hensyntagen til borgernes forventninger.

11. De tre institutioner og medlemsstaterne vil bestræbe sig på at fremme en passende støtte til formidling om de identificerede prioriteter.

12. De tjenester, der har ansvaret for formidling i medlemsstaterne og EU-institutionerne, bør holde forbindelse med hinanden for at sikre en vellykket gennemførelse af de fælles formidlingsprioriteter og andre aktiviteter vedrørende EU-formidling, om nødvendigt på grundlag af passende administrative ordninger.

13. Institutionerne og medlemsstaterne opfordres til at udveksle oplysninger om anden EU-relateret formidlingsvirksomhed, navnlig om den formidling, som institutionerne og organerne påtænker på bestemte områder, når den resulterer i oplysningskampagner i medlemsstaterne.

14. Kommissionen opfordres til i begyndelsen af hvert år at aflægge rapport til de andre EU-institutioner om de vigtigste resultater af gennemførelsen af de fælles formidlingsprioriteter for det foregående år.

15. Denne politiske erklæring er undertegnet den toogtyvende oktober to tusind og otte.

BILAG XX

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 13. juni 2007 om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure (artikel 251 i EF-traktaten)[99]

GENERELLE PRINCIPPER

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, i det følgende samlet benævnt "institutionerne", konstaterer, at den nuværende praksis med kontakter mellem Rådets formandskab, Kommissionen og formændene for de pågældende udvalg og/eller ordførere i Europa-Parlamentet og mellem Forligsudvalgets formænd har vist sig at fungere.

2. Institutionerne bekræfter, at denne praksis, der har udviklet sig i alle faser af den fælles beslutningsprocedure, fortsat skal fremmes. Institutionerne forpligter sig til at gennemgå deres arbejdsmetoder for i endnu højere grad effektivt at udnytte alle de muligheder, der ligger i den fælles beslutningsprocedure som fastlagt i EF-traktaten.

3. I denne fælles erklæring klarlægges disse arbejdsmetoder og den praktiske gennemførelse heraf. Den supplerer den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning[100], særlig bestemmelserne heri om den fælles beslutningsprocedure. Institutionerne forpligter sig til fuldt ud at respektere sådanne forpligtelser på linje med principperne om åbenhed, ansvarlighed og effektivitet. I den forbindelse bør institutionerne drage særlig omsorg for at fremme forenklingen af forslag under overholdelse af gældende fællesskabsret.

4. Institutionerne samarbejder loyalt under hele proceduren med henblik på at tilnærme deres holdninger mest muligt til hinanden for derved at skabe mulighed for eventuelt at vedtage den pågældende retsakt på et tidligt stadium i proceduren.

5. Med henblik herpå samarbejder de gennem passende interinstitutionelle kontakter for på alle stadier af den fælles beslutningsprocedure at følge fremskridtet i arbejdet og undersøge, hvorvidt der er overensstemmelse.

6. Institutionerne forpligter sig til, i overensstemmelse med deres respektive forretningsordener, regelmæssigt at udveksle oplysninger om udviklingen i de sager, der behandles efter den fælles beslutningsprocedure. Med henblik på en sammenhængende og samordnet afvikling af arbejdet sørger institutionerne for så vidt muligt at samordne deres respektive tidsplaner. De søger derfor at opstille en vejledende tidsplan for de forskellige stadier indtil den endelige vedtagelse af de forskellige lovgivningsforslag under fuld hensyntagen til beslutningstagningsprocessens politiske karakter.

7. Samarbejdet mellem institutionerne som led i den fælles beslutningsprocedure sker ofte i form af trepartsmøder ("triloger"). Dette trilogsystem har vist sin levedygtighed og fleksibilitet ved markant at øge mulighederne for at nå til enighed under første- og andenbehandlingen, ligesom systemet har bidraget til at forberede arbejdet i Forligsudvalget.

8. Sådanne triloger foregår ofte i uformelle rammer. De kan holdes på alle stadier af proceduren og på forskellige repræsentationsniveauer afhængig af arten af de forventede drøftelser. Hver institution udpeger i overensstemmelse med sin egen forretningsorden sine deltagere i hvert møde, definerer sit mandat til forhandlingerne og informerer i god tid de andre institutioner om de nærmere detaljer vedrørende møderne.

---

[99] EUT C 145 af 30.6.2007, s. 5.
[100] EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

9. Eventuelle udkast til kompromistekster, der vil blive forelagt på et kommende møde, fremsendes så vidt muligt til alle deltagere forud for mødet. For at øge åbenheden bekendtgøres triloger, der afholdes i Europa-Parlamentet og Rådet, hvor dette er praktisk muligt.

10. Rådsformandskabet søger at deltage i møderne i de parlamentariske udvalg. I givet fald behandler det indgående anmodninger om oplysninger om Rådets holdning.

FØRSTEBEHANDLING

11. Institutionerne samarbejder loyalt med henblik på at tilnærme deres holdninger mest muligt til hinanden, således at retsakten så vidt muligt kan vedtages ved førstebehandlingen.

Enighed ved førstebehandlingen i Europa-Parlamentet

12. Relevante kontakter etableres for at lette afviklingen af proceduren under førstebehandlingen.

13. Kommissionen støtter sådanne kontakter og udøver sin initiativret konstruktivt for at fremme en tilnærmelse mellem Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under hensyntagen til den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

14. Er der opnået enighed ved uformelle forhandlinger på triloger, fremsender formanden for Coreper i en skrivelse til formanden for det pågældende parlamentsudvalg detaljer om indholdet af aftalen i form af ændringer til Kommissionens forslag. Denne skrivelse skal angive, at Rådet er rede til at acceptere dette resultat, med forbehold af juridisk-sproglig revision, hvis det bekræftes ved afstemningen i plenarforsamlingen. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

15. Når en sag således står umiddelbart overfor at blive afsluttet ved førstebehandlingen, bør oplysninger om, at det er hensigten at indgå en aftale snarest muligt være let tilgængelige.

Enighed på stadiet for Rådets fælles holdning

16. Er der ikke opnået enighed før Europa-Parlamentets førstebehandling, kan kontakterne fortsættes med henblik på at nå til enighed på stadiet for Rådets fælles holdning.

17. Kommissionen støtter sådanne kontakter og udøver sin initiativret konstruktivt for at fremme en tilnærmelse mellem Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under hensyntagen til den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

18. Opnås der enighed på dette stadium, meddeler formanden for det pågældende parlamentsudvalg i en skrivelse til formanden for Coreper sin indstilling til plenarforsamlingen om at acceptere Rådets fælles holdning uden ændringer, med forbehold af Rådets bekræftelse af den fælles holdning og juridisksproglig revision. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

ANDENBEHANDLING

19. Rådet redegør i sin begrundelse så klart som muligt for de grunde, der førte til vedtagelsen af den fælles holdning. Europa-Parlamentet tager under andenbehandlingen mest muligt hensyn til denne begrundelse og til Kommissionens udtalelse.

20. Før Rådet fremsender sin fælles holdning, bestræber det sig på i samarbejde med Europa-Parlamentet og Kommissionen at fastsætte en dato for dennes fremsendelse for at sikre, at lovgivningsproceduren ved andenbehandlingen fungerer så effektivt som muligt.

Enighed ved andenbehandlingen i Europa-Parlamentet

21. Relevante kontakter opretholdes, så snart Rådets fælles holdning er fremsendt til Europa-Parlamentet, med henblik på en bedre forståelse af de respektive holdninger og for at gøre det muligt at afslutte lovgivningsproceduren hurtigst muligt.

22. Kommissionen støtter sådanne kontakter og afgiver sin udtalelse med henblik på at fremme en tilnærmelse af Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under overholdelse af den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

23. Er der opnået enighed ved uformelle forhandlinger på triloger, fremsender formanden for Coreper i en skrivelse til formanden for det pågældende parlamentsudvalg detaljer om indholdet af aftalen i form af ændringer til Rådets fælles holdning. Denne skrivelse skal angive, at Rådet er rede til at acceptere dette resultat, med forbehold af juridisk-sproglig revision, hvis det bekræftes ved afstemningen i plenarforsamlingen. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

FORLIGSPROCEDURE

24. Viser det sig, at Rådet ikke vil kunne acceptere alle Europa-Parlamentets ændringer ved andenbehandlingen, og når Rådet er klar til at forelægge sin holdning, afholdes en første trilog. Hver institution udpeger i henhold til sin forretningsorden sine deltagere i hvert møde og definerer sit mandat til forhandlingerne. Kommissionen oplyser tidligst muligt begge delegationer om, hvordan den agter at udtale sig om Europa-Parlamentets ændringer ved andenbehandlingen.

25. Triloger afholdes under hele forligsproceduren for at løse udestående spørgsmål og skabe grundlag for at nå til enighed i Forligsudvalget. Resultaterne af trilogerne skal drøftes og eventuelt godkendes på møder i de respektive institutioner.

26. Forligsudvalget indkaldes af formanden for Rådet efter aftale med formanden for Europa-Parlamentet og under overholdelse af traktaten.

27. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer til at tilnærme Europa-Parlamentets og Rådets holdninger til hinanden. Disse initiativer kan bl.a. bestå i at udarbejde udkast til kompromistekster på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets holdninger og under hensyntagen til den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

28. Formandskabet for Forligsudvalget udøves i fællesskab af formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Rådet. Forligsudvalgets møder ledes på skift af en af de to formænd.

29. Datoerne for Forligsudvalgets møder samt dagsordenen for møderne fastsættes efter fælles aftale mellem de to formænd med henblik på, at Forligsudvalget kan fungere effektivt under hele forligsproceduren. Kommissionen høres om de påtænkte datoer. Europa-Parlamentet og Rådet afsætter passende vejledende datoer til forligsarbejde og underretter Kommissionen herom.

30. De to formænd kan sætte flere sager på dagsordenen på ethvert møde i Forligsudvalget. Ud over hovedpunktet ("B-punkt"), hvor der endnu ikke er nået til enighed, kan forligsprocedurer om andre emner åbnes og/eller afsluttes uden drøftelser om disse punkter ("A-punkt").

31. Under overholdelse af traktatens bestemmelser om frister tager Europa-Parlamentet og Rådet så vidt muligt hensyn til tidsplanerne, herunder institutionernes mødefrie perioder og valg til Europa-Parlamentet. Afbrydelser i arbejdet bør under alle omstændigheder være så korte som muligt.

32. Forligsudvalgets møder afholdes på skift i Europa-Parlamentet og i Rådet med henblik på en ligelig deling af faciliteter, herunder tolkefaciliteter.

33. Forligsudvalget arbejder på grundlag af Kommissionens forslag, Rådets fælles holdning og Kommissionens udtalelse herom, de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer, Kommissionens udtalelse om Europa-Parlamentets ændringer og et fælles arbejdsdokument for Europa-Parlamentets og Rådets delegationer. Dette arbejdsdokument skal gøre det let for brugerne at identificere de udestående spørgsmål og henvise til dem. Kommissionen forelægger som hovedregel sin udtalelse inden tre uger efter den officielle modtagelse af resultatet af Europa-Parlamentets afstemning, og senest inden Forligsudvalget indleder sit arbejde.

34. Formændene kan forelægge tekster for Forligsudvalget til godkendelse.

35. Når Forligsudvalget er nået til enighed om et fælles udkast, konstateres dette enten på et møde i Forligsudvalget eller senere ved en brevveksling mellem de to formænd. En kopi af disse breve sendes til Kommissionen.

36. Når Forligsudvalget til enighed om et fælles udkast, forelægges det efter en endelig juridisk-sproglig revision for formændene til godkendelse. Under ekstraordinære omstændigheder kan et foreløbigt fælles udkast dog forelægges formændene til godkendelse for at overholde tidsfristerne.

37. Formændene fremsender det således godkendte fælles udkast til Europa-Parlamentets formand og til Rådets formand med en skrivelse undertegnet af begge. Kan Forligsudvalget ikke nå til enighed om et fælles udkast, underretter de to formænd Europa-Parlamentets formand og Rådets formand herom med en skrivelse undertegnet af begge. Disse skrivelser fungerer som protokol. Kopi af skrivelserne sendes til Kommissionen til orientering. Arbejdsdokumenter benyttet under forligsproceduren gøres tilgængelige i hver institutions register, så snart proceduren er afsluttet.

38. Forligsudvalgets sekretariat varetages i fællesskab af Europa-Parlamentets og Rådets generalsekretariater i samarbejde med Kommissionens generalsekretariat.

GENERELLE BESTEMMELSER

39. Finder Europa-Parlamentet eller Rådet det nødvendigt at forlænge de frister, der er fastsat i traktatens artikel 251, underretter de formanden for den anden institution og Kommissionen.

40. Opnås der enighed ved første- eller andenbehandling eller under forligsforhandlingerne, færdiggøres den tekst, der er nået til enighed om, i snævert samarbejde og efter fælles aftale mellem Europa-Parlamentets og Rådets jurist-lingvist-tjenester.

41. Der kan ikke foretages nogen ændringer i en tekst, der er nået til enighed om, uden eksplicit godkendelse fra både Europa-Parlamentets og Rådets repræsentanter på det relevante niveau.

42. Færdiggørelsen foretages under hensyntagen til de forskellige procedurer i Europa-Parlamentet og Rådet, særlig med hensyn til overholdelse af frister for afslutning af interne procedurer. Institutionerne forpligter sig til ikke at bruge de fastsatte frister for den endelige juridisk-sproglige revision af retsakter til at genoptage drøftelserne om materielle spørgsmål.

43. Europa-Parlamentet og Rådet enes om en fælles præsentation af de tekster, der er udarbejdet af disse institutioner i fællesskab.

44. Institutionerne forpligter sig til så vidt muligt at benytte gensidigt acceptable standardformuleringer til indsættelse i retsakter, der vedtages efter den fælles beslutningsprocedure, særlig med hensyn til bestemmelser om udøvelse af

gennemførelsesbeføjelser (jf. afgørelsen om udvalgsprocedurer[101]), ikrafttræden, gennemførelse i national ret og anvendelse af retsakter og overholdelse af Kommissionens initiativret.

45. Institutionerne bestræber sig på at holde en fælles pressekonference for at informere om det positive udfald af lovgivningsprocessen ved første- eller andenbehandlingen eller i Forligsudvalget. De bestræber sig også på at udsende fælles pressemeddelelser.

46. Når Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget en retsakt efter den fælles beslutningsprocedure, undertegnes den af Europa-Parlamentets formand og af Rådets formand samt af disse institutioners generalsekretærer.

47. Europa-Parlamentets og Rådets formænd modtager teksten til underskrift på deres respektive sprog og undertegner så vidt muligt teksten samtidig ved en fælles, månedlig ceremoni for at undertegne vigtige retsakter under overværelse af medierne.

48. Den undertegnede tekst fremsendes til offentliggørelse i EU-tidende. Offentliggørelsen sker normalt inden for en frist af to måneder efter, at Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget retsakten.

49. Opdager en af institutionerne en skrivefejl eller en åbenbar fejl i en tekst (eller i en af de sproglige udgaver), underretter den straks de øvrige institutioner. Vedrører denne fejl en retsakt, der endnu ikke er vedtaget af Europa-Parlamentet eller af Rådet, udarbejder Europa-Parlamentets og Rådets jurist-lingvisttjenester i snævert samarbejde det påkrævede korrigendum. Vedrører fejlen en tekst, der allerede er vedtaget af en eller begge af disse institutioner, vedtager Europa-Parlamentet og Rådet - uanset om teksten er offentliggjort eller ej - efter fælles aftale en berigtigelse udarbejdet i overensstemmelse med deres respektive procedurer.

[101] Rådets afgørelse 1999/468/EØF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23). Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

BILAG XXI

Adfærdskodeks for forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure[102]

1. Indledning

Denne adfærdskodeks fastsætter de generelle principper for Parlamentets forhandlinger på alle stadier i den almindelige lovgivningsprocedure med det formål at skabe større åbenhed om forhandlingerne og gøre dem mere forpligtende, navnlig på et tidligt tidspunkt i proceduren[103]. Den er et supplement til den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure, som er indgået mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen[104], og som i højere grad fokuserer på det indbyrdes forhold mellem disse institutioner.

I Parlamentet er det korresponderende udvalg det organ, der er hovedansvarligt for forhandlingerne, såvel ved førstebehandlingen som ved andenbehandlingen.

2. Afgørelsen om indledning af forhandlinger

Som hovedregel skal Parlamentet gøre brug af samtlige forhandlingsmuligheder på alle stadier i den almindelige lovgivningsprocedure. Afgørelsen om at søge at opnå enighed på et tidligt tidspunkt i lovgivningsproceduren træffes ud fra de konkrete omstændigheder, idet der tages hensyn til den enkelte sags særlige karakter. Den skal være politisk begrundet, idet der for eksempel tages hensyn til politiske prioriteringer, forslagets ukontroversielle eller tekniske karakter, hvorvidt der er tale om en hastesag, og/eller et givent formandskabs holdning til en bestemt sag.

Ordføreren orienterer hele udvalget om muligheden for at indlede forhandlinger med Rådet, og afgørelsen om at følge en sådan fremgangsmåde træffes enten i bred enighed eller, om nødvendigt, ved afstemning.

3. Sammensætningen af forhandlingsteamet

Udvalgets afgørelse om at indlede forhandlinger med Rådet og Kommissionen med henblik på indgåelse af en aftale skal også indeholde en afgørelse om sammensætningen af Parlamentets forhandlingsteam. Generelt skal den politiske ligevægt tilgodeses, og alle politiske grupper skal være repræsenteret ved forhandlingerne, i det mindste på tjenestemandsplan.

Den relevante tjenestegren i Parlamentets Generalsekretariat forestår den praktiske organisation af forhandlingerne

4. Forhandlingsteamets mandat

Mandatet for Parlamentets forhandlingsteam er som hovedregel baseret på de ændringsforslag, der er vedtaget af udvalget eller på plenarmødet. Udvalget kan også fastlægge prioriteringer og tidsfrister for forhandlingerne.

---

[102] Som godkendt af Formandskonferencen den 18. september 2008.

[103] Man skal være særlig opmærksom på de forhandlinger, der foregår på de stadier i proceduren, hvor synligheden inden for Parlamentet er meget begrænset. Dette gælder for så vidt angår forhandlinger inden udvalgets afstemning i forbindelse med førstebehandlingen med henblik på at opnå enighed ved førstebehandlingen og efter Parlamentets førstebehandling med henblik på at opnå enighed ved andenbehandlingen på et tidligt tidspunkt.

[104] Se bilag XX.

Hvis forhandlingerne om indgåelse af en aftale ved førstebehandlingen undtagelsesvis indledes inden afstemningen i udvalget, skal udvalget udstikke retningslinjer for Parlamentets forhandlingsteam.

5. Organisationen af triloger

Der skal principielt og for at fremme åbenheden gives meddelelse om triloger, der finder sted mellem Europa-Parlamentet og Rådet.

Trilogforhandlingerne tager udgangspunkt i et fælles dokument, som viser den enkelte institutions holdning med hensyn til hvert enkelt ændringsforslag, og som også indeholder de kompromisforslag, der omdeles på trilogmøderne (f.eks. fast praksis med et dokument i fire kolonner). De kompromistekster, der skal drøftes på et møde, uddeles så vidt muligt til alle mødedeltagere forud for mødet.

Om nødvendigt stilles tolkefaciliteter til rådighed for Parlamentets forhandlingsteam[105].

6. Feedback og afgørelse om den indgåede aftale

Efter hvert trilogmøde aflægger forhandlingsteamet rapport til udvalget om resultatet af forhandlingerne og stiller alle de omdelte tekster til rådighed for udvalget. Hvor dette ikke er tidsmæssigt muligt, mødes forhandlingsteamet med skyggeordførerne, og om nødvendigt med koordinatorerne, som de giver en fuldstændig opdatering.

Udvalget tager stilling til en indgået aftale eller opdaterer forhandlingsteamets mandat, såfremt der er behov for yderligere forhandlinger. Hvor dette ikke er tidsmæssigt muligt, navnlig i forbindelse med andenbehandlingen, træffes afgørelsen om aftalen af ordføreren og skyggeordførerne, om nødvendigt sammen med udvalgsformanden og koordinatorerne. Der skal være så langt et tidsrum mellem forhandlingens afslutning og afstemningen på plenarmødet, at de politiske grupper har tid til at udarbejde deres endelige holdning.

7. Assistance

Forhandlingsteamet skal have adgang til alle de ressourcer, der er nødvendige, for at det kan udføre sit arbejde ordentligt. Hertil hører et "administrativt støtteteam" bestående af udvalgssekretariatet, ordførerens politiske rådgiver, sekretariatet for fælles beslutningstagning og juridisk tjeneste. Alt afhængig af den enkelte sag og forhandlingernes stadium vil dette team kunne udvides.

8. Afslutning

Aftalen mellem Parlamentet og Rådet bekræftes ved en officiel skrivelse. En aftalt tekst kan ikke ændres, uden at der indhentes udtrykkeligt samtykke, på det relevante niveau, fra såvel Europa-Parlamentet som Rådet.

9. Forlig

Principperne i denne adfærdskodeks finder også anvendelse ved forligsproceduren, hvor Parlamentets delegation er det organ, der i Parlamentet er hovedansvarligt for forhandlingerne.

[105] Jf. Præsidiets afgørelse af 10. december 2007.

REGISTER

Tallene henviser til artikler. Romertal henviser til bilag, og tal eller bogstaver, der følger efter romertal, henviser til underafsnit i bilag.

- A -

Adfærdskodeks ..... 9, 19, I, X, XVI
Adfærdsregler ..... 9, 152, XVI
Adgang
- til mødesalen 145
- til Parlamentet ..... 9, XVI

Adgangskort ..... 9, X
Afbrydelse af mødet 178
Afgørelse
- budget ..... 75 a - 75 f
- decharge ..... 76 - 77, VI, VI.5
- ophævelse af immunitet ..... 6 - 7

Afskedigelse
- ombudsmanden 206
- personer valgt til hverv i Parlamentet 19, 153

Afslutning af forhandling 172, 176
Afstemning ..... 158 - 165, 167 - 171, 176
- andenbehandling ..... 64 - 66, 72
- beslutningsdygtighed 155
- delt 20, 160, 163
- elektronisk 168
- førstebehandling 55
- grundlag 160
- hemmelig 169, 186
- håndsoprækning 165
- navneopråb ..... 20, 48, 75 d, 160, 167 - 169, 195
- procedure 158, 195
- rækkefølge 20, 158, 161
- stemmeforklaringer 20, 110, 170
- stemmelighed ..... 14 - 15, 22, 158 - 159
- stemmeret 164
- tredjebehandling 69
- udsættelse 56, 106, 177
- udvalg 187, 195
- under ét ..... 20, 83, 160 - 161
- uoverensstemmelser 171
- ved at rejse sig 165
- ændringsforslag ..... 156, 161 - 162

Afstemningsanlæg 165, 168
Aftaler
- interinstitutionelle ..... 127, 215, VIII.B, VIII.C, XIV
- internationale ..... 90 - 91, XIV.4

Aftale ved andenbehandling ..... 70, 72, XX, XXI
Aftale ved førstebehandling ..... 70 - 71, XX, XXI
Afvikling af møderne ..... 20, 23, 145 - 151, 154
Afvisning af en sag af formelle grunde ..... 87 a, 172, 174

Agenturer
- høring 126
Aktindsigt .... 5, 29, 103 - 104, 148, VIII.B, VIII.C, VIII.E, XV
Anbefalinger, Rådets 83
Andenbehandling .... 43, 61 - 66, 72
- afslutning 64
- afstemning .... 64 - 66, 72, 158
- aftaler .... 70, 72, XX
- forlængelse af tidsfrister 62
- forslag om forkastelse i udvalg 63
- fælles udvalgsmøder 51
- indstilling .... 63 - 64
- plenarmødet .... 64 - 66, 72
- udvalg .... 51 - 52, 61 - 63
Anden betænkning .... 56 - 57, 175
Andragender .... 201 - 203 a, 214, VII.XX
Arbejdsplan .... 137 - 138, 140 - 144
Arbejdsprogram, Den Europæiske Unions lovgivnings- og .... 42 - 43
Arkiv 179, 203
Assistenter, medlemmernes ....9, 193, X
Associerede stater 200
Associerede udvalg .... 50, 88 - 88 a, 197 a, XVII
AVS .... VII.II

- B -

Begrundelser 41, 45, 47, 49, 52, 156, 212
Behandling
- budget .... 75 a - 75 f
- decharge VI
- forespørgsler til skriftlig besvarelse, betingelser for 117
- fortrolige dokumenter .... VIII.A
- følsomme oplysninger ....VIII.B, VIII.C
- lovgivningsmæssige dokumenter ....35 - 37, 38, 39 - 40, 42 - 47, 49 - 50, 52 - 53
- ændringsforslag, betingelser for 20
Behandlinger (første-, anden- og tredje-) ..37, 38, 39 - 40, 42 - 47, 49 - 50, 52 - 59, 61 - 69, 71 - 73
Bekæmpelse af svig .... 10, XII
Bemærkninger til forretningsordenen 20, 173
Beretning
- fra andre institutioner 119
- Kommissionens års- 119
- undersøgelsesudvalg ....185, VIII.A, IX
Berigtigelser 180, 216
Beslutninger .... 42, 48, 120 - 123
- lovgivningsmæssige .... 45, 55 - 57, 158
Beslutningsdygtighed 155, 195
Beslutningsforslag .... 47 - 49, 58, 74 e, 78, 110, 115, 120, 122, 202, 214, IV
- fælles 110, 115, 122
Beslutningsprocedure, fælles, se lovgivningsprocedurer
Betalingsanvisning 80
Betalingsforpligtelse 80
Betænkning
- anden .... 56 - 57, 175

- begrundelse 41, 45, 52
- beslutningsforslag, på grundlag af 120
- decharge VI.3
- der ikke vedrører retsakter 47
- høringer 45
- ikke-lovgivningsmæssige 47
- initiativ ..... 25, 41 - 42, 48, 50, 74 e, 119 - 120, XVIII
- initiativer fra medlemsstater 44
- interims- 81
- lovgivningsmæssige 45, 55
- mundtlig ..... 52, 56 - 57, 142
- strategisk .....48, XVIII
- udkast 46, 52
- undersøgelsesudvalg, se Beretning, undersøgelsesudvalg

Bilag til forretningsordenen 212, 215
Blandede parlamentariske udvalg 200
Blandede udvalg XVII
Blåt kort 149
Borgerinitiativ ..... 197 a, 203 a, XIV
Bortfald
- uafsluttede sager 214
- ændringsforslag ..... 156 - 157

Budget .....75, 76 - 78, VI, VII.V
- decharge .....76 - 77, 112, VI, VII.V
- endelig vedtagelse .....75 e
- kontrol med gennemførelsen ..... 78, 112, VII.V
- ordningen med foreløbige tolvtedele ..... 75 f
- overslag 79

Budgetoverslag, foreløbigt forslag til 79
Bulletin 29

- C -

Centralbank, se Europæiske Centralbank
Charter om grundlæggende rettigheder, Den Europæiske Unions 36, 103
COSAC 131

- D -

Dagpenge 153
Dagsorden
- endeligt forslag til ..... 122, 137 - 138, 140, XIV
- fastsættelse 7, 52, 57 - 58, 64, 69, 97, 115, 122, 137 - 138, 140 - 142, 175, 188, 204, II, IV, VI.4
- forslag til ..... 25, 137 - 138
- godkendelse ..... 140 - 141
- udvalg .....4, 63, 117 - 118, 193, VIII.A
- ændring 140, 175, 177

Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet .122, 137, IV
Decharge
- afgørelser VI

- andre organer 77
- Kommissionen 76
- Parlamentet 80
- Parlamentets formand 77
- redegørelse fra Revisionsretten 112

Delegationer
- ad hoc 25
- blandede parlamentariske 200
- formand 28
- interparlamentariske .... 198, VII.II
- sprog 23, 146
- stående 25, 198

Delegationsformandskonferencen 28
Delegerede retsakter .... 87 a, 88 a
Demokrati ....38 a, 74 e, 81, 122, 209 - 210, IV
Den Europæiske Unions Domstol
- indbringelse for 128, 204, 206, VI.6
- udnævnelse ....107 a, 128, 204, 206, VI.6

Det rådgivende udvalg om medlemmernes adfærd I
Dialogen på arbejdsmarkedet 84
Dokumenter .... 103 - 104
- aktindsigt i Parlamentets ....5, 29, 103 - 104, 148, XV
- fortrolige .... VIII.A
- følsomme ....VIII.B, VIII.C
- lovgivningsmæssige 43
- omdeling 144, 148
- register over Parlamentets ....104, XV

- E -

Ekspertudtalelser 126
Ekstraordinær debat 141
Ekstraordinært møde, Parlamentet 134
Endelig juridisk-sproglig udformning 71, 74, 180
Erklæringer
- forslag til formand for Kommissionen 105
- Revisionsretten 108, 112
- skriftlige
  . indført i registret 123
  . vedføjet det fuldstændige forhandlingsreferat 149
- stemmeforklaringer 170

EU-lovgivning
- kodifikation 86
- omarbejdning 87
- simplificering .... 86 - 87

EU-ret, gennemførelse ....128, 185, VII.XVI, IX, XIV.2
Eurogruppen II
Europarådet 199
Europol .... VII.XVII
Europæiske Centralbank
- forespørgsler til skriftlig besvarelse 118
- redegørelser 113
- udnævnelse af medlemmer af direktionen 109

Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ..... 10, XII
Europæiske Råd 110
Europæiske System af Centralbanker 113
Europæiske Unions Tidende ..23, 30, 72, 74, 75 e, 104, 117 - 118, 179 - 181, 185, 204, VI.6, VIII, IX, XI, XV, XVIII, XX
Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg 9, 124

- F -

Finansiel forenelighed 38, 45, 47
Finansielle interesser, Unionens ..... 10, XII
Finansielle virkninger 38, 45, 47, 96
Finansielt trepartsmøde .....75 c
Finansieringsoversigt 41, 45, 47
Finansprotokoller 90
Flag 213
Flertal (kvalificeret)/nødvendige antal medlemmer 30
- afskedigelse
  . ombudsmanden 206
  . personer valgt til hverv i Parlamentet 19
- anmodninger
  . afbrydelse/hævelse af mødet 178
  . afslutning af forhandlingen 176
  . afstemning om forslag til ændring og ændringsforslag til budgettet .....75 b
  . debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet 122
  . ekstraordinær debat 141
  . fornyet høring 59
  . henvisning til fornyet udvalgsbehandling 175
  . indkaldelse af Parlamentet 134
  . konstatering af beslutningsdygtighed 155
  . navneopråb 167
  . nedsættelse af undersøgelsesudvalg 185
  . procedure på plenarmødet uden ændringsforslag og forhandling 138
  . tilladelse til at stille ændringsforslag 138
  . udsættelse af forhandlingen 177
  . uopsættelighedsprocedure 142
  . ændring af mødested 135
- delegerede retsakter .....87 a
- fastslåelse af overtrædelse .....74 e
- forslag til afgørelse om fastsættelse af ny maksimalsats .....75 - 75 f
- gennemførelsesretsakter 88
- henstillinger til Rådet 121
- indgivelse af
  . beslutningsforslag
    - forespørgsler til mundtlig besvarelse 115
    - nægtelse af decharge VI.4
    - redegørelser fra Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd 110
- indsigelser
  . afstemningsrækkefølge 161
  . fortolkning af forretningsordenen 211
  . henstillinger i fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik 97
  . procedure på plenarmødet uden ændringsforslag og forhandling 46, 138

. ændringsforslag, der ikke foreligger på alle sprog 147, 156
- mistillidsvotum 107
- nedsættelse af udvalg og dannelse af grupper
. politiske grupper 30
. udvalg og undersøgelsesudvalg .... 185 - 186
- Parlamentets afgørelser
. forkastelse (samarbejdsproceduren) 65
. fælles udkast 69
. internationale aftaler 90
. lovgivningsinitiativ 42, 44
. mistillidsvotum (vedtagelse) 107
. om afstemning om kompromisændringsforslag 161
. opretholdelse af søgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol 128
. Rådets holdning .... 65 - 66
. tiltrædelsesansøgninger ....74 c
- politiske partier på europæisk plan 210
- udnævnelser
. Den Europæiske Centralbank (anmodning om udsættelse af afstemningen) 109
. ombudsmand 204
. Revisionsretten (anmodning om udsættelse af afstemningen) 108
- valg af Kommissionen .... 105 - 106
- valg til hverv i Parlamentet 13
. formand 13
. kandidater 13
. kvæstorer 13
. næstformænd 13
- ændringsforslag og forslag til ændring
. budget ....75 b
. endeligt forslag til dagsorden 140
. forretningsordenen 212
. indgivelse 156
. ændringsforslag, der ikke foreligger på alle sprog .... 146 - 147, 156
Flerårig finansiel ramme 75
Forbindelser med andre institutioner ....25, 105 - 107, 108 - 125, 127
Fordeling af pladser 25, 34
Forelæggelse
- betænkning 45, 47, 52
- ændringsforslag 156
Foreløbige tolvtedele, ordning .... 75 f
Foreløbigt forslag til budgetoverslag 79
Forenklet procedure 46, 138
Forespørgsel
- forespørgsler til skriftlig besvarelse til Den Europæiske Centralbank 118
- til mundtlig besvarelse til Rådet og Kommissionen 115
- til skriftlig besvarelse til Rådet og Kommissionen 117
Forhandling
- afslutning 110, 172, 176
- audiovisuel optagelse 182
- beretning fra et midlertidigt undersøgelsesudvalg 185
- ekstraordinær 141
- korresponderende udvalgs dialog med Rådet 63
- procedure på plenarmødet uden 46, 138
- redegørelse, på grundlag af 110

- udsættelse 172, 177
- under ét 143
Forhandlingsmandat 90
Forhandlingsreferat, fuldstændigt 113, 149, 170, 181
Forkastelse
- forslag i udvalget 63
- kommissionsforslag 56, 87, 179
- Rådets holdning 65, 179
Forlig, tredjebehandling (Artikel 294 i TEUF) .....67 - 69, XX
Forligsudvalget
- delegation til 68
- indkaldelse af 67
Formand
- afskedigelse 19
- opgaver .19 - 20, 23, 73, 111, 116, 122, 126, 128, 149 - 150, 153, 156 - 157, 171, 173, 179, 197 a, 208, 210, 216, II, XVI
- valg .....13 - 14, 17 - 18
Formand for Det Europæiske Råd 106, 110, 117, 149
Formand for Kommissionen, valg 105
Formand for Rådet .....63, 72, 107, VIII, XVII, XX
Formandskab, udvalg .....185, 191, I
Formandskonferencen
- opgaver .....19, 25, 34, 48, 50, 68, 74 e, 97, 104, 115 - 116, 120, 122, 131 - 132, 134, 137 - 138, 149, 153, 159, 183 - 186, 188, 190, 198 - 199, 210, 214, VIII.A, VIII.B, VIII.C
- oplysningspligt 29
- sammensætning 24
- spørgsmål 29
Fornyet forelæggelse for Parlamentet 59
Fornyet udvalgsbehandling 175
- berigtigelser 216
- decharge VI.4, VI.5
- indlæg til forretningsordenen 172
- kommissionsforslag
  . forkastelse 56
  . udsættelse af afstemningen (ændringsforslag, som Kommissionen ikke kan godkende) 57
Forretningsorden
- anvendelse .....211, VII.XVIII
- bemærkninger til 173
- indlæg til 172
- interinstitutionelle aftaler 127
- ændring .....212, VII.XVIII
Forslag
- beslutning .....47 - 49, 58, 74 e, 78, 85, 98, 110, 115, 120, 122, 157, 202, 214, IV
- dagsorden 25, 137
- dagsorden, endeligt .....122, 138, 140, XIV
- lovgivningsmæssig beslutning .....45, 55 - 57, 158
- ændrings- .....156 - 157
Forstyrrelse af mødet .....153, XVI
Forstyrrende uro .....152, XVI
- øjeblikkelige forholdsregler 152
Forstærket samarbejde mellem medlemsstater .....74 g
Fortrolighed .....5, 9, 23, 29, 103, 185, 205, VIII.A, VIII.B, VIII.C, VIII.E, IX, XV

Frister
- betænkning 52
- delt afstemning 163
- forhandling og afstemning 144
- Forligsudvalget 67
- forlængelse 62, 67, 69
- navneopråb 167
- register I
- ændringsforslag 156, 161
Frivillige aftaler 85
Fuldstændigt forhandlingsreferat 113, 149, 170, 181
Funktionsperiode 17
Fælles beslutningsforslag 110, 115, 122
Fælles beslutningsprocedure, se Lovgivningsprocedurer
Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ....96 - 97, VII.I, VIII.B, VIII.C
Fælles udkast 69
Fælles udvalgsmøder ....51, 88 a, 197 a
Følsomme oplysninger ....5, VIII.B, VIII.C, VIII.E, XV
Førstebehandling ....37, 38 - 39, 43, 53 - 59, 71
- afslutning 53, 55
- afstemning 55
- aftaler ....70 - 71, XX
- opfølgningsprocedure ....58 - 59
- plenarmødet ....54 - 57
- udvalg ....37, 38, 39, 45 - 47, 49 - 50, 52 - 53

- G -

Gaver eller tilsvarende begunstigelser I
Generalsekretariat 23, 207
Generalsekretær ....4, 9, 23, 73, 79, 145, 147, 152, 207, 209, I, X
Gennemførelse af budgettet ....76 - 78, 80
Gennemførelse af EU-retten ....128, 185, VII.XVI, IX, XIV.2
Gennemførelsesbeføjelser ....88, 128, XIII, XIV.2
Gennemførelsesretsakter ....88 - 88 a, 128
Gennemsigtighed ....5, 29, 103 - 104, I, XV
Godkendelse af Kommissionen 106
Godkendelse af Rådets holdning 72
Godkendelsesprocedure ....74 a - 74 e, 81, 90
Godtgørelser 8
Grundlæggende principper ....9, 74 e, VII.XVIII
Grundlæggende rettigheder ....36, 81, VII.XVII
Gruppeformænd 122
Grupper ....30 - 31, 33 - 34
- dannelse 30
- retsstilling 31
- virksomhed 31
- ændring af tilhørsforhold ....186 - 187

- H -

Hemmeligholdelse ....5, 185, VIII.B, VIII.C, IX, XV

Henstillinger ..... 42, 81, 120 - 121, 123
- forhandlingsmandat 90
- fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ..... 96 - 97
- overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker 114
- Rådet 97, 121
- tiltrædelsestraktater ..... 74 c, 200
- undersøgelsesudvalg 185
Henvisninger 39
- anmodning om udtalelse ..... 37, 38, 39 - 40, 43 - 47, 49 - 50, 52 - 54
- berigtigelser 216
- fornyet udvalgsbehandling ..... 56 - 57, 172, 175
- høring ..... 37, 38, 39 - 40, 43 - 47, 49 - 50, 52 - 54
- Rådets holdning 63
- udvalg 43, 49, 63, 188
Holdning, Kommissionens ..... 44, 54, 57 - 58, 61, 66, XIV
Holdning, Rådets ..... 54, 61, 63 - 67, 72, 158
Hverv ..... 12 - 21, 152 - 153
Hymne 213
Hævelse af mødet 152, 172, 178
Højtstående repræsentant, se Kommissionens næstformand/højtstående repræsentant
Høring ..... 43 - 44, 83, 214
- artikel 140 i TEUF 83
- betænkning 45
- EU-organer 126
- fornyet 59
- fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik 96
- lovgivningsinitiativer fra medlemsstater 44
- Regionsudvalget 125
- Økonomiske og Sociale Udvalg 124
Høringer ..... 23, 185, 192 - 193, 197 a, 202, XVII
Høringsprocedure ..... 37, 38, 39 - 40, 42 - 47, 49 - 50, 52 - 59, 83

- I -

Immunitet ..... 5 - 7, 104, VII.XVI
Indbringelse for Den Europæiske Unions Domstol 128, 204, 206, VI.6
Indkaldelse
- Parlamentet 134
- udvalg 193
Indlæg 149
- til forretningsordenen 172
- til proceduren ..... 172 - 178
Indlæg af et minuts varighed 150, 179
Indlæg til forretningsordenen 172
Indstillinger ved andenbehandlingen ..... 63 - 64
Informationssikkerhed ..... VIII.E
Initiativbetænkning ..... 25, 41 - 42, 48, 50, 74 e, 119 - 120
Initiativer
- borgerinitiativ ..... 197 a, 203 a, XIV
- i henhold til artikel 192 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde 42
- initiativbetænkning 41
- medlemsstater 44
- til lovgivning 41

Initiativ til lovgivning ..... 35, 41 - 42
Interessegrupper ..... 9, X
Interessekonflikt I
Interimsbetænkning 81
Interinstitutionelle aftaler ..... 127, 215, VIII.B, VIII.C
Interinstitutionelle forhandlinger som led i lovgivningsprocedurer 70
Internationale aftaler ..... 90 - 91, XIV.4
Interparlamentariske delegationer 198

- J -

Juridisk-sproglig færdiggørelse ..... 180, XX

- K -

Kandidater
- Europæiske Centralbank 109
- formand 13
- kvæstorer 16
- næstformænd 15
- ombudsmand 204
- udvalg 186

Klageprocedurer ..... 153 - 154
Kodifikation af EU-lovgivning 86
Komitologi, se Udvalgsprocedurer
Kommissionen
- anmodning om udtalelse 43
- arbejdsprogram 35
- decharge 76
- forhandlingsmandat 90
- forkastelse af forslag 56
- gennemførelsesbeføjelser ..... 88, XIII, XIV.2
- holdning til ændringsforslag ..... 54, 57 - 58, 61, 66, 76, XIV
- indstilling af formand 105
- lovgivnings- og arbejdsprogram, se Arbejdsprogram
- medlemmer ..... 106, XIV
- mistillidsvotum 107
- opfølgning ..... 58 - 59
- orientering af Parlamentet ..... VIII.E, XIV
- program 106
- rammeaftale ..... VIII.E, XIV
- redegørelser ..... 110 - 111
- spørgsmål og forespørgsler ..... 115 - 117, II
- taletid 149
- udpegning af medlemmer ..... 106, XVII
- valg af 106
- ændring af forslag 53
- ændringsforslag til forslag ..... 56 - 57
- årsberetning 119

Kommissionens næstformand/højtstående repræsentant
Kommissionsforslag
- forkastelse 56, 81, 87

- tilbagetagelse 39, 56, 58, 65
- vedtagelse af ændringsforslag ..... 54 - 55, 57 - 58, 87
- ændring 53, 57, 81
Kompromisændringsforslag ..... 57, 63, 66, 160 - 161
Konstituerende møde 3, 12, 134
Kontrolbeføjelser 86, 88, 128
Krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet ..... 122, 137, IV
Kvæstorer
- adgangskort ..... 9, X
- afskedigelse 19
- opgaver ..... 9, 22 - 23, 26, I, X
- oplysningspligt 29
- register over støtte til tværpolitiske grupper 32
- spørgsmål 29
- valg ..... 13, 16 - 18

- L -

Lobbyister ..... 9, X
Lovgivningsinitiativ ..... 35, 41 - 42, 44
Lovgivningsmæssige dokumenter 43
Lovgivnings- og arbejdsprogram, se Arbejdsprogram
Lovgivningsprocedurer ..... 35 - 37, 38 - 39, 42 - 50, 52 - 59, 61 - 69, 71 - 73, 81, 83 - 86, 88, 128, 216, XIV.2, XX
Løsgængere ..... 33, 186 - 187, 192

- M -

Mandat 2
- prøvelse ..... 3, 12, 189, VII.XVI
- varighed 4
Mandatnedlæggelse 4
Medarbejdere, se medlemmernes assistenter
Meddelelse af Rådets holdning ..... 61 - 63
Medlemmer ..... 1 - 9, 136
- Europæiske Centralbanks direktion 109
- Kommissionen ..... 106, XIV
- løsgængere 33
- Revisionsretten 108
- Statut for ..... 8 - 9, 48, I, VII, XVI
- tidligere ..... 6, 9, I, X
- udelukkelse 153
- udvalg ..... 185 - 186, VIII.A, IX
- økonomiske interesser 3, 9
Medlemmernes assistenter 193
Menneskerettigheder ..... 74 e, 81, 98, 122, 209 - 210, IV
Midlertidige undersøgelsesudvalg, se Undersøgelsesudvalg
Midlertidig formand 12
Mindretalsudtalelser 52, 185
Mistillidsvotum, Kommissionen 107
Monetær politik 113
Motto 213

Mødeperioder ..... 133 - 134
Mødeprotokol 179
Møder 4, 20, 133, 136
- afbrydelse eller hævelse 140, 152, 154, 172, 178
- afvikling ..... 20, 23, 145 - 151, 154, 164
- fuldstændigt forhandlingsreferat 113, 149, 170, 181
- konstituerende 3, 12, 134
- mødested 135
- offentliggørelse af optagelser 182
- offentlighed ..... 96, 179, 181, 193 - 194, VIII.A
- protokol 179
- udvalg ..... 23, 67, 135, 187, 190 - 191, 193 - 194, VIII.A
Mødesalen, adgang 145, 152
Mødested 135

- N -

Nationale parlamenter
- begrundede udtalelser ..... 38 a
- forbindelserne med ..... 130 - 132
- samarbejde med 130
Nedlæggelse af mandat 4
Nærhedsprincippet ..... 37, 38 - 38 a, 42, 44
Næstformænd
- afskedigelse 19
- opgaver ..... 21 - 23, 25, 68, 75 c - 75 d, 104, 131
- valg ..... 13, 15, 17 - 18

- O -

Observatører 11
Offentlige høringer om borgerinitiativer ..... 197 a
Offentliggørelse 73, 179, 181, VI.6
Offentlighed ..... 103, XV
- andragender 203
- plenarmøder 103, 179, 181
- udvalgsplan ..... 96, 103 - 104, 193
OLAF ..... 10, XII
Omarbejdning af EU-lovgivning 87
Ombudsmand ..... 204 - 206, XI
- afskedigelse 206
- sprog XI
- valg 204
- virke ..... 205, XI
Omdeling af dokumenter ..... 144, 148, 179, IV
Omkostningsgodtgørelser 8
Opfølgningsprocedure ..... 58 - 59, 185
Opgaver
- formanden 20
- Formandskonferencen 25
- kvæstorerne 26
- næstformændene 21

- Præsidiet 23
- udvalgene .... 25, 188, VII
Ophævelse af immunitet .... 6 - 7
Oplysningspligt .... 29, I
Orden i mødesalen .... 145, 151 - 154, XVI
Ordensbestemmelser .... 145, 152 - 154
Ordfører ....4, 19, 23, 43, 45 - 47, 49, 52, 57 - 58, 61, 63, 65, 68, 86, 87 a - 88, 142, 158, 160 - 161, 172, 185, 195, XVII
Organer 117
- andre .... 77, 105 - 107, 108 - 119, 126, 185, II, IX
- Parlamentets .... 22 - 29
Overtrædelse af grundlæggende principper ....74 e

- P -

Parlamentariske Forsamling, Europarådets 199
Parlamenter, medlemsstaternes .... 25, 35, 130 - 132
Parlamentets sammensætning .... 74 f
Parlamentets sessioner .... 133 - 134
Parlamentskonferencer 132
Passersedler 5, 9
Personlige bemærkninger 151
Plenarmødet
- andenbehandling .... 64 - 66, 72
- budget ....75 a - 76
- fuldstændigt forhandlingsreferat 181
- førstebehandling .... 43, 55 - 57
- protokol 179
- tredjebehandling 69
- ændringsforslag 49, 156
Politiske grupper, se Grupper
Politiske partier på europæisk plan .... 23, 208 - 210
- bevillinger 209
- formandens beføjelser 208
- gennemførelsesbestemmelser 23
- kompetente udvalgs beføjelser 210
- plenarmødets beføjelser 210
- program 210
- Præsidiets beføjelser 209
- rapport 210
- teknisk støtte 209
- tilbagesøgning af finansiering 209
- udelukkelse fra finansiering 209
- udvalg af fremtrædende personer 210
Privilegier og immuniteter ....5 - 7, 207, VII.XVI
Procedure
- afstemning .... 138, 158 - 159, 195
- budget .... 75 a - 75 f, 77 - 78, VII.IV
- decharge ....76 - 77, 80, VI, VII.V
- forenklet 46, 138
- forlig ....67 - 69, 75 d, XX
- fælles beslutningstagning ....37, 38, 39, 43, 53 - 59, 61 - 69, 71 - 73
- høring .... 37, 38, 39 - 40, 42 - 47, 49 - 50, 52 - 59, 83

- indlæg til ..... 20, 142, 155, 171 - 178
- kontrol med frivillige aftaler 85
- lovgivnings- ..... 35 - 37, 38, 39 - 40, 42 - 50, 52 - 59, 61 - 69, 71 - 73, 81, 83 - 87, 88, 128, 216, XIV.2, XX
- opfølgning ..... 58 - 59, 185
- samarbejds- ..... 37, 38, 39 - 40, 42 - 43, 45 - 47, 49 - 50, 52 - 59, 61 - 66, 71 - 72
- søgsmål 128
- uden ændringsforslag og forhandling 46, 138
- udvalg ..... 45 - 50, 52, 63, 67 - 68, 162, 191, 193 - 197, 216, VIII.A

Procedure med kortfattet forelæggelse 48, 139
Proportionalitetsprincippet ..... 38 a
Protokol
- Formandskonferencen 29
- plenarmødet ..... 87 a, 179
- Præsidiet 29
- udvalg ..... 194, VIII.A

Præsidiet
- opgaver 8 - 9, 23, 25, 33, 79, 80, 104, 135, 146 - 147, 153 - 154, 168, 197 a, 200, 207, 209, I, II, VIII.A, VIII.C
- oplysningspligt 29
- sammensætning ..... 17 - 18, 22
- spørgsmål 29

Prøvelse, valg ..... 3, 12, 189, VII.XVI

- R -

Rapporter fra andre institutioner 119
Redegørelser ..... 105, 110 - 113
- Europæiske Centralbank 109, 113
- Europæiske Råd 110
- Kommissionen 110
- Revisionsretten 112
- Rådet 110

Regionsudvalget 9, 125
Register
- andragender ..... 201 - 202
- Parlamentets dokumenter ..... 104, XV
- personer, der har adgang til Parlamentet ..... 9, X
- støtte til tværpolitiske grupper 32
- åbenhed ..... 9, X

Regnskab ..... 79, 80, VII.IV, VII.V
Repræsentation af Parlamentet 20, 40
Retsakter 73
Retsgrundlag ..... 37, VII.XVI
- internationale aftaler 90
- kommissionsforslag (ændring) 59
- lovgivningsinitiativ i henhold til artikel 225 i TEUF 42

Retssager 128
Retsstatsprincippet ..... 38 a, 74 e, 81, 122, 209 - 210, IV
Revisionsretten ..... VI.1, VII.V
- redegørelser 108, 112
- udnævnelse 108

Rådet

- Det Europæiske Råd 110
- fælles udkast 69
- godkendelse af Parlamentets ændringer 71
- henstillinger 97, 121
- holdning 61
- høringer ....43 - 45
- korresponderende udvalgs dialog med 58, 63
- møder i 40
- redegørelser 110
- repræsentation af Parlamentet i samlinger i 40
- spørgsmål og forespørgsler ....115 - 117, II
- taletid 149

Rådets holdning ....61, 63 - 67, 72, 158
- forkastelse 65
- godkendelse 72
- henvisning af 63
- meddelelse ....61 - 63
- ændring 66

Rådgivende udvalg om medlemmernes adfærd I

- S -

Sagsområder, udvalgenes ....183 - 184, 200, VII

Samarbejde
- forstærket samarbejde ....74 g
- udvalg 50

Samarbejdsproceduren ....37, 38, 39 - 40, 42 - 43, 45 - 47, 49 - 50, 52 - 59, 61 - 66, 71 - 72

Sanktioner ....153 - 154, I

Sekretariat
- grupper 31
- løsgængere 33

Sessioner ....4, 133 - 134

Simplificering af EU-lovgivning ....86 - 87

Skriftlige erklæringer
- indført i registret 123
- vedføjet det fuldstændige forhandlingsreferat 149

Skyggeordførere 192

Sprog ....23, 146 - 147, 185, 201

Spørgetid ....116, II
- betingelser for behandling af spørgsmål II
- udvalg 197

Spørgsmål og forespørgsler ....115 - 117
- Europæiske Centralbank ....118, III
- korte, præcist formulerede (30 minutter) ....110 - 111
- mundtlig besvarelse med forhandling 115
- prioriterede 117
- Præsidiet, Formandskonferencen, kvæstorer 29
- Rådet, Kommissionen ....20, 115 - 117, II
- skriftlig besvarelse ....117 - 118, III
- spørgetid 116
- uafsluttede 214

Stedfortrædere ....3, 45, 47, 63, 68, 156, 185, 187, 190, II

Stemmeforklaringer 20, 110, 170

Stemmelighed ..... 14 - 15, 22, 158 - 159, 191
Stillingsfortegnelse (Generalsekretariatet) 23, 207
Subsidiaritetsprincippet, se Nærhedsprincippet 38
Svig, bekæmpelse af ..... 10, XII
Særlige repræsentanter 93
Særlige udvalg 184, 188, 190
Søgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol 128

- T -

Talerliste 176
Taletid ..... 110, 115, 140 - 142, 150 - 151, 153, 172 - 173, 179, XVII
- fordeling ..... 122, 149, IV
- indlæg til proceduren ..... 172 - 178
- Kommissionen 149
- Rådet 149
- tildeling

Tilhørerloge 145
Tilstedeværelsesliste 136
Tiltrædelsesforhandlinger ..... 74 c, 200, XIV.4
Tiltrædelsestraktater ..... 74 c, 81, 200
Tolkning 146
Traktater ..... 74 a - 74 c, 81, VII.XVIII
- almindelig revision ..... 74 a
- forenklet revision ..... 74 b

Tredjebehandling ..... 43, 67 - 69, 73, XX
- afstemning 69
- forlig ..... 67 - 68
- Forligsudvalg ..... 67 - 68
- fælles udkast 69
- fælles udvalgsmøde 51
- plenarmødet 69

Tredjelande 198, 200
- associerede stater 200
- AVS ..... VII.II
- delegationer 28, 198, 200
- forbindelser til 25, 200
- tiltrædelsesforhandlinger ..... 74 c, 200, XIV.4
- tiltrædelsestraktater ..... 74 c, 81

Tværpolitiske grupper ..... 32, I
Tættere samarbejde mellem medlemsstater, se Forstærket samarbejde

- U -

Uafsluttede sager 214
Udelukkelse ..... 153, 193, VIII.A, VIII.C
Udenrigs- og sikkerhedspolitik ..... 96 - 97, VII.I, VIII.B, VIII.C
Udgiftsforpligtelser, indgåelse og afvikling 80
Udkast, fælles 69
Udnævnelser
- afstemningsprocedure 169
- delegationsleder 95

- Europæiske Centralbank 109
- Revisionsretten 108
- særlige repræsentanter 93
Udsættelse af forhandlingen og afstemningen 172, 177
Udtalelser
- anmodning om ..... 43 - 44
- EU-organer 126
- opfølgningsprocedure ..... 58 - 59
- Parlamentets ..... 55, 90, 96, 105, 108 - 109, 119, 142, 195
- Rådets anbefalinger 83
- udvalg ..... 37, 38, 49 - 50, 119 - 121, 188, 202 - 203, VI.1
Udtræden af Unionen ..... 74 d
Udvalg ..... 45 - 50, 52, 183 - 191, 193 - 197, VI.1
- afstemning ..... 195 - 196
- andenbehandling ..... 61 - 63
- associerede ..... 50, 88 - 88 a, 197 a, XVII, XVIII
- behandling af spørgsmål i fællesskab 50, 188
- berigtigelser 216
- betænkning ..... 45, 47 - 48, 50, 52, 56 - 57
- blandede XVII
- blandede parlamentariske 200
- dialog med Rådet 63
- Forligs- ..... 67 - 68
- formand 27, 52, 88, 185, 191
- formandskab 52, 191
- fælles udvalgsmøder ..... 51, 88 a, 188, 197 a
- førstebehandling ..... 37, 38, 39, 53 - 54
- henvisning 43, 49, 63, 188
- henvisning til fornyet udvalgsbehandling ..... 55 - 57, 159, 172, 175, 211
- indkaldelse 193
- kompetencestrid 188
- korresponderende ..... 42 - 43, 49, 63, 188
- medlemmer 186, 191
- midlertidige, se særlige udvalg
- møder ..... 23, 46, 63, 96, 103, 106, 108 - 109, 113, 135, 146, 162, 187, 190 - 191, 193 - 194, VIII.A
- nedsættelse ..... 183 - 185, IX
- opgaver ..... 25, 42 - 43, 183 - 184, 188, 193 - 194, 197, VII
- procedure ..... 45 - 50, 52, 63, 193 - 197
- protokol 103, 194
- rettigheder ..... 186 - 188, VII
- rådgivende 49, 188, 195
- rådgivende, om medlemmernes adfærd I
- sagsområder ..... 183 - 184, 188, VII
- sammensætning 25, 186
- spørgetid ..... 197, II
- stedfortrædere 187
- stående udvalg 183
- tredjebehandling ..... 67 - 68, XX
- udtalelse ..... 37, 38, 49 - 50, 119 - 121, 188, 202 - 203, VI.1
- udvalgsudtalelser 79
- undersøgelses- ..... 25, 185 - 186, 188, VIII.A, IX
- underudvalg 188, 190

- uopsætteligt møde 97
- valgs prøvelse ....3, 12, 189, VII.XVI
- ændringsforslag indgivet til behandling på plenarmødet 162
Udvalgsbehandling, fornyet 159, 175, 211
- decharge VI.5
- indlæg til forretningsordenen 172
- kommissionsforslag 43, 55
  . forkastelse 56
  . førstebehandling .... 43, 55 - 56
  . udsættelse af afstemningen (ændringsforslag, som Kommissionen ikke kan godkende) 57
Udvalgsformandskonferencen ....27, 197 a
Udvalgskoordinatorer .... 192, I, XVII
Udvalgsprocedurer ....88, XIII, XIV.2
Undersøgelses- og informationsrejser 23, 188
Undersøgelsesudvalg .... 25, 185 - 186, 188, VIII.A, IX
Undertegnelse af vedtagne retsakter 73
Underudvalg 188, 190
Unionens eksterne repræsentation
- Kommissionens næstformand/højtstående repræsentant 96
- særlige repræsentanter 93
Unionens symboler 213
Uofficielle grupper af medlemmer .... 32, I
Uopsættelig forhandling 142
Uopsættelighed 134, 142
Uopsætteligt møde, udvalg 97
Uro i salen 154

- V -

Valg
- afstemningsprocedure 169
- formand .... 13 - 14, 17 - 18
- formand for Kommissionen 105
- indstillede kommissærer 106
- Kommissionen .... 106, XVII
- kvæstorer .... 13, 16 - 18
- næstformænd .... 13, 15, 17 - 18
- ombudsmand 204
- Parlamentet .... 1, 214, VII.XVI
- valgperioder 133
Valgs prøvelse ....3, 12, 189, VII.XVI
Varighed af mandat 4
Vedtagne tekster .... 179 - 180
Videnskabelige undersøgelser 126

- W -

Websted .... 29, 32, 104, 182, I, X

- Æ -

Ændring af
- forretningsordenen ..... 211, VII.XVIII
- forslag til lovgivningsmæssig retsakt 53

Ændringsforslag ..... 156 - 157
- afstemningsrækkefølge 161
- betingelser for behandling 20, 66, 87, 157, 161
- bortfald af ..... 156 - 157
- budget ..... 75 b - 75 d
- forelæggelse 156
- frister 156
- indgivelse 156
- Kommissionens holdning ..... 54, 57 - 58, 61, 66, XIV
- kompromis- ..... 57, 63, 66, 160 - 161
- mundtlige 97, 156, 195
- omdeling 156
- overtagelse 156
- procedure på plenarmødet uden 46, 138
- Rådets holdning ..... 66 - 67
- sprog ..... 146 - 147, 156
- tilbagetagelse 156
- trykning 156
- udvalg ..... 49 - 50, 162, 195
- udvalgsbehandling af ændringsforslag indgivet til behandling på plenarmødet 162
- vedtagelse 57

- Ø -

Økonomiske interesser, medlemmernes 9, 19, 32
Økonomiske og Sociale Udvalg, se Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
Økonomiske politikker ..... 114, VII.VI

- Å -

Åbenhed ..... 29, 103 - 104, I, XV
- i lovgivningsproceduren 39
- medlemmernes økonomiske interesser ..... 9, I
- register ..... 9, X

Åbningstale 14
Årsberetning, Kommissionens almindelige 119
Årsberetninger fra andre institutioner 119
Årsprogram for lovgivning ..... 35, 42 - 43